

முன்றும் பரகம்

குடி, போதை வஸ்துக்கள்,
சூதாட்டத் தீமைகள்

மதுபானத்தை ஒழிப்பதன் அவசியம்

1

கலாலும் கல்வியும்

இந்த அதருமமான வழியில் கிடைக்கும் வருமானத்தைக் கொண்டு நமது குழந்தைகளுக்குக் கல்வி கற்பிக்கப்படுவது நமக்குப் பெருமையளிக்கும் விஷயமல்ல. கல்விக்குப் போதிய பணம் கிடைக்காமல் போய்விடுவதாயிருந்தாலும்கூட, தைரியமாக காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்த வருமானத்தை ஒதுக்கித் தள்ளி விடுவதானால், அவர்களுடைய சட்டசபைப் பிரவேசத்தைக்கூட நான் மன்னித்து விடுவேன். இந்த வருமானக் குறைவுக்குச் சமமான அளவில் ராணுவச் செலவைக் குறைக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் வற்புறுத்தினால், அப்படி ஒன்றும் கெடுதல் நேர்ந்து விடாது.

—'எங் இந்தியா' - 26—12—1924

2

மதுவிலக்கு நிபந்தனைகள்

மதுவிலக்கை அமலுக்குக்கொண்டு வரவேண்டுமானால், குடியிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்திற்குப் பதிலாக வேறு புதிய வருமான இனங்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று புரோச்சிலுள்ள அஞ்சுமன் ஸ்தாபனத்தினிடம் பம்பாய் கவர்னர் ஒளிவு மறைவில்லாமல் சொல்லிவிட்டார். அதாவது, குடித் தீமையைத் தடுப்பதைப் பற்றி சர்க்காருக்கு ஒன்றும் கவலையில்லை. போதையிலிருந்து நிதானத்திற்குத் திரும்புவதால் ஏற்படும் வருமான நஷ்டத்தை ஈடுசெய்ய வேண்டியது சீர்திருத்தக்காரர்களின் கடமையாகும். ஆகையால், சீக்கிரத்தில் மதுவிலக்கு ஏற்படவேண்டுமென்று விரும்பினால், பம்பாய் கவர்னருக்கு என்ன பதிலளிப்பதென்பது பற்றி மதுவிலக்குவாதிகள் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். பம்பாய் கவர்னர் கூறியிருப்பது, இந்த விஷயத்தில் இந்திய சர்க்காரின் கொள்கையுமாகும்.

—'எங் இந்தியா' - 11—2—1926

தார்வாடில் பலாத்தகாரம்

‘கிரானிகிள்’ பத்திரிகைக்கு காங்கிரஸ் கமிட்டி அனுப்பியுள்ள தந்தியை நம்பலாமென்றால், அதிகார அங்கீகாரம் இல்லாத யாரோ ஒரு போலீஸ் அதிகாரி, பீதியடைந்து போய் நிராயுதபாணிகளான ஒரு கூட்டத்தினர் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யும்படி உத்தரவிட்டிருக்கிறார் என்பதில் கொஞ்சமும் சந்தேகமில்லை. சர்க்கார் பொதுமக்களுக்கு மதுவகைகளை வழங்குவது ஓர் உரிமையைப் போல், கள்ளுக்கடைகள் பிடிவாதமாகத் திறந்து வைக்கப்பட்டிருப்பது, பொதுஜன அபிப்பிராயத்தைப் பகிரங்கமாகவும், தார்மிக விரோதமாகவும் மீறுவதாகும். இறந்தவர்களின் குடும்பத்தினரை நான் பாராட்டத்தான் முடியும். கூட்டத்தினர், கொஞ்சமாவது பலாத்தகார மனப்பான்மை காட்டியிருந்தால், அதை நான் ஆட்சேபிக்கமுடியும். ஆனால், மாற்றப்பட்ட இலாகாக்களை நிர்வகித்து வரும் மந்திரிகள், நாட்டில் வளர்ந்துவரும் பெரும் நெருக்கடியைத் தைரியமாக எதிர்நோக்கி, எல்லாக் கள்ளுக்கடைகளையும் உடனடியாக மூடி, லைசென்ஸுக்காரர்கள் கொடுத்த முன்பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்காவிட்டால், தாம் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கும் மகத்தான கட்சியின் பாரம்பரியத்தை மீறியவர்களாவார்களென்று மரியாதையுடன் எச்சரிக்கிறேன். இரட்டைப் பாவத் தன்மை வாய்ந்த இந்த வியாபாரத்திலிருந்து கிடைக்கும் அதரும வருமானம் நஷ்டப்படுவதைக்கண்டு அவர்கள் கலங்கக்கூடாது. விழிப்படைந்துள்ளதும், ஆத்திர மடைந்துள்ளதுமான பொதுஜன மனச்சாட்சியின் முன்பு அது நீடிக்கமுடியாது. அதருமமான வழியிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தைக் கொண்டு கல்வியை ஆதரிக்க வேண்டியிருப்பதே கெடுதலான காரியம். குற்ற மற்றவர்களின் ரத்தமும் அதில் கறைபடியும்போது, அது நாற்றமடிக்க ஆரம்பித்துவிடும். காலம் கடந்து போய்விடுவதற்கு முன்பு மந்திரிகள் இந்த எச்சரிக்கையைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வருமானத்தைப் பெரிதாக நினைத்து அவர்கள் காலப்போக்கை உணராமல் அலட்சியமாயிருந்தார்கள் என்ற பெயர் எடுக்க வேண்டாம். அவர்கள் மணிக்கணக்கிலோ, வாரக்கணக்கிலோ காத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. குடி வருமானத்தைக் கைவிடுவதற்கு முன்பு, வேறு வருமான இனங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்காகக் காத்துக்கொண்டிருப்பது தவறாகும். வேறு ஒரு வீடு தயாராயிருந்தால்தான் கொள்ளை நோய் பீடித்துள்ள ஒரு வீட்டிலிருந்து வெளியேறுவேன் என்று ஒருவன் சொல்லுவதைப் போன்றது தான் இது. அத்தகைய நிலைமையில் பெரும்பாலோர், முதலில் காலி செய்துவிட்டு, இந்த நோய் இல்லாத வேறு வீட்டைத் தேடுவர்.

சீலத்திற்குத் தண்டனை

"ஏன் மரங்களிலிருந்து கள்ளிறக்கவில்லை, கடையை நடத்தவில்லை என் பதற்குக் குத்தகைக்காரர் சொல்லும் சமாதானம் திருப்திகரமாயில்லை. அவ ருக்கு ஐம்பது ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்படுகிறது."

சென்னை ராஜதானியிலுள்ள நாமக்கல் ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீஸர் பிறப்பித்துள்ள உத்தரவு இது. இது ஒரு கள்ளுக்கடை என்பதை வாசகர்கள் அறிந்திருப்பார்கள். குடிகாரர்கள் குடிப்ப தில்லையென்று தீர்மானித்துவிட்டதாகவும், ஆகையால், கடையைத் திறந்து வைத்திருப்பதில் பிரயோசனமிருப்பதாகத் தான் நினைக்கவில்லையென்றும் குத்தகைக்காரர் சமாதானம் சொல்லி யிருந்தார். ஆயினும், குத்தகைப் பணத்தைக் கொடுக்க அவர் தயாராயிருந்தார். இந்த சமாதானம் திருப்தியளிக்கவில்லை. தாம் புதிதாக மேற்கொண்டுள்ள மதுவிலக்கு என்ற அனுபவத்திற் காக, கள் வியாபாரத்தினால் ஒரு வருடம் பூராவிலும் எவ்வளவு லாபம் கிடைக்குமென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்ததோ அந்தத் தொகையை கிராமவாசிகள் கொடுக்கத் தயாராயிருந்தார்கள். ஆனால், சர்க்கார் அதை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. ஏனெனில், சட்டம் அவர்களுக்கு விரோதமாக இருக்கிறது. இந்த நடவடிக்கை பூராவும் சட்ட பூர்வமாகப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டால், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் ஒருக்கால் வேறெந்த முடிவையும் அளிக்க முடியாது என்று புலப்படும். அவர்கள் மீது தவறில்லை. அந்த முறைதான் கெடுதலானது; ஏனெனில், அந்த முறையில் வருமானம்தான் முக்கியமாயிருக்கிறது. உள்ளமோ, உடலோ முக்கியமாகக் கருதப்படவில்லை. வேறு விதமாக இருந்திருந்தால், கள், அபினி வியாபாரம் வெகுகாலத்திற்கு முன்பே போயி ருக்கும். அபராதங்கள், மற்றும் இதர தண்டனைகளைப் பொருட் படுத்தாமல், தாங்கள் ஆரம்பித்துள்ள சீர்திருத்தத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு வேண்டிய உறுதி கிராமவாசி களுக்கும், அந்தக் குத்தகைக்காரருக்கும் இருக்குமென்றே நம்பு கிறேன்.

—'எங் இந்தியா' - 22-5-1924

மது விலக்கு

மதுவிலக்குப் பிரசாரம் செய்யும் பொறுப்பைக் காரியக் கமிட்டி ஸ்ரீ வி. ராஜகோபாலாச்சாரியாரிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறது. இந்திய மதுவிலக்குச் சங்கத்தின் வெளியீடான 'மது

விலக்கு' என்ற மாதப் பத்திரிகையின் முதல் இதழை அவர் வெளியிட்டிருக்கிறார். இதன் விலை இரண்டணு; தபால் செலவு பிரத்தியேகம். திருச்செங்கோடு, காந்தி ஆசிரமத்திலிருந்து இதன் பிரதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். அதில் உள்ள விஷயங்கள் ருசிகரமாயிருக்கின்றன. சர்க்கார், எல்லா விதங்களிலும் மதுவிலக்குக்கு எப்படிக் குறுக்கே நிற்கிறார்கள் என்பதை அது காட்டுகிறது. தாமோ என்பது, மத்திய மாகாணத்திலுள்ள ஒரு ஜில்லா. எவ்வளவோ எதிர்ப்புகள் இருந்தும் அங்கே மதுவிலக்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்த இயக்கத்தின் சரித்திரத்தை அறிந்து கொள்ள விரும்புவர்கள் இந்தப் பத்திரிகையைப் படிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு கள்ளுக்கடைக் காரர் நஷ்டஈடு கோரியுள்ள பரிதாபமான கதையை மட்டும் நான் அதிலிருந்து எடுத்துக்கொடுக்காமலிருக்க முடியவில்லை.

“சென்னை, சேலம் ஜில்லா, சிங்காரப்பேட்டை கிராம முனிசிப்பான பெருமாள் நாயுடு என்பவர் பின்கண்ட குற்றங்களுக்காக ரெவின்யூ டிவிஷனல் அதிகாரியால் விசாரிக்கப்பட்டார் :

“(1) கிராமத்திலுள்ள யாரும் கள் குடிக்கக் கூடாதென்று தண்டோரா மூலம் அவர் அறிவித்தார். (2) இனிமேல் குடிப்பதில்லையென்று ஆதித்திரா விடர்களிடமிருந்து உறுதிமொழிகள் வாங்கினார். (3) குடிக்கு எதிராக அவர் சாதிக்கட்டுப்பாட்டை ஏற்பாடு செய்தார்; இந்த விதியை மீறியவர்களுக்கு அபராதம் விதித்தார். (4) குடித்ததற்காக நொள்ளையன் என்ற ஒருவனை அடித்தார்.

“பெருமாள் நாயுடு இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. தான் எப்போதுமே சர்க்காருக்கு உதவி செய்திருப்பதாகக் கூறினார். ‘சர்க்காரை ஆதரிப்பதும், இம்மாதிரி விஷயங்களில் நல்ல வருமானம் பெறுவதற்கு எல்லா உதவிகளும் செய்வதுதான் தன்னுடைய கடமை, நோக்கம் என்றும், அப்படியே செய்து வந்திருப்பதாகவும், அதை மீறிப்போனதே இல்லை’ என்றும் தனக்கே உரிய அழகிய பாஷையில் அவர் கூறுகிறார்.

“ஆனால், அவர் சொன்னது நம்பப்படவில்லை. டிவிஷனல் ஆபீஸர் அவரை ஒரு வருடத்திற்கு ‘சஸ்பென்ட்’ செய்து வைத்தார். அந்த அதிகாரியின் உத்தரவில் கடைசி பாராவுக்கு மட்டும் தான் நகல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாக்கியெல்லாம் ‘அந்தரங்கம்’. அந்தக் கடைசி பாராவில் அதிகாரி பின்வருமாறு கூறுகிறார் :

‘குடிக்கு எதிராக கிராமத்தில் ஓர் இயக்கம் இருந்தது. யாரும் கள் குடிக்கக் கூடாதென்று கிராமத்தில் தண்டோரா போடப்பட்டது. இந்த விஷயத்தைப்பற்றி அதிகாரிகளுக்குத் தகவல் கொடுக்காததன் மூலம் கிராம முனிசிப் தனது கடமையைச் செய்யத் தவறி விட்டார் என்பது சந்தேகத்திற்கிடமில்லாமல் ருசுப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று நான் கருதுகிறேன். இந்த இயக்கத்தில் அவர் தீவிரமாகக் கலந்து கொள்ளாவிட்டாலும், இதைக் கவனிக்காதது போலிருந்துவிட்டார் என்று கூறுவதற்கு நல்ல காரணங்களுக்கின்றன. அவருடைய முந்தைய நடவடிக்கைகளைப் பார்க்கும்போது, அவர் தன்னிஷ்டப் படி காரியங்கள் செய்யக்கூடியவரென்று தெரிகிறது. ஆயினும், அவர் 25 வருடங்கள் வேலை பார்த்திருக்கிறார் என்பதைக் கருதி, அவர் திருந்துவதற்கு

ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கிறேன். அவரை ஒரு வருடத்திற்கு 'சஸ்பென்ட்' செய்கிறேன். இனிமேல் எந்தப் புகாருக்கும் அவர் இடம் கொடுத்தால் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுவார் என்றும் கடுமையாக எச்சரிக்கிறேன்'' (டி. நெ. 3469/26—1927 ஏப்ரல் 5)

இலாகாவினால் அவருக்கு இந்தத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது போதா தென்று. பிரதிவாதியின் நடவடிக்கைகள் காரணமாக, மூன்று மாதங்களுக்குத் தனக்கு வியாபாரமே இல்லாமற் போய்விட்டதென்ற காரணத்தைக் காட்டி, உள்ளூர் கள்ளுக்கடை குத்தகைக்காரர் அவரிடம் ரூ. 300 நஷ்ட ஈடு கோரி ஒரு வியாஜ்யம் போட்டிருக்கிறார். 1926 ஜனவரியிலிருந்து, மார்ச் வரையில் தனக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டத்தை அவர் ஈடு செய்ய வேண்டுமென்று கோரி யிருக்கிறார். இந்த வியாஜ்யத்தில் பின்கண்ட கேள்விகளை முனிசிப் தயாரித்திருக்கிறார் :

(1) இந்த தாவா எழுந்ததிலிருந்து ஒரு வருட காலத்திற்குள் வியாஜ்யத்தைத் தாக்கல் செய்திருக்க வேண்டாமா? (2) மனுவில் குறிப்பிட்டுள்ள காரியங்களைப் பிரதிவாதி செய்து, சட்ட பூர்வமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டிய நஷ்டத்தை விளைவித்தாரா? (3) அப்படியானால், பிரதிவாதி எந்த அளவுக்கு நஷ்டத்தை ஈடு செய்ய வேண்டும்?

வியாஜ்யம் இன்னும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது."

இம்மாதிரியான காரியங்கள் சாத்தியமாயுள்ள ஒரு முறையை சைத்தான் முறை என்று நான் சொல்லுவதில் என்ன ஆச்சரியம்? இதைவிட இன்னும் பெரிய சைத்தான் முறைகள் இருக்கலாமென்று என்னிடம் சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. எந்த சைத்தான் முறை தேவலை என்று நான் பொறுக்கி எடுக்கும்போது அப்படிச் சொல்லலாம். செம்ஸ்போர்ட் கிளப்பில் சமீபத்தில் வைஸ்ராய்க்கு அளிக்கப்பட்ட விருந்தைப்பற்றி மகாதேவ தேசாய் சொன்னதுபோல், இதில் உள்ள பரிதாபம் என்ன வென்றால், பொதுஜன அபிப்பிராயத்தை உருவாக்கும் படித்த இந்தியர்களில் பலர் இந்தச் சைத்தான் வலையில் சிக்கிக்கொண்டு விடுகிறார்கள். அந்த விருந்தில் ஒன்றிரண்டு இந்தியர்களைத் தவிர மற்றவர்களெல்லாம் மனமார சாம்பெயின் மதுவை அருந்தினார்கள்! சுதந்திரம், நாகரிகம், பண்பாடு போன்றவைகளின் காவலனைப்போல் மாறுவேட மணிந்து சைத்தான் வரும்போது, தன்னுடைய கவர்ச்சியிலிருந்து யாரும் தப்ப முடியாத விதத்தில் வருகிறான். ஆகையால், மதுவிலக்கு காங்கிரஸின் வேலைத்திட்டத் துடன் இணைந்த ஒன்றாய் இருப்பது நல்லதே.

—'எங் இந்தியா' - 11-7-1929

மதுவிலக்கும் சென்னை சர்க்காரும்

சர்க்கார் உத்தரவு ஒன்றை ஸ்ரீ ஸி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் தேடிக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார். அது மிகவும் சாதாரணமாய்த் தானிருக்கிறது. ஆனால், எவ்வளவு அர்த்தமுள்ளது! இந்த உத்தரவின் நகல் ஒன்றுடன், ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் பத்திரிகைகளுக்கு ஒரு குறிப்பையும் அனுப்பியிருக்கிறார் :

“சீர்திருத்தத்திற்குப் பிறகு நமக்கேற்பட்டுள்ள பல தொடர் செலவுகளில் புதிய சுகாதார அதிகாரிகளும், அவர்களுடைய சிப்பந்திகளும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றனர். காலரா, மலேரியா முதலியவைகளைப்பற்றிப் பொதுஜனங்களுக்கு அவர்கள் விஷய அறிவு புகட்ட வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.”

குடிப்பழக்கத்தை எதிர்த்தும் தாங்கள் பிரசாரம் செய்ய வேண்டுமா வென்று அந்தச் சிப்பந்திகளில் சிலர் கேட்டிருக்கிறார்கள் போலிருக்கிறது. அவர்களுக்குப் பின்கண்டவாறு பதில் கிடைத்திருக்கிறது :

“பொது சுகாதார இலாகா சிப்பந்திகள், குடி எதிர்ப்புப் பிரசாரம் செய்யக் கூடாதென்று சர்க்கார் கருதுகிறார்கள்.”

குடிக்கு எதிராகப் பிரசாரம் செய்யக் கூடாதென்ற தடைக்கு எந்தவிதமான காரணமும் கூறப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஜனப்பிரதிநிதிகளின் சர்க்கார் இருந்தால், குடியினால் உடல் நலம் எப்படி பாதிக்கப்படுமென்பதை, சுகாதாரத் தைப் பேணும் இந்த அதிகாரிகள் மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று தெளிவாக உத்தரவு பிறப்பிப்பார்கள் என்றே எதிர்பார்ப்போம். குடிப் பழக்கம் உடலுக்கு எவ்வளவு பெரிய கெடுதலை விளைவிக்கும் என்பதையும், குடி எவ்வளவு அழிவை விளைவிக்கிறது என்று பிரத்தியட்சமாக சினிமா படங்கள் மூலமும் அவர்கள் எடுத்துக்காட்ட வேண்டியிருக்கும். ஆனால், இப்போதுள்ள சர்க்கார், அம்மாதிரி எதுவும் செய்வார்களென்று எதிர்பார்ப்பது பைத்தியக்காரத்தனமாகும். கள்ளுக்கடை வைத்திருப்பவன், ‘சாவுக் குழியில் விழாதீர்கள். ஜாக்கிரதை’ என்று வருபவர்களிடம் எச்சரிக்க வேண்டுமென்றுகூட எதிர்பார்க்கலாம். இந்தியாவிலுள்ள எல்லாக் கள்ளுக்கடைகளையும் இந்திய சர்க்காரே வைத்து நடத்துபவர்களல்லவா? இந்த 25 கோடி ரூபாய் வருமானத்தினால்தான் நம்முடைய குழந்தைகளுக்குச் சர்வகலாசாலைக் கல்வி அளிக்க முடிகிறது. இதனால்தான் சர்க்காரும் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தை நம்மீது சுமத்த முடிகிறது. மக்கள் தமது கடமையை உணர்ந்து, சர்க்காரின் குடிக் கொள்கையை எதிர்ப்பதற்கான பலத்தை வளர்த்துக்கொள்ளும் வரையில், இந்தியாவில் மதுவிலக்கைக் கொண்டு வருவது சாத்தியமல்ல.

இந்தியா மதுவிலக்கைக் கோருகிறதா ?

பஞ்சாபில் நிதிக் கமிஷனராயுள்ள ஸ்ரீ கிங் செய்த ஒரு பிரசங்கத்தில், ஒரு வருடத்திற்கு முன்பு பஞ்சாபில் நிறைவேற்றப் பட்ட ஸ்தல அனுமதிச் சட்டம் முழுத் தோல்வி யடைந்துவிட்ட தென்று சொன்னாராம். இந்தியாவில் பூரண மதுவிலக்கு ஏற்படு வதை எதிர்ப்பவர்கள், இந்தப் பிரசங்கத்தைக் காட்டிப் பிரமாதப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். தன்னுடைய கருத்துக்கு ஆதாரமாகக் கமிஷனர் பின்கண்ட விவரங்களைக் கொடுத்திருக் கிறார் :

மொத்தம் உள்ள சுமார் 200 நகர சபைகள், ஜில்லா போர்டு கள் முதலியவற்றில், 19 ஸ்தாபனங்களே இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் தமக்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கின் றன. இந்தப் பத்தொன்பதிலும் ஆறு ஸ்தாபனங்களே மேற் கொண்டு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டன. அந்த ஆறில் நடத்தப்பட்ட வாக்கெடுப்புக்கும் ஆதரவு கிடைக்கவில்லை. உதாரணமாக, ராவல்பிண்டியில் 7000 வோட்டர்கள் இருக்கிறா் கள். இதில் 6 பேர்களே தம் வோட்டுக்களைப் பதிவு செய்தார் கள். லூதியானாவில், 12,500 வோட்டர்களில், முதல் வாக் கெடுப்பின் போது ஒருவர்கூட வோட் போட வரவில்லை. வாக் கெடுப்புக்கு இன்னொரு நாள் குறிப்பிடப்பட்டது. அன்று நாலு பேர்தான் வந்தார்கள். டொஹாது என்ற ஒரு சிறிய நகரத்தில், 1062 வோட்டர்களில், 802 பேர் பூரண மதுவிலக்கை ஆதரித்து வோட் அளித்தார்கள்.

இந்தியாவுக்கும், இந்திய நிலைமைகளுக்கும் புதிதான ஒரு வர் என்ன சொல்லியிருப்பார்? பஞ்சாபில் யாரும் பூரண மது விலக்கு கோரவில்லை என்றுதான் சொல்லுவார். ஸ்ரீ கிங்கும் அப்படித்தான் கூறியிருக்கிறார். ஒரு சமூகம் என்ற முறையில் தமக்குச் சம்பந்தமுள்ள விஷயங்களில்கூட ஜனங்கள் அலட்சிய மாயிருக்கும் நிலைமை இருந்து வருவதுதான் இந்தியாவின் துர திருஷ்டம். வாக்கெடுப்பு நடத்துவதற்குச் செய்யப்பட்ட ஏற் பாடுகள் அவர்களுக்குப் புதியவை. பூரண மதுவிலக்கு சம்பந்த மாக ஒரு வாக்கெடுப்பு நடத்தப்படுகிறதென்ற விஷயம்கூட வோட்டர்களுக்குத் தெரியாதோ, என்னவோ. இந்தியாவிலுள்ள மிகப் பெரும்பான்மையான மக்கள் குடிப்பதில்லை. போதை வஸ்துக்களைச் சாப்பிடுவது இஸ்லாத்திற்கும், ஹிந்து மதத்திற் கும் முரணானது என்ற விஷயங்கள், இந்தியாவைப் பற்றிக் கொஞ்சமாவது தெரிந்தவர்களுக்கெல்லாம் தெரியும். இது ஸ்ரீ கிங்குக்கும் தெரிந்திருக்க வேண்டும். ஆகையால், முழுத்தோல்வி என்று ஸ்ரீ கிங் குறிப்பிட் டிருப்பதிலிருந்து ஊகிக்க வேண்டியது, பஞ்சாப் பூரண மதுவிலக்கை எதிர்க்கிறது என்பதல்ல.

பஞ்சாபிலுள்ள மக்கள் குடிப்பவர்களல்ல என்றும், குடித்துத் தம்மைப் பாழாக்கிக்கொள்ளுபவர்களைப்பற்றி அவர்கள் கவலைப் படவில்லையென்றும் தான் ஊகிக்க வேண்டும். முனிசிபல் கமிஷனர்களும், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் மெம்பர்களும், மிகுந்த சமூக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்த விஷயத்தில் வோட்டர்களுக்குத் தாம் செய்யவேண்டிய கடமையில் தவறிவிட்டார்களென்றும் ஸ்ரீ கிங் ஊகிக்கலாம். ஆனால், அவர் குறிப்பிட்டுள்ள விவரங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு, பூரண மதுவிலக்கை பஞ்சாப் எதிர்க்கிறது என்று சொல்லுவது, விஷயமறியாதவர்கள், புதிதாக வருபவர்களின் கண்களில் மண்ணைத் தூவுவதாகும். துரதிருஷ்டவசமாக அதுதான் அதிகாரிகளின் வழக்கம். பிரச்சனைகளைப் பாரபட்சமில்லாமலும், பொது மக்களின் கண்ணோட்டத்துடனும் அணுகுவதற்குப் பதிலாக, தம்மைத் தாமே சர்க்காரின் கொள்கைகளுக்கு ஆதரவாளர்களாய் நியமித்துக் கொண்டு விடுகிறார்கள்; அல்லது எப்படியும் நடத்தித் தீரவேண்டும் என்று சர்க்கார் விரும்பும் முறைகளுக்குத் தம்மை ஆதரவாளர்களாக நியமித்துக் கொண்டு விடுகிறார்கள். பசுவையும், அதன் கன்றையும் கொல்லுவதை ஹிந்துக்கள் எதிர்ப்பவர்களென்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை. குடி விஷயமாக எடுக்கப்பட்ட வாக்கெடுப்பைப்போல் அதே முறையில் ஒரு வாக்கெடுப்பு நடப்பதாக வைத்துக்கொள்ளுவோம். லட்சக்கணக்கான ஹிந்துக்கள் தமது வோட்டுகளைப் பதிவு செய்யாவிட்டால், இந்திய நிலைமைகளை அறிந்த யாரும், புனிதமான பசுக்கள் கொல்லப்படும் கசாப்புக் கடைகளை ஹிந்துக்கள் விரும்புகிறார்களென்று சொல்ல முடியுமா? சமூகத் தவறுகளைக் கண்டு ஆத்திரப்படும் அவ்வளவு உணர்வு மக்களிடையே ஏற்படவில்லை யென்பதுதான் உண்மை. இது வருந்தத்தக்கதுதான் என்பதில் சந்தேக மில்லை. இந்த நிலைமை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மாற்றப்பட்டு வருகிறது. குறிப்பிட்ட சில உண்மைகள் இருந்தால், குறிப்பிட்ட சில முடிவுகளுக்கு வர முடியும். அந்த உண்மைகளை மறைப்பது முற்றிலும் மாறான முடிவுகளில் கொண்டு போய்விடும். இப்படி உண்மைகளை மறைப்பது கொடிய காரியமாகும்.

— 'எங் இந்தியா' - 8-4-1926

8

லேசான ஒரு கண்டனம்

குடியின் தீமையைப்பற்றி அச்சில் வரும் எதுவும் ஸ்ரீ ஸி. ராஜகோபாலாச்சாரியின் பருந்துக் கண்களுக்குத் தப்புவதில்லை. ஒரு நெசவுக் கழகத்தின் அஸ்திவார்க்கல்லை நாட்டி அன்று மாரோவி*

* மாரோவி என்பது ரூர்த்திலிருந்து 12 மைல் தூரத்தில் தெற்கே உள்ள ஒரு சிறு கிராமம்.

கிராமத்தில் நான் செய்த மிகவும் சாதாரணமான ஒரு பிரசங்கத் தைப்பற்றிய செய்தியை அவர் பார்த்திருக்கிறார். தொழிற்சாலை யில் வேலை செய்பவர்களுக்கும் குடிக்கும் உள்ள சம்பந்தத்தை அங்கே நான் எடுத்துக்காட்ட முயன்றேன். தான் மறியல் செய்யும் கள்ளுக்கடைகளுக்கு வருபவர்களை, நிரந்தரமாகக் குடிப்பழக் கத்திலிருந்து திருப்பவேண்டுமானால், வாழ்க்கையில் அவர்களுக்கு ஏதாவது ஓர் ஆசை இருக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும். அவர்களுடைய ஓய்வு நேரத்திற்கு ஏதாவது வேலை கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்பதைத் தான் உணர்ந்ததாக மிதுபென் பெட்டி கூறியிருப்பதை எடுத்துக் காட்டினேன். ராட்டையில் நூற்பதும், நெய்வதும் அதற்குச் சரியான உபாயங்களாகும் என்று மிதுபென் கண்டுபிடித்ததையும் சொன்னேன். யாரும் மிகவும் அதிகமாக வேலை செய்ய வேண்டியிருந்தால், அவர்களை ஊக்கு விக்கும் பொருள் ஏதாவது வேண்டியிருக்கும் என்பதையும் எடுத்துக் காட்டினேன். என் வாழ்க்கையிலேயே ஏற்பட்டிருந்த ஓர் உதாரணத்தைக் குறிப்பிட்டேன். போயர் யுத்தத்தின் போது, குடிப்பழக்கம் உள்ள பணியாட்களுக்கு நான் ரம் என்ற மதுவகைக்கு அனுமதிச் சீட்டு கொடுக்கவேண்டியிருந்தது. தங்களுடைய களைப்பைப் பொறுத்துக்கொண்டு, மறுநாள் வேலைக்குத் தயாராவதற்கு அது தங்களுக்கு உதவி செய்யுமாகையால், தமக்கு ரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் கெஞ்சுவார்கள். இது மூட நம்பிக்கைதான். ஆயினும், மூட நம்பிக்கைகளைச் சுலபத்தில் விட்டொழிப்பது கஷ்டம் என்று அக்கூட்டத் தில் கூறினேன்.

தாம் வாசித்த அந்தச் செய்தியை, மதுவிலக்கை எதிர்ப்பவர்கள் தங்களுக்குச் சாதகமான அர்த்தம் கொடுக்கும்படி பல விதங்களிலும் திரித்துவிட முடியும் என்று ராஜகோபாலாச்சாரி யார் அஞ்சினார். அவருடைய அச்சம் நியாயமானதுதான் என்பது ருசுவாகிவிட்டது. எனக்கு மீண்டும் நிதானபுத்தி ஏற்பட்டு விட்டதைப் பாராட்டி தருமசங்கடமான பல தந்திகள் வந்திருக்கின்றன. நான் ஏதோ மாறிவிட்டதாகச் சொல்லுகிறார்களல், லவா? அப்படி நான் மாறியிருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. அதனால்தான் தருமசங்கடமாயிருக்கிறது. என் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது தெரியுமா? ஒரு மனிதன் உயிருடனிருக்கும்போதே அவன் இறந்துவிட்டானென்று தவறாக எண்ணிக்கொண்டு அவனுடைய குணதிசயங்களைப்பற்றிப் பத்திரிகைகளில் புகழுரைகள் பிரசுரிக்கப்படுவதாக வைத்துக் கொள்ளுவோம். 'நம் மிடம் இவ்வளவு நல்ல குணங்கள் இருந்தன என்று எனக்கே தெரியாதே' என்று அவனுக்கு எவ்வளவு வெட்கமாயிருக்கும். எனக்கும் அப்படித்தான் இருக்கிறது.

இந்த விஷயம் இன்னும் பெரிதாவதற்குள், பரிபூரணமான மதுவிலக்கில் எனக்குள்ள நம்பிக்கையை மீண்டும் அறிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு மணி நேரத்திற்கு இந்தியா பூரண

வுக்கும் என்னை சர்வாதிகாரியாக நியமித்தால், முதல் காரியமாக நான் என்ன செய்வேன் தெரியுமா? நஷ்டஈடு கொடுக்காமல் எல்லா கள்ளுக்கடைகளையும் மூடிவிடுவேன். குஜராத் தில் உள்ள கள்ளு மரங்களையெல்லாம் அழித்துவிடுவேன். தொழிற்சாலை அதிபர்கள், தம்மிடம் உள்ள தொழிலாளர்கள் சிரமமில்லாமல் வேலை செய்வதற்கான நிலைமையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், இவர்கள் சாதாரண பானங்கள் அருந்துவதற்கும், அதே மாதிரி சாதாரணமாகப் பொழுதுபோக்குவதற்கும் உணவு விடுதிகளையும், ஓய்வு அறைகளையும் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்றும் வற்புறுத்துவேன். தொழிற்சாலை அதிபர்கள் இதற்கெல்லாம் பணமில்லையே என்று சொன்னால், அந்தத் தொழிற்சாலைகளை மூடிவிடுவேன். எனக்குக் குடிப்பழக்கமே கிடையாது. ஆகையால், நான் ஒரு மணிநேரம் சர்வாதிகாரியாயிருந்தால்கூட நிதானம் தவறாமலே இருப்பேன். எனது ஐரோப்பிய நண்பர்களையும், வைத்திய காரணங்களுக்காக பிரான்ட் அவசியமாயிருக்கும் வியாதியஸ்தர்களுக்கும், சர்க்கார் செலவில் வைத்தியர்களால் பரிசோதிக்கச் செய்வேன். நெருப்புப் போன்ற இந்த திராவகம் யாருக்காவது தேவையாயிருக்கிறதென்றால், வைத்தியர்களால் அனுமதிக்கப்படும் அளவுக்கு, மருந்து வியாபாரிகளிடமிருந்து அவர்கள் அதைப் பெற சீட்டுகள் கொடுக்கப்படும். போதையளிக்கும் மற்ற வஸ்துக்களுக்கும் இந்த விதி பொருந்தும்.

குடியினால் இழக்கும் வருமானத்தை ஈடு செய்வதற்காக, ராணுவச் செலவை உடனடியாகக் குறைத்துவிடுவேன். புதிய நிலைமைக் கேற்றவாறு சேனாதிபதி எப்படியாவது சரிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பேன். தொழிற்சாலைகளை மூடிவிடுவதால் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமற்போய் விடுவார்களல்லவா? சாத்தியமான வரையில் தொழிற்சாலைகளுக்குப் பக்கத்திலேயே இவர்களுக்காக மாதிரிப் பண்ணைகள் ஆரம்பிக்கப்படும். இத்தொழிலாளர்கள் அங்கே அனுப்பப்பட்டுவிடுவார்கள். தொழிற்சாலைகளைச் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து அரசாங்கமே மேற்கொண்டு லாபகரமாக நடத்தலாம் என்று அந்த ஒரு மணிநேரகாலத்தில் எனக்கு யோசனை கூறப்பட்டிருந்தாலொழிய இப்படித்தான் செய்வேன்.

— 'எங் இந்தியா' - 25-6-1931

9

இந்திய சமஸ்தானங்களில்

தம்முடைய வருமானத்தை அதிகமாக்கிக்கொள்ளுவதற்காக, சமஸ்தானாதிபதிகளும், பிரிட்டிஷ் மது இலாகாவைப் பின்பற்றுவது மிகவும் வேதனை அளிப்பதாயிருக்கிறது. லாகிரி

வஸ்துக்களை உபயோகிப்பது என்பது இந்தியாவில் புராதனமான ஒரு சாபக்கேடு என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த அர்த்தத்தை நான் ஒப்புக்கொள்ள வில்லை. முன்காலத்தில் சமஸ்தானாதிபதிகள் மதுபான வியாபாரத்தினால் ஏதோ வருமானம் பெற்றிருக்கலாம். ஆனால், இப்போதிருப்பதைப்போல் அவர்கள், மனிதர்களை குடிக்கு அடிமைகளாக்கியதில்லை. நான் சொல்லுவது தவறென்றும், இப்போதிருப்பதைப் போன்ற கலால் வருமானம் தொன்றுதொட்டு இருந்து வருகிறது என்றும் வைத்துக்கொண்டாலும், புராதனமானவை என்பதற்காக எல்லாமே நல்லதாய்த்தானிருக்கவேண்டுமென்ற மூட நம்பிக்கையை நான் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. ஒரு பழக்கம் இந்தியப் பழக்கம் என்பதனால் அது நல்லதாய்த்தானிருக்கவேண்டும் என்பதையும் நான் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அபினி, மற்றும் போதை யளிக்கும் பொருள்கள், மனிதனின் உள்ளத்தை மூடமாக்கி, மிருகங்களுக்கும் கீழ்த்தரமான நிலைக்கு அவனைக் கொண்டு வருகின்றன என்பதை யாரும் பார்க்கலாம். அந்த வஸ்துக்களில் வியாபாரம் செய்வது பாவகரமானது என்பது கண்கூடு. இந்திய சமஸ்தானங்கள் எல்லாக் கள்ளுக்கடைகளையும் மூடிவிட்டு, பிரிட்டிஷ் நிர்வாகிகள் பின்பற்றுவதற்கு ஒரு நல்ல உதாரணத்தைக் காட்டவேண்டும்.

—'எங் இந்தியா' - 8-1-1925

10

ஒரு வேண்டுகோள்

என்னுடைய வழக்கமான வாராந்தரக் குறிப்புகளில் காலி பரஜ்ஜைப்பற்றி வாசகர்கள் கவனித்திருப்பார்கள். காலி பரஜ்ஜ் என்றால் என்ன என்று குஜராத்துக்கு வெளியே உள்ளவருக்குத் தெரியாது. கறுப்பு மனிதர்கள் என்பதே அதன் பொருள். தாம் உயர்ந்தவர்கள் என்று நினைத்துக்கொண்ட சிலர், குஜராத்தில் ஒரு பகுதி மக்களுக்கு இந்தப் பெயரைக் கொடுத்ததாகத் தோன்றுகிறது. நிறம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் காலிபரஜ், மற்றவர்களைவிடக் கறுப்பானவர்கள் அல்ல; மற்றவர்களிடமிருந்து மாறுபட்டவர்களுமல்ல. ஆனால், இன்று அவர்கள் நசுக்கப்பட்டவர்களாகவும், நிரக்கதியானவர்களாகவும், மூட நம்பிக்கையுள்ளவர்களாகவும், பயந்தவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். குடிதான் அவர்களுடைய பெரிய கெட்ட பழக்கம். அவர்களில் பெரும்பாலோர் பரோடா சமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

மூன்று வருடங்களுக்கு முன்பு இந்த மக்களிடையே ஒரு பெரிய விழிப்பு ஏற்பட்டது. ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் குடிப்பதையும், மாமிசம் உண்பதையும் கூடக் கைவிட்டார்கள். மது

பான வியாபாரிகளுக்கு இது பொறுக்க வில்லை. இவர்களில் பெரும்பாலோர் பார்ஸிகள். குடியை விட்டவர்களை மீண்டும் அந்தப் பழக்கத்திற்குத் திருப்புவதற்குச் சாத்தியமான எல்லா வழிகளையும் அவர்கள் கையாண்டதாகவும், பெரும் அளவுக்கு அதில் அவர்கள் வெற்றிபெற்றதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அதிகாரிகளும், சீர்திருத்தவாதிகளுக்கு எதிராகச் சதி செய்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்த முயற்சிகளின் பலனாகவோ, வேறு காரணத்தினாலோ, குடிக்காமலிருப்பது பாவமென்று பிரசாரம் செய்யும் ஒரு கட்சியினர் இவர்களிடையே இப்போது தோன்றியிருக்கிறார்கள். ஒதுக்கிவைப்பதன் மூலமும், வேறு வழிகளிலும் இவர்களுடைய உணர்ச்சியைக் கொல்ல இந்தக் கட்சியினர் முயற்சிக்கிறார்கள். தமக்கே எதிராகவும், தலைமுறை தலைமுறையாகவும் வந்துள்ள ஒரு தீய பழக்கத்துக்கு எதிராகவும் போராடிக் கொண்டிருப்பவர்களின் ஆர்வத்தையும் குலைக்கப்பார்க்கிறார்கள்.

இவர்களுடைய கூட்டத்தில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றினார்கள். பரோடா, தரம்பூர், வன்ஸ்தா சமஸ்தானங்களும், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கமும் எல்லாக் கள்ளுக்கடைகளையும் முடிவிட வேண்டுமென்று அத்தீர்மானத்தில் கோரியிருக்கிறார்கள். இது சாத்தியமா என்று கேட்கலாம். பூரண மதுவிலக்கை அமல் நடத்த வேண்டுமென்று ஒரு தேச மக்கள் பூராவும் செய்த முயற்சியே பரிதாபகரமாகத் தோல்வியடைந்து விட்டதே என்றும் சொல்லுவார்கள். அப்படியிருக்கும்போது எந்த பலமும் இல்லாத ஒரு சில ஆண்களும் பெண்களும் விடுக்கும் பயனற்ற ஒரு வேண்டுகோள் எப்படி வெற்றி பெற முடியும்? இந்த வாதத்தில் நல்ல பசை இருக்கிறது. ஆனால், அந்த இரு முயற்சிகளும் வெவ்வேறு விதமானவை. 1921-இல் செய்யப்பட்ட முயற்சி, சர்க்காரிடமிருந்து அதிகாரத்தைப் பறித்துவிடுவதென்ற நோக்கத்துடன் ஒத்துழையாமையாளர்கள் பிரிட்டிஷ் சர்க்காருக்கு எதிராகச் செய்த முயற்சியாகும். மேலும், கள்ளுக் கடைகள் இருப்பதால் தாமே பாதிக்கப்பட்டாதவர்கள் இந்த இயக்கத்தை நடத்தினார்கள். ஆனால், இந்தத் தீமைக்கு இரையாகியிருந்தவர்களிடமிருந்து இந்த வேண்டுகோள் வருகிறது. இது பலமில்லாதவர்கள் பலமுள்ளவர்களுக்கு விடுக்கும் வேண்டுகோளாகும். இது, சம்பந்தப்பட்ட எல்லா சர்க்கார்களுக்குமே விடுக்கப்பட்டுள்ள வேண்டுகோளாகும்; பிரிட்டிஷ் சர்க்காருக்கு மட்டுமல்ல. இவர்கள் ஒத்துழையாமையாளர்களும்ல்ல. ஒத்துழைப்புக்கும், ஒத்துழையாமைக்கும் என்ன வித்தியாசம் என்பதே இவர்களுக்குத் தெரியாது. மனமில்லாமலும், அநேகமாகத் தம்மையறியாமலும், அடக்கு முறைக்கு பயந்து கொண்டும் அவர்கள் மற்றவர்களுக்காக உழைக்கிறார்கள். சுயராஜ்யம் என்றால் என்ன என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. குடிப்பழக்கத்தைக் கைவிடுவதும், அந்த ஆசைக்கு இடம் கொடுக்கும் மதுவகைகளை அகற்றி விடுவதுமே அவர்களுக்கு சுயராஜ்யம். ஆகையால், அவர்களுடைய வேண்டு

கோள் மனிதாபிமானத் தன்மை வாய்ந்தது; ஆகையால், அதை ஆட்சேபிக்க முடியாது. சம்பந்தப்பட்ட சர்க்கார்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்து, அவர்கள் நிறைவேற்றியுள்ள தீர்மானத்தை அக்கிராசனர் என்ற முறையில் நான் அமல் நடத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சட்ட சபை மெம்பர்கள் மூலம்தான் பிரிட்டிஷ் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ள முடியும். கல்வி இலா காவைப் பட்டினிபோட வேண்டியிருந்தால்கூட, நிர்வாக சபை அங்கத்தினர்கள் கள்ளுக்கடை வருமானத்தைக் கைவிடலாம். இந்த மக்களை அவர்களே நேரில் பார்த்து, ஒரு வர்க்கம் பூராவினு முள்ள ஆண்களையும் பெண்களையும் சீரழிக்கும் இந்தத் தீமையைக் கண்டறியும்படி அவர்களை நான் அழைக்கிறேன். தம் முடைய நாட்டு மக்களை அவர்கள் காப்பாற்ற விரும்பினால், சரியான காரியத்தைச் செய்யத் துணிய வேண்டும்.

பரோடா, தரம்பூர், வன்ஸ்தா சமஸ்தானங்களின் நிலைமை வேறு. சமஸ்தானாதிபதிகள் இஷ்டப்பட்டால், கள்ளுக்கடைகளை முடி, தம்மையும், தம் மக்களையும் அழிவிவிருந்து காப்பாற்றிக் கொள்ளலாம். வேண்டுமென்றேதான் 'தம்மையும்' என்ற வார்த்தையை உபயோகிக்கிறேன். ஏனெனில், ஒரு சிறு சமஸ்தானத்தில் ஏராளமான பேர்கள் அழிந்துபோவது, அவர்களே அழிந்துபோவதாகத்தான் அர்த்தம். தம்மை மீறியே காப்பாற்றப்படவேண்டும் என்று கேட்பவர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இந்த சமஸ்தானங்கள் செவிசாய்க்கப்போவதில்லையா?

—'எங் இந்தியா' - 22-1-1925

11

திருவாங்கூரில் குடியின் சாபக்கேடு

தீண்டாமைக்கு அடுத்தபடியாக மிகவும் கண்டிக்கத்தக்கது ஒன்று உண்டென்றால், அது குடி என்ற சாபக்கேடுதான். 1922-இல் இந்த சமஸ்தானத்தின் மொத்த கலால் வருமானம் ரூ. 48,94,300. நிலவரியின் மூலம் ரூ. 38,18,652 கிடைத்தது. மொத்த வருமானம் ரூ. 1,96,70,130. இது நிர்வாகத்திற்கே ஒரு பெரிய இழுக்கு என்று நான் கருதுகிறேன். அதன் வருமானத்தில் இவ்வளவு தொகை போதை வஸ்துக்களிலிருந்து கிடைக்கிறதென்றால், அது தீவிரமான சிந்தனையைத் தூண்டிவிடுகிறது. கலால் வருமானம் பின் கண்ட வகைகளில் கிடைக்கிறது:

அப்காரி	—	ரூ. 26,82,367
அபினி, கஞ்சா	—	ரூ. 3,11,635
புகையிலை	—	ரூ. 17,00,298

மொத்தம் ரூ. 46,94,300

கள்ளுக்கடை வருமானம் மிகப் பெரிய இனமாக இருக்கிறது. கிறிஸ்தவர்களிடையே குடிப் பழக்கம் அதிகமாகப் பரவியிருக்கிறது என்றும், இதனால் நூற்றுக்கணக்கான குடும்பங்கள் சீரழிந்து போகின்றன என்றும், சாதாரணமாக, சக்தியுள்ளவர்களாகவும், புத்திசாலிகளாகவும் உள்ள ஆயிரக்கணக்கானவர்களை வறுமையிலும், அவமானத்திலும் ஆழ்த்தி விடுகிறது என்றும் கேள்விப்பட்டேன். இந்த வருமான உயர்வைக் கண்டு அந்த சமஸ்தானம் மகிழ்ச்சியடையாவிட்டாலும், ஏதோ கிடைக்கிறது என்ற நிம்மதியுடன் இருப்பது போலவே தோன்றுகிறது. அங்குள்ள வகுப்பினர் இந்தத் தீமையுடன் விளையாடுகிறார்கள்; மிதக் குடியென்றும் விளையாட்டுக் காட்டுகிறார்கள். இனிமேல் முடியாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு விடுவதற்கு முன்பு இந்தத் தீமையை அடியோடு அகற்றிவிட வேண்டியது அவசியமாகும். வைத்தியரின் அனுமதிச் சீட்டு இருந்தாலொழிய மது வகைகளைப் பெறுவதை அசாத்தியமாக்கி விடுவதுதான் மிகவும் பலனளிக்கத் தக்க முறை என்பதில் சந்தேகமில்லை. மிகவும் அதிகமான வருமானத்தை அளிக்கும் ஓர் இனத்தை எப்படிக்கைவிடுவது என்பதுதான் கேள்வி. திருவாங்கூரில் என்னிஷ்டப்படி நடக்கலாம் என்ற சர்வாதிகாரம் எனக்கு இருந்தால், அந்த வருமான இனத்தை அடியோடு அகற்றிவிட்டு, எல்லாக் கள்ளுக்கடைகளையும் முடிவிடுவேன். இந்தப் பழக்கமுள்ளவர்களைக் கணக்கெடுத்து, அவர்களுக்கு ஆரோக்கியமான பானங்களையும், சாதாரண பொழுதுபோக்கு வசதிகளையும் செய்து கொடுப்பேன்; அல்லது ஏதாவது வேலை கொடுப்பேன். இப்படிக்குடியை விட்டவர்கள், இன்னும் அதிகத் திறமையுடன் வேலை செய்து, வருமானத்தை இன்னும் அதிகப்படுத்துவார்களென்று நம்பியிருப்பேன். ஆனால், சர்வாதிகாரத்தின் காலம் மலையேறி விட்டது. ஜனநாயகம்தான் இப்போது சர்வாதிகாரி. மேல் சபையும், மக்களின் பிரதிநிதிகள் உள்ள அசெம்பிளியும் இதை யெல்லாம் செய்யமுடியும். ரீஜண்டாயுள்ள மகாராணி மீது ஒரு கல்லையும், திவான் மீது மற்றொரு கல்லையும் வீசிவிட்டுக் கடமையைச் செய்தாயிற்று என்று சொல்லுவது தவறாகும். சமஸ்தான நிர்வாகத்தில் மக்களின் பங்கு நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக் கொண்டு வருகிறது. அவர்கள் நல்ல கல்வியறிவுள்ளவர்கள். இந்த வருமானம் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது, அந்தத் தொகை பூராவையும் இந்தத் தீமையை ஒழிப்பதற்காக உபயோகிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தலாம். ஒரு வருடத்தில் இந்த முறையற்ற வியாபாரத்தை முடிவிட வேண்டுமென்றும் வற்புறுத்தலாம். ஆனால், இதை ஒரு வருடத்தில் செய்ய முடியுமா, அல்லது இன்னும் அதிக காலம் ஆகுமா என்பது மக்கள் முடிவு செய்ய வேண்டிய விஷயமாகும். புல் தரையில் பாம்பு ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை அவர்கள் உணரட்டும். இந்த விஷயத்தில் கிறிஸ்தவர்கள் தலைமை வகித்து வழிகாட்டாவிட்டால் வேறு யாரால் முடியும் என்று மீண்டும் பணிவுடன்

கேட்கிறேன். நான் கிறிஸ்தவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் என்பதனால், ஹிந்துக்கள் அல்லது முஸ்லிம்களுக்குப் பொறுப்பு இல்லாமல் போய்விட வில்லை. ஆனால், இம்மாதிரி விஷயங்களில் அதிக பலமுள்ளவர்களைத்தான் முதலில் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.

—'எங் இந்தியா' - 26-3-1925

12

குடி ஒழிப்பு சீர்திருத்தம்

உள்ளூர வேலை செய்வதன் மூலம், அதாவது, இந்தப் பழக்கம் உள்ளவர்களைச் சந்தித்துப் பேசுவதன் மூலம், குடிப் பழக்கத்தை ஒழிப்பதற்கு திருவாங்கூரிலுள்ள கிறிஸ்தவர்களில் சிலர் கொஞ்ச காலமாக மனப்பூர்வமாக முயற்சி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். மதுபான இடங்களை மறியல் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே செல்லும் பழக்கம் இருப்பவர்களுக்கு இது எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டுமென்பதே அவர்களுடைய நோக்கமாகும். சாதாரணமான இந்த நடவடிக்கை திருவாங்கூர் அதிகாரிகளைக் கலவரப்படுத்தி விட்டது போல் தோன்றுகிறது. திருவாங்கூரைச் சேர்ந்த டாக்டர் பரேத் என்பவர் பிரபலமான கிறிஸ்தவர்; இவருடைய அகிம்சை உணர்ச்சி இதுவரையில் சந்தேகிக்கப்பட்டதே இல்லை. கோட்டயம் ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட் இவருக்கு ஒரு தடையுத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார். இந்த உத்தரவின் வாசகம் பின் வருமாறு :

“கோட்டயம் ஜில்லா போலீஸ் குபரின்கெண்டிட மிருந்து கிடைத்துள்ள தகவல்களின்படி, கள்ளுக்கடைகள் முன்பு மறியல் செய்யும்படியும், மற்றும் சட்டவிரோதமான காரியங்களைச் செய்யும்படி தூண்டியும் நீங்கள் பிரசங்கங்கள் செய்கிறீர்களென்று தெரிகிறது. இந்தப் பிரசங்கங்களால் அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படக்கூடும்; சர்க்கார் மீதும் துவேஷத்தை உண்டுபண்ணக் கூடும். ஆகையால், 1095-ஆம் வருடத்திய 4-வது ரெகுலேஷனின் 26-வது ஷரத் தின்படி இன்று முதல் கோட்டயம் ஜில்லாவின் எந்தப் பகுதியிலும் நீங்கள் பிரசங்கங்கள் செய்யக்கூடாதென்று கண்டிப்பாக உத்தரவிடுகிறேன்.”

• மறியல் செய்யுமாறு யோசனை கூறும் ஒவ்வொரு பிரசங்க முமே தூண்டுதல் என்று இந்த உத்தரவு கூறுகிறது. “சட்ட விரோதமான மற்ற காரியங்கள்” என்னவாக இருக்கக் கூடுமென்பது உத்தரவில் தெளிவாக்கப்படவில்லை. மாஜிஸ்ட்ரேட்டின் உத்தரவு சட்டத்தைச் சரியாக வியாக்கியானம் செய்கிறது என்றால், திருவாங்கூரில் குடித் தீமைக்கு ஆதரவு கொடுக்கப்படுகிறது என்று ஆகிறது. சர்க்கார், குடிப்பதற்கு வசதிகள் செய்து

கொடுக்கிறார்கள் என்பது மட்டுமில்லை. குடிகாரர்களை நேரில் அணுகி இந்தச் சபலத்திற்கு இடம் கொடுக்காதீர்கள் என்று கேட்டுக் கொள்ளுவது ஒன்றுதான் பலனளிக்கத்தக்க, அமைதியான முறையாகும். சீர்திருத்தக்காரர்கள் இந்த முறையைப் பின்பற்றுவதையும் சர்க்கார் தடுக்கிறது. திருவாங்கூரின் சட்டத்தில் தவறு இல்லை என்றும், சட்டத்தை வியாக்கியானம் செய்வதில் ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட்தான் தவறு செய்திருக்கிற ரென்றும் நம்புகிறேன். இந்த வியாக்கியானத்தை ஓர் உயர்தர கோர்ட்டில் சோதித்துப் பார்க்க வேண்டும். அது எப்படியிருந்தாலும், சீர்திருத்தக்காரர்களின் கடமை தெளிவாயிருக்கிறது. சட்டம் தவறாயிருந்தால், அதை ரத்து செய்வதற்கு அவர்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டும். அதைச் சரிப்படுத்துவதற்குச் செய்யப்படும் எல்லா முயற்சிகளும் தோல்வியுற்றால், சிறைப்படுத்தப் படுவதாயிருந்தாலும் பரவாயில்லை என்று அவர்கள் அமைதியாக மறியல் செய்யத்தான் வேண்டும். அதே சமயத்தில், ஆத்திர முட்டப்படும்போது தம்மைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள முடியாதவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளாமல் ஜாக்கிரதையாயிருக்க வேண்டும். இந்தத் தடை உத்தரவு நிரந்தரமானதாயிருக்கிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

— 'எங் இந்தியா' - 18-11-1926

13

வரவேற்கத்தக்க நடவடிக்கை

மைசூர் சமஸ்தானத்திலுள்ள ஹோலால் கரேயிலிருந்து ஒருவர் கீழ்வருமாறு எழுதுகிறார் :

"என் தாலுகாவிலுள்ள லம்பானி வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள், சென்ற ஒன்றரை மாத காலமாக கள்ளையோ, மற்ற மது வகைகளையோ, அருந்துவதை அடியோடு நிறுத்திவிட்டார்கள் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். சென்ற ஏப்ரல் மாதக் கடைசியில் இந்த ஊரில் லம்பானி மகாநாடு நடந்தது. அந்த மகாநாட்டில் அஸ்தமன ரூரியனுக்கு நமஸ்காரம் செய்து, இனி போதை வஸ்துக்களைத் தொடுவதில்லை யென்று அவர்கள் சத்தியம் செய்தார்கள். அதிலிருந்து, அந்த சத்தியத்திலிருந்து அவர்கள் தவறவே யில்லை. அந்த வகுப்பைச் சேர்ந்த யாராவது ஒருவர் கள்ளுக்கடைக்கருகில் காணப்பட்டால், அந்த கிராமத்தைச் சேர்ந்த நாயக், அல்லது யஜமான், அல்லது காரபான் கண்டிப்பான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுகிறார். தங்கள் குடிசைகளில் இப்போது சண்டை, பூசல்கள் இல்லை; வாழ்க்கை மிகவும் அமைதியாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்ற நல்ல செய்தியை அந்த வகுப்புப் பெண்கள் தினமும் எங்களிடம் சொல்லுகிறார்கள். நீங்கள் வருவதற்கு முன்பே உங்களுடைய சத்தி இயக்கம் எங்கள் சமஸ்தானத்திற்கு வந்து விட்டது என்பதைக் காட்டுவதற்கு இது ஓர் உதாரணம்."

இந்தப் பெரிய காரியத்தைச் செய்துள்ள லம்பானி வகுப்பினரைப் பாராட்டுகிறேன். 1921-இல் ஓர் உற்சாகம் ஏற்பட்டது. ஆனால், பின்னர் பலர் அதிலிருந்து தவறிவிட்டார்கள். அது மாதிரி இவர்களும் நழுவிவிட மாட்டார்களென்று நம்புகிறேன். ராணிபராஜ் மக்களைப்பற்றி இந்தப் பத்திரிகையில் கொடுக்கப் பட்டிருந்த விவரங்களை, இந்த வகுப்புத் தலைவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அவர்களில் குடியை விட்டவர்கள் தங்களுடைய ஓய்வு நேரத்தைப் போக்குவதற்கு ராட்டையில் நூற்க ஆரம்பித்தார்கள். இதனால் அவர்களுக்குக் குடிஞாபகமே இல்லாமற் போய்விட்டது என்பதோடு மட்டுமில்லை, தங்களுடைய சேமிப்பையும் அவர்கள் இரட்டிக்க முடிந்தது. குடிக்குச் செலவிட்ட பணமும் அவர்களுக்கு மிச்சப்பட்டது; துணிமணிகளில் மிச்சம் பிடித்தும் தம் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டார்கள். குடிப்பதில்லை என்று பிரதிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுபவர்கள், தமது நேரத்தைப் பிரயோசனமான விதத்தில் செலவிடாவிட்டால், அவர்களுக்குக் குடியின் ஞாபகம் திரும்பி வருகிறது என்பதும், அவர்களால் அதைச் சமாளிக்க முடியவில்லை என்பதுமே பொதுவாக எல்லா இடங்களிலும் குடி ஒழிப்பு சீர்திருத்தக்காரர்களின் அனுபவமாயிருக்கிறது. ஹோலால் கரேயின் உதாரணத்தை மற்ற கிராமங்களும் பின்பற்று மென்று நம்புகிறேன். கதர் வேலை பிரமாதமாக அபிவிருத்தியடையப்போகிறதென்று என்னிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் மைசூர் சுற்றுப் பிரயாணத்தை ஆரம்பிக்கும்போது இந்தச் செய்தியுடன், குடிப்பழக்கம் அழிக்கப்பட்டு விட்டதென்ற செய்தியும் கிடைக்குமென்று நம்புகிறேன்.

—'எங் இந்தியா' - 16-6-1927

14

ராணிபராஜி விசாரணைக் கமிட்டி

கமிட்டியினர் 18 கிராமங்களுக்கு விஜயம் செய்தனர். சிக்லி, புல்ஸார் தாலுகாக்களிலும், பன்ஸ்தா சமஸ்தானத்திலும் 47 கிராமங்களில் சாட்சிகளின் வாக்குமூலங்களைப் பதிவு செய்தனர். பன்ஸ்தா சமஸ்தானத்தின் மகாராஜா, தனது பிரஜைகளின் நலன்களில் எடுத்துக்கொள்ளும் அக்கறையைப் பற்றி கமிட்டி வெகுவாகப் பாராட்டியிருப்பது பன்ஸ்தா சமஸ்தானத்திற்குப் பெருமையளிப்பதாகும். மகாராஜா, தனது பிரஜைகளுக்கு எவ்வளவோ நல்ல காரியங்களைச் செய்கிறார் என்பது உண்மையே. ஆனால், குடி வியாபாரத்திலிருந்து வருமானம் பெற வேண்டியது அவசியம் என்று அவர் கருதும் வரையில், அவர் செய்யும் நன்மைகளெல்லாம் உண்மையாகவே வீணாகி

விடுகின்றன. பன்ஸ்தா எல்லைக்குப் பக்கத்தில் உள்ள பிரிட்டிஷ் பகுதி, கேக்வாட், தரம்பூர் ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் மது விலக்கு இல்லை என்பதனால், பன்ஸ்தா சமஸ்தானம் மதுவிலக்குக் கொள்கையை வெற்றிகரமாக அமல் நடத்துவது கஷ்டமாகி விடுகிறது என்பது உண்மைதான். ஆனால், பெரிய தியாகங்களைச் செய்யாமலும், பெரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளாமலும் பெரிய காரியங்களைச் செய்யமுடியாது. பூரண மது விலக்கை அறிவிப்பதன் மூலம் பன்ஸ்தா மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டலாம் என்பதோடு மட்டுமில்லை; பக்கத்து ராஜ்யங்களில் மதுவிலக்கைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்றும் பின்னர் கிளர்ச்சி செய்யலாம். குடியின் மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தை விட்டுக் கொடுக்கத் தயாராய் இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் முக்கியம். உடனடியாக ஒன்று செய்யலாம். குடிப்பழக்கம் உள்ள வகுப்பினரிடையே அதற்கெதிராகத் தீவிரமாகப் பிரசாரம் செய்வதற்காகவன்றி, வேறு மிகவும் நல்ல காரியங்களுக்குக்கூட இந்தப் பணத்தை உபயோகிப்பதில்லை என்று முடிவு செய்யலாம். தம் முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள மக்கள் இந்தத் தீய பழக்கத்தைவிட்டு விட வேண்டுமென்று உண்மையாகவே விரும்பும் ராஜ்யங்கள், இந்தத் தீய பழக்கத்தில் அவர்கள் ஈடுபடுவதைச் சட்டபூர்வமாக அசாத்தியமாக்கி விடுவதுடன் திருப்தியடைந்து விடமுடியாது. இந்தப் பழக்கத்திற்குக் காரணம் என்ன என்பதைக் கண்டு பிடித்து, அந்தப் பழக்கத்தை விட்டுவிடும்படி அவர்களுக்கு உணர்த்த வேண்டும். முடிவில், எந்த ராஜ்யமுமே குடி வருமானத்தை இழப்பதால் கஷ்டப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. மதுவிலக்குக் கொள்கையுடன், நான் கூறியுள்ள விதத்தில் நிர்மாண வேலைகளையும் செய்தால், மக்களின் சுபிட்சமும், அதனால் ராஜ்யத்தின் சுபிட்சமும் பெருகிக் கொண்டே இருக்கும். இது, மதுவிலக்குக் கொள்கையின் நிச்சயமான விளைவாக இருக்கும்.

—‘எங் இந்தியா’-16-6-1927

15

பர்மிய மக்களுக்குச் செய்தி

“குடியின் தீமை அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்றும், குடியினால் கிடைக்கும் வருமானம், நிலவரி வருமானத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு என்றும் நேற்று கேள்விப்பட்டபோது மிகவும் வேதனையடைந்தேன். உலகத்திலுள்ள எந்த நாட்டுக்குமே இது பயங்கரமான விஷயமாகும். ஆனால், குடிப் பழக்கத்திற்குக் கொஞ்சமும் ஏற்றதாயில்லாத சீதோஷண நிலையிலுள்ள பர்மா போன்ற ஒரு நாட்டில், இது தற்கொலைக்கு ஒப்பானதாகும்.

இந்தப் பழக்கத்தினால் இந்தியாவில் என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியும். நகரங்களில் வசிக்கும் மக்களுக்கு ஒரு மிகப் பெரிய பொறுப்பு இருக்கிறது. பர்மியத் தலைவர்கள் இதைப்பற்றி ஆழ்ந்து யோசித்து, இதை வேரோடு கெல்லி எறிவதற்கு எல்லா முயற்சிகளும் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். குளிர் மிகுந்த நாடுகளின் நிலைமை என்னவாயிருந்தாலும், நம் நாட்டிலுள்ளது போன்ற சீதோஷ்ண நிலைக்குக் குடிக்கு எந்த அவசியமும் கிடையாது. குடிப் பழக்கத்திற்கு இரையான ஒரு நாட்டுக்கு அழிவைத் தவிர வேறொன்றும் கிடையாது. இந்தப் பழக்கத்தினால் சாம்ராஜ்யங்களே அழிந்திருக்கின்றன என்று சரித்திரம் கூறுகிறது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் பிறந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்தப் பழக்கத்தினால்தான் அழிந்தார்கள் என்பதை இந்தியாவில் அறிந்திருக்கிறோம். ரோமாபுரியின் வீழ்ச்சிக்கு இந்த அசுரத்தனமான பழக்கமும் ஒரு காரணம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகையால், நீங்கள் கண்ணியமாக வாழ விரும்பினால், அவகாசம் இருக்கும் போதே இந்தத் தீமையை நீங்கள் விலக்க வேண்டும்" என்று மோல் மினில் காந்திஜி கூறினார்.

— 'எங் இந்தியா' - 11-4-1929

16

காங்கிரஸ் ஆட்சியில்

பூரணமான மதுவிலக்கையே கொண்டுவர முடியாது என்றால், உடனடியாக அதை எப்படிக் கொண்டு வரமுடியும்? 1937 ஜூலை 14-ஆம் தேதி முதல் காங்கிரஸ் மந்திரி சபை பதவியை ஏற்றுக்கொண்டது. 'உடனடியாக' என்று நான் சொல்லுவது, அதிலிருந்து மூன்று வருடங்களில் பூரண மதுவிலக்கை அமலுக்குக் கொண்டு வருவதாகத் திட்டமிட்டு அறிவிப்பதாகும். இரண்டு வருடங்களிலேயே அதை அமலாக்குவது சாத்தியமென்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால், நிர்வாக சங்கடங்களைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாதாகையால், மூன்று வருடங்கள் என்று சொல்லுகிறேன். இதனால் ஏற்படும் வருமான நஷ்டத்தை நான் ஒரு பெரிய விஷயமாகவே நினைக்கவில்லை. முதல்தரமான தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு விஷயத்தில், நஷ்டத்தைப் பற்றி காங்கிரஸ் பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் மதுவிலக்கு என்பது எட்டாத ஒரு கனியாகவேதான் இருக்கும்.

குடி, போதை வஸ்துக்களின் வருமானம், மிகவும் ஈனமான ஒரு வரிமுறை என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். எந்த வரியும் நன்மையானதாயிருக்க வேண்டுமானால்,

வரி செலுத்துபவர்களுக்கு அதன் மூலம் பத்து மடங்கு பிரதி பலன் கிடைக்க வேண்டும். கலால் வரி என்பது, தார்மிகத் துறையிலும், உடல் நலத்திலும், மனத்திலும் மக்கள் தம்மைத் தாமே சீரழித்துக்கொள்ள உதவி செய்வதாகும். அதைத் தாங்குவதற்குச் சக்தியில்லாதவர்கள்மீது அது ஒரு பெரும் சுமையாக விழுகிறது. தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்பவர்களிடமிருந்தே பெரும்பாலும் இந்த வருமானம் கிடைக்கிறதென்று நினைக்கிறேன். அவர்களுக்கும், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் காங்கிரஸ் மட்டுமே பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கிறது.

வருமான நஷ்டம் என்பது வெளியில் தோன்றுவதுதான். இந்த ஈனத்தனமான வரியை அகற்றுவதால், குடிப்பவர், அதாவது, இந்த வரியைச் செலுத்துபவர் இன்னும் அதிகமாகச் சம்பாதித்து, நல்ல முறையில் செலவு செய்வதற்கு உதவுகிறது. இதனால் ஏற்படும் மகத்தான நன்மை ஒருபுறமிருக்க, தேசத்தின் பொருளாதாரத்திற்கே இது கணிசமான லாபமாகும்.

இதற்கு உடனடியாகப் பலன் கிடைக்கிறது என்பதனால் தான் மதுவிலக்குக்கு முதலிடம் அளிக்கிறேன். இதற்காக காங்கிரஸ்காரர்களும், முக்கியமாகப் பெண்களும் தம் ரத்தத்தைச் சிந்தியிருக்கிறார்கள். இதைத் தவிர, வேறு எந்த ஒரு காரியத்தினாலும் தேசிய அந்தஸ்து அவ்வளவு உயராது. இந்த ஆறு மாகாணங்கள் செய்வதை மற்ற ஐந்து மாகாணங்களும் பின்பற்றுவது சாத்தியமே. இந்தியா, குடிகார நாடாக இல்லாமல், நிதானமான நாடாயிருப்பதில், காங்கிரஸ்ல்லாத முஸ்லிம் முதன் மந்திரிகளுக்கும் அக்கறை உண்டு.

திருட்டுத்தனமாகச் சாராயம் காய்ச்சுவதைத் தடுப்பதற்கு அதிகச் செலவாகுமே என்பது ஆஷாடபூதித்தனமானது அல்ல வென்றால், அது சிந்தனையற்ற வாதமாகும். இந்தியா, அமெரிக்கா அல்ல. அமெரிக்க உதாரணம் நமக்கு இடையூறையொழிய அனுகூலமல்ல. அமெரிக்காவில் குடிப்பதைப் பற்றி வெட்கப் படவேண்டியதில்லை. குடிப்பது அங்கே ஒரு நாகரிகச் செயல். மதுவிலக்குக் கொள்கை அங்கே கொஞ்ச காலமே சாத்தியமானதாக இருந்தது. ஆயினும் அமெரிக்காவிலுள்ள மன உறுதி கொண்ட ஒரு சிறுபான்மையினர், முற்றிலும் தம்முடைய தார்மிக பலத்தினால் மதுவிலக்கைச் செயல்படச் செய்தது அவர்களுக்கு மிகவும் பெருமையளிப்பதாகும். அந்தப் பரீட்சையை ஒரு தோல்வி என்று நான் நினைக்கவில்லை. இன்னும் அதிக உற்சாகத்துடனும், அதைச் சமாளிப்பதில் இன்னும் நல்ல அனுபவத்துடனும், அமெரிக்கா அந்தக் கொள்கைக்குத் திரும்பி வராது என்று நான் நம்பிக்கை இழந்து விடவில்லை. இந்தியா மதுவிலக்கை அமல் நடத்தினால், அமெரிக்காவிலும் அது ஏற்படுவது துரிதப்படுவதாயிருக்கலாம். இந்தியாவைப்போல் உலகத்தின் வேறெந்த பாகத்திலும் மதுவிலக்கை நிறைவேற்றுவது அவ்வளவு சுலப

மல்ல. ஏனெனில், இங்கே ஒரு சிறு தொகையினர்தான் குடிக் கின்றனர். குடிப்பது இங்கே பொதுவாக அவமரியாதையான காரியமாகக் கருதப்படுகிறது. குடி என்றால் என்ன என்பதே தெரியாதவர்கள் கோடிக் கணக்கில் இருக்கிறார்கள் என்றே நம்புகிறேன்.

மற்ற குற்றங்களைத் தடுப்பதற்கு ஆகும் செலவை விட, கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதைத் தடுப்பதற்கு ஏன் அதிகச் செலவு ஆக வேண்டும்? கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவர்களுக்குக் கடும் தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமென்று விதித்துவிட்டு, அந்த விஷயத்தையே மறந்துவிட வேண்டும். திருடுவதைப் போலவே கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதும் என்றென்றைக்கும் நடந்து கொண்டே இருப்பதாயிருக்கலாம். கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சும் இடங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக விசேஷ ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டியதில்லை. ஆபாசமாக இல்லாவிட்டாலும், (சட்டவியாக்கியானப்படி), குடித்துவிட்டு தெருக்களிலோ, மற்றப் பொது இடங் களிலோ காணப்படுபவர்களுக்குக் கடுமையான அபராதம் விதிக்க வேண்டும்; அல்லது, அவர்களை விசாரித்து, தண்டிக்கும் காலம் வரையில் அவர்களுக்காகச் செலவிடப்பட்ட தொகையை அவர்கள் சிறையில் வேலைசெய்து சம்பாதிக்கும் காலம் வரையில் சிறையிலிருக்க வேண்டுமென்று செய்ய வேண்டும்.

ஆயினும், இது எதிர்மறைத் தன்மை வாய்ந்தது. பெண் களால் நடத்தப்படும் தொண்டர்-ஸ்தாபனங்கள், தொழிலாளர் கள் வசிக்கும் பிரதேசங்களில் வேலை செய்ய வேண்டும். தொண் டர்கள், குடிப் பழக்கம் உள்ளவர்களைச் சந்தித்து, அவர்களை அந்தப் பழக்கத்திலிருந்து திருப்ப முயற்சி செய்வார்கள். தொழிற்சாலைகளை நடத்துபவர்கள், தம்மிடம் வேலை செய்பவர் களுக்கு மலிவான விலையில், நல்ல ஊட்டமளிக்கும் பானங்கள் கிடைப்பதற்கும், தொழிலாளர்கள் தங்கிப் படிப்பதற்கும், நல்ல உணவும், பானமும் பெறுவதற்கும், பொழுதுபோக்குவதற்கும் வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

இவ்வாறாக, மதுவிலக்கு என்பது நாட்டிலுள்ள முதியவர் களுக்கு ஒரு மாதிரியான கல்வியளிப்பதாக இருக்கும்; கள்ளக் கடைகளை முடுவதாய் மட்டும் இராது.

புதிய கள்ளக்கடைகளுக்கு லைசென்ஸ் வழங்காமலும், ஜனங் தளுக்குப் பெரிய தொல்லையளிப்பவைகளாகி விடக்கூடும் என்ற அபாயமிருக்கும் சில கடைகளை முடிவிடுவதன் மூலமும் மது விலக்கு ஆரம்பமாக வேண்டும். ஏராளமான தொகையை நஷ்ட ஈடாகக் கொடுக்காமல் கடைகளை முடுவது எவ்வளவு தூரம் சாத்தியமென்று எனக்குத் தெரியாது. எப்படியிருந்தாலும், காலாவதியாகும் லைசென்ஸ்களைப் புதுப்பிக்கக்கூடாது. எக் காரணத்தை முன்னிட்டும் புதிய கடைகளை ஆரம்பிக்கக்கூடாது. சட்ட பூர்வமாக உடனடியாக என்னென்ன செய்ய முடியுமோ,

அவ்வளவையும் வருமானத்தைப் பற்றி ஒரு சிறிதும் யோசிக்காமல் செய்து விடவேண்டும்.

ஆனால், பூரண மதுவிலக்கு என்பதன் பொருள் என்ன? அதன் அளவு என்ன? பூரண மதுவிலக்கு என்பது போதை தரும் பானங்கள், பொருள்களின் விற்பனையை அடியோடு தடை செய்வதாகும். ஆயினும், இதற்கென்று அரசாங்கத்தால் அனுமதிக்கப்பட்ட டாக்டர்கள் அதை மருந்தாக எழுதிக்கொடுத்தால், அதை வாங்கலாம். அப்போதும் கூட, இதற்காக அரசாங்கத்தினால் நடத்தப்படும் கடைகளில்தான் அதை வாங்க முடியும் என்றிருக்கும். குடிக்காமல் இருக்க முடியாத, அல்லது இருக்க விரும்பாத ஐரோப்பியர்களின் உபயோகத்திற்காகக் குறிப்பிட்ட அளவில் வெளிநாட்டு மது வகைகளை இறக்குமதி செய்யலாம். இவைகளும் முழு புட்டிகளில், அனுமதிச்சீட்டு பெற்றிருப்பவர்களுக்குத்தான் விற்கப்படவேண்டும். ஹோட்டல்களில் போதை தரும் மது வகைகளை விற்பது நிறுத்தப்படும்.

—‘ஹரிஜன்’ - 31-7-1937

17

அகிம்சைக்கும், சத்தியத்திற்கும் விரோதம்?

ஒரு நண்பர் பின்வருமாறு எழுதுகிறார் :

“‘குறைபாடுகளுக்குப் பதில்’ என்ற தலைப்பில் (ஜூலை 31-ஆம் தேதி) நீங்கள் எழுதியிருந்த கட்டுரையில் பின்கண்ட வாக்கியம், சத்தியம், அகிம்சைக்கும், நல்ல தர்க்கவாதத்திற்கும் முரணாயிருப்பது போல் எனக்குத் தோன்றுகிறது:

“குடிக்காமல் இருக்க முடியாத, அல்லது இருக்க விரும்பாத ஐரோப்பியர்களின் உபயோகத்திற்காகக் குறிப்பிட்ட அளவில் வெளிநாட்டு மது வகைகளை இறக்குமதி செய்யலாம்.”

“தம்முடைய மாகாணங்களில் இருக்கும் இந்தியர்களின் க்ஷேமத்தில் உள்ளதைப் போலவே, ஐரோப்பியர்கள் விஷயத்திலும் காங்கிரஸ் அரசாங்கங்களுக்கு அக்கறை இருக்க வேண்டும். குடிப்பது, இந்தியர்களைப் போலவே ஐரோப்பியர்களுக்கும் கெடுதலானது என்பதை மதுவிலக்குக்காரர்கள் என்ற முறையில் எல்லா காங்கிரஸ்காரர்களும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்களென்றே நம்புகிறேன். அப்படியானால், குடிப்பவன் என்ன நினைக்கிறான் என்பது முக்கியமாக இருக்க முடியாது. கெடுதலாயிருந்தாலும், ‘அவர்களால் இருக்க முடியாது அல்லது இருக்க விரும்பவில்லை’ என்ற காரணத்திற்காக ஐரோப்பியர்களுக்கு மது வகைகளை அனுமதித்தால், ஜப்பானியர்களும் அமெரிக்கர்களும்,

இந்தியாவிலுள்ள மற்றும் பல வெளிநாட்டினரும் அதே அனுமதியைக் கோருவார்கள். அந்தக் காரணத்திற்காக அந்தக் கெட்ட பழக்கத்தை அவர்கள் நீடிக்க அனுமதிப்பதா யிருந்தால், அதேமாதிரி இதே நாட்டைச் சேர்ந்த ஒரு இந்தியனும் தன்னை அழித்துக் கொள்ள ஏன் அனுமதிக்கக் கூடாது ?

“ஆகையால், காங்கிரஸ் மந்திரி சபைகள் குடியைத் தடை செய்யப் போகின்றன என்றால், ஐரோப்பியர்களின் குதர்க்கத்திற்காக அவர்களுடைய நலன்களைப் பவி கொடுப்பது, அவர்கள் விஷயத்தில் நியாயமில்லாமல் நடந்து கொள்ளுவதாகும். குடிப்பதற்கான அனுமதி, ஒரு தனி நபருக்கோ, அல்லது ஒரு வகுப்பு பூராவுக்குமோ ஒரு சலுகையாகிவிடக்கூடாது. யாராவது மது பானம் அருந்த அனுமதிக்கப்படுவதென்றால், முற்றிலும் வைத்திய காரணங்களுக்காக, அல்லது எல்லோருக்கும் பொதுவான காரணங்களுக்காகவே அது இருக்க வேண்டும். காங்கிரஸ் ஆட்சியின் கீழ் ஒரு வகுப்புக்குச் சாதகமாகவோ, பாதகமாகவோ பாகுபாடு காட்டும் சட்டம் இருக்க முடியாது.

“பார்ஸிகள் முதன் முதலில் இந்தியாவுக்கு வந்து குடியேறியபோது, இந்தியப் பழக்க வழக்கங்களுக்கு மதிப்புக் கொடுப்பதோடில்லாமல், சில பழக்கங்களைத் தாமே மேற்கொள்வதாகவும் ஒப்புக்கொண்டார்கள் என்று சரித்திரம் கூறுகிறது. ஐரோப்பிய வர்த்தகர்கள், மொகலாய ஆட்சியின் பழக்க வழக்கங்களுக்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டி யிருந்தது. இந்தியாவில் குடியேறியுள்ள ஒவ்வொரு அந்நியரும் அப்படிச் செய்ய கடமைப்பட்டிருக்கிறார். ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு மட்டும் இந்தியாவில் வசிக்கப் போகும் ஓர் அந்நியருக்கும் அந்தக் கடமையிலிருந்து விலக்கு இருக்கக்கூடாது. அறவே குடிக்காமலிருப்பது அத்தியாவசியமானதல்ல என்று நினைப்பவர்கள் கூட, இந்தியா குடியைத் தடை செய்திருந்தால், அவர்கள் இங்கே இருக்கும்வரையில் குடியை விடவேண்டியது கடமையாகும். இந்தியாவின் சட்டங்கள், பழக்க வழக்கங்கள், தாம் வாழ வந்திருக்கும் மக்களிடையே உள்ள வாழ்க்கை முறைகள் ஆகியவைகளை மதித்து நடக்கிறோம் என்ற நிபந்தனையுடனேயே அவர்கள் இந்தியாவில் வசிக்கிறார்கள் என்று கருத வேண்டும்.”

பொதுவாக இந்த நண்பர் கூறுவதைப் பின்பற்றுவதற்கும், பெரும்பாலும் அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆயினும், அந்தக் கடிதத்தை நான் மூன்று தடவை வாசித்தும் கூட, அவருடைய வாதம் எனக்குப் புரியவில்லை என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

உத்தேச விதி விலக்கு அகிம்சைக்கும், சத்தியத்திற்கும் ஏன் முரணானது? இது சரியான தர்க்கவாதமல்ல என்று அவர் சொல்லுவதுகூட எது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. உயிருள்ளவர்களின் விஷயத்தைக் கவனிக்கும்போது, வெறும் வ்றட்டுவாதம் பேசுவது அபாயகரமாகவும் முடியக்கூடும். மனிதர்களைப் பற்றிய விவகாரங்களைக் கவனிக்கும்போது, எல்லா அம்சங்களையுமே நாம் பரிசீலனை செய்து விடமுடியாது. ஒரு சிறு அம்சத்தை விட்டுவிட்டால்கூட, நம்முடைய முடிவு தவறானதாகி விடக்கூடும். ஆகையால், முடிவான உண்மையை நாம் அறியவே முடியாது. மிக மிக உஷாராயிருந்தால், கிட்டத்தட்ட உண்மை என்பதைத்தான் பெற முடியும்.

ஐரோப்பியர்களுக்கு விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று நான் நினைத்ததே, அகிம்சையிலும் சத்தியத்திலும் எனக்குள்ள மதிப்பினுல்தான். எந்த நாட்டிலும், எந்த நிலையிலும் உள்ள எல்லா மனிதப் பிறவிகளுக்கும் குடி ஒரு தீமை என்று பொதுவாக என்னால் விதிக்க முடியவில்லை. பனி உறைந்து போகும் அளவுக்கு அவ்வளவு குளிராயிருக்கும் பிரதேசத்தில் அது அவசியமானது என்கூட நான் நினைக்க முடியும். ஆகையால், ஒவ்வொரு தடவை சாப்பிடும் போதும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு மது அருந்துவதைத் தீமையாகக் கருதாமல், அதை ஓர் அவசியமாக நினைக்கும் ஐரோப்பியர்கள் மீது மதுவிலக்கைச் சுமத்துவதற்கு நான் தயங்கவே செய்வேன். இந்தியாவில் இருப்பதைப்போல், ஐரோப்பியர்களிடையே குடிப்பது ஒரு கெட்ட பழக்கமாகக் கருதப்படுவதில்லை. ஆகையால், மரியாதைக்காகவாவது (அதுவும் அகிம்சையின் ஓர் அம்சமே) தாங்கள் வசிக்கும் நாட்டின் பழக்க வழக்கங்களைக் கௌரவிப்பதை அவர்களுடைய கண்ணிய உணர்ச்சிக்கே விட்டுவிடுவேன்.

ஐரோப்பியர்களுக்கு அனுமதிக்கப்படும் ஓர் அளவுக்குட்பட்ட சுதந்திரம் மற்ற வெளி நாட்டினருக்கும் அவசியம் என்பது ருசுப்பிக்கப்பட்டால், அவர்களுக்கும் அதை அனுமதிப்பதை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொள்ளுவேன். வைத்திய காரணங்கள் என்ற ஷரத்தின்படி ஏராளமான இந்தியர்களுக்கும் கூட இந்தச் சலுகையைக் கொடுக்க வேண்டியதும் அவசியமாக இருக்கலாம்.

குடி என்பது வளர்ந்து கொண்டே வரும் ஒரு சமூகத் தீமை. வாய்ப்புக் கிடைக்கும்போது அதை ஒழிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை என்பதே என்னுடைய கருத்தாகும். இதன் நோக்கம் என்ன என்பது தெளிவானது. தொழிலாளர்களையும், ஹரிஜனங்களையும் இந்தச் சாபக்கேட்டிலிருந்து விடுவிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். இது மகத்தான ஒரு பிரச்சனையாகும். குடிப்பழக்கம் போவதற்கு எல்லா சமூக நல ஊழியர்களும், முக்கியமாகப் பெண்களும், தம்முடைய முழு சக்திகளையும் இயன்ற வரையில் உபயோகிக்க வேண்டியிருக்கும். நான் குறிப்பிட்டுள்ள மது விலக்கு (இது இன்றியமையாதது என்பதில் சந்தேகமில்லை), இந்தச் சீர்திருத்தத்தின் ஆரம்பம்தான். ஆசை காட்டி அழைப்பதற்கு வீட்டுக்கு அருகிலேயே கள்ளுக்கடை இருக்கும்வரையில், குடிகாரரை நாம் அணுக முடியாது. ஒரு திறந்த பெட்டியில் நிறைய இனிப்புப் பலகாரங்களை எதிரில் வைத்து விட்டு, உடல் நலம் சரியாயில்லாத ஒரு குழந்தையோ, அல்லது வயதானவரோ கூட, அதைத் தொடக்கூடாது என்று தடுக்கமுடியுமா? அந்தப் பெட்டியையே அகற்றினாலொழிய அது சாத்தியமல்ல.

பல நண்பர்கள் பத்திரிகைகளில் வரும் செய்திகளை எனக்குக் கத்தரித்து அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த சமயத்தில், அத்தகைய ஒரு செய்தியில் காணப்படும் ஒரு வாதத்

திற்குப் பதிலளிக்க விரும்புகிறேன். அதாவது, இந்தச் சீர்திருத்தத்தில் தமக்குள்ள உற்சாகத்தில் ஸ்ரீ ஸி. ராஜகோபாலாச்சாரியார், இதனால் வேலையில்லாமல் போய்விடக் கூடிய கள்ளிறக்குவோர் பிரச்சனையைப் பொருட்படுத்தாமல் தள்ளிவிட்டாராம். அவர்கள் விஷயத்தில் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று அவர் நினைத்திருக்கிறார் என்பது எனக்குத் தெரியாது. பனை வெல்லம் செய்வதில் நிபுணராகிக் கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீ கஜானன் ஒன்று கூறுகிறார். தெற்கு மாகாணத்தில் மரம் ஏறுபவர்கள் இந்த மோசமான தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பதாக அவர் கூறுகிறார். மரம் ஏறுவதை நிறுத்த வேண்டிய அவசியமே இல்லை என்று அவர் கருதுகிறார். ஆனால், மதுவிலக்கு ஆட்சியில் அவர்கள் இறக்குவது பதனீராக இருக்கும். இது கள்ளாக மாற்றப்படாமல், வெல்லமாக மாற்றப்படும். ஆந்திர தேசத்தில் மரம் ஏறுபவர்கள் தாம் இறக்கும் பதனீரை விற்பனை செய்வதில்லை என்றும், ஆனால், அதை வெல்லமாக மாற்றி சாராயம் காய்ச்சுபவர்களுக்கு விற்பனை விடுகிறார்கள் என்றும், அவர்கள் அதிலிருந்து சாராயம் காய்ச்சுகிறார்களென்றும் அறிகிறேன். அம்மாதிரி சந்தர்ப்பங்களில், அரசாங்கமே அந்த வெல்லத்தை, இருவரும் ஒப்புக்கொள்ளும் ஒரு நியாயமான விலைக்கு வாங்கிக்கொண்டு விடுவதைத் தவிர வேறொன்றும் செய்ய வேண்டியதில்லை. மரம் ஏறுபவர்களைப் பற்றி எனக்குத் தெரிந்தமட்டில், வரப்போகும் மதுவிலக்கினால் அவர்கள் எதையும் இழக்கப்போவதில்லை. உடலையும், உள்ளத்தையும் பாதிக்கும் ஒரு திராவகத்திற்குப் பதிலாக, ஏழைகளுக்குப் பனைவெல்லம் என்ற மலிவான, ஆனால், புஷ்டியான உணவுப்பொருள் கிடைக்கும்.

— 'ஹரிஜன்' - 14-8-1937

18

அங்கும் அபாயகரமானதே

பனி உறையும் அளவுக்கு அவ்வளவு குளிர் உள்ள பிரதேசங்களில் மதுபானம் அவசியமாயிருக்கலாம் என்று நான் கூறியிருந்தேனல்லவா? 'மது கட்டுப்பாடு' என்று ஜி. இ. ஜி. காட்லின் என்பவர் எழுதியுள்ள ஒரு புஸ்தகத்திலிருந்து ஒரு நண்பர் பின்கண்ட ஒரு பகுதியை எனக்கு அனுப்பியிருக்கிறார். மதுபானத்தினால் உடம்பில் ஒரு குடு ஏற்படுவதுபோல் தோன்றுவதைப்பற்றி அவர் விவாதித்திருக்கிறார் :

"நாம் சாதாரணமாக யோசித்துப் பார்த்தாலே, இந்தப் பலன்களைத் தவறாக் அர்த்தம் செய்துகொள்ளுவதன் அபாயம் புலப்படும். உடலின் உஷ்ண நிலை மாறுவதில்லை. ஆனால், உஷ்ணமான ரத்தம் மேல் பகுதிகளுக்கு வந்து விடுகிறது. அங்கே அது குளிர்ந்தவுடன், உடலின் உஷ்ண நிலை பூராவை

யுமே குறைப்பதற்குத் திரும்பிவிடுகிறது. கடும் குளிர்க்குப் பாதுகாப்பு செய்துகொள்ள வேண்டிய இடங்களில் மது வகைகளால் பிரயோசனமில்லை என்பதோடு மட்டுமில்லை; அவை அபாயகரமானவைகளாகக் கூட. துருவப் பகுதிகளில் பிரயாணம் செய்யும்போது, “ஊக்கமூட்டும் எந்த போதை வஸ்துக்களையும் உபயோகிக்கக் கூடாது என்பதே என்னுடைய அனுபவம்” என்று பிரிஜாப் நான்ஸென் கூறியிருக்கிறார். போதை வஸ்துக்கள் சம்பந்தப் பட்டவரையில், விறைத்துப்போய் இறந்துவிடக் கூடும் என்ற அதிகப்படி அபாயமும் இருக்கிறது.”

ஆயினும், இந்தியாவிலுள்ள நமக்கு இம்மாதிரி சாட்சியங்கள் அவசியமில்லை. நம் நாட்டில் நமக்கு வேண்டிய உஷ்ணம் பூராவையும் சூரியனே கொடுக்கிறது. ஆகவே, இங்கே போதை தரும் பானங்களைச் சாப்பிடுவதற்கு எந்தவிதமான நியாயமும் கிடையாது.

—‘ஹரிஜன்’ 28—8—1937

19

மிகப் பெரிய காரியம்

காரியக் கமிட்டியின் காரியங்களில், எந்தக் காலத்திலும் இந்தத் தீர்மானம்தான் (மதுவிலக்கைப் பற்றியது) மிகப் பெரிய காரியம் என்று நான் கருதுகிறேன். மதுவிலக்கைப் பற்றிப் பேசுவது எப்போதுமே ஒரு மோஸ்தராயிருந்திருக்கிறது. 1920-இல் இது காங்கிரஸின் முக்கியமான நிர்மாண வேலைத்திட்டங்களில் ஒன்றாயிற்று. ஆகையால், காங்கிரஸ் இந்தியாவின் எந்த பாகத்திலாவது அதிகாரத்திற்கு வந்தால், உடனடியாகப் பூரண மதுவிலக்கு செய்யாமலிருக்க முடியாது. ஆறு மாகாணங்களில் சுமார் ரூ. 11 கோடி வருமானத்தைக் கைவிடுவதற்கு மந்திரிகளுக்குத் தைரியம் இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. தான் சொன்ன சொல்லை நிறைவேற்றுவதற்காகவும், போதை வஸ்துக்களைச் சாப்பிட்டுப் பழக்கப்பட்டுப் போனவர்களின் ஆன்ம நலன்களையும், வாழ்க்கை நலன்களையும் காப்பாற்றுவதற்காகவும் காரியக் கமிட்டி இதைத் துணிந்து செய்திருக்கிறது. காங்கிரஸ், பெரும்பான்மை பலத்துடன் இல்லாத ஐந்து மாகாணங்களாகக் கூட, இந்த ஆறு மாகாணங்களின் உதாரணத்தைப் பின்பற்றத் தயங்கமாட்டா என்பதே என்னுடைய மனப்பூர்வமான நம்பிக்கையாகும். மதுவிலக்கை அமல் நடத்துவது மற்ற ஆறு மாகாணங்களைப்போல் அவர்களுக்கு அவ்வளவு கஷ்டமல்ல. சமஸ்தானங்களும், பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் உதாரணத்தைப் பின்பற்றும்ென்பது அளவுக்கு மீறிய நம்பிக்கையா?

மதுவிலக்கை வெற்றிகரமாக்க முடியுமா என்று பலர் சந்தேகப்படுவது எனக்குத் தெரியும். பண வருவாயை அவ்வளவு சுலபமாகக் கைவிட்டுவிட முடியாது என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். இந்தப் பழக்கம் உள்ளவர்கள் எப்படியாவது தமக்கு வேண்டிய போதை வஸ்துக்களைப் பெற்று விடுவார்களென்றும், மதுவிலக்கினால் வருமானம்தான் நஷ்டமாகிறது என்றும், கள்ளத்தனமாகவாவது போதை வஸ்துக்களை உட்கொள்ளுவது குறிப்பிடத்தக்க அளவில் குறையவில்லை என்றும் மந்திரிகள் கண்டுபிடித்தவுடன், மீண்டும் அந்த மாகாபடிந்த வருமானத்திற்குத் திரும்பி விடுவார்கள் என்றும், அப்போது நிலைமை இப்போதிருப்பதை விட இன்னும் மோசமாக இருக்குமென்றும் அவர்கள் வாதாடுகிறார்கள்.

அந்த மாதிரி பயம் எதுவும் எனக்குக் கிடையாது. உன்னதமான இந்த லட்சியத்தில் வெற்றி பெறுவதற்கான தார்மிக ஊக்கம் நாட்டில் இருக்கிறது என்றே நான் நம்புகிறேன். மதுவிலக்கு உண்மையானதாக இருக்க வேண்டுமானால், மூன்று வருடங்களுக்குப் பிறகு என்றில்லாமல், ஆறு மாதங்களுக்குள்ளாகவே, குடி ஒழிந்து விடுவதைப் பார்க்க ஆரம்பித்து விடுவோம். இந்தியாவில் உண்மை உதயமானவுடன், பின்தங்கியிருந்த மாகாணங்கள் அல்லது சமஸ்தானங்களும் வேறு வழியில்லை என்று தலைவணங்கித்தான் ஆக வேண்டும்.

ஆகையால், இந்த நூற்றாண்டிலேயே மிகப்பெரிய இந்த ஆன்மிக இயக்கத்திற்கு ஐரோப்பியர்கள் உள்பட எல்லாக்கட்சிகளின் அனுதாபத்தையும், ஆதரவையும் மட்டுமல்லாமல், உலகம் பூராவிலுமுள்ள சிறந்த மனிதர்களின் அனுதாபத்தையும், ஆதரவையும் எதிர்பார்ப்பதற்கும் நமக்கு உரிமை இருக்கிறது.

மதுவிலக்கு என்பது இந்தியாவில் ஒரு பெரிய ஆன்மிக விழிப்பை உண்டாக்குவதாயிருக்க வேண்டுமென்றால், கள்ளக்கடைகளை மூடுவது, குடிப்பழக்கத்தினால் உள்ளமும், உடலும் அழிந்து போன அந்த ஏழைகளும், சில பணக்காரர்களும் அந்தப் பழக்கத்திலிருந்து அடியோடு விடுபடுவதற்கு அது ஆரம்பமாகத் தானிருக்க வேண்டும். அரசாங்கத்தின் முயற்சியினால் மட்டும் இதைச் சாதித்துவிட முடியாது. இதற்குத் தேவையான விரிவான திட்டம் எப்படியிருக்க வேண்டும் என்பதை மகாதேவதேசாய் தனது குறிப்புகளில் சொல்லியிருக்கிறார். அதையே ஈருக்கமாக நானும் திருப்பிச் சொல்லுகிறேன் :

(1) ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் எந்தெந்த இடங்களில் கள்ளக்கடைகள், அபினிக் கடைகள் இருக்கின்றன என்பதைக் காட்டும் படம்.

(2) லைசென்ஸ் காலாவதியானவுடன் அந்தக் கள்ளக்கடைகளை முடிவிடுவது.

(3) பிறகும் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கும் குடி வருமானத்தை உடனடியாக முற்றிலும் மதுவிலக்குக்கு என்றே ஒதுக்கி விடுதல்.

(4) ஏற்கனவே கள்ளுக்கடைகளுக்கு வந்து கொண்டிருந்த வர்கள் தொடர்ந்து வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையில், சாத்தியமான இடங்களிலெல்லாம் பழைய கள்ளுக்கடைகளைப் பொழுது போக்கு, உணவு, பான விடுதிகளாக மாற்றுவதல். கள்ளுக்கடைக்குத்தகைக்காரர்களே இந்த விடுதிகளை நடத்தும்படி செய்ய முயற்சித்தல்.

(5) இப்போதுள்ள கலால் இலாகா சிப்பந்திகளைக் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுதல், கள்ளச்சாராயம் குடித்தல் போன்றவைகளைக் கண்டுபிடிக்க உபயோகித்துக் கொள்ளுதல்.

(6) ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் தம் நேரத்தில் ஒரு பகுதியை குடி எதிர்ப்புப் பிரசாரத்தில் செலவிடச் செய்யும்படி கல்வி ஸ்தாபனங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுதல்.

(7) குடி, அபினிப் பழக்கம் உள்ளவர்களை நேரில் போய்ச் சந்திக்கும்படி பெண்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுதல்.

(8) தாம் மதுவிலக்கை ஆரம்பிக்கும் அதே சமயத்தில் பக்கத்து ராஜ்யங்களிலும் மதுவிலக்கை ஆரம்பிப்பதற்குப் பேச்சு வார்த்தை நடத்துதல்.

(9) குடிப் பழக்கமுள்ளவர்களை அதிலிருந்து மாற்றுவதற்கு போதை யளிக்காத மாற்று பானங்கள் என்ன கொடுக்கலாம், வேறு என்ன செய்யலாம் என்று டாக்டர்களிடம் யோசனை கேட்பது. அவசியமானால், இதற்காக டாக்டர்களுக்குரிய கட்டணத்தையும் கொடுக்கலாம்.

(10) குடி எதிர்ப்புப் பிரசாரத்திற்கு ஆதரவாக குடி ஒழிப்பு சங்கங்களின் நடவடிக்கைகளை மீண்டும் ஆரம்பிப்பது.

(11) நல்ல முதல்தரமான நிர்வாகத்தின் கீழ், தம்மிடம் வேலை செய்பவர்களின் உபயோகத்திற்காக உணவு, பான விடுதிகளையும், பொழுது போக்கு விடுதிகளையும், நூல் நிலையங்களையும் ஆரம்பிக்கும்படி தொழிலதிபர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுதல்.

(12) பதனீர் இறக்கி விற்பதற்கோ அல்லது அதை வெல்ல மாக்குவதற்கோ மரமேறுபவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுதல். அருந்துவதற்காக அல்லது வெல்லம் செய்வதற்கு உபயோகிப்பதற்கும், கள்ளாக்குவதற்கும் முறை வெவ்வேறுனவை என்று அறிகிறேன்.

குடி, போதை வஸ்துக்களை எதிர்த்துப் பிரசாரம் செய்வதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பார்த்து விட்டோம்.

பம்பாய் வில்லே பார்லேயில் பாகினி சேவா மந்திருக்கு அஸ்திவாரமிடுகிறார்—7, செப்டம்பர், 1929.

1934 மே மாதத்தில் காந்திஜி, ஒரிஸ்ஸாவில் நடந்தே ஹரிஜன யாத்திரை செய்தபோது பத்ராக்கிற்குப் போகும் வழியில் ஓய்வெடுத்துக்கொள்ளுகிறார்.

சில மாகாணங்களில் மொத்த வருமானத்தில் குடி வருமானம் முன்றில் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறது. இந்த வருமான நஷ்டத்தை எப்படி ஈடு செய்வது? கல்விக்காகவே குடி வருமானம் முக்கியமாக உபயோகிக்கப்படுகிறது. கல்விச் செலவைக் குறைக்கலாமென்று நான் கொஞ்சமும் தயக்கமின்றி யோசனை கூறியிருக்கிறேன். கல்விச் செலவைச் சரிக்கட்டிக் கொள்ள முடியும் என்றே இன்னமும் நான் சொல்லுகிறேன். இதைப் பற்றி வேறொரு சந்தர்ப்பத்தில்தான் நான் விவாதிக்க வேண்டும். அச்செலவை ஈடு செய்துகொள்ளுவது சாத்தியமே என்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டால்கூட, ஒரே நாளில் அப்படிச் செய்து விட முடியாது. ஏற்கனவே உள்ள பொறுப்புகளை நிறைவேற்றியாக வேண்டும். ஆகவே, புதிய வருமான இனங்களைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். மரண வரி, பீடி உள்பட புகையிலை வரி ஆகியவைகளை விதிக்கலாம் என்று ஏற்கனவே யோசனைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றை உடனடியாக நிறைவேற்றுவது அசாத்தியமானது என்று கருதப்பட்டால், பற்றாக்குறையைச் சமாளிப்பதற்குக் குறுகிய காலத்திற்குக் கடன் வாங்கலாம். அதுவும் தோல்வியடைந்தால், ராணுவச் செலவைக் குறைத்துக் கொண்டு, மாகாணங்களுக்கு அதற்கேற்ற விகிதாசாரப்படி மான்யம் கொடுக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரைக் கேட்கலாம். தங்களுடைய உள்நாட்டு அமைதி சம்பந்தப்பட்ட வரையிலாவது ராணுவம் தமக்குத் தேவையில்லை என்பதை மாகாணங்கள் ருசுப் பித்தால், இந்தக் கோரிக்கையை மறுப்பது கஷ்டமாயிருக்கும்.

— 'ஹரிஜன்'—28—8—1937

20

அனுபவசாத்தியமற்றது அல்ல

சீர்தார் சர். ஜோகேந்திர சிங் ஒரு பெரிய சமூக சீர்திருத்தக்காரர்; நன்றாய்ப் படித்தவர்; ஒரு ராஜ்யவாதி. ஆகையால், அவர் என்ன எழுதினாலும் அது கவனத்திற்குரியதாகும். பூரண மதுவிலக்கைப் பற்றி அவர் 'டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா' பத்திரிகையில் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார். அவருடைய கட்டுரைக்குரிய மதிப்புடன் அதை வாசித்தேன். ஆனால், பெருமூச்சுடன் நான் அதை முடித்தேன் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். எந்தச் சோதனையிலும் தேற முடியாத காரணங்களுக்காக, இத்தகைய ஒரு சீர்திருத்தவாதி எப்படித் தோல்வியை ஒப்புக்கொள்ள முடியும்? "கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுதலும், திருட்டுத்தனமாகக் குடிப்பதும் இருந்து கொண்டதானிருக்கும். ஆகையால், மதுவிலக்குக்கு முயற்சி செய்ய வேண்டியதில்லை" என்பது ஒன்றுதான் அவருடைய வாதமென்று தோன்று

கிறது. பஞ்சாபில் விரும்பும் பகுதிகளில் மதுவிலக்கைக் கொண்டு வரலாம் என்று அனுமதிக்கப் பட்டிருந்தது. ஆனால், யாரும் அப்படிக்கேட்கவில்லை. “ஆகையால், பலவந்தமாக மதுவிலக்கை அமலுக்குக் கொண்டு வருவது தோல்வியடைந்துவிடும். கிராமப் புனருத்தாரணத்திற்குத் தேவைப்படுகிற வருமானத்தையும் மாகாணங்கள் இழந்துவிடும்” என்று அவர் கூறுகிறார். மதுவிலக்கையும், வருமானத்தையும் இணைத்ததன் மூலம் சர்தார் தன் கட்சியையே கைவிட்டுவிட்டு, முன்னுக்குப்பின் முரணாகப் பேசுகிறார். ஏனெனில், அவருடைய கட்டுரையின் நாலாவது பகுதியில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்: “குடியைக் கட்டுப்படுத்தும் விஷயத்தில் வருமானத்தைப் பற்றிப் பொருட்படுத்த மாட்டேன் என்பதைத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறேன்.” மது வருமானத்தை உபயோகிப்பதில்லை என்று தம்மையே தடை செய்துகொண்டதன் மூலம், நல்ல வேளையாக, காங்கிரஸ் மந்திரிசபைகள் வருமானம் என்ற வலையில் விழாமல் தப்பித்துக்கொண்டு விட்டார்கள். இதில் கொஞ்சமாவது இடைவெளி விடப்பட்டால், ஒழுக்கத்திற்கு விரோதமான இந்த லாபத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற சபலமும் மிகவும் அதிகமாயிருக்கும். ஏனெனில், குடிகாரர்களை ஒரே நிமிஷத்தில் மாற்றி விடுவது கஷ்டம் என்பதையாரும் மறுக்கவில்லை. மதுவிலக்கை அமலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று பழைய மந்திரிகளை நான் கேட்கும்போது இது அனுபவசாத்தியமற்றது என்று அவர்கள் சொல்லுவதில்லை. இந்த வியாபாரத்தில் கிடைக்கும் ஏராளமான வருமானத்தைத் தாங்கள் கைவிட முடியாது என்றே அவர்கள் சொன்னார்கள். கல்விக்காக அவர்களுக்கு அது வேண்டியிருந்தது. ஆட்சேபிக்கத்தக்க ஒரு இனத்திலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தின் மூலம் அளிக்கப்படும் கல்வி, பெறத் தகுந்தது தானா? அதில் ஏதாவது மதிப்பு உண்டா? இந்தியாவிலுள்ள பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் கல்வி பயின்றவர்களிடமிருந்து அந்தக் கல்விக்குரிய பிரதிபலனை இந்தியா பெற்றிருக்கிறதா?

காலம் உள்ள வரையில் திருடுவதும் இருந்து கொண்டு தானிருக்கும். இதற்காகத் திருடுவதற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமா? பொருளைத் திருடுவதைவிட, உள்ளத்தைத் திருடுவது குறைந்த குற்றமா? கள்ளத்தனமாகச் சாராயம் காய்ச்சுவது ஓர் அளவுக்கு நடந்து கொண்டதான் இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. குடிகாரர்களையும், அபினி தின்பவர்களையும், உஷாரான பொதுமக்களின் உதவியுடன் அரசாங்கம் அனுதாபத்துடன் நடத்தும் முயற்சிகளின் அளவைப் பொறுத்தே கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதன் அளவும் இருக்கும். பொருளீட்டுவதற்கும், ஆரோக்கியத்துடன் இருப்பதற்கும் ஒரு விலை கொடுக்க வேண்டியிருப்பதைப் போலவே, தார்மிகத் துறையில் உயர்வு பெறுவதற்கும் ஒரு விலை கொடுக்க வேண்டும். ஆனால், பூரண மதுவிலக்கை முதலில்

அமலாக்காவிட்டால் இந்த உருவான முயற்சி தோல்வியடையத் தான் செய்யும் என்பதே என்னுடைய வாதமாகும். குடிப் பழக்கம் உள்ளவர்கள் தம்முடைய சபலத்தைத் திருப்தி செய்து கொள்ளுவதற்கு அரசாங்கம் அனுமதிப்பதோடில்லாமல், அதற்கு வேண்டிய வசதிகளையும் செய்து கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும் வரையில், சீர்திருத்தவாதிகள் வெற்றி பெறுவது துர்லபமே. ஜிப்ஸி ஸ்மித் என்பவர் மிகவும் சக்தி வாய்ந்த மது விலக்குப் பிரசாரகர். அவருடைய பாடல்களிலும், பிரசங்கத்திலும் மயங்கி, அவருடைய கூட்டத்திற்கு வரும் பலர் இனி குடிப்பதில்லை என்று சங்கல்பம் செய்து கொள்ளுவார்கள். அவருடைய கூட்டங்களில் இது ஒரு விசேஷ அம்சமாகும். தென்னாப் பிரிக்காவில் என்னுடைய சொந்த அனுபவத்திலிருந்து நான் ஒன்று சொல்ல முடியும். இந்தப் பழக்கத்திற்கு அடிமைப்பட்டவர்களில் பெரும்பாலோர், தம்மெதிரிலுள்ள அரண்மனை போன்ற மதுபானக் கடைகளுக்குள் நுழையாமல் இருக்க முடிவதில்லை. நகரங்களில் அவர்கள் எந்த முக்கியமான தெருக்களின் வழியாகச் சுற்றித்திரிந்தாலும் இப்படித்தான். நகரங்களிலிருந்து வெளியே வந்தால், வழியிலுள்ள கடைகளுக்கும் அவர்கள் போகாமலிருக்க முடிவதில்லை. அரசாங்கமே மதுவிலக்கை அமலுக்குக் கொண்டுவருவது, இந்தப் பெரிய சீர்திருத்தத்தின் முடிவல்ல. அது அதனுடைய இன்றியமையாத ஆரம்பமேயாகும்.

விரும்பும் பிரதேசங்களில் இதை அமலாக்கலாம் என்ற சலுகை சம்பந்தப்பட்ட வரையில், அதைப்பற்றி அதிகம் பேசாமலிருப்பதே நல்லது. இந்தத் தீமையான குடி மடங்களை மூடுவதற்கு எப்போதாவது எதிர்ப்பு இருந்ததா? ஓர் இடத்திலுள்ளவர்கள் எல்லோருமே குடிக்க விரும்பினால், அங்கே இந்தச் சலுகைக்கு இடமுண்டு.

ஆண்டவன் அருளினால் மதுவிலக்கு நிலைத்துவிட்டது. காங்கிரஸ் வேறு எதையும் சாதித்தாலும், சாதிக்காவிட்டாலும், மதுவிலக்கை அமல் நடத்துவதாக 1920-இல் பிரதிக்கை எடுத்துக் கொண்ட காங்கிரஸ், தனக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்த முதல் தருணத்திலேயே, அதன் விளைவைக் கவனிக்காமல் அந்தப் பிரதிக்கையை நிறைவேற்ற ஆரம்பித்தது என்று சரித்திரத்தில் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்படும். மற்ற மாகாணங்களும் இந்த உதாரணத்தைப் பின்பற்றுமென்பதில் எனக்குச் சந்தேகமில்லை. மிகவும் அவசியமான இந்தச் சீர்திருத்தத்திற்கு எதிராக டீங்கிரஸை எச்சரிக்க வேண்டாமென்று சர்தார் ஜோகேந்திரசிங்கைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தம்முடைய மாகாணத்திலும், வீர சீக்கியர்களிடையேயும் இதற்கு ஆதரவாகத் தம்முடைய செல்வாக்கை அளிக்கும்படி அவரை அழைக்கிறேன்.

வெற்றிக்கான நிபந்தனைகள்

என்னைப் போலவே பாவாஸாஹிப் லவாடேக்கும் மது விலக்கில் மிகுந்த அக்கறை உண்டு. இது சம்பந்தமாக அவர் நானிருக்குமிடம் வந்து என்னைக் கௌரவித்திருக்கிறார். நாங்கள் பின்கண்ட முடிவுகளுக்கு வந்திருக்கிறோம் :

1. இது முதல், மதுவிலக்கு காரியங்களுக்காகத் தவிர வேறு எதற்காகவும் கலால் வருமானத்தைக் கண்டிப்பாக உபயோகிக்கக் கூடாது.

2. காலாவதியாகும் லைசென்ஸுகளைப் புதுப்பிக்கக் கூடாது. இந்தக் கடைகளுக்குப் போகும் பழக்கமுள்ளவர்களில் 75 சதவிகிதத்தினராவது கோரினால், அங்கே உடனடியாக எல்லாக் கள்ளுக்கடைகளையும் மூடிவிட வேண்டும்.

3. மது வகைகளை விற்கவேண்டிய அவசியமிருந்தால், நேரடியாக அரசாங்கமே நடத்தும் கடைகளின் மூலம்தான் விற்க வேண்டும்.

4. இப்போதுள்ள கள்ளுக்கடைகளையெல்லாம், சாத்தியமான இடங்களில் பொழுதுபோக்கு, உணவு, பான விடுதிகளாக மாற்றிவிட வேண்டும்.

5. குறிப்பிட்ட இடங்களை எடுத்துக்கொண்டு, இந்தப் பழக்கத்தின் காரணம் என்ன என்பதை ஆராய்ச்சி செய்து, அதைச்சமாளிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

6. அங்கீகரிக்கப்பட்ட தனி நபர்கள், அல்லது கோஷ்டிகள் முற்றிலும் அமைதியாகவும், மௌனமாகவும், விஷய அறிவு ஊட்டும் விதத்திலும் மறியல் செய்ய வேண்டும். குடிகாரர்கள் தமது பழக்கத்தைக் கைவிடுவதற்கு உதவி செய்வதற்காக அவர்களுடன் நேரடியாக நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்படுத்திக்கொள்ளுவதே இதன் நோக்கமாகும். குடிகாரர்களின் வீட்டுக்கே நேரில் போவது, முறையான மறியலின் ஓர் அம்சமாயிருக்கும். இந்தப் பரோபகாரத் தன்மை வாய்ந்த வேலையைத் தாமாகவே செய்ய முன்வருபவர்களுக்கு அரசாங்கம் ஊக்கமளிக்க வேண்டும்.

உண்மையாயின் மிருகத்தனமானது

ஒருவர் பின்வருமாறு எழுதுகிறார் :

“நாளிக்கில் ஒரு போலீஸ் பயிற்சிப் பள்ளிக்கூடம் இருக்கிறது. இங்கே தான் போலீஸ் அதிகாரிகளை உருவாக்குகிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்தே பொதுவாகச் சாப்பிடவேண்டும்; மாமிசமும் மது வகைகளும் சாப்பிட வேண்டுமென்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறார்கள். மாமிசம் சாப்பிடுவது ஒருபுற மிருக்கட்டும்; தம்முடைய போலீஸ் அதிகாரிகளுக்குக் குடிக்கும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது, அரசாங்கத்தின் மதுவிலக்குக் கொள்கைக்கு எவ் வளவு தூரம் பொருத்தமானதாகும்? இந்த அதிகாரிகள் மதுவிலக்கு நட வடிக்கைகளிலும் பங்கெடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கலாம். இந்தப் பள்ளிக் கூடத்தில் மாமிசமும், மது வகைகளும் கட்டாயமாகச் சாப்பிட்டாக வேண்டு மென்பதுகூட உங்களுக்குத் தெரியாமலிருக்கலாம்.”

இந்தக் கட்டாயத்தைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். இவர் இவ்வளவு நம்பிக்கையுடன் எழுதுவதால்தான் இந்தக் கடிதத்தைப் பிரசுரித்திருக்கிறேன். இந்தத் தகவல் உண்மையானதென்றால், ஒரு போலீஸ் அதி காரியின் பயிற்சிக்கு மாமிசமும், மதுவும் சாப்பிடுவது அவசிய மானது என்று கருதப்படுவது நிச்சயமாக மிருகத்தனமானதே. இந்த விதியினால், மாமிசம் சாப்பிடாதவர்களும், மது அருந்தா தவர்களும் போலீஸ் அதிகாரிகள் பயிற்சியிலிருந்து விலக்கப்படு கிறார்களென்று ஆகிறது. மாமிசத்தைத் தவிர்ப்பதை ஒரு மத தருமமாகக் கொண்ட பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் உள்ள இந்த நாட்டில் இந்த விதி ஒரு பெரிய அநீதியாகும். இந்த நண்பர் கொடுத்துள்ள தகவல் சரியானதல்ல என்றும், அப்படி அது உண்மையாயிருந்தால், இப்பெரும் தவறு தாமதமின்றி உடனே சரிப்படுத்தப்படும் என்றும் தான் நான் நம்ப முடியும்.

—‘ஹரிஜன்’ - 5-11-1938

தாமதப்படுத்தக் கூடாது

மதுவிலக்கு எந்த உணர்ச்சியுடன் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட் டதோ அந்த உணர்ச்சியுடன் அது காங்கிரஸ் மாகாணங்களில் நடத்தப்படவில்லை. ஒருக்கால் அது மந்திரிகளின் தவறையில்லா மலிருக்கலாம். பொதுஜன அபிப்பிராயம் கண்டிப்பாக இல்லை. காங்கிரஸ்காரர்களின் அபிப்பிராயமும் அதே மாதிரி உறக்கத்தி

விருக்கிறது. மதுவிலக்கினால் பல லட்சக்கணக்கான மக்கள் புது வாழ்வு பெறுகிறார்களென்பதை காங்கிரஸ்காரர்கள் உணர்வில்லைபோல் தோன்றுகிறது. நாணயத்துடன் மதுவிலக்கை அமல் நடத்துவதால் காங்கிரஸுக்கு ஒரு கௌரவமும், அந்தஸ்தும் ஏற்படுகிறது என்பதையும், அந்த அளவு கௌரவமும், அந்தஸ்தும் வேறு எந்த ஒரு நடவடிக்கையின் மூலமும் கிடைக்காது என்பதையும் அவர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை. மதுவிலக்கை அமல் நடத்துவது மக்களுடன் ஐக்கியப்படுத்திக் கொள்ளுவதாகும் என்பதையும், மது வருமானம் எங்களுக்கு வேண்டவே வேண்டாம் என்று உறுதியுடன் மறுப்பதாகும் என்பதையும் அவர்கள் கவனிக்கவில்லை. ராஜாஜியைப் போன்ற ஒரு தீர்ந்த மதுவிலக்கு வாதிக்குக்கூட, மதுவின் மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தை, முற்றிலும் குடித் தீமையை எதிர்த்துப் போராடுவதற்காகவே ஒதுக்கி வைப்பதற்குத் துணிவு வரவில்லை. இந்த விஷயத்தில் அவர் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக நடந்து கொள்ளுகிறார். சுதந்திரம் பெறுவதற்கு எந்தத் தியாகமும் பெரிதல்ல என்பதை காங்கிரஸ்காரர்கள் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். குடி, போதை வஸ்துக்களின் பிடிப்பிலேயே நாம் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருந்தால், நமது சுதந்திரம் அடிமைகளின் சுதந்திரமாகவே இருக்கும். எல்லா மாகாணங்களிலுமே பூரண மதுவிலக்கை அமல் நடத்துவதற்கு என்ன செலவானாலும் அது ஒரு பெரிய விஷயமா?

ஆயினும், சரியான 'பனியாக்'களைப்போல் மந்திரிகள் மதுவிலக்குத் திட்டங்களைத் தயாரிப்பதைப் பார்க்கிறோம். தம்முடைய வரவு, செலவில் துண்டு விழுவதையே நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குடிப்பவர்கள், அபினி தின்பவர்கள் யாவருமே திடீரென்று தம்முடைய இந்தப் பழக்கத்தை நிறுத்திவிட்டால், மந்திரிகள் அப்பொழுது என்னதான் செய்வார்களோ? எப்படியாவது பார்த்துக் கொள்ளுவார்களென்று இதற்குப் பதில் சொல்லலாம். அதை அவர்கள் தாமாகவே செய்யக்கூடாதா? ஒரு காரியத்தை நிர்ப்பந்தத்தின் மீதல்லாமல் நாமாகவே செய்வதில் தான் மதிப்பு இருக்கிறது. பீகாரில் பூகம்பம் வந்தபோது ஒரு வருட வருமானத்திற்கதிகமான நஷ்டம் ஏற்பட்டது. அதனால் பீகார் அரசாங்கம் ஸ்தம்பித்துவிட்டதா? பஞ்சமும், மழையும் மக்களைச் சீரழித்து, வருமானம் பெரிதும் குறைந்து விடும்போது, இந்தியா பூராவிலுமுள்ள அரசாங்கங்கள் என்ன செய்கின்றன? வருமானத்திற்காக மதுவிலக்கைத் தாமதிப்பதன் மூலம், காங்கிரஸ் அரசாங்கங்கள் மதுவிலக்கு பற்றிய தமது பிரதிக்கொள்கையை மீறுவிட்டாலும், அதன் உணர்ச்சியை மீறுகிறார்கள்.

புதிதாக வரி விதிப்பதன் மூலம் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளுவதற்கு அவர்கள் உண்மையாக முயற்சி செய்ய வேண்டும். குடியின் சாபக்கேடு, நகரப்புறங்களில் பரவலாயிருக்கிறது. அந்தப் பிரதேசங்களில் புது வரிகளை விதிக்கலாம். மதுவிலக்கின் மூலம் தொழிற்சாலைகளை நடத்துபவர்களுக்கு நேரடியான

உதவி கிடைக்கிறது. ஆகையால், மதுவிலக்கின் மூலம் ஏற்படும் வருமான நஷ்டத்தை அவர்கள் நிச்சயமாக ஈடு செய்யமுடியும். அகமதாபாத்தில் சில மாதங்களாக மதுவிலக்கு அமலில் இருந்த காலத்தில் தொழிலதிபர்கள், தொழிலாளர்கள் இருவருக்குமே அதிகப் பணம் கிடைத்திருக்கிறது. இந்தப் பெரிய சேவைக் காகத் தொழிலதிபர்கள் ஏன் பணம் கொடுக்கக்கூடாது? இம் மாதிரி பல வருமான இனங்களைச் சலபமாகக் கண்டு பிடிக்கலாம்.

புது வரிகளின் மூலம் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளுவது அனுபவ சாத்தியமற்றது என்று ருசுப்பிக்கப்பட்டால், இந்திய அரசாங்கம் ஒரு மான்யமோ, அல்லது வட்டியில்லாமல் கடனோ கொடுத்து விடவேண்டுமென்றும் நான் யோசனை கூறியிருக்கிறேன்.

முன் அனுபவம் இல்லாததால், கொஞ்சம் உஷாராகப் போக வேண்டியிருக்கிறது என்பது ஒன்றுதான், உடனடியாக மதுவிலக்கை அமலுக்குக் கொண்டு வராததற்கு நியாயமான காரணமாயிருக்க முடியும். இந்தக் கண்ணோட்டத்துடன்தான் சேலம் பரீட்சையை நான் கவனித்தேன். சென்னை அரசாங்கம் தன்னுடைய முதல் படியில் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்க விரும்பியது. தோல்வி ஏற்பட்டு விடக்கூடிய அபாயத்திற்கு அது தன்னை உட்படுத்திக் கொள்ள விரும்பவில்லை. திட்டம் பூராவையுமே அமல் நடத்துவதற்கு சேலம் பரீட்சையின் வெற்றி போதிய ஊக்கமளிப்பதாக இருக்க வேண்டும். தம்முடைய பிரதேசங்களில் அனுபவம் பெறுவதற்காகப் படிப்படியாக மதுவிலக்கை அமலாக்க வேண்டுமென்று ஒவ்வொரு அரசாங்கமும் விரும்புவதைப் புரிந்து கொள்ளுவது அசாத்தியமல்ல. அதற்காகத் தான் மூன்று வருடங்களில் பூரண மதுவிலக்கு ஏற்பட்டுவிட வேண்டுமென்று காரியக் கமிட்டி நிர்ணயித்தது. காலம் வெகு வேகமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் இந்தியா இந்தச் சாபக்கேட்டிலிருந்து விடுதலை பெறவேண்டுமானால், பணமில்லை என்பதற்காகவோ, வருமானத்தில் துண்டு விழுந்துவிடுமே என்ற பயத்தினாலோ இதைத் தாமதப்படுத்தக் கூடாது. ஒரே உறுதியுடன் இந்தத் திட்டத்தை அமல் நடத்தினால், மற்ற மாகாணங்களும் சமஸ்தானங்களும் அந்த உதாரணத்தைப் பின்பற்றும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

திராவகங்களைக் குடிக்கும் பழக்கம்

ஒருவர் பின்வருமாறு எழுதுகிறார் :

“நான் சொல்லுவது உங்களுக்குப் புதிதாயில்லாமலிருக்கலாம். ஒருக்கால் உங்களுக்கு தெரியாமலிருக்கலாம் என்பதற்காகவே இதை எழுதுகிறேன். குடிப் பழக்கமுள்ளவர்களுக்கு மது வகைகள் கிடைக்காததால் அவர்கள் திராவகங்களைக் குடிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சொன்னபடி கேட்கக் கூடிய ஒருவரை அனுப்பி, ஆறணு அல்லது ஏழணு கொடுத்து ஒரு புட்டி ‘ஸ்பிரிட்’ திராவகம் வாங்கிவரச் செய்கிறார்கள். அதில் நீரைக் கலந்து, 12 அல்லது 13 அணுவுக்கு விற்றுவிடுகிறார்கள். இடையில் போய் வாங்கி வருபவர் வியாபாரியல்ல. அவர் ஒரு சாதாரணப் பேர்வழிதான். மதுவிலக்கு வந்திருப்பது அவருக்குச் சௌகரியமாக இருக்கிறது. சில புட்டிகள் ‘ஸ்பிரிட்’ திராவகத்தை வாங்கி, அதைக் குடிகாரனிடம் விற்று ஏதோ கொஞ்சம் சம்பாதிக்க முடிகிறது.

“‘ஸ்பிரிட்’ திராவகம் வாங்குவதற்கு லைசென்ஸ் வேண்டும் என்று கட்டு திட்டம் விதிப்பது அனுபவசாத்தியமானதா என்று எனக்குத் தெரியாது. மதுவிலக்கு அமலுக்கு வருவதற்கு முன்பு கள்ளுக்குப் பதிலாக குடிக்கும் ‘ஸ்பிரிட்’ திராவக வகைகள் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் எவ்வளவு விற்பனை யாயிற்று, மதுவிலக்குக்குப் பிறகு எவ்வளவு விற்பனையாகிறது என்று உஷாராகக் கண்காணிப்பது அவசியமாகும் என்று தோன்றுகிறது.”

இவருடைய கடிதம், மதுவிலக்குப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுடைய கவனத்திற்குரியதாகும்.

— பர்தோலி - 16—1—1939

—‘ஹரிஜன்’ - 21—1—1939

மதுவிலக்கின் பொருள்

மதுவிலக்கை ஆட்சேபித்து ரோட்டரி கிளப்பில் தான் செய்த ஒரு பிரசங்கத்தின் நகலையும், ஒரு கடிதத்தையும் பம்பாய் ஆர்ச் பிஷப் அன்பு கூர்ந்து எனக்கு அனுப்பியிருக்கிறார். அவருக்குரிய மரியாதையுடன் அவ்விரண்டையும் வாசித்தேன்.

அவருடைய கடிதத்திலும், பிரசங்கத்திலும் காணப்படும் ஒரு பெரிய தவறுக்கு, முக்கியமாக நான்தான் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டும். பம்பாயிலும், மற்ற மாகாணங்களிலும்

காங்கிரஸ் மந்திரிசபைகள் மதுவியாபாரம் சம்பந்தமாகச் செய்து வருவதற்கு மதுவிலக்கு என்ற வார்த்தையை உபயோகிப்பது தவறாகும். இந்த அரசாங்கங்கள் உண்மையில் குடியைத் தடை செய்யவில்லை. முற்றிலும் அரசாங்க ஆதிக்கத்தின் கீழுள்ள கள்ளுக்கடைகளைத்தான் மூடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வருடா வருடம் கிடைப்பதைத் தவிர இந்தக் கடைக்காரர்களுக்குச் சட்ட பூர்வமான பாதுகாப்பு எதுவும் கிடையாது. தன்னுடைய லைசென்ஸ் புதுப்பிக்கப்படாமற் போகலாம் என்பது ஒவ்வொரு கடைக்காரருக்கும் தெரியும். கள்ளு அல்லது சாராயக்கடையாக இருந்தால், இவரைவிட இன்னொருவர் இன்னும் அதிகத் தொகைக்கு ஏலம் கேட்டு விடமுடியும். ஏனெனில், இவை வருடா வருடம் ஏலம் போடப்படுகின்றன. ஆகையால், மிகவும் கடுமையான நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு ஒரு வருடத்திற்கு இவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதைத் தாண்டி, அந்தக் கடைகளில் இவர்களுக்கு எந்த உரிமையும் கிடையாது. எனவேதான், மதுக்கடை லைசென்ஸுகளை ரத்து செய்யும் சட்டம் “சமூகத்தின் பொது நன்மைக்காக, உரிய அதிகாரம் உள்ளவர்களால் இயற்றப்பட்ட நியாயமான ஒரு சட்டம்” என்று நான் கூறுகிறேன். அரசாங்கம் என்ன செய்கிறது? வைத்திய காரணங்களுக்காகத் தவிர மற்ற வகைகளில் தீமை விளைவிக்கக் கூடியது என்று அரசாங்கம் கருதும் மதுவை அருந்தும் சபலம் அல்லது வசதி இல்லாமலிருக்கும்படி அரசாங்கம் அகற்றி விடுகிறது. அவ்வளவுதான்.

அதிகாரிகளை மதுவிலக்குச் சட்டமியற்றச் செய்ய வேண்டுமென்று ஒத்துழையாமைக் காலத்திலேயே முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன. நிதி காரணமாக இதைச் செய்ய முடியாது என்றே ஒவ்வொருவரும் சொன்னார்கள். மக்களுக்கு அரசாங்கம் மதுபான வசதி செய்து கொடுக்கும் உரிமையில் தலையிடுவது முறையற்றது என்று யாரும் சொல்லவில்லை. மது வருமானத்தை இழப்பதனால் ஏற்படும் நஷ்டத்தை ஈடு செய்வதற்கு ஏதாவது வருமான வழி கண்டு பிடிக்க நான் உதவி செய்தால், உடனே மதுவிலக்கை அமலுக்குக் கொண்டு வருவதாகக்கூட ஒரு மந்திரி என்னிடம் சொன்னார். முற்றிலும் வருமான நஷ்டத்திற்கு பயந்தே இந்தச் சீர்திருத்தம் தாமதிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பது பகிரங்க ரகசியம். அதாவது, வருமானத்திற்காக மக்கள் குடிப்பதற்கு ஆசை காட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். அபிவி வர்த்தகத்தின் காதகக் கதை இதன் உண்மையை ரூபப்பிக்கும்.

தனிப்பட்டவர்களின் சுதந்திரத்தின் பெயரால் பேசுபவர்கள், இந்தியாவை அறியாதவர்கள். தன்னுடைய மிருக இச்சையைத் திருப்தி செய்து கொள்ளுவதற்கு அரசாங்கம் விபசாரிகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்பதற்கு ஒருவருக்கு எவ்வளவு உரிமை இருக்கிறதோ, அவ்வளவு உரிமை குடி வசதிகளைக் கேட்

பதற்கும் உண்டு. தாங்கள் மிதமாகக் குடிப்பதாகப் பெருமைப் பட்டுக் கொள்ளுபவர்கள், நான் கூறிய இந்த உதாரணத்தினால் மனம் புண்பட மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்த நாட்டில், தீய பழக்கங்களை ஒழுங்குபடுத்துவதற்குச் சட்டமியற்றும் வழக்கம் எங்களுக்குக் கிடையாது. ஆனால், ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளில் தமது கற்பை விற்கும் விபசாரிகளுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த நாடுகளில் எதை அதிகமாக ஆட்சேபிப்பார்கள்? விபசார விடுதிகளை மூடுவதையா, அல்லது மதுக்கடைகளை மூடுவதையா? பெண்கள் தம் கௌரவத்தை உணரும்போது, தம் கற்பை விற்க மறுத்து விடுவார்கள். தம் இனத்தின் கௌரவத்தில் அக்கறை உள்ளவர்கள், விபசாரத்தை ஒழிக்க பகீரதப் பிரயத்தனம் செய்வார்கள். அப்படிச் செய்வது இந்தத் தொழில் ஒன்றையே நம்பியிருக்கும் விபசாரிகளுக்கும், அவர்களைச் சார்ந்து வாழ்பவர்களுக்கும் கஷ்டத்தை விளைவிக்குமென்று அப்போது வாதாடுவார்களா?

லைசென்ஸ் பெற்ற மதுபான இடங்கள், ஆசைகாட்டி அழைத்துக் கொண்டிருக்கும் வரையில், சமூக ஊழியர்கள் பலனளிக்கத்தக்க விதத்தில் பணியாற்ற முடியாது என்றே நினைக்கிறேன்.

—‘ஹரிஜன்’ - 17-6-1939

26

அழகிய பம்பாய்

“அழகுக்கு யாரே அழகு செய்வர்” என்பது அழகான ஒரு பழமொழி. பம்பாய் துறைமுகத்திற்குப் போகும் வழி அழகாயிருக்கிறது; அல்லது, பம்பாயில் அழகான பல இடங்கள் இருக்கின்றன என்ற காரணத்திற்காக மட்டும் பம்பாயை அழகிய நகரம் என்று சொல்லுவது தவறு என்று பல தடவைகளில் நான் கூறியிருக்கிறேன். அதில் ஆபாசமான சேரிகள் இருக்கும் வரையில், ஜன நெருக்கம் நிறைந்த சந்துகளும், மனிதர் வசிப்பதற்குத் தகுதியில்லாத பொந்துகள் ஹரிஜன்கள் வாசஸ்தலங்களாக இருக்கும் வரையில், பம்பாயை அழகிய நகரம் என்று சொல்லுவது தவறாகும். ஆனால், பம்பாயில் வெகு சீக்கிரத்தில் மதுவிலக்கு ஏற்படப்போகிறது. அந்த ஓர் அழகான காரியத்தினாலேயே பம்பாய் உண்மையாகவே அழகிய நகரமாகி விடப்போகிறது. நான் எடுத்துக்காட்டிய மாசுகள் இருந்தாலும்கூட, அது அழகிய நகரமாகிவிடும். அங்கேயுள்ள தொழிலாளர்களிடமிருந்து குடிப்பதற்கான வாய்ப்புகள் அகற்றப்பட்டுவிடும் போது, குடி அரக்களை விரட்டுவதைத் தொடர்ந்து ஏற்படும் சுபிட்சத்தை அவர்கள் அனுபவிக்கும்போது, ஏழை எளியவர்

களுக்கு இன்னும் நல்ல குடியிருப்பு வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பது பம்பாய் முனிசிபாலிடிக்கு அதிக சுலபமாக இருக்கும். இவ்வளவு துணிச்சலுடன் பம்பாய் அரசாங்கமும், குறிப்பாக டாக்டர் கில்டரும் தம் கடமையை அணுகுவது பற்றி பம்பாய் நகர வாசிகளும், மாகாணம் பூராவுமே கூட அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும். மது வியாபாரத்தையே தமது ஜீவ னோபாயமாக நம்பியுள்ள பல பார்ஸிகள் இதனால் பாதிக்கப்படு வார்கள் என்பதை நான் அறிவேன். நீரைப்போலே, மதுவும் தங்களுக்கு அவசியமானது என்று நினைக்கும் நாகரிகக்காரர் களும் இருக்கிறார்கள். தமக்காக இல்லாவிட்டாலும், இந்த ஏழைகளின் நன்மையை முன்னிட்டாவது அவர்களும் குடியை விட்டொழித்து, இந்தியா பூராவுக்குமே ஓர் உதாரணமாயிருக்க வேண்டுமென்றும், பம்பாய் அழகிய நகரம் என்பதை மட்டு மில்லாமல், இந்தியாவின் முதல் நகரம் என்பதையும் மெய்ப்பிப் பார்க்கின்றும் நம்புகிறேன்.

பம்பாயில் மதுவிலக்கு என்பது பெரிய வருமான நஷ்ட மாகும். நிதி மந்திரி தம்முடைய வரவு செலவைச் சரிக்கட்டியாக வேண்டும். அதற்கு அவருக்குப் பணம் வேண்டும்; புது வரி விதிக்க வேண்டியிருக்கும். இந்தச் சூழ்நிலை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருப்பவர்கள் முணுமுணுக்காமல் இருப்பார்களாக. எவ் வளவு நியாயமான வரிகளாக இருந்தாலும், வரி என்றாலே யாருக்கும் பிடிப்பதில்லை என்பது பிரசித்தம். நியாயமான எல்லா ஆட்சேபணைகளுக்கும் நிதி மந்திரி சமாதானம் கூறியிருக் கிறார் என்று அறிகிறேன். இந்தச் சூழ்நிலை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருப்பவர்கள், இந்தப் பெரிய சோதனைக்குத் தம் மாலியன்றதைச் செய்ய வாய்ப்பளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று ஏன் பெருமையடையக்கூடாது? எல்லா மக்களின் குதூகலமான வரவேற்புடன் மதுவிலக்கு அமலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டால், அது பம்பாய்க்கு ஒரு நன்மையாகும். மதுவிலக்கு என்பது மேலே யிருந்து சுமத்தப்படும் ஒன்றல்ல என்பது நினைவிருக்கட்டும். மக்களுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டிய பொறுப்புள்ள அரசாங்கமே அதை அமலாக்குகிறார்கள். 1920 முதலே தேசிய வேலைத் திட்டங்களில் ஒன்றாக அது இருந்து வந்திருக்கிறது. இருபது வருடங்களுக்கு முன்பு மக்கள் தெரிவித்த உறுதியான விருப்பம்தான் இப்போது நிறைவேற்றப்படுகிறது.

பந்தாரிகளும் மதுவிலக்கும்

எல்லைப்புற மாகாணத்திற்கு நான் சென்ற ரெயில் வண்டி ஸ்டேஷனை விட்டுப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோது, பம்பாயிலுள்ள பந்தாரிகள் பிரதம மந்திரியிடம் சமர்ப்பித்துள்ள ஒரு மகஜரின் நகலை ராவ்பகதூர் போலே என்னிடம் கொடுத்தார். அதை நான் படித்துப் பார்த்துவிட்டுத் தமக்கு பதிலெழுத் வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார். நான் மிகவும் களைப்புற்றிருந்தேன். கொஞ்சம் ஓய்வெடுத்துக் கொண்ட பிறகு அந்த மகஜரைப் படித்துப் பார்த்துவிட்டு அவருக்குப் பதிலெழுதினேன்.

அது சுவாரஸ்யமான ஒரு மகஜர்; பொதுஜனங்களின் கவனத்திற்குரியது. அதில் கூறப்பட்டுள்ளது இதுதான்: அப்போதிருந்த பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு ராணுவ உதவி செய்ததற்குப் பிரதிபலனாக, மரமேறிக் கள்ளிறக்கும் சலுகை 1672-லேயே அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டது. பிறகு, அந்தச் சலுகையை அவர்கள் இழந்துவிட்டார்கள். ஆயினும், தமது தொழிலைத் தொடர்ந்து செய்து கொண்டிருக்க முடிந்தது. இதுவரையில் சுமார் 8000 பேர்களுக்கு அதுவே தொழிலாயிருந்து வருகிறது.

மதுவிலக்கை அவர்கள் எதிர்க்கவில்லை. ஆனால், கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சில வருடங்களில் அதை அமலாக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள்.

கடைசியாகக் கொடுக்கில்தான் விஷம் வைத்திருக்கிறார்கள். “இந்த வேண்டுகோள்களையெல்லாம் அரசாங்கம் பொருட்படுத்தாமல், பந்தாரிகளுக்கு என்ன வேண்டுமானாலும் நேரட்டும் என்று விட்டுவிட்டால், இந்த ஏமாற்றத்தினால், சொற்பப் படிப்புள்ளவர்களும், படிப்பே இல்லாதவர்களுமான இவர்கள் என்ன செய்வார்களென்று எங்களுக்குத் தெரியாது. நிவாரணம் பெறுவதற்குக் காங்கிரஸின் முறைகளையே பின்பற்றுவதோடு, தம்முடைய ஆத்திரத்தில் இன்னும் தீவிரமான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடும் என்றும் அஞ்சுகிறோம்” என்று அந்த மகஜரில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரு நல்ல கட்சியை இந்த பயமுறுத்தல் பாழாக்கி விடுகிறது. அத்துடன், இந்த மகஜரில் கையெழுத்திட்டுள்ளவர்களின் நல்லெண்ணத்தைப் பற்றியும் பெரிய சந்தேகங்களை எழுப்புகிறது. அரசாங்கம் நியாயத்திற்குப் பணிய வேண்டுமா, சக்திக்குப் பயப்பட வேண்டுமா?

பந்தாரிகளின் கட்சி நியாயமானதாக இருந்தால், அதற்குப் பொதுஜன அனுதாபமும் கிடைக்கும் என்று அவர்கள் ஏன் நம்பக்கூடாது? பயமுறுத்தல்கள் ஒரு புறமிருக்க, எந்த வித

மான அநீதியையும் அகற்றுவதற்கு மந்திரிகள் தம்மாலியன்ற வரை முயற்சி செய்து வருகிறார்கள் என்பதைப் பொதுஜனங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பலாத்கார முறைகளில் சிந்தனை உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலத்தில், விரிவான ஜனநாயக வோட்டுரிமையின் கீழ் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் மந்திரிகளுக்குப் பயமுறுத்தல்கள் சர்வசாதாரணமான நிகழ்ச்சிகளாக இருக்கும் என்றே கருதப்படவேண்டும். பதவிக்காகவோ, உயிருக்காகவோகூட பயந்து தம்முடைய கடமை என்று அவர்கள் கருதுவதை நிறைவேற்றாமலிருந்து விடக்கூடாது. இந்த மகஜரில் காணப்படுவதைப்போல் பயமுறுத்தல் இருக்கிறது என்பதற்காக அவர்கள் கோபமடைந்து நியாயம் வழங்கவும் மறுத்துவிடக் கூடாது. ஆகையால், மரமேறுபவர்கள் அதே வேலையைத் தொடர்ந்து செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வது பற்றி மந்திரிகள் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பொதுஜனங்களுக்கு மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மந்திரிகள் உதவி செய்வதற்கு, மரமேறுபவர்களும் உதவி செய்ய வேண்டும். மரமேறுபவர்கள் பதனீர் பருவத்தில் பதனீர் இறக்கி, அதை வெல்லமாகக் காய்ச்ச வேண்டும். இதற்கு நாணயமான கவனமும், ஜாக்கிரதையும் தேவை. ஏற்கனவே, இந்தப் பத்திரிகையில் எடுத்துக்காட்டியுள்ளபடி பாணிகளைத் தயார் செய்ய வேண்டும் பதனீரை அருந்தவேண்டுமெனில்லை. கள்ளில் ஓர் அளவு மதுசத்து இருக்கிறது. அதனால் பதனீரின் தன்மையே மாறிவிடுகிறது. ஆகையால், சுத்தமான பதனீரை கள்ளுக்குப் பதிலாகக் குடிக்க முடியாது. சர்க்கரைபைப் போலவே, சுத்தமான பதனீரும் உணவுச்சத்துள்ளதாகும். ஆனால், இனிப்புக் கள்ளுக்குக்கூட அந்த அளவுக்கு அந்தத் தன்மை கிடையாது. ஆகையால் பதனீரை வெல்லமாகக் காய்ச்சிவிட்டால், சாதாரண வெல்லத்துடன் அது போட்டி போடலாம். சாதாரண வெல்லம் கலப்படமானதாகவும், அசுத்தம் நிறைந்ததாகவும் இருக்கும். கரும்பினால் செய்யப்படும் வெல்லத்தைவிடப் பனை வெல்லம் அதிக ருசியாகவே இருக்கும். கரும்பு வெல்லத்திற்கு இனிப்பு அதிகமாகையால் அதை அப்படியே சாப்பிட முடியாது. ஆனால், பனைவெல்லத்தை அப்படியே சாப்பிடலாம். அரசாங்கத்தின் மேல்பார்வையில் பனைவெல்லம் உற்பத்தி செய்யப்படும்போது, அது சுத்தமானதாயிருக்கும் என்ற உத்தரவாதமும் இருக்கும். பனை வெல்லத்தை உபயோகித்துப் பல இனிப்புப் பண்டங்களைத் தயாரிக்க முடியும். ஆனால், இந்தப் பெரிய காரியத்தைச் சாதிக்க வேண்டுமானால், அதற்கு பந்தாரிகளின் மனப்பூர்வமான ஒத்துழைப்பு அவசியமாகும். அவர்கள் உண்மையாகவே ஒத்துழைத்தால், அரசாங்கத்திற்கு உதவி செய்வதுடன், தமக்குத் தாமே உதவி செய்துகொள்ளுபவர்களுமாவார்கள். பதனீர் பருவம் இல்லாத காலத்தில் என்ன செய்வது என்று கேட்க.

லாம். எந்த நிலைமையில் கள் இறக்கப்படுகிறது என்பதை நான் இன்னும் பரிசீலனை செய்யவில்லை. ஆனால், இது பேசித் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய ஒரு சிறு விஷயமாகும்.

— ஷாவர் போகும் வழியில் - 7-7-39

— ஹரிஜன் - 15-7-1939

28

ஒரு சமாதானம்

“ ஹரிஜன் ” ஆசிரியருக்கு,

அன்புடையீர்,

பந்தாரி கமிட்டியினர் பம்பாய் பிரதம மந்திரியிடம் சமர்ப்பித்த மகஜரின் கடைசிப் பகுதியைப் பற்றி 1939 ஜூலை 15-ஆம் தேதி ‘ஹரிஜன்’ பத்திரிகையில்* மகாத்மா காந்தி கண்டித்து எழுதியிருந்தது என் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

அந்த மகஜரில் கையெழுத்திட்டவர்கள், நல்லெண்ணத்துடன் தான் கையெழுத்திட்டார்கள் என்றும், பம்பாய் மந்திரி சபையை பயமுறுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணமே அவர்களுக்குக் கிடையாது என்றும் கூற விரும்புகிறேன். அப்போதிருந்த நிலைமையில், மதுவிலக்குக் கொள்கை அமலாக்கப் பட்டால், அதனால் நேரக்கூடிய விளைவுகளைப்பற்றிய தமது கவலையைத்தான் பந்தாரி கமிட்டியார் அந்த மகஜரின் கடைசிப் பகுதியில் ஒளிவு மறைவின்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள்.

உங்களுக்குச் செளகரியப்படும்போது சீக்கிரமாக இந்தக் கடிதத்தைப் பிரசுரித்தால் நன்றியுள்ளவனாய் இருப்பேன்.

பம்பாய், 31-7-1939.

தங்களன்புள்ள,

எஸ். கே. பொலெ.

இந்தக் கடிதத்தை மகிழ்ச்சியுடன் பிரசுரிக்கிறேன் ; அந்த சமாதானத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். அந்த சமாதானம் இல்லாவிட்டால், மகஜரின் கடைசிப் பகுதியை பயமுறுத்தலாகத் தான் அர்த்தப்படுத்திக்கொள்ள முடியும். மதுவிலக்குத் திட்டத்திற்குப் பந்தாரிகள் அளிக்கும் உதவி, அந்த சமாதானத்தை விடச் சிறந்ததாயிருக்கும். இந்த தேசத்தைச் சுரண்டுவதற்காக வந்த வெளிநாட்டினரான கிழக்கிந்தியக்கம்பெனிக்கு உண்மையான சிப்பாய்களாக இருந்த பந்தாரிகள், காங்கிரஸ் அரசாங்கத்திற்கும் தேசத்திற்கும் உண்மையான சிப்பாய்களாக இருக்கட்டும். கஷ்டமான இந்த வேலையில் அவர்கள் மனப்பூர்வமாக

* முந்தைய கட்டுரையைப் பார்க்கவும்.

அரசாங்கத்திற்கு உதவி செய்தால், அவர்கள் தமக்கே உதவி செய்து கொண்டவர்களாவார்கள் ; வேறு விதத்தில் இது சாத்தியமே இல்லை.

— சேவா கிராமம் - 7-8-39

— 'ஹரிஜன்' - 12-8-1939

29

அபாயகரமான ஒரு விளையாட்டு

வகுப்புப் பிரச்சினையையும், முற்றிலும் தார்மிக சீர்திருத்தத் தன்மைவாய்ந்த மதுவிலக்கையும் ஒன்றோடொன்று இணைத்ததன் மூலம் சுபாஷ் பாபு மிகவும் அபாயமான ஒரு விளையாட்டில் இறங்கியிருக்கிறார். தம்மைவிட அதிருஷ்டக் குறைவான நிலைமையில் உள்ள ஒரு தொழிலாளி, குடிப் பழக்கத்திற்கு இரையாகி விட்டால், அவர் நலன்களைக் கவனிப்பதில் ஹிந்துவுக்கு மட்டுமல்லாமல், முஸ்லிம், பார்ஸி, கிறிஸ்தவருக்கும் அதே அளவு அக்கறை உண்டு. பம்பாயில் சொத்து உள்ளவர்கள், ஒரு கோடி ரூபாய் அதிகப்படியாக வரி செலுத்தவேண்டி யிருக்கிறது என்றால், பார்ஸிகள் அல்லது முஸ்லிம்கள் என்ற காரணத்திற்காக அல்ல. அவர்களுக்குச் சொத்து இருக்கிறது என்ற காரணத்தினாலேயே அதிகப்படி வரி செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. குடிப்பழக்கம் இல்லாத வரி கொடுப்போர், குடிகாரனைக் காப்பாற்றுவதற்காக வரி செலுத்தவேண்டி யிருக்கிறது என்று கூறுவது தவறாகும். தம்முடைய குழந்தைகளின் கல்விக்காக அவர்கள் வரி கொடுக்கிறார்கள். இதுவரையில் அந்தக் கல்விக்குக் குடிகாரர்கள் கொடுக்கவேண்டி யிருந்தது. பணக்காரர்கள் ஏழைகளுக்கு இழைத்துவந்த தவறைத் திருத்துவதற்கு இது காலம்தாழ்ந்த ஒரு சிறு ஈடாகும். ஏழைகளுக்கு வகுப்பு என்று ஒன்றுமே கிடையாது. ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு சாதி, வகுப்பு இல்லை. அவர்களே ஒரு தனி சாதிதான். பரிதாபமான வறுமைதான் அவர்கள்மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள வாழ்க்கையாகும். பார்ஸிகள், உலகத்தில் பெரிய பரோபகாரிகள். மிகவும் சிறந்ததான இந்தப் பரோபகாரத்தில் அவர்கள் ஏன் பின்தங்கி நிற்கவேண்டும்? அவர்களுடைய உதவியே மிகவும் அதிகமானதாயிருந்தால், அது அவர்களுடைய சிறந்த பாரம்பரியத்தை ஒட்டியதேயாகும். அதற்காக அவர்கள் கடவுளின் அருள் பெறுவார்கள். அவர்களைப்போல் அவ்வளவு அதிருஷ்டசாலிகளாயில்லாத தேச மக்களின் ஒழுக்கத்தைப் குலைக்கும் ஒரு வியாபாரத்திலிருந்து, அவர்களில் பலர் வெளியேறிவிடுவார்கள். அவர்களும் குடிப் பழக்கத்திலிருந்து விடுபடுவார்கள். அவர்களுடன் நான் நெருங்கிப் பழகியிருக்கிறேன். ஆகையால், அவர்களுக்கு எவ்வளவு லேசானதாயிருந்தாலும், அழிக்கமுடியாத

முத்திரையைக் குடி அவர்களுக்கு அளித்துவிடுகிறது என்பதை நான் அறிவேன். மூன்றாவதாக, அவர்களிடையே பணக்காரர்களாக உள்ளவர்கள், நீண்ட காலம் தாமதப்படுத்தப்பட்ட ஒரு சீர்திருத்தத்திற்கும் தம் பங்கைச் செலுத்தியிருப்பார்கள். சிறுபான்மையினர் என்ற கூச்சல் வெறும் அவதூறாகும். மதுவிலக்கைக் கொண்டுவரும் பாக்கியம், ஒரு பார்ஸி மந்திரிக்குத்தான் கிடைத்திருக்கிறது. டாக்டர் கில்லரின் வேலை, அவருக்குப் பணம் சம்பாதித்துக் கொடுப்பதல்ல. வேலைத் தொல்லையையும், ஏராளமான வைத்திய வருமானத்தை இழப்பதையும் தான் அது அவருக்கு அளிக்கிறது. இதில் லாபமில்லாத மற்றொரு வைத்தியர் பம்பாய் ஷெரீப்பாக இருக்கிறார். கற்றறிந்த மற்றொரு பார்ஸி, சர்வகலாசாலை உப அத்யட்சகராக இருக்கிறார் மற்றொரு வர்த்தகர், பம்பாய் மேயராக இருக்கிறார். பம்பாயின் சரித்திரத்திலேயே இதற்கு முன்பு இவ்வளவு அருமையான சேர்க்கை இருந்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை. பம்பாயிலுள்ள காங்கிரஸ் காரர்களுக்கும், காங்கிரஸ் மந்திரிசபைக்கும் வகுப்புவாத மனப்பான்மை இருந்தால், சிறுபான்மையினர் விஷயத்தில் அவர்கள் அலட்சியமாய் இருப்பவர்கள் என்றால், இந்த அரிய சம்பவம் நடந்திருக்கவே முடியாது.

பம்பாயிலுள்ள முஸ்லிம்களின் மனப்பூர்வமான ஒத்துழைப்பில்லாமல், பம்பாயில் இந்த இயக்கத்தைக் கொண்டுவந்திருக்க முடியாது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த பம்பாய் திட்டத்திற்கு இந்தியா பூராவிலுமுள்ள சிறந்த முஸ்லிம்களின் ஆதரவு காங்கிரஸுக்கு இருக்கிறது என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

—அப்போட்டாபாத் - 13-7-39

—'ஹரிஜன்' - 22-7-1939

30

செய்ய வேண்டிய வேலைகள்

தேசிய மாகாண அரசாங்கங்கள் இந்தியா பூராவிலும் முழு மூச்சுடன் வேலை செய்து கொண்டிருக்கின்றன. மது விலக்கு சம்பந்தப்பட்ட வரையில் காங்கிரஸுக்கும், முஸ்லிம் லீகுக்கு மிடையே எந்தக் கருத்து வேற்றுமையும் இல்லை என்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும். எல்லோரும் ஒரே மாதிரியான கொள்கையைப் பின்பற்றினால், சமஸ்தானங்களும் அதில் சேர்ந்து கொண்டால், இந்தியாவில் வெகு சீக்கிரத்தில் குடி மறைந்து விடும்; அதனால் லட்சக்கணக்கான குடும்பங்களின் வாழ்த்துக்களையும் பெற முடியும். ஆனால், ராணுவ ஆட்சியின் கீழ் உள்ள மாகாணங்களில் கவர்னர்களும், அவர்களுடைய ஆலோசகர்களும், ஏற்கனவே சில மாகாணங்களில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட

டுள்ள கொள்கையை மாற்றி, அந்த மாகாணங்கள் ஈட்டிய வருமானத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்து விட்டார்கள். போதை தரும் மது வகைகள், மற்றும் இதர வஸ்துக்களைத் தடை செய்யும் வேலையை இப்போது அவர்கள் மேற்கொள்ளட்டும். மது விலக்குச் சட்டம் இயற்றுவதுடன் அவர்கள் திருப்தியடைந்து விடவும் கூடாது. குடியினால் ஏற்படும் கெடுதல்களைக் குடிகாரர்களுக்கு உணர்த்துவதற்கு வழி வகைகள் செய்து, ஆரோக்கியமான பானங்களும், சாதாரணப் பொழுதுபோக்கு வசதிகளும் அவர்களுக்குக் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு மதுக் கடையும், இல்லாவிட்டால் அதற்குப் பக்கத்திலுள்ள வீடும், சாத்தியமானவரையில் பொழுதுபோக்கு, உணவு, பான விடுதியாக உபயோகிக்கப்படவேண்டும். இந்த உருவான வேலையை மேற்கொண்டால், இது அரசாங்கத்திற்கே ஒரு வருமான இனமாக இருக்கும். அத்துடன், மதுவிலக்கினால் சீரழிந்த ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் மறுவாழ்வு பெற்று அனுகூல மடைவதற்கும் உதவியாயிருக்கும்.

மேலும், கள்ளிறக்குவதற்குப் பதிலாக பதனீர் இறக்கவேண்டும். இந்தப் பதனீரை வெல்லமாகக் காய்ச்சுவதே நோக்கமாக இருக்கவேண்டும். தேச மக்களுக்குத் தேவையான சர்க்கரை மலிவாகக் கிடைப்பதற்கு இது உதவியாக இருக்கும். கரும்பினால் செய்யப்படும் சர்க்கரையைவிட, பனைவெல்லமே சிறந்தது என்பது ஏற்கனவே எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. கிறிஸ்தவப் பெண்கள் குடிஒழிப்பு சங்கத்தின் சார்பில் (பைஜாபாத்ரோடு, லட்சுமணபுரி, பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ள ஒரு சுற்றுக் கடிதத்திலுள்ள ஒரு பகுதியைப் பார்த்தபோது, இந்த எண்ணங்கள் எழுந்தன. “இளைஞர்கள் என்ன செய்ய முடியும்?” என்ற தலைப்பில், அக்கடிதத்தில் மாணவர்களுக்கு விடுக்கப்பட்டுள்ள வேண்டுகோளைக் கீழே தருகிறேன்:

(1) போதை வஸ்துக்கள், பழக்கமாகிவிடக் கூடிய வஸ்துக்கள் முதலியவைகளை அடியோடு விலக்கி விடுவதாகப் பிரதிக்கை செய்து கொள்ளவேண்டும். புகையிலையும் இதில் சேர்ந்ததே. பிரதிக்கையில் கையெழுத்திடுவதற்கு இது உதவி செய்கிறது.

(2) பள்ளிக்கூட பாட போதனைத்திட்டத்தில், மது, போதை வஸ்துக்களைப் பற்றிப் பூராவாகப் போதிக்க வேண்டும் என வற்புறுத்த வேண்டும்.

(3) பயிற்சி பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் போது, குடி எதிர்ப்புப் பிரசாரம், போதை வஸ்துக்களால் என்ன தீமை நேருகிறது என்பதைப் பற்றி மக்களுக்கு விளங்க வைத்தல் ஆகியவை உள்படச் சமூக சேவையில் ஒரு பங்கெடுத்துக்கொள்ள வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென வற்புறுத்தல்.

(4) கிராம மக்களுக்கான சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தில், எந்த விதமான போதைப் பொருள்களையும் அறவே ஒழிக்க வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்த வேண்டுமெனச் சிபார்சு செய்தல்.

(5) நல்ல உணவுப் பொருள்கள், சாராயம் காய்ச்சுவதற்காக அநியாயமாக வீணாக்கப்படுவதை எதிர்த்துப் போராடுபவர்களுடன் சேர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

(6) ஏதாவது ஒரு மதுவிலக்குப் பிரசார சங்கத்தில் சேர வேண்டும். இந்தியாவில் சென்ற 59 வருடங்களாக உலக மது விலக்குச் சங்கம் இந்தப் போராட்டத்தில் இருந்து வருகிறது. உங்களுடைய ஊக்கமும், ஆதரவும் அதற்குத் தேவை. “கடவுளுக்காக, இல்லத்திற்காக, எல்லா நாடுகளுக்கும்” என்பதே அவர்களுடைய குறிக்கோள்.

(7) மது எதிர்ப்புப் பிரசுரங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். வருடத்திற்கு இரண்டு ரூபாய் அனுப்பினால், மாதா மாதம் ஹிந்தி அல்லது உருதுவில் அல்லது வேறு சில இந்திய மொழிகளில் நூறு துண்டுப் பிரசுரங்கள் கிடைக்கும். இவற்றை விநியோகம் செய்யலாம். “இந்திய குடி ஒழிப்புச் செய்திகள்” என்ற மாதாந்தர சஞ்சிகை ஒன்றிருக்கிறது. எந்த நூலகத்திலும் இதை வைக்கலாம். இதற்கு வருட சந்தா ஒரு ரூபாய்தான். மாணவர்கள் இதை வரவழைக்க விரும்பினால், அவர்களுக்கும் இதே சலுகை கிடைக்கலாம்.

(8) இந்தச் சேவைக்கு விடுமுறை நாட்கள் நல்ல காலமாகும்.

(9) உண்மையான தேசபக்தர்கள் என்ற முறையில், தேசத்திலிருந்து நாம் என்ன பெறமுடியும் என்பதை, தேசத்திற்கு நாம் எவ்வளவு கொடுக்க முடியும் என்பதைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

—‘ஹரிஜன்’ - 19-5-1946

31

குடி விஷயத்தில் தனியார் முயற்சி

குடிப்பழக்கம் சம்பந்தமான வேலையை முக்கியமாக நாமே தான் செய்யவேண்டும். கள்ளாக்கடை லைசென்ஸுகள் வழங்குவதை அரசாங்கம் நிறுத்திவிடலாம், அல்லது நிறுத்தும்படி செய்துவிடலாம். அரசாங்கம் செய்யக் கூடியது இவ்வளவுதான். ஆனால், குடிகாரனை அவனுடைய கெட்ட பழக்கத்திலிருந்து அரசு

சாங்கம் திருப்பிவிட முடியாது. அந்த வேலையைத் தனிப்பட்டவர்கள் தான் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

'எங் இந்தியா'-13-9-1928

★ ★ ★ ★

குடிகாரனின் வீட்டில் நம் வேலையைப் பரப்பும் வரையில், உண்மையான முன்னேற்றம் எதுவும் அடையமாட்டோம். அவன் ஏன் குடிக்கிறான் என்பதை நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அதற்குப் பதிலாக வேறென்ன கொடுக்கலாம் என்பதையும் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். இந்தியாவில் மொத்தம் எவ்வளவு குடிகாரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கணக் கெடுக்கவேண்டும்.

'எங் இந்தியா'-2-3-1922

★ ★ ★ ★

அகிம்சை முறைகளின் மூலம் நமது லட்சியத்தில் நாம் வெற்றி பெறவேண்டுமானால், போதை, லாகிரி வஸ்துக்களின் சாபக்கேட்டில் சிக்கிக்கொண்டு திணறும் லட்சக்கணக்கான ஆண், பெண்களின் கதியை எதிர்கால அரசாங்கத்தினிடம் நாம் விட்டுவிட முடியாது.

இந்தத் தீமையை அகற்றும் விஷயத்தில் வைத்தியர்கள் மிகவும் பலனளிக்கத் தக்க விதத்தில் உதவி செய்ய முடியும். குடிகாரனையும், அபினி தீன்பவனையும் இந்தச் சாபக்கேட்டிலிருந்து மீட்பதற்கு அவர்கள் வழிகண்டு பிடிக்க வேண்டும்.

இந்தச் சீர்திருத்தத்தை வெற்றிபெறச் செய்வதில் பெண்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் ஒரு விசேஷ வாய்ப்பு இருக்கிறது. அன்பு கலந்த பல பணிகளின் மூலம் அவர்கள், குடிப்பழக்கம் உள்ளவர்கள்மீது ஒரு பிடிப்பை ஏற்படுத்திக் கொள்ளமுடியும். இந்தக் கொடிய பழக்கத்தை விட்டுவிடும்படி அவர்கள் வேண்டிக் கொண்டால், அதற்குக் குடிகாரர்கள் செவிசாய்க்காமல் இருக்கமுடியாது.

களைப்புற்ற தொழிலாளி ஓய்வெடுத்துக் கொள்ளவும், போஷாக்குள்ள, மலிவான உணவு, பானங்களைப் பெறவும், தகுந்த விளையாட்டுக்களில் ஈடுபடவும் காங்கிரஸ் கமிட்டிகள் பொழுதுபோக்கு முறைகளை ஆரம்பிக்கலாம். இந்த வேலைகளெல்லாம் கவர்ச்சியளிப்பவைகளாகவும், மனத்திற்கு நிம்மதியளிப்பவைகளாகவும் இருக்கும். அகிம்சை மூலம் சுயராஜ்யம் பெறுவதென்பது ஒரு புது முயற்சியாகும். அதில் பழைய மதிப்பீடுகளுக்குப் பதிலாகப் புதிய மதிப்பீடுகள் இடம்பெறுகின்றன. பலாத்கார வழியில் இத்தகைய சீர்திருத்தங்களுக்கு இடமில்லாமற்போகலாம். அந்த வழியில் நடப்பிக்கை உள்ளவர்கள், தமது அவசரத்தினாலும், அறியாமையினாலும் இம்மாதிரி விஷயங்களை விடுதலை வரையில் ஒத்திவைத்துவிடுகிறார்கள். நிலையான நல்ல

விடுதலை என்பது உள்ளிருந்துதான், அதாவது, ஆன்மசுத்தியின் மூலம்தான் வருகிறது என்பதை அவர்கள் மறந்து விடுகிறார்கள். நிர்மாண ஊழியர்கள் மதுவிலக்குக்கு வழி செய்யாவிட்டாலும், சட்டபூர்வமான மதுவிலக்கு சுலபமாகவும், வெற்றிகரமாகவும் நிறைவேறுவதற்கு உதவி செய்கிறார்கள்.

(‘நிர்மாணவேலைத் திட்டம் — அதன் பொருளும் இடமும்’-பக்கங்கள் 10 11)

32

மகத்தான ஒரு வேலை

பதவி ஏற்றுக்கொள்ளுவது என்று காங்கிரஸ் தீர்மானித்த திவிருந்து காந்திஜி, இரவு பகலென்று பாராமல் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார். மதுவிலக்கு, மக்களுக்கு அறிவூட்டுதல் ஆகிய பிரச்சனைகளைப்பற்றியே இப்போது அவர், விழித்துக்கொண்டிருக்கும் நேரம் பூராவும் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்று சொல்லலாம். இந்தப் பிரச்சனைகளைப்பற்றி அவரை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அதிகமாகக் கலந்தாலோசிக்கிறார்களோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு புதிய எண்ணங்களையும், யோசனைகளையும் அவர் சலிப்பின்றி வெளியிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்.

“குடிப் பழக்கம் இல்லாத இந்தியாவை ஸ்தாபிப்பதற்கு மிகவும் பலனளிக்கத்தக்க கருவிகள் எவை?”

“இப்போதுள்ள கலால் இலாகாவை, நல்ல முறையில் இதற்குப் பிரயோசனப்படுத்திக் கொள்ளலாமென்று ஏற்கனவே கூறியிருக்கிறேன். ஏதோ ஒரு காலத்தில் கூட அரசாங்கம் உண்மையாகவே மதுவிலக்கை நிறைவேற்றப் போகிறார்கள் என்பதில் இதுவரையில் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை. மதுவிலக்கை நிறைவேற்றும் வரையில் காங்கிரஸ், தானும் சும்மா இருக்காது, மற்றவர்களையும் சும்மா இருக்கவிடாது என்பது இப்போது அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். புதிய வேலைத் திட்டத்தில் அவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் ஒத்துழைப்பார்கள். ஆனால், தாமதமான முயற்சித் தொண்டு செய்ய முன்வரும் ஸ்தாபனங்கள் நல்ல பலனளிக்கும். பேராசிரியர்கள், பள்ளி ஆசிரியர்கள், கல்லூரி மாணவர்கள் முதலியோர் இருக்கிறார்கள். தினசரி இரண்டு மணி நேரம் இந்த வேலையைச் செய்யும்படி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளலாம். குடிகாரர்கள் அடிக்கடி வரும் பிரதேசங்களுக்கு இவர்கள் போகவேண்டும். அவர்களுடன் கலந்து பழகவேண்டும். அவர்களுடன் பேசி, நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்லி, விஷயத்தை உணர்த்தும் முறையில் அமைதியாக மறியல் செய்ய வேண்டும். சிலர் ஏன் குடிக்கிறார்கள், அவர்களைக் குடிப்பழக்கத்திலிருந்து எப்படித் திருப்ப முடியும் என்பதை வைத்தியர்களுடன்

கலந்து பேசி ஆராய வேண்டும். குடிக்குப் பதிலாக, பலனளிக்கத் தக்க, ஆரோக்கியமான நல்ல மாற்று என்ன என்பதையும் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். நமது சகோதரிகளும் இருக்கிறார்கள். ஒத்துழையாமை நாட்களில் அவர்கள் பிரமாதமாக வேலை செய்தார்கள். இன்னும் சிறந்த தலைமையின் கீழ் அவர்கள் மீண்டும் வேலை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அவர்கள் பிரசன்னமாயிருப்பது குடிகாரர்களுக்கு நிச்சயமான தடையாக இருக்கும்; அவர்களுக்குச் சங்கடங்களும் இரா. முன்பெல்லாம், போலீஸார் அலட்சியமாகப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்; போக்கிரிகளுக்கு உதவியும் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். புனிதமான இந்தப் போராட்டத்தில் இப்போது பெண்களும், அவர்களுடைய உதவியை நம்பலாம். குடி ஒழிப்புச் சங்கங்களும் இருக்கின்றன. அவற்றில் பெரும்பாலானவை இதுவரை செயலற்றுச் சோம்பியிருந்தன. அவைகளும் இந்தப் போராட்டத்தில் தீவிரமாகக் கலந்து கொள்ளவேண்டும் என்று இனி நாம் கேட்க வேண்டும். இத்தகைய எல்லா ஸ்தாபனங்களும், முறைப்படி ஒழுங்காக வேலை செய்வதற்கு ஒரு மதுவிலக்குச் சங்கத்தையும் அமைத்துக்கொள்ளலாம். கலால் மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தை மதுவிலக்கு இயக்கத்திற்காக உபயோகிப்பது நியாயமாகவே இருக்கும். மாசடைந்த பணத்தை உபயோகிக்கக் கூடாது என்ற தடை அதற்குப் பொருந்தாது. அசுத்தமான ஒரு கால்வாயைப் புனிதமான கங்கையாக மாற்றி, அதைப் பரிசுத்தப்படுத்துவது போலாகும் இது.

“எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இந்தக் கொள்ளை நோய்ப் பிரதேசங்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்; முழு கவனத்தையும் அந்த இடங்களில் செலுத்த வேண்டும். கள்ளுக்கடை கண்டிராட்டர்கள், வியாபாரிகள் ஆகியோரைக் கூட்டி, தம்முடைய கள்ளுக்கடைகளைப் பொழுதுபோக்கு விடுதிகளாக மாற்றுவதன் மூலம் எப்படி நாணயமாகச் சம்பாதிக்கலாம் என்பதை அவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும். இந்த இடங்களை எளிய பொழுதுபோக்கு விடுதிகளாகவும், அறிவூட்டும் இடங்களாகவும்கூட எப்படி மாற்றலாம் என்பதை ஏற்கனவே கூறியிருக்கிறேன்.”

தொழிற்சாலைகள் இருந்தால் குடியும் அவசியமாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. கடினமான, உற்சாகமற்ற எல்லா உழைப்புக்குமே குடி அவசியம் என்று கூறப்படுகிறது. மழையிலோ, ஜலம் தேங்கியுள்ள வயல்களிலோ வேலை செய்யும் விவசாயிகளுக்கும், தம்மை உஷ்ணப்படுத்திக்கொள்ள ஏதாவது வேண்டியிருக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தக் கஷ்டங்களை யெல்லாம் சமாளிப்பதற்கு வழி வகைகள் கண்டுபிடிக்கக் கூடிய வைத்தியர்கள், மற்றும் பலரின் வேலை கடினமானது தான். ஆனால், சமாளிக்க முடியாதபடி அவ்வளவு கஷ்டமான தாயிருக்க முடியாது. விவசாயத் தொழிலாளர்களிடையே கூட மது அருந்துவது தடை செய்யப்பட்டுள்ள இடங்களில், கால்

ராத்தல் வெல்லமும், அதே அளவு பச்சை வெங்காயமும் மழைக் காலத்தில் மிகச் சிறந்த உணவாகக் கருதப்படுவதை நானே நேரில் பார்த்திருக்கிறேன். இலுப்பைப் பூ நல்ல சத்துள்ள உணவுப் பொருளாகும். கள்ளத்தனமாகச் சாராயம் காய்ச்சும் சபலத்தில் அவர்கள் சிக்கிக்கொள்ளுவதற்கு இடம் கொடுக்காமல், இந்தப் பூவை மக்களுக்கு எப்படிச் கிடைக்கச் செய்யலாம் என்று நாம் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். நகரங்களிலும், கிராமங்களிலும் தொழிலாளர்களின் வேலை நேரங்களில் மாறுதல்கள் செய்வது பற்றி ஒருவர் யோசனைகள் கூறியிருக்கிறார். இவை பரிசீலனைக்கு உரியவை :

“ நகரங்களில் : (1) கடின உழைப்பு சம்பந்தப்பட்ட வரையிலே இவ்வளவு மணி நேரம்தான் வேலை செய்யலாம் என்று கட்டுப்பாடு இருக்க வேண்டும். (2) கை வண்டிக்காரர்கள், ரிக் ஷாக்காரர்கள் எவ்வளவு சமை இழுக்கலாம் என்று கட்டுப்படுத்த வேண்டும். (3) அதிக கனமுள்ள சமைகளைப் பெரும்பாலும் காலை அல்லது மாலை நேரங்களிலேயே ஏற்ற வேண்டும். (4) கோடை காலத்தில், பகல் 12 மணி முதல் 2 மணி வரையிலாவது ஓய்வும், லேசான வேலையும் இருக்க வேண்டும்.

“ கிராமங்களில் அறுவடை காலத்தில் நல்ல வெய்யிலில் விவசாயிகள் வேலை செய்யும்போது சீக்கிரத்தில் களைத்துவிடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் எட்டு மணி நேரம்தான் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று விதிக்க வேண்டும். அதாவது, காலை 5-30 முதல் 10-30 வரையிலும், மாலை 3 மணி முதல் 6 மணி வரையிலும். மலையாளில் இப்படித் தான் செய்யப்படுகிறது என்று அறிகிறேன். நாமக்கல்லில் விவசாயிகள் குளுமையான இரவு நேரத்தில் அறுவடைக்குப் போவதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். நெல்லைப் போர் அடிக்கும் போது, அவர்கள் வெய்யிலில் இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. களத்தில் ஒரு பந்தல் போட்டால் உதவியாக இருக்கும். நெல்லி லிருந்து மண்ணும், மற்றும் பல அசுத்தங்களும் கிளம்புகின்றன. இவையெல்லாம் உடம்பில் படிந்துவிடுகின்றன. இதனால் அவர்களுக்கு உடம்பில் தினவெடுக்கிறது. இதை மறப்பதற்காக அவர்கள் குடிக்கிறார்கள். அவர்களைச் சட்டை போட்டுக்கொண்டு வேலை செய்யச் சொல்ல வேண்டும்.

“ குடிக்கு ஒரு நல்ல மாற்றாக, பானகம் அருந்தும் பழைய காலத்துப் பழக்கத்தை மீண்டும் ஆரம்பிக்கலாமென்று நினைக்கிறேன். குளிர்ந்த நீர், வெல்லம், எலுமிச்சம் பழச்சாறு, ஸாப்ஜா விதைகள் ஆகியவற்றைக்கொண்டு பானகம் செய்யப்படுகிறது. இதைச் சாப்பிடுவதனால் ஊக்கம் பிறக்கும்; குளுமையாகவும் இருக்கும். புளித்த மோரையும் சாப்பிடலாம்.”

மது விளம்பரங்கள்

லாகூரில் நடைபெற்ற குடி ஒழிப்பு மகாநாட்டில் பின் கண்டவாறு ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது:

“பொது இடங்களிலும், பத்திரிகைகளிலும் மது வகைகளை விளம்பரம் செய்வதற்கு எந்த விதமான நியாயமும் இல்லை என்று இந்த மகாநாடு அபிப்பிராயப்படுகிறது. மது விற்பனையை உடனடியாக நிறுத்துவது சாத்தியமில்லை என்று எக்காரணத்தை முன்னிட்டாவது கருதப்பட்டாலும், இந்த அழைப்புகளை உடனே தடுக்க வேண்டுமென்று இந்த மகாநாடு பலமாக வற்புறுத்துகிறது. மக்களின் நலன்களில் அக்கறை உள்ள பத்திரிகைகள், இதனால் எவ்வளவு பண நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் பொருட்படுத்தாமல், அம்மாதிரி விளம்பரங்களைப் பிரசுரிக்காமலிருக்க வேண்டுமென்று இந்த மகாநாடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறது.”

குடிப்பது ஒரு கெட்ட பழக்கம் என்று அநேகமாக எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்படும் இந்தியா போன்ற ஒரு நாட்டில், தலைநகரங்களில் பூரண மதுவிலக்கை ஆதரித்து எழுதிவிட்டு, அதே சமயத்தில் மதுபான விளம்பரங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் கண்ணியமான பத்திரிகைகள் சில இருப்பது வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். இந்த மகாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தின் பலனாக சம்பந்தப்பட்ட பத்திரிகைகள், ஆட்சேபிக்கத்தக்க அந்த விளம்பரங்களை ஏற்றுக்கொள்ளுவதை நிறுத்திவிடும் என்று நம்புகிறேன். விளம்பரக்காரர்களுடன் ஏற்கனவே செய்து கொண்டுள்ள ஒப்பந்தங்கள் இருக்கலாம். இந்த விளம்பரங்களை ஏற்றுக்கொண்டதால், பத்திரிகை சொந்தக்காரர்கள் தேசத்திற்குத் தவறிழைத்திருக்கிறார்கள். ஆகையால், ஒப்பந்த காலம் முடிவதற்கு முன்பே அதை ரத்து செய்வதற்கு ஏதாவது நஷ்டஈடு கொடுக்கவேண்டியிருந்தால், தவறான வழியில் கிடைத்த பணத்தில் ஒரு பகுதியை அதற்குக் கொடுக்கக் கூடாதா?

—‘எங் இந்தியா’-9-1-1930

மறியல்

மறியல் என்பதே தாற்காலிகமானதுதான்; ஆனால், அது மருந்திலுள்ள விடுவிறப்பளிக்கும் பொருளைப் போன்றது. குடிப்பது ஒரு கெட்ட பழக்கம் என்பதைவிட, ஒரு வியாதி என்றே, அதைச் சொல்லவேண்டும். முடிந்தால் குடியை விட்டு விடக்கூடியவர்கள் கோடிக்கணக்கில் இருக்கிறார்கள் என்று நான்

அறிவேன். இந்தச் சபலத்தைத் தங்களிடமிருந்து அகற்றிவிட வேண்டுமெனச் சிலர் கேட்டிருப்பதை நான் அறிவேன். அவர்களின் விருப்பப்படியே இந்தச் சபலம் அவர்களிடமிருந்து அகற்றப்பட்டிருந்தும் கூட, அவர்கள் திருட்டுத்தனமாகக் குடிப்பதையும் நான் அறிவேன். ஆகையால், சபலத்தை அப்புறப்படுத்தியது தவறு என்று நான் நினைக்கவில்லை. நோயாளிகள் விரும்பாவிட்டால்கூட, அவர்களுக்கு உதவி செய்துதான் ஆகவேண்டும். என்னுடைய மகன் ஒருவன் சூதாடியாக இருப்பதாக வைத்துக் கொள்ளுவோம். என்னுடைய மகனை ஆசை காட்டி இழுப்பதற்காக, ஒரு சூதாடிக் கூட்டம் என்னிடம் வருகிறது. நான் என்ன செய்ய வேண்டும்? ஒன்று, அவர்களைப் பலாத்காரமாக அடித்து விரட்ட வேண்டும்; அல்லது, அவர்கள் கூடுமிடத்தில் யாரையாவது காவல் போடவேண்டும். அதைப் பார்த்து அவன் அங்கே போக வெட்கப்படமாட்டானா என்ற எண்ணத்தில் காவல் போடவேண்டும். நான் இருக்குமிடத்திலிருந்து கொஞ்ச தூரம் தள்ளி வேறு சூதாடுமிடங்கள் இருக்கின்றன என்பது உண்மையே. அப்போதும் கூட, அந்த இடத்தில் நான் ஒரு காவலாளியைப் போடுவது சரியானதுதான் என்றே கருதப்படுமென்று நினைக்கிறேன். என்னுடைய மகன் சூதாடுவதை நான் கஷ்டமானதாகக் வேண்டும். அரசாங்கமே மதுவிலக்குச் செய்வது என்ற கொள்கையை 'ரிபார்மர்' பத்திரிகை ஒப்புக்கொண்டால், பொதுஜன அபிப்பிராயத்தை மீறி அரசாங்கம் கொடுமை இழைத்துக்கொண்டிருக்கும் வரையில், மறியலை அதன் இயற்கையான விளைவாகவும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு தெருவிலும் அரசாங்கம் விபசார விடுதிகளைக் கட்டி விபசாரிகளுக்கு லைசென்ஸும் வழங்கினால், பொது மக்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்? தீமையின் இருப்பிடங்களாகிய இந்த விடுதிகளை அழித்தாலொழிய, மற்றப்படி இந்தச் சபலம் இப்படி நிர்ப்பந்தமாகத் திணிக்கப்படும் அபாயத்திற்கு இரையாகி விடக் கூடாதென்று மக்களை எச்சரிக்க வேண்டியது பொது ஜனங்களின் கடமையல்லவா? நல்ல சீலமுடைய ஆண்களையும், பெண்களையும் தான் மறியலுக்கு அனுப்பவேண்டும்; பொதுஜன அபிப்பிராயத்தை மீறிக் குடிப்பவர்கள் மீது பலாத்காரம் பிரயோகிக்கப்படாமலும் ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். அரசாங்கம் உதவி செய்யாமலிருக்கும்போது, மறியல் செய்வது ஒரு பிரஜையின் கடமையாகிறது. போலீஸ் காவலின் அர்த்தம் என்ன? திருடர்களுக்கெதிரான மறியல்தானே? திருடன் ஒருவருடைய வீட்டுக்குள் நுழைய முயற்சிக்கும்போது, போலீஸார் துப்பாக்கியை உபயோகிக்கிறார்கள். மறியல் செய்பவர், அவமானம் என்ற ஆயுதத்தை உபயோகிக்கிறார். அதாவது, குடியின் தீமையைப்பற்றி இளைத்த சகோதரன் ஒருவனுக்கு எச்சரிக்கும்போது அன்பு முறையைக் கையாளுகிறார்.

கண்ணில் காயம்

அகமதாபாத்தில் குடி ஒழிப்புப் பிரசார வேலை எவ்வளவு தன்னடக்கத்துடன் செய்யப்பட்டு வருகிறது என்பதைப் பற்றி ஏற்கனவே இப்பத்திரிகையில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. யாரோ ஒருவன், டாக்டர் கணுகா மீது கல்லை எறிந்துவிட்டான். கண்ணையே இழந்திருக்கக் கூடும் என்ற அளவுக்கு அவருக்குக் கண்ணில் பலத்த காயம் ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆனால், நல்லவேளை யாக, சில நாட்கள் படுக்கையில் படுத்திருந்ததுடன் சரியாய் விட்டது. காயம் ஏற்பட்டம்கூட, தமக்குப் பதிலாக வேறொருவர் வரும் வரையில் அந்த இடத்திலிருந்து அவர் நகரவில்லை. பீதி யொன்றும் ஏற்படவில்லை. புகாரும் செய்யப்படவில்லை. இதன் பலன் பிரமாதமாயிருந்தது. குடிகாரருக்கு என்ன செய்வ தென்று புரியவில்லை. பதிலுக்கு ஒன்றும் செய்யாததால், கல்லை எறிந்தது பலனில்லாமல் போய்விட்டது. இந்தச் சம்பவத்திற்குப் பிறகு மறுபடியும் கல்லெறியப்படவில்லை என்று அறிகிறேன். கள்ளுக்கடைக்கு வந்தவர்களிடமும் நல்ல பலன் காணப்பட்டது. அகிம்சைக்கும், அதன் உடனடியான பலனுக்கும் இது ஒரு நல்ல உதாரணமென்று நான் நினைக்கிறேன். டாக்டர் கணுகா போலீஸில் புகார் கொடுத்திருந்தால், அல்லது அவருடைய தோழர்கள் பதிலுக்குப் பதில் செய்திருந்தால், பிரச்னைகள் குழப் பப்பட்டிருக்கும். முக்கியமான பிரச்னைக்குச் சம்பந்தமில்லாத பல விஷயங்கள் முளைத்திருக்கும்; வழக்கம்போல், இருதரப்பின ரிடையேயும் உணர்ச்சி வேகம் பெருகியிருக்கும். அது மட்டுமா? மதுவிலக்கு இயக்கமே பாதிக்கப்பட்டிருக்கும். டாக்டர் கணுகாவின் தைரியத்தினாலும், தியாகத்தினாலும், தன்னடக்கத் தினாலும், எந்த லட்சியத்திற்காக அவர் ரத்தம் சிந்தினாரோ அந்த லட்சியத்திற்கு ஆக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மதுக்கடைக் காரர்களும், அவர்களுடைய நண்பர்களும் மேற்கொண்டு ஆத்திரப்படுவதற்கு இடமில்லாமல் தடுத்ததுடன், புனிதமான குடி ஒழிப்புப் போராட்டத்தையும் ஒரு கண்ணியமான அளவுக்கு உயர்த்திவிட்டது.

சொல்லுக்குப் பஞ்சம்

அகமதாபாத்தில் சில போக்கிரிகள், இரண்டு மறியல்காரர்களின் மண்டையை உடைத்துவிட்டதாக அறிகிறேன். தைரியசாலிகளான இவர்கள், தலையில் கட்டுகளுடன் தினமும் மறியல்ஸ்தலத்தில் ஆஜராகிறார்கள். பம்பாயில் ஒரு கூட்டத்தினரின் முன்பு ஒரு தொண்டர் கன்னத்தில் அறையப்பட்டார். அவர் உறுதியாகவே நின்றனுகொண்டிருந்தார்; ஆனால், பதிலுக்கு அடிக்கவில்லை. மறியலின் பலனை மதுக் கடைக்காரர்கள் அதிகமாக உணர உணர, இம்மாதிரி சம்பவங்கள் பெருகிக் கொண்டுதான் இருக்கும். தமது கடமையைச் செய்யும்போது மறியல்காரர்கள் தமது உயிர்களை இழக்க நேர்ந்தாலும்கூட, இந்தச் சீர்திருத்தத்தை நிறுத்துவது என்பது சாத்தியமில்லை. மறியல் வேலைக்குத் தயாராக வாஸிபர்களும், வாஸிபப்பெண்களும் போதிய அளவில் முன்வந்துகொண்டிருக்கும் வரையில், பதிலுக்குப் பதில் செய்யாமல் தம் உயிர்களுையே அபாயத்திற்குட்படுத்திக்கொள்ள இவர்கள் தயாராயிருக்கும்வரையில், இந்த வேலை நடந்துகொண்டுதான் இருக்கவேண்டும். இந்த மாதிரி அபாயம் ஏற்படக் கூடும் என்பது எனக்குத் தெரியும். அதனால்தான், இளைஞர்களான ஆண்களும் பெண்களும், உயிருக்கோ, உடலுக்கோ அபாயம் ஏற்படாமல் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன், ஒரேயடியாக எல்லா மதுக்கடைகளையும் ஒழித்து விட வேண்டும் என்று தேசபக்தியின் பெயரால் மிதவாதிகளைக் கேட்டுக்கொண்டேன்.

—‘எங் இந்தியா’ - 22-6-1921

மறியல் உரிமை

மதுக்கடைக்காரர் மீதோ, குடிகாரர் மீதோ பலாத்காரம் அல்லது துவேஷம் இல்லாமல் மறியல் செய்ய முடியும் என்றால், அப்படிச் செய்ய வேண்டியது ஒரு தார்மிகக் கடமையாகிறது. வேறு எந்த முறையையும்விட இது குடி ஒழிப்பு லட்சியத்திற்கு உதவி செய்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. மறியலின் பலனாகத் தங்களிடையேயிருந்து குடியை ஒழித்து விட்டதாகக் கிறிஸ்தவர்களும், ஹிந்துக்களும் சரம்ஸாத்தில் நன்றி யுணர்ச்சியுடன் என்னிடம் கூறினார்கள். ஆனால், இப்போதைக்கு மறியல் உரிமையை பம்பாய் இழந்துவிட்டது. பார்ஸி மதுக்கடைகளை அவர்கள் வேண்டுமென்று அழித்ததும், அந்த நவம்பர் 17

தேதியன்றும், அடுத்த இரண்டு நாட்களிலும், பார்ஸிகளிடமும் கிறிஸ்தவர்களிடமும் அவர்கள் நடந்துகொண்டவிதமுமே இதற்குக் காரணமாகும். ஆயினும், எங்கெங்கே மறியல் செய்யப்படுகிறதோ அங்கெல்லாம், உயர்ந்த சீலமுடையவர்களிடம் இந்த வேலை ஒப்படைக்கப்படும் என்றும், மிகவும் நேசபாவமான உணர்ச்சியுடன் மறியல் செய்யப்படுமென்றும் நம்புகிறேன். பலாத்காரத்தின் மூலம் மனிதர்களை நல்லவர்களாக்க நாம் விரும்பவில்லை.

—'எங் இந்தியா' - 22—12—1921

38

குடியின்மையைவிட விடுதலையே வேண்டும்

இதை நான் எழுத ஆரம்பிக்கும்போது, 'லீடர்' பத்திரிகையில் வந்துள்ள ஒரு செய்தியை என்னுடைய உதவியாளர் என்னிடம் கொடுத்திருக்கிறார். பண்டித கோபிநாத குன்ஸ்ருவின் கடிதம் அப்பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு நோயாளிக்கு உடலில் தேய்ப்பதற்கு ஆக்ராவில் ஒரு கடையில் பிராந்தி வாங்கும்போது தமக்கும், தம் நண்பருக்கும் என்ன நேர்ந்தது என்பதை அவர் மிகவும் நிதானமாக வருணித்திருக்கிறார். பிராந்தி வாங்கும் காரணத்தைப்பற்றி பண்டித குன்ஸ்ரு எவ்வளவோ உறுதி கூறியும் கூட, அதை எடுத்துச் செல்லத் தொண்டர்கள் அவரை அனுமதிக்கவில்லை. இது அகிம்சை அல்ல என்பதோடு மட்டுமில்லை; இது கலப்பற்ற பலாத்காரமே யாகும். பலாத்காரச் செயலில் ஈடுபடாமல், வேறு எல்லாவிதமான நிர்ப்பந்தங்களையும் உபயோகிக்கலாம் என்பது அமைதியான மறியலின் அர்த்தமல்ல. அந்தத் தொண்டர்கள், தம் முடைய பிரதிக்கொப்படி உண்மையாக நடந்திருந்தால், பண்டித குன்ஸ்ருவும், அவருடைய நண்பரும் எந்தத் தொந்தரவும் இல்லாமல் போக அனுமதித்திருப்பார்கள். குடியின் தீமையைப் பற்றிக் குடிகாரர்களை எச்சரிப்பதுதான் மறியல்காரர்களின் கடமையாகும். அவர்களைத் தொந்தரவு செய்வதோ, சொன்னதை அவர்கள் கேட்காவிட்டால் வேறு வழிகளில் அவர்களை நிர்ப்பந்தப்படுத்துவதோ அவர்கள் வேலை அல்ல. அவர்களுக்கு நல்லது என்று நம்புபவர்கள் அவர்கள்மீது குடி ஒழிப்பை நிர்ப்பந்தமாகச் சுமத்தலாமென்றால், ஆங்கிலேய நிர்வாகிகளும் அவர்களுடைய இந்திய ஆதரவாளர்களும், அதே மாதிரியான காரியத்தைத்தான் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போதுள்ள முறை நமக்கு நல்லது என்ற நம்பிக்கையில்தான் அவர்களும்

அதை நிர்ப்பந்தமாகச் சுமத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பண்டித கோபிநாத குன்ஸ்ருவிடம் நடந்து கொண்டது போல் சுயராஜ்யத் தொண்டர்கள் தம்மிஷ்டப்படி நடக்கலாமென்றால், அவர்கள் முறையை மாற்ற முயற்சி செய்யவில்லை; எஜமானர்களை மாற்றவே முயற்சி செய்கிறார்கள். குடிப் பழக்கமின்மையை வாங்குவதற்காக சுதந்திரத்தை விலை கூற வேண்டியிருக்குமென்றால், இந்தியா குடியொழிந்த நாடாயிருப்பதைவிட சுதந்திர நாடாக இருப்பதையே நான் விரும்புவேன்.

—'எங் இந்தியா' - 23-2-1922

39

எப்படிச் செய்வது?

குடித் தீமையை எப்படி எதிர்த்துப் போராடுவது என்று வங்காள சேவா சங்கம் கேட்டுள்ள கேள்விக்கு ஸ்ரீ ஆண்டுருஸ் பதில் சொல்ல முயற்சித்திருக்கிறார். புஸ்ஸிபுட் ஜான்ஸனின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதே அவருடைய பதிலாகும். அவர் சில ஆங்கிலேய மாணவர்களைத் திருப்ப முயன்று கொண்டிருந்தபோது, அவர் கல்லாலடிக்கப்பட்டார். இதனால் முடிவில் அவர் ஒரு கண்ணை இழக்க நேர்ந்தது. இந்தக் குற்றமிழைத்தவர்களை அவர் மன்னித்துவிட்டார். அவர்கள் மீது வழக்குத் தொடரவோ, பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் அளித்த நஷ்ட ஈட்டைப் பெற்றுக்கொள்ளவோ அவர் மறுத்துவிட்டார். சிந்தனை, சொல், செயல் மூன்றிலும் அகிம்சைக்கு அது ஒரு உதாரணமாகும். அத்தகைய அகிம்சையை இங்கே பின்பற்ற முடியுமென்றால், மீண்டும் கள்ளுக்கடை மறியலை ஆரம்பிப்பதற்கு நான் தயங்கமாட்டேன். ஆனால், நாம் தோல்வியடைந்திருக்கிறோம். 1921-இல் பல இடங்களில் நம்முடைய மறியல் அகிம்சை முறையில் இல்லை. அரசாங்கத்திற்கு தருமசங்கடமான நிலைமையை உண்டு பண்ண வேண்டுமென்ற ராஜ்ய எண்ணமே நம் மனத்தில் மேவியிருந்தது. குடிகாரனைத் திருத்த வேண்டுமென்பது இரண்டாம் பட்சமாகத்தான் இருந்தது. ஒத்துழையாமைப் போராட்டத்தில், ராஜ்யம் தார்மிக நோக்கத்திற்கு ஏற்றதாயிருக்கும்படி செய்யப்பட்டது. குடிகாரனை நாம் திருத்த முடிந்தால், நிர்வாகத்தையும், நிர்வாகிகளையும் கூட நாம் திருத்துகிறோம். ஆனால், குடிகாரனைப் பலாத்காரமாக அடக்கினால், கொஞ்ச காலத்திற்கு அரசாங்கம் தன்னுடைய வருமானத்தை இழக்கும்படி நாம் செய்யலாம். ஆனால், இறுதியில் அடக்கி வைக்கப்பட்டுள்ள குடிகாரன் தலைதூக்க ஆரம்பித்துவிடுவான். அப்போது அரசாங்கத்தின் வருமானமும் அதிகமாகும். தம்முடைய உயிரைக்கூடப் பொருட்படுத்தாமல், குடிகாரனிடம் உள்ள அன்பு காரண

மாக மறியல் செய்வதற்குப் போதிய ஆண்களும், பெண்களும் கிடைக்கும் வரையில், மீண்டும் மறியலை ஆரம்பிப்பதென்று கனவுகூடக் காண முடியாது.

—‘எங் இந்தியா’ - 17-4-1924

40

மறியலுக்கு எதிராக

தெற்கேயுள்ள ஓய்வு பெற்ற அரசாங்க அதிகாரி ஒருவர் பின்வருமாறு எழுதுகிறார் :

“மதுக் கடைகள், வெளிநாட்டுத் துணிக்கடைகளை மறியல் செய்வதற்கு நீங்கள் இப் புதிய விதிகளை வகுத்து, மறியல் விஷயத்தில் வாசகர்களுக்கு வேறு ஏதாவது விதிகள் தோன்றினால் அனுப்பும்படியும் ‘எங் இந்தியா’ பத்திரிகையில் நீங்கள் எழுதியிருப்பதாக, சென்னை ‘ஹிந்து’ பத்திரிகை மூலம் அறிந்தேன். இது சம்பந்தமாக ‘பஞ்ச்’ பத்திரிகையில் கூறப்பட்ட ஒரு பிரசித்தமான யோசனையை நான் கூறலாமா? ‘வேண்டாம்’ என்பதே அந்த யோசனை. சமாதான ஒப்பந்தத்தின் ஷரத்துகளை விளக்கி பத்திரிகைக்காரர்களிடையே நீங்கள் செய்த அருமையான பிரசங்கத்தில், தவறிழைப்பதற்கும், பாவம் செய்வதற்கும்கூட சுதந்திரம் இல்லாவிட்டால், அந்தச் சுதந்திரத்தினால் பிரயோசனமே இல்லை என்று சொன்னீர்கள். வல்லமை மிக்க கடவுளே, மிகவும் எளியவனுக்குக் கூடப் பாவம் செய்யும் முழு உரிமை அளித்திருக்கும் போது, எந்த மனிதனும் மற்றவர்களுக்கு அதே உரிமையை மறுக்கத் துணிவான் என்று நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியாது என்றும் எடுத்துக் காட்டினீர்கள். அப்படியானால், இஷ்டப்படுபவர்கள் குடிப்பதைத் தடுக்கவும், வெளிநாட்டுத் துணிகளை அணியாமல் தடுக்கவும் ஏன் இரவு, பகலாக உழைக்கிறீர்கள் என்று பணிவுடன் கேட்க விரும்புகிறேன். ‘பஞ்ச்’ பத்திரிகை கூறிய யோசனையை நீங்கள் பின்பற்ற விரும்பினால், உங்களுடைய பேச்சிலும், செய்கையிலும் இவ்வளவு முரண்பாடுகள் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளமாட்டீர்களா? மேலும், மற்றொரு முக்கியமான விஷயத்தையும் மறந்துவிடக்கூடாது. மறியல் செய்வது சட்ட சம்மதமானதாக்கப்பட்டால், அல்லது நீங்கள் கூறும் மறியல் முறை சட்டபூர்வமானதென்று அங்கீகரிக்கப்பட்டால், பல துறைகளில் அந்த முறை பின்பற்றப்படலாம். இதன் விளைவுகள் எப்படி இருக்கும் என்று நினைத்தாலே பயமாயிருக்கிறது. ஒரே ஒரு உதாரணத்தை மட்டும் சொல்லுகிறேன். மதப் பிரசாரர்கள், மனிதர்களை மதமாற்றம் செய்ய இப்போது முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தம்முடைய நோக்கத்தில் வெற்றி பெறுவதற்காக, கிறிஸ்தவர்கள் அல்லது முஸ்லிம்கள் ஹிந்துக் கோவில்களின் முன்பு மறியல் செய்ய ஆரம்பித்தால், இந்தியாவின் நிலைமை என்னவாயிருக்கும்? மத சம்பந்தமான விஷயங்களில் மறியல் கூடாதென்று நீங்கள் விதிக்கக்கூடும். அப்படிச் செய்வது, கொள்கை என்ற முறையில் மறியலில் வலு இல்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுவதாகாதா? மேலும், மதத்தைத் தவிர, உங்க

ளுடைய விதிகளைக் கொஞ்சமும் மீறாமல் மற்றும் பல துறைகளிலும் சுலபமாக மறியல் செய்ய முடியும். அதன் விளைவு முற்றிலும் தருமசங்கடமானதாகவே இருக்கும். இந்த விஷயத்தை ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பார்ப்பீர்களென்றும், மறியலுக்கு ஆதரவு அளிப்பதன் மூலம் நீங்கள் வினை விதைக்கவில்லை யென்று உறுதியாகத் தீர்மானப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள் என்றும் நம்புகிறேன்."

இவருடைய வாதம் நன்றாய்த் தானிருக்கிறது. ஆனால், மனத்தில் பதியவைப்பதாய் இல்லை. காலத்தைப் போலவே மறியலும் அவ்வளவு பழமையானது என்பதை அவர் மறந்துவிடுகிறார் இதற்குச் சட்ட சம்மதம் அவசியமில்லை. முன்பு சட்ட விரோதமானதாக இருந்த ஒன்றை, ஒப்பந்தம் *சட்ட பூர்வமான தாக்கவில்லை. மறியல் செய்வது சீர்திருத்தவாதியின் உரிமையாகும். லட்சியத்தையே கைவிடுவதாயிருந்தாலொழிய, சீர்திருத்தவாதி அதைக் கைவிட முடியாது.

தவறிழைப்பதற்கு, அல்லது பாவம் செய்வதற்கு மனிதனுக்கு உரிமை இருப்பதால், பாவம் செய்யக்கூடாது என எச்சரிப்பது சுதந்திரத்தில் தலையிடுவதாகுமென்று பொதுவாக ஒரு தவறான எண்ணம் இருக்கிறது. அதே தவறை இந்த நண்பரும் செய்திருக்கிறார். தனிப்பட்டவர்கள் பாவம் செய்வதற்கு உரிமை இருப்பதைப் போலவே, அந்தப் பாவத்திலிருந்து அவர்களைத் திருப்புவதற்கும், அதற்கெதிராகச் சட்டம் செய்வதற்கும் கூடப் பொதுமக்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. "பாவத்தின் கூலி சாவுதான்." யாரும் நினைத்தபடி தவறிழைக்கவோ, பாவம் செய்யவோ முடியாது. மக்களுடைய விருப்பத்திற்கு விரோதமாக அரசாங்கம் தங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும் என்ற அகம்பாவத்துடன், மக்களை 'நல்லவர்களாக்க' நிர்ப்பந்தம் செய்வதையும், எது நல்லது, எது கெட்டது என்பதற்கான தங்களுடைய அளவு கோல் எப்போதும் தவறாது என்று கூறுவதையும் தான் நான் ஆட்சேபித்திருக்கிறேன்; உலகமும் எப்போதும் அதைத் தான் ஆட்சேபித்து வந்திருக்கிறது. ஆனால், அமைதியான முறையில் மறியல் செய்வது, தவறானது என்று ஒரு சீர்திருத்தவாதி நினைக்கும் ஒன்றைப் பற்றி நேசபாவமான முறையில் எச்சரிக்கை செய்வதாகும். அது அந்த அளவைத் தாண்டி, பலாத்காரத்தில் இறங்கும்போது, சட்டம் குறுக்கிட்டு, மனிதர்களுடைய உரிமையில் அவர் தலையிடுவதைத் தடுக்கிறது. சில நிலைமைகளில் மறியல் செய்வதால் ஏற்படக்கூடிய அபாயங்களைப்பற்றி அந்த நண்பர் கற்பனை செய்திருக்கிறார். அவர் கொடுத்துள்ள உதாரணங்கள்கூடப் புதியவையல்ல. இதற்கு முன்பு கோவில்கள் மறியல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த முயற்சி பலனளிக்காததால் கைவிடப்பட்டுவிட்டது. விதிகளுக்குட்பட்டும், பொதுஜனக் கண்டனத்தைப் பொருட்படுத்தாமலும் இருக்கும் வரையில், யாரும் மீண்டும் மறியல் செய்

* 1931 - இல் சட்டமறுப்பு இயக்கத்திற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட காந்தி - இர்வின் ஒப்பந்தம்.

வதைத் தடுக்க முடியாது. மதுக்கடைகள், வெளிநாட்டுத் துணிக் கடைகளுக்கெதிராகப் பொதுஜன அபிப்பிராயம் இருப்பதால் தான் அவற்றை மறியல் செய்வதும், பெரும் அளவு வெற்றி பெறுவதும் சாத்தியமாயிருந்தது. ஆகவே, காங்கிரஸ் விளை விதைத்துவிடுமோ என்ற அபாயம் இல்லை. அறிவூட்டும் முறையில் மறியல் செய்வது பலனளிக்கத்தக்கதே என்பது ருசுவாகி விட்ட தால், அது நிலைத்துவிட்டது.

—'எங் இந்தியா' - 31-4-1931

41

மறியலுக்குப் பெண்கள்

குடி ஒழிப்பு இயக்கம் சம்பந்தமாக, குஜராத் பெண்கள் அதற்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று காந்திஜி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். கள்ளுக்கடைகள் இருக்கும் இடங்களுக்கு அவர்கள் விஜயம் செய்து, மது விற்பவர்களை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளவேண்டும். அவர்கள் வழிக்கு வரவில்லை யென்றால், பிறகு குடிப்பவர்களை அணுக வேண்டும். கடுமையான வார்த்தைகளை உபயோகிப்பதைக் கண்டிப்பாகத் தவிர்க்க வேண்டும். “நீங்கள் எங்களுடைய சகோதரர்கள். எங்களுடைய சகோதரர்கள் குடிக்கமாட்டார்கள். கடவுளின் மீது ஆணை, குடியை விட்டு விடுங்கள்.” அவர்கள் இவ்வளவு மட்டும் சொன்னால் போதும். “குடிப்பவர்கள் வெட்கமடைந்து கடைகளுக்குள் நுழையாமல் போய்விடுவார்களென்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். அப்படி அவர்கள் போகாமல், தொண்டர்களிடம் முறை தவறி நடந்தால் கூட, தேசத்திற்காக அதைப் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டு மெனக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்” என்று காந்திஜி கூறுகிறார்.

—'எங் இந்தியா'-30-3-1921

மறியலில் பலாத்கார அபாயம் இருக்கிறது என்பதில் சந் தேகமில்லை. அதனால் இந்திய சகோதரிகள் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். படித்தவர்கள், தம் பயத்தையும் அவநம்பிக்கையையும் மட்டும் விட்டொழித்து விட்டால், மற்ற சகோதரிகளும் நிச்சயமாக அவர்களைப் பின்பற்றுவார்கள்.

—'எங் இந்தியா' - 24-6-1930

குடியின் சாபக்கேடு

ஒரு சகோதரி பின்வருமாறு எழுதுகிறார் :

“மக்களிடையே குடிப்பழக்கம் எவ்வளவு விபரீதத்தை ஏற்படுத்துகிறது என்பதை, கிராமங்களுக்குப் போயிருந்தபோது கேள்விப்பட்டேன். அங்குள்ள பெண்களில் சிலர் கண்ணீர்விட்டழுதார்கள். அவர்கள் என்ன செய்ய முடியும்? நம்மிடையே யிருந்து என்றென்றைக்கும் மதுவை ஒழிக்க விரும்பாத பெண்கள் யாருமே இருக்கமாட்டார்கள். குடும்பங்களில் பல துன்பங்களுக்கும், வறுமைக்கும், உடல் நலிவுக்கும், வியாதிக்கும் அதுவே காரணமாயிருக்கிறது. வழக்கம்போல், ஆணின் இந்தக் கெட்ட பழக்கத்தினால் ஏற்படும் சமையைப் பெண்கள் தான் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டி யிருக்கிறது. பெண்கள் என்ன செய்யவேண்டுமென்று நான் என்ன யோசனை கூறக்கூடும்? கோபத்தையும், சில சமயங்களில் கொடுமையையும் கூடச் சமாளிப்பது என்பது எவ்வளவு கஷ்டமான காரியம்? இந்த மாகாணத்திலுள்ள தலைவர்கள், தம்முடைய நேரத்தையும் சக்தியையும், மூளையையும் வகுப்புத் தீர்ப்பின் அநீதி விஷயத்தில் செலவிடுவதைவிட, இந்தத் தீமையை அகற்றுவதில் செலவிட்டால் எவ்வளவு நன்றாயிருக்கும்? நம்முடைய மக்களின் தார்மிக அந்தஸ்து உயர்ந்தால், சில சில்லறை விஷயங்கள் தாமாகவே சரிப்பட்டுவிடும். ஆனால், இவற்றில் கவனம் செலுத்திவிட்டு, உண்மையிலேயே முக்கியமான விஷயங்களை நாம் புறக்கணித்துவிடக் கூடும். குடியைப்பற்றி மக்களுக்கு நீங்கள் ஒரு வேண்டுமோ வெளியிடக் கூடாதா? இந்தச் சாபத்தினால் மக்கள் நரகத்திலேயே போய் விழுவதைப் பார்க்க மிகவும் பரிதாபமாய் இருக்கிறது.”

குடிப்பவர்களுக்கு நான் வேண்டுகோள் விடுப்பதில் பல னிருக்காது. அப்படித்தானிருக்க முடியும். அவர்கள் ‘ஹரிஜன்’ பத்திரிகை படிப்பதில்லை. அப்படிப் படித்தாலும், கேலி செய்வதற்காகவே படிக்கிறார்கள். குடிப் பழக்கத்தின் தீமையைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளுவதில் அவர்களுக்கு அக்கறை இருக்க முடியாது. அந்தத் தீமையை அவர்கள் விடாமல் பற்றிக்கொண்டிருப்பவர்கள். ஆனால், இந்தச் சகோதரியின் மூலம், இந்தியாவிலுள்ள எல்லாப் பெண்களுக்கும் ஒரு விஷயத்தை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். டண்டி யாத்திரையின்போது, இந்தியப் பெண்கள் நான் சொன்னதைக் கேட்டார்கள். குடி எதிர்ப்பையும், கைராட்டினத்தையும் தங்களுடைய விசேஷப் பணிகளாக மேற்கொண்டார்கள். ஆயிரக்கணக்கான பெண்கள் பயமே இல்லாமல் கள்ளுக்கடைகளைச் சூழ்ந்துகொண்டு, குடிக்காரர்களைத் திருப்புவதில் பல சமயங்களில் வெற்றி பெற்றார்கள் என்பதும் ஞாபக மிருக்கும். தமக்குத்தாமே அவர்கள் பணித்துக் கொண்ட அந்த வேலையில் அவர்கள் ஈடுபட்டபோது, குடிக்காரர்கள் திட்டினார்கள்: சில சமயங்களில் தாக்கவும் செய்தார்கள். அவற்றை யெல்லாம் அவர்கள் பொறுத்துக் கொண்டார்கள். கள்ளுக்கடைகளை மறியல் செய்த குற்றத்திற்காக

நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் சிறை சென்றார்கள். அவர்களுடைய ஆர்வமிக்க வேலையினால் தேசம் பூராவிலுமே பிரமாதமான விழிப்பு ஏற்பட்டது. ஆனால், துரதிருஷ்ட வசமாக, சட்ட மறுப்பு இயக்கம் நின்றவுடன், அது நிற்பதற்கு முன்பே கூட, இந்த வேலை தளர்ச்சி பெற்று விட்டது. இந்தத் தளர்ச்சிக்குக் காரணம் என்ன என்பதை நான் பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால், அந்த வேலை ஊழியர்களுக்காக இன்னும் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. பெண்களின் பிரதிக்கை நிறைவேறாமலே இருக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கென்று மட்டும் அது மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இந்தியா பூராவிலும் மது விலக்கு வரும் வரையில், அந்தப் பிரதிக்கை நிறைவேறியதாகாது. இதில் பெண்களின் பங்கு தான் உயர்வானது. மனிதனிடம் உள்ள சிறந்த இயல்புகளை ஊக்கிவிட்டு, கள்ளுக்கடைகளைக் காலி செய்வதே அவர்களுடைய பணி. அவர்கள் தொடர்ந்து அந்த வேலையைச் செய்ய முடிந்திருந்தால், அவர்களுடைய மென்மையும், உண்மையும், குடிகாரர்களை நிச்சயமாக அந்தப் பழக்கத்திலிருந்து திருப்பியிருக்கும்.

ஆனால், ஒன்றும் முழுகிப் போய்விடவில்லை. பெண்கள் அந்த இயக்கத்தை மீண்டும் ஆரம்பிப்பதற்கு இன்னும் அவகாசமிருக்கிறது. இந்தப் பெண் சிலரைக் குறிப்பிட்டிருக்கிற ரல்லவா? அவர்களுடைய மனைவிமார்கள் உண்மையாக முயற்சி செய்தால், தம் கணவன்மார்களை நிச்சயமாகத் திருப்பிவிட முடியும். தம் கணவன்மார்களை நல்வழிப்படுத்துவதற்குத் தமக்கு எவ்வளவு சக்தி இருக்கிறது என்பது பெண்களுக்குத் தெரியாது. தம்மை யறியாமலேயே அந்தச் சக்தியை அவர்கள் உபயோகிக்கிறார்கள். ஆனால், அது போதாது. அந்த உணர்வுடன் அவர்கள் அதை உபயோகிக்க வேண்டும். அந்த உணர்வு இருந்தால் அதனால் அவர்களுக்கு ஒரு பலம் பிறக்கும். தம்முடைய கணவன்மார்களை எப்படிச் சமாளிப்பதென்றும் அவர்களுக்குப் புலப்படும். தம்முடைய கணவன்மார்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதில் பெரும்பாலான மனைவிகள் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளுவதில்லை என்பதே இதிலுள்ள பரிதாபம். அதற்குத் தமக்கு உரிமை இல்லை யென்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். தம்முடைய மனைவிமார்களின் ஒழுக்கத்திற்குக் காவலர்களாயிருப்பது கணவன்மார்களின் கடமையாகும். அதே மாதிரி கணவன்மார்களின் ஒழுக்கத்திற்கு 'கார்டியன்'களாயிருப்பது தம்முடைய கடமையுமாகும் என்பது பெண்களுக்குத் தோன்றுவதில்லை. கணவன், மனைவி இருவரின் சீலத்திலும், தீய பழக்கங்களிலும் இருவருக்குமே சம பங்கு உண்டு என்பதில் என்ன சந்தேகம் இருக்க முடியும்? மனைவிமார்கள் தமது சக்திகளையும் கடமையையும் உணர்ச்சியும் வேலையைப் பெண்ணைத் தவிர வேறு யார் அவ்வளவு திறமையுடன் செய்ய முடியும். குடிக்கு

எதிரான இயக்கத்தில் பெண்களுக்குள்ள பங்கில் இது ஒரு பகுதியேயாகும்.

குடி பற்றிய புள்ளி விவரங்களைச் சேகரித்து, அந்தப் பழக்கம் ஏற்படுவதன் காரணம், அதை ஒழிப்பதற்கு வழிகள் முதலிய வற்றை ஆராய்வதற்கு நல்ல பயிற்சி உள்ள பெண்கள் போதிய அளவில் இருக்க வேண்டும். சென்ற காலத்தின் படிப்பிணையை அவர்கள் உணர வேண்டும். குடியை விட்டுவிடும்படி குடி காரர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுவதால் மட்டும், நிலையான பலன் ஏற்பட முடியாது என்பதையும் அவர்கள் அறிய வேண்டும். இந்தப் பழக்கத்தை ஒரு வியாதியாக மதித்து, அதற்கேற்ற வாறு சிகிச்சை அளிக்க வேண்டும். அதாவது, சில பெண்கள் ஆராய்ச்சியாளர்களாக மாறி, பல துறைகளிலும் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். எந்தச் சீர்திருத்தத்திலுமே அந்த விஷயத் தைப் பற்றிய எல்லா விவரங்களையும் அடிக்கடி பரிசீலனை செய்து கொண்டே இருப்பது அவசியமாகும். நியாயமானவை என்று ஒப்புக்கொள்ளப்படும் சீர்திருத்தங்கள் பூராவாகவோ, அரை குறையாகவோ தோல்வி யடைவதற்கு மூல காரணம், அறியாமை தான். ஏனெனில், சீர்திருத்தம் என்ற பெயரில் உலாவும் யாவுமே சீர்திருத்த இயக்கங்கள் என்று சொல்லத் தகுதி வாய்ந்தவை களா யிருக்க வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை.

—‘ஹரிஜன்’ - 24—4—1937

43

குடிபற்றி மதங்கள்

மது என்பது சைத்தான் கண்டுபிடித்த ஒன்றாகும். இப்படி நாம் சொல்லுகிறோம். ஆண்களையும், பெண்களையும் சைத்தான் ஆசைகாட்டி இழுக்க முயன்றபோது, அவர்கள் எதிரில் “சிகப்பு நீரைக்”க் காட்டியதாக இஸ்லாமிய மதத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

— ‘எங் இந்தியா’ - 14—1—1932

யூதர்களின் உபயோகத்திற்கு மதுவகைகளை அனுமதிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு கோரிக்கையை டாக்டர் கில்டர் ஏற்றுக் கொண்டதைப் பார்த்தபோது எனக்குச் சங்கடமாயிருந்தது. ஜொஹன்னஸ்பர்க்கில் எனக்குப் பல யூத நண்பர்கள் இருந்தார்கள். அங்கே யூதர்களைப்பற்றி எனக்கேற்பட்டிருந்த அனுபவம் பம்பாய் கோரிக்கைக்கு முற்றிலும் விரோதமானதாயிருந்தது. ஆகையால், ஜொஹன்னஸ்பர்க்கிலுள்ள பிரதம யூத

மத குருவைக் கேட்டு அதிகார பூர்வமான அபிப்பிராயத்தை எனக்கு அனுப்புமாறு எனது நண்பர் எச். காலன்பாக்குக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினேன். டாக்டர் லாண்டோ அனுப்பியுள்ள அபிப்பிராயம் பின்வருமாறு :

“ஸப்பாத் அல்லது இதர புனித தினங்களில் பிரார்த்தனைக்குப் பிறகும், வீடுகளில் சாப்பாட்டுக்கு முன்பும், ‘பாஸ்ஓவர்’ திருநாளுக்கு முன்பு இரு சந்தர்ப்பங்களிலும் விசேஷமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட ஒயின்களை மட்டுமே யூதர்கள் உபயோகிக்கலாம்.

“இந்த ஒயின் போதையளிப்பதா யிருக்க வேண்டியதில்லை. ஒயினை உபயோகிப்பது மதத்தில் விதிக்கப்பட்டுள்ள ஒரு சட்டமல்ல. யூதர்களின் வேத புஸ்தகத்திலும், யூத சட்ட நியதிகளிலும் இது பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதால், வைதிக மனப்பான்மையுள்ள யூதர்கள் இந்த சம்பிரதாயத்தைப் போற்றிப் பின்பற்றுகிறார்கள்.”

இந்த அபிப்பிராயம் அதிகார பூர்வமானது தானென்று பம்பாயிலுள்ள யூதர்கள் ஒப்புக்கொண்டால், அவர்கள் தம்முடைய கோரிக்கையை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். புதிய திராட்சை ரசத்துடனேயே அவர்கள் திருப்பி யடைய வேண்டும். ஒயின் என்ற வார்த்தைக்கு ஆரம்பத்தில் இதுதான் அர்த்தம் என்று அறிகிறேன். ஆனால், இதற்குக்கூட யூத மத புஸ்தகங்களில் சம்மதம் கிடையாதென்பதும், சம்பிரதாயமே இதற்குக் காரணமென்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது.

—‘ஹரிஜன்’ - 16-6-1939

44

பார்ஸிகளுக்கு

குடிப்பதற்கு விரோதமான உணர்ச்சி இந்தியா முழுவதும் அலைபோல் அடித்துக்கொண்டிருக்கிறது. மக்கள் தாமரகவே குடியை விட்டுவிட விரும்புகிறார்கள். குடிப்பது மன்னிக்க முடியாத ஒரு தீமை என்ற பொதுஜன அபிப்பிராயம் வேகமாக உருவாகிக்கொண்டு வருகிறது. பல பார்ஸிகள் மதுக்கடைகளின்மூலம் ஜீவனம் நடத்திவருகிறார்கள். நீங்கள் மனப் பூர்வமாக ஒத்துழைத்தால், பம்பாய் ராஜதானியிலுள்ள இத்தகைய பல பிளேக் பகுதிகளை இருந்த இடம் தெரியாமல் செய்துவிடலாம். கலால் வருமானத்தை அடியோடு அழித்து விடக்கூடிய விதத்தில், இந்த இயக்கம் அவ்வளவு வெற்றிகரமாக இருக்கிறது. ஆனால், அநேகமாக இந்தியா பூராவிலுமுள்ள மாகாண அரசாங்கங்கள் இந்த இயக்கத்தைச் சீரழிப்பதற்கு மானக்கேடான முறையில் முயற்சிசெய்து வருகின்றன. நீங்கள்

அரசாங்கங்களுக்கு உதவி செய்யப் போகிறீர்களா, மக்களுக்கு உதவி செய்யப் போகிறீர்களா? பம்பாய் அரசாங்கம் இன்னும் பீதிக்கு உட்பட்டுவிடவில்லை. ஆனால், குடி வருமானத்தை விட்டுக் கொடுக்கும் அளவுக்கு அவர்களுக்குத் தெரியமும், விவேகமும் இருக்குமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. நீங்கள் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள் என்பதை உடனடியாக முடிவு செய்யவேண்டும். குடியைப் பற்றி உங்களுடைய மத புஸ்தகங்கள் என்ன கூறுகின்றன என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், தீமையிலிருந்து, நன்மையைப் பிரித்து, அதன் வெற்றியைக் குறித்துப் பாடிய முகம்மது நபிகள் என்ன சொல்லி யிருப்பார் என்று நான் ஊகிக்கக்கூடும். உங்களுடைய சொந்த மத நம்பிக்கை ஒருபுறமிருக்க, குடி ஒழிப்பு இயக்கத்திற்கு முழு மனத்துடன் ஒத்துழைப்பு அளிக்கப் போகிறீர்களா, அல்லது நடப்பது நடக்கட்டுமென்று கையைக் கட்டிக்கொண்டு, பார்த்துக்கொண்டிருக்கப் போகிறீர்களா? இதைப்பற்றி நீங்கள் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். இந்தியாவிலுள்ள பல்வேறு வகுப்பினரில் நீங்கள் அனுபவ அறிவுள்ளவர்கள். ஆகவே உலகத்தில் நடந்த இத்தகைய எந்த இயக்கத்தையும் விட வெற்றிகரமாக நடக்கக் கூடுமென்று தோன்றும் இந்தக் குடி எதிர்ப்பு இயக்கத்துடன் நீங்கள் முழுமனத்துடனும், தீவிரமாகவும் ஒத்துழைப்பீர்களென்று நம்புகிறேன்.

—'எங் இந்தியா' -23-3-1921

45

மிகவும் காலம் கடந்தது

பம்பாயிலிருந்து ஒரு பார்ஸி நண்பர் திலகர் சுயராஜ்ய நிதிக்கு பத்து ரூபாய் அனுப்பிவிட்டுப் பின்வருமாறு எழுதியிருக்கிறார்: "பார்ஸிகளுக்கு நீங்கள் விடுத்துள்ள வேண்டுகோள் மிகவும் காலம் கடந்ததாகும். நீங்கள் ஏதாவது இயக்கத்தை ஆரம்பித்துவிடுவீர்களென்று பயந்து, பம்பாய் அரசாங்கம் இந்தத் தடவை முன்னதாகவே சுமார் ரூ. 23 லட்சத்தை வாங்கிக் கொண்டுவிட்டார்கள். வேறு எந்த வகுப்பினரும் அந்த வியாபாரத்தைப் பிடித்துக்கொண்டுவிட மாட்டார்களென்றும், அந்தத் தீமையை நிரந்தரமாக ஒழித்துவிட முடியுமென்றும் நீங்கள் உறுதி கூறினால், விஷயமறிந்த பள்ளி வகுப்பினர் நிச்சயமாக மனப்பூர்வமான ஆதரவை அளிப்பார்கள்." வருடாந்தரக் குத்தகைப் பணம் பூராவையும் அரசாங்கம் முன்னதாகவே வாங்கிக் கொண்டு விட்டார்களென்றால், மது விலக்கை ஆதரிப்பதற்காகத் தமது கடைகளை மூடுபவர்கள் பின்னர் நல்ல காலம் வரும் போது அந்தப் பணத்தைத் திரும்பப் பெறவேண்டும். கள்ளக் கடைக்காரர்கள் ஒத்துழையாமைக்காரர்களல்ல என்பது தெளிவானதே. பணத்தை வாபஸ் கொடுக்கும்படி அவர்கள் ஏன்

அரசாங்கத்துக்கு மனுச்செய்து கொள்ளக்கூடாது? இந்த நண்பர் கோரும் உறுதிமொழி சம்பந்தப்பட்ட வரையில், இவர் கூறும் நிபந்தனைக்குட்பட்டு இதுவரையில் எந்தச் சீர்திருத்தமும் நடந்ததில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லோரும் நல்லவர்களானாலொழிய, யாரும் நல்லவர்களாகவேண்டியதில்லை என்பதே அவருடைய வாதம். ஆனால், சீர்திருத்தவாதிகள் தனித்துநின்று உதாரணம் காட்டுகிறார்கள். மற்றவர்கள் சேர்ந்தாலும், சேராவிட்டாலும், பார்ஸிகள் இந்த இயக்கத்தில் சேரவேண்டுமென்பதே என்னுடைய வேண்டுகோள். பார்ஸிகளல்லாதாரில் பலர் கள்ளு வியாபாரத்தைக் கைவிட்டு விட்டார்கள்.

— 'எங் இந்தியா' - 27-2-1921

46

தாமதத்திற்கு இடமில்லை

கள்ளுக் கடை மறியலுடன் பார்ஸிகளுக்கு நெருங்கிய சம்பந்தம் உண்டு. நம் நாட்டிலுள்ள பார்ஸிகள் விஷயத்தில் நாம் பொறுமையாக இருக்கவேண்டும். மறியலை நாம் அடியோடு நிறுத்திவிட முடியாது. ஆயினும் மது வியாபாரம் செய்பவர்களின் மகாநாடு ஒன்றைக் கூட்டி, அவர்களுடைய கஷ்டங்களை நாம் உணரவேண்டும்; நம்முடைய கஷ்டங்களையும் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். ஸ்ரீ கோத்ரேஜ் தம்முடைய நன்கொடையை மது விலக்குக்காகவும், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் அபிவிருத்திக்காகவும் ஒதுக்கியிருக்கிறார். ஆகையால், எல்லா பார்ஸிகளுமே மகத்தான மதுவிலக்கு இயக்கத்தை எதிர்க்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கக் கூடாது. மிதவாதிகளான மந்திரிகள் துணிந்து, ஏலத்தில் கிடைத்த பணத்தையெல்லாம் வாபஸ் செய்து, கள்ளுக்கடைகளை முடினாலொழிய, மதுவிலக்கு இயக்கத்தில் பலாத்காரம் ஏற்பட்டுவிடுமோ என்பதே இப்போது நாம் அதிகமாகப் பயப்பட வேண்டிய விஷயமாகும். இந்த இயக்கத்தைச் சீர்படுத்தத்தான் முடியுமே யொழிய அதை நிறுத்த முடியாதென்பது நிச்சயம். கள்ளுக்கடைகளை ஒழித்து விடுவதென்று மக்கள் உறுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மருந்து கடைகளில் இதை மருந்தாக விற்பதைத் தவிர, மற்றப்படி மதுவிற்பனையை ஒரு குற்றமாகக் கருதுகிறார்கள். இதில் தாமதத்திற்கு இடமேயில்லை.

— 'எங் இந்தியா' - 29-6-1921

மதுவும், பார்ஸிகளும்

பார்ஸிகளால் நடத்தப்படும் கள்ளுக்கடைகள் மட்டும் தான் மறியல் செய்யப்படுமென்று பார்ஸி நண்பர்கள் தவறாக நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது முற்றிலும் தவறான எண்ணமாகும். இப்போது இந்தியா பூராவிலுமே, அநேகமாக கட்டுப்பாடான முறையில் மறியல் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. குஜராத் தைத் தவிர மற்ற பகுதிகளில், பார்ஸிகளை விட ஹிந்துக்கடைக்காரர்களே அதிகமாயிருக்கிறார்கள். குஜராத் தில் கூட வெட்டி எறியப்படும் ஆயிரக்கணக்கான கள்ளுமரங்கள் ஹிந்துக்களுக்குச் சொந்தமானவை. ஹிந்துக்கள் நடத்தும் கள்ளுக்கடைகளையும் மிகவும் விரிவான முறையில் மறியல் செய்யத்தான் வேண்டும். கட்டுப்பாடான மறியல் இப்போதுதான் ஆரம்பமாகியிருக்கிறது என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். என்னுடைய பிரதேசங்களில், முக்கியமாக பார்ஸிகளைக் குறிப்பிட்டே வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறேன். ஏனெனில், அவர்களுக்கும், எனக்குமிடையே அறுக்கமுடியாத பிணைப்புகள் இருக்கின்றன. இந்தியாவிலேயே மிகவும் முன்னேற்ற மடைந்ததும், கட்டுப்பாடுள்ளதுமான வகுப்பு அதுதான்; ஆகையால், அவர்கள் சலபமாக நியாயத்திற்குக் கட்டுப்படுவார்கள். அவர்கள் பத்திரிகைகளைப் படிக்கிறார்கள். பார்ஸி மது வியாபாரிகள் நான் பேசும் கூட்டங்களுக்கு வருகிறார்கள். ஆனால், ஹிந்துக்கடைக்காரர்களுக்கு அவ்வளவு அறிவில்லை. ஹிந்துக்களை அவர்களுடைய கடைகளிலோ, வீடுகளிலோதான் போய்ப் பார்க்கவேண்டும். பார்ஸிகளிடமிருந்து எனக்குக் கிடைத்து வரும் ஆதரவு போதிய அளவில் இல்லை என்றாலும், நம்பிக்கையளிப்பதாயிருக்கிறது. ஒரு பார்ஸி வக்கீலுடன் சேர்ந்து, மிதுபாய் பெட்டி என்ற ஒரு பார்ஸி சகோதரிதான் குரத் ஜில்லாவில் மறியலுக்கு ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறாள். பெஹ்ராம் மேதாவும், தன்ஜிஷாதர்பாரியும் இதற்காகச் சிறைவாசம் அனுபவித்திருக்கிறார்கள். உப்புச் சட்டத்தை மீறினார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அவர்கள் கைதுசெய்யப்பட்டார்கள்; ஆனால், அவர்களுடைய செல்வாக்கு கள்ளுக்கடைக்காரர்களிடையே பரவிவிடுமோ என்ற ப்யத்திற்காகவே கைதுசெய்யப்பட்டார்கள் என்று எனக்கு ஒரு சந்தேகம் உண்டு. உப்பு சத்தியாக்கிரகத்துடன் மதுவிலக்கு வேலையிலும் அவர்கள் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். என்னைப் பார்ப்பதற்காக ஒரு நாள் சில பார்ஸி மதுக்கடைக்காரர்கள் வந்திருந்தார்கள். மதுக் கடைகளைப் போலவே கள்ளுக்கடைகளையும் மறியல் செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறேன் என்பதைக் கேட்டு, அவர்கள் முழுத் திருப்தியுடன் சென்றதைப் பார்த்த போது, எனக்கு மிகவும் சந்தோஷமாயிருந்தது. பக்கத்தி

லுள்ள பரோடாவினருக்கும் மதுக் கடைகளை நாம் சும்மா விட்டு வைத்திருக்கிறோம் என்பது புகார்களில் ஒன்றாகும். இந்தப் புகார் உண்மையே. பரோடாவிலும் மறியலை ஆரம்பிப்பதற்கு, அந்த சமஸ்தானத்திலுள்ள மக்கள் ஏற்பாடு செய்வார்களென்று நான் நம்பிக்கொண்டிருக்கிறேன். மதுவிலக்கு என்பது முக்கியமாக ஒரு தார்மிகச் சீர்திருத்தமாகும். இந்தியாவிலுள்ள மற்றப் பகுதிகளைப் போலவே, சமஸ்தானங்களுக்கும் இதில் அக்கறை உண்டு. சமஸ்தானப் பிரஜைகள் இந்தச் சீர்திருத்த வேலையை மேற்கொண்டாகவேண்டும்.

என்னைச் சந்தித்த நண்பர்கள் தம்முடைய ஜீவனோபாயப் பிரச்சனையையும் எழுப்பினார்கள். இங்கேதான் பார்ஸி சமூகத்தினர் தலையிட்டு ஒரு பரிகாரம் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். பார்ஸி சங்கங்கள் புள்ளி விவரங்களைத் தயாரிக்க வேண்டும். தம்முடைய ஜீவனோபாயத்திற்கான ஒரே வழியை இழப்பவர்களுக்கு (இதை எப்போதோ இழந்திருக்க வேண்டும்) உதவி தேவையா யிருக்குமல்லவா? அவர்களுக்கு உதவி யளிப்பதற்கும் சங்கங்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும். இந்தப் பெரிய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களில் இவ்வளவு பேர்கள், ஒரு தார்மிக விரோதமான வியாபாரத்தை நம்பிப் பிழைக்க வேண்டி யிருப்பது பெருமை யளிப்பதா யிருக்கமுடியாது.

—'எங் இந்தியா' - 1-5-1930

48

பார்ஸி ஆட்சேபணை

சென்ற ஆகஸ்டு 10-ஆம் தேதியன்று ஸ்ரீ அபீத் அலி உள்பட, காங்கிரஸ் மறியல்காரர்கள்மீது உபயோகிக்கப்பட்ட பலாத்காரத்தைக் கண்டித்து 175 பார்ஸிகள் ஓர் அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கண்டனத்தில், பாரிஸ்டர்கள், டாக்டர்கள், ஸொலிஸிட்டர்கள், பேராசிரியர்கள் முதலியோரும் கையெழுத்திட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கண்டனத்தில் கையெழுத்திட்டவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால், அவர்களிடம் ஒரு விஷயம் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தக் காலத்தனத்தை ஏற்பாடு செய்தவர்கள் வெறும் கண்டனத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படப் போவதில்லை. மதுக்கடைக்காரர்களுடன் நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்ளவேண்டும். அவர்களுக்கு வேறு கண்ணியமான வேலை ஏதாவது கிடைப்பதற்குத் திட்டம் வகுக்க வேண்டும். இந்த வியாபாரத்திற்கெதிராக பார்ஸி வகுப்பினரிடையே ஒரு பொதுஜன அபிப்பிராயத்தை உருவாக்க வேண்டும். இதுதான் முக்கியம். இந்த வியாபாரத்தை தாங்கள் விட்டுவிட்டால், வேறு யாராவது அதை நடத்த ஆரம்பித்து விடுவார்கள

ளென்று மதுக் கடைக்காரர்கள் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் அந்த வியாபாரத்தை நடத்தாமலிருப்பது, பார்ஸி சமூகத்திற்கு வெளியேகூட ஒரு பொதுஜன அபிப்பிராயத்தை உருவாக்கு மென்றும், இதன் பலனாக இந்தத் தார்மிக விரோதமான வியாபாரத்தை மற்றவர்கள் நடத்துவது உண்மையாகவே அசாத்தியமாகி விடுமென்றும் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். தங்களுடைய பரம்பரையான இந்தத் தொழிலைக் கைவிட்ட ரத்னகிரி ஜில்லா பண்டாரிகளின் உதாரணத்தை ஏற்கனவே இங்கே நான் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். கோலி பிரிவைச் சேர்ந்த பலரும் அப்படியே செய்திருக்கிறார்கள். ஆகையால், பார்ஸிகளும் இந்தச் சீர்திருத்தத்தை நிறைவேற்றினால், அவர்கள் முதலில் அப்படிச் செய்தவர்களாக மாட்டார்கள்; ஒரு நல்ல உதாரணத்தைப் பின்பற்றியவர்களாவார்கள். அத்துடன், தொழிலாளர்களிடையே ஈடு செய்ய முடியாத தீமையை விளைவிக்கும் ஒரு வியாபாரத்தை ஒழிப்பதற்கு, தேசபக்தி வாய்ந்த உதவி செய்தவர்களு மாவார்கள்.

—'எங் இந்தியா' - 24-9-1931

49

பார்ஸிகளின் எதிர்ப்புக்குப் பதில்

பம்பாயில் மதுவிலக்கு அமலுக்குக் கொண்டுவருவதை ஆட்சேபித்து, பம்பாயில் நடந்த பார்ஸிகளின் பெரிய கூட்டத்தின் நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தேன். பார்ஸிப் பெண்களும் இக்கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் கவனித்தேன். சில பார்ஸி நண்பர்களும் எனக்குக் கடிதங்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் வேலைத்திட்டத்தில் மதுவிலக்கைச் சேர்ப்பதற்குப் பொறுப்பானவன் என்ற முறையில், பம்பாய் மந்திரி சபை தமது மதுவிலக்குக் கொள்கையை அமல் நடத்தக் கூடாதென அவர்களுக்கு நான் சொல்ல வேண்டுமென அக்கடிதத்தில் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

ஆட்சேபணை மதுவிலக்குக்கா, அல்லது புதிய வரிக்கா என்பது தெளிவாயில்லை. பார்ஸிகளுக்கும், எனக்குமிடையே உள்ள நெருங்கிய தொடர்புகளை இந்தியா பூராவுமே அறியும். உலகத்திலேயே மிகுந்த பரோபகார சிந்தனையுள்ள இந்த வகுப்பினர், பரோபகாரத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓர் இயக்கத்திற்கு விரோதமாக இருப்பது எனக்கு வேதனையளிக்கிறது. பார்ஸிப் பெண்கள்கூட இதில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது, இந்த வேதனை இன்னும் அதிகமாகிறது. அந்தக் கூட்டத்தில் முறையற்ற பயமுறுத்தல் உபயோகிக்கப்பட்டது. சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளைப்பற்றியும் பேசி

யிருக்கிறார்கள். அந்தக் கூட்டத்தில் காட்டப்பட்ட உஷ்ணத்திற்கெல்லாம், தாற்காலிகமான உணர்ச்சியே காரணம் என்றும், பார்ஸிகளின் இயற்கையான பரோபகார குணம் முடிவில் மேலோங்கி நிற்கும் என்றும் தான் நான் நம்ப முடியும். மதுவிலக்குக் கொள்கையினால் முதன் முதலில் பயனடைந்தவர்கள் பார்ஸிகளே என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். குடிப்பழக்கம் பார்ஸிகளுக்குக் கெடுதல் செய்யவில்லையென்றே, இன்னமும் செய்து கொண்டிருக்கவில்லை என்றே சொல்லுவது தவறாகும். பார்ஸி மது வியாபாரிகள் ஜீவனோபாயத்திற்கு வேறு துறைகளில் இறங்கினால், அதனால் லாபமடைபவர்கள் பார்ஸிகளே.

புளிக்க வைக்கப்படாத பதனீரை மதுவிலக்கு பாதிக்கவில்லை என்பதை ஆட்சேபணைக்காரர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறேன். கரும்புச் சாற்றைப் போலவே பதனீரும் போஷாக்கு அளிக்கவல்லது; அதைவிட மலிவானது. ஆனால், மற்ற இனிப்புச் சாறுகளைவிட பதனீர் சீக்கிரத்தில் புளித்துவிடுகிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு ஏதாவது வழி கண்டுபிடிக்கப்பட்டால், எந்தப் பார்ஸியும் தன்னுடைய பதனீரை இழக்கவேண்டியிராது.

மதம் தாக்கப்படுகிறது என்று ஆட்சேபணையாளர்கள் கூறியிருப்பது உண்மைக்கு மாறானதாகும். மதுவிலக்கு விதிகளை நான் கவனமாகப் பரிசீலனை செய்தேன். உண்மையான மதச் சடங்குகளுக்கு மது 'பர்மிட்' கொடுக்கலாம் என்று விதிகளில் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வைத்திய காரணங்களுக்காகவும் அதை உபயோகிக்கலாம் என்று அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வரி விதிப்பு சம்பந்தப்பட்டவரையில், ஒன்றுமறியாத பாமர மக்களின் நலன்கள் என்ற உன்னதமான லட்சியத்திற்காக விதிக் கப்படும் வரிகளைப்பற்றி முணுமுணுப்பது பரோபகார சிந்தனையுள்ளவர்களுக்கு அழகல்ல. பார்ஸிகளிடையே உயர்ந்த உள்ளம் படைத்தவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். அவர்கள் முன்வந்து, உள்ளங்களையும், உடல்களையும் அழித்துக்கொண்டிருக்கும் ஒரு சாபக்கேட்டிலிருந்து தொழிலாளர்களை விடுவிக்கும் தன்மை வாய்ந்த இந்த மகத்தான இயக்கத்திற்கு உதவி புரிவார்களென்று நம்புகிறேன்.

புதுடி - 4-4-39

—'ஹரிஜன்' - 8-4-1939

50

பார்ஸிகளும், மது வியாபாரமும்

பார்ஸிகள் தமது கோபத்தை விட்டொழித்து, காங்கிரஸின் மதுவிலக்குக் கொள்கையை நிதானமாகப் பரிசீலனை செய்தால் எவ்வளவு நன்றாயிருக்கும்? மதுக்கடைகளை ஏலம் போடுவ

தற்கோ, மது லைசென்ஸுகளை விற்பதற்கோ மறுக்கும் உரிமை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதென்பதில் சந்தேகமில்லை. தம்மிடமுள்ள சக்தி பூராவையும் உபயோகித்து அரசாங்கத்தின் இந்த உரிமையை எதிர்க்கத்தான் போகிறோம் என்று அவர்கள் முடிவு செய்து விட்டார்களென்றால், பின்னர் பேசுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. இது ஒரு கொள்கைக்கு எதிராக இன்னொரு கொள்கையை வற்புறுத்துவதாகும். ஆனால், சமரசத்திற்கே இடமில்லையென்ற அத்தகைய நிலை எதையும் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு விடவில்லை என்றே நம்புகிறேன். மரமேறிகள், லைசென்ஸ்தார்கள் சார்பில் வந்த தூது கோஷ்டியினர் அத்தகைய மனப்பான்மையைக் காட்டவில்லை.

கொள்கை ஒருபுறமிருக்கட்டும். மதுவிலக்கை அமல் நடத்தும் விதம் பற்றியே ஆட்சேபணைகள் எழுப்பப்படுகின்றன. முக்கியமாக அவை பின்வருமாறு :

- (1) மதக்காரியங்களுக்காக ஓயின் உபயோகிக்கும் உரிமை.
- (2) வைத்திய, அதாவது, உடல்நல காரணங்களுக்காக மதுவை உபயோகிக்கும் உரிமை.
- (3) சாதீய வேற்றுமை.
- (4) வேலையற்றுப் போகும் மரமேறிகள், கண்டிராக்டர்கள், மதுக் கடைக்காரர்கள் முதலியவர்களுக்கு நஷ்டஈடு.
- (5) சொத்து வரி காரணமாக தரும சொத்துக்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள்.

இவை யாவும் தெளிவாகப் பதிலளிக்கப்படவேண்டிய சரியான கேள்விகள். மதுவிலக்குக் கொள்கையை அமல் நடத்தும் விஷயத்தில் எழுப்பப்படும் நியாயமான எல்லா ஆட்சேபணைகளையும் அகற்ற மந்திரிகள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

மதக் காரியங்களுக்காக அல்லது வைத்திய காரணங்களுக்காக மதுவை உபயோகிக்கும் உரிமையை டாக்டர் கில்டர் எப் போதுமே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்.

சட்டப்படி சாதீயப் பாகுபாடு எதுவும் இராது என்று அறிகிறேன். சட்டத்தை நிர்வகிக்கும்போது அப்படி இருப்பது போல் தோன்றலாம். யாருக்கும், ஐரோப்பியர்களுக்கும் கூட கேட்ட மாத்திரத்தில் அனுமதிச்சீட்டு கிடைத்துவிடாது. சட்டத்தை ஏமாற்றாமலிருக்க வேண்டுமென்பதற்காகவே இது. ஒவ்வொரு மனுவும் தனித்தனியாகப் பரிசீலனை செய்யப்படும். ஐரோப்பியர்களுக்கூட நாட்டின் மதுக்கொள்கைக்கு மரியாதை கொடுக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுவார்கள். முடிந்தால், அனுமதிச் சீட்டு கோராமலிருக்க வேண்டுமென்றும் எதிர்பார்க்கப்படுவார்கள். கள்ளுக்கடைகளை மூடுவதற்கு பம்பாய் ஆர்ச் பிஷப் எழுப்பிய ஆட்சேபணைகள் திருப்திகரமாயில்லை.

இருந்தாலும், தாம் தம் கீழுள்ள மற்றும் பலரும் சொந்த உபயோகத்திற்காக அனுமதிச் சீட்டு கேட்கப்போவதில்லை என்று அறிவித்திருக்கிறார். பிராடஸ்டென்ட் பிரிவைச் சேர்ந்த பல பாதிரிமார்களும் இம்மாதிரியே தன்னல மறுப்பு காட்டியிருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். ஐரோப்பிய பாதிரிமார்களின் பாராட்டத்தக்க உதாரணத்தை சாதாரண ஐரோப்பியர்களில் பலர் பின்பற்றினாலும், நான் ஆச்சரியப்பட மாட்டேன். ஆயினும், இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்தும்போது, பல நூற்றாண்டுகளாக இந்தியாவைத் தாயகமாகக் கொண்டுள்ள பார்ஸிகளைவிட ஐரோப்பியர்களுக்குச் சற்று அதிக சலுகைகள் இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால், உண்மையான ஒவ்வொரு மனுவும் அனுதாபத்துடன் பரிசீலனை செய்யப்படும் என்பதில் எனக்குக் கொஞ்சமும் சந்தேகம் கிடையாது. இது தொழிலாளர்களின் சமூக, பொருளாதார நலன்களுக்கு ஏற்றதாய் இருக்கிறது என்பதை முன்னிட்டு, பார்ஸிகளும் பொதுவாக மற்ற எல்லோரையும் பின்பற்றி நடக்கக்கூடாதா? காலம் இருக்கும்போதே, குடியின் தீமையைத் தடுக்கவேண்டிய அவசியம் விஷய அறிவுள்ள பார்ஸிகளுக்கு நிச்சயமாகத் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

சம்பந்தப்பட்டவர்களின் மனப்பூர்வமான ஒத்துழைப்பில் லாமல், மேற்கண்ட 4, 5 ஆட்சேபணைகளைத் திருப்திகரமாகத் தீர்க்கவே முடியாது. தருமங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில், தகுந்த புள்ளி விவரங்களுடன் தமது கட்சியை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியது தருமகர்த்தாக்களின் கடமையாகும். கொஞ்சம் கஷ்டம் இருக்கத்தான் செய்யும். எந்த வரியுமே கஷ்டம்தான். பம்பாய் நகரத்திலிருந்து இந்த வரியின் மூலம் சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய் கிடைக்குமென்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது பல ரிடையே பரவியிருப்பதால், எந்த ஒரு தனி நபரையோ அல்லது ஸ்தாபனத்தையோ தாங்கமுடியாத அளவுக்குப் பாதித்து விடாது. ஆனால், அப்படி இல்லையென்று சொல்லுபவர்கள் தான் தம் கட்சியை ருசுப்பிக்க வேண்டும்.

மது வியாபாரிகள் முழு விவரங்களுடன் தம் கட்சியை எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். அப்போதுதான் அரசாங்கம் அதைக் கவனிக்க முடியும். ஒயின் கையிருப்பு வைத்திருப்பவர்களில் பெரும்பாலோர் அரசாங்கம் கேட்ட தகவல்களைக்கூடக் கொடுக்கவில்லை என்று அறிகிறேன். அவர்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்வதற்கு அவர்களே உதவி செய்ய மறுத்தால், அவர்கள் விஷயத்தில் அரசாங்கம் என்ன செய்யமுடியும்? தவிர்க்கக்கூடிய ஒவ்வொரு கஷ்டத்தையும் நிவர்த்திக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் முழு முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிவேன். 'தவிர்க்கக்கூடிய' என்ற சொல்லை காரணத்துடன்தான் நான் உபயோகிக்கிறேன். டாஜ் மகால் ஹோட்டல் நிச்சயமாகப் பாதிக்கப்படும். மதுக்கடைக் காரர்கள் பாதிக்கப்படுவார்களே என்று சொல்லுவதைப் போன்

றதுதான் அது. டாஜ்மகால் ஹோட்டல்காரர் மிகப் பெரிய மது வியாபாரி. டாடா குடும்பத்தினர் தருமத்திற்குப் பெயர் போனவர்கள். அவர்களுடைய பல தருமங்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு வேறு வழிகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு வேண்டிய சாமர்த்தியம் அவர்களுக்கு உண்டு. மது வியாபாரத்திலிருந்து கிடைக்கும் ஆட்சேபகரமான வருமானம் அகற்றப்பட்டுவிட்டால், அந்த தருமங்களே இன்னும் நன்றாகச் செழிக்கும் என்று நான் சொல்லுவேன்.

பம்பாய் - 4-7-39

—'ஹரிஜன்' - 8-7-1939

பகுதி இரண்டு

அபினியால் விளையும் தீங்கு

1

அரசாங்கத்தின் அபினிக் கொள்கை

இந்திய அரசாங்கத்தின் அபினிக் கொள்கையைப்பற்றி 'எங் இந்தியா' பத்திரிகையில் தான் எழுதியுள்ளவைகளிலிருந்து ஸ்ரீ. ஸி. எப். ஆண்டுருஸ் ஒரு பகுதியை என்னிடம் காட்டினார்.* 1923 மே மாதத்தில், ஜெனீவாவில் நடந்த மகாநாட்டிற்கு அரசாங்கப் பிரதிநிதியாகப் போயிருந்த ஸ்ரீ.காம்ப்பெல் கூறியதை ஆண்டுருஸ் அந்தப் பகுதியில் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். "ஆரம்பம் முதலே அபினி விஷயத்தில் இந்தியா மிகுந்த நாணயத்துடனேயே நடந்து வந்திருக்கிறது. ஸ்ரீ காந்தி உள்பட, அரசாங்கத்தின் அதிகத் தீவிரமான எதிரிகள்கூட, அதைப்பற்றிக் குறை சொன்னது கிடையாது" என்று ஸ்ரீ காம்ப்பெல் அங்கே பேசினாராம். ஸ்ரீ ஆண்டுருஸ் என்னிடம் காட்டிய கட்டுரை, நான் எராவ்டா சிறையில் கைதியாக இருந்த காலத்தில் எழுதப்பட்டதாகும். அபினி விஷயத்தில் என்னுடைய அபிப்பிராயம் தெரியுமாயினால், ஸ்ரீ காம்ப்பெல் என்மீது சுமத்திய குற்றச்சாட்டை மறுப்பதற்குத் தாம் தயங்கவில்லை என்று ஸ்ரீ ஆண்டுருஸ் கூறுகிறார். ஆயினும், இது மிகவும் முக்கியமான விஷயமாகையால், இந்திய அரசாங்கத்தின் அபினிக் கொள்கையைப்பற்றி என்னுடைய நிலை என்ன என்பதைத் தெளிவாக்கவேண்டுமென்று அவர் விரும்புகிறார். அந்த வேலையை மகிழ்ச்சியுடன் செய்கிறேன்.

அபினிப் பிரச்சனையை மேலெழுந்தவாரியாகத்தான் நான் பரிசீலனை செய்திருக்கிறேன் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால், 1921-ல் உற்சாகத்துடனும், தீவிரத்துடனும் செய்யப்பட்ட மது ஒழிப்புப் பிரசாரம், குடியை மட்டும் எதிர்த்துச் செய்யப்பட்ட இயக்கமல்ல. போதை தரும் எல்லாப் பொருளுக்கும் எதிரான இயக்கம்தான் அது. அபினியைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை என்பதும், அபினிக்கடைகள்

* ஸ்ரீ ஆண்டுருஸின் கட்டுரையைப் பின் சேர்க்கைப் பகுதியில் காண்க.

மறியல் செய்யப்படவில்லை என்பதும் உண்மையே. அஸ்ஸாமில் மட்டும் தான் மறியல் செய்யப்பட்டது. ஆனால், குடி எதிர்ப்பு இயக்கத்தைப் பற்றிக் கொஞ்சமாவது தெரிந்தவர்களுக்கு, தேரீர் உள்பட, எல்லாவிதமான போதைப் பொருள்களுக்கும் எதிராகத் தொடர்ந்து இயக்கம் நடத்தப்பட்டது என்பது தெரியும். நான் அஸ்ஸாமில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்துகொண்டிருந்தபோது, இந்த இயக்கம் அஸ்ஸாமியர்களுக்கு ஒரு வரப் பிரசாதம் போன்றது என்று அஸ்ஸாம் ஒத்துழையாமை இயக்கத் தலைவரான ஸ்ரீ பூக்கன் என்னிடம் சொன்னார். ஏனெனில், இந்தியாவின் மற்றெந்தப் பாகத்தையும் விட, அபினியைப் பல வழிகளிலும் உபயோகிப்பவர்கள் அஸ்ஸாமில் ஏராளமாக இருந்தார்கள். இந்த இயக்கம் நல்ல பலனளித்தது என்றும், இனி அபினியைத் தொடுவதில்லையென்று ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் சத்தியம் செய்திருக்கிறார்கள் என்றும் ஸ்ரீ பூக்கன் சொன்னார். அரசாங்கத்தின் மதுக் கொள்கையை நான் அடிக் கடி கடுமையாகக் கண்டித்திருக்கிறேன். போதையளிக்கும் எல்லாப் பொருள்களும் அதில் சேர்ந்ததுதான் என்றே நான் நினைக்கிறேன். அபினி, கஞ்சா முதலியவைகளைப் பற்றித் தனியாகக் கண்டனம் தெரிவிக்க வேண்டியது அவசியமில்லை என்றும் நினைத்தேன். வெளியிலிருந்து வரும் ஆக்கிரமிப்புகளைத் தடுப்பதற்காக அல்லாமல், பிரிட்டனின் நன்மைக்காக இந்தியா சுரண்டப்படுவதற் கெதிரான அதிருப்தியை அடக்குவதற்காக வைக்கப்பட்டிருக்கும் ராணுவத்திற்காக, அழித்து வரும் அளவுக்குச் செலவு ஏறிக்கொண்டே போகாமலிருந்தால், ஒழுக்கக் கேடான இனங்களிலிருந்து வருமானம் திரட்ட வேண்டிய அவசியமே இராது. அபினிக் கொள்கையில் இந்தியா (இந்திய அரசாங்கம்) முற்றிலும் நாணயத்துடன் நடந்துவந்திருக்கிறது என்று சொல்லும் ஸ்ரீ காம்ப்ஹெல், வருமானத்தை முன்னிட்டு, ஆயுத பலத்தைக் கொண்டு, அபினி சீனமீது சுமத்தப்பட்டது என்பதை மறந்து விட்டார் போலும்!

—‘எங் இந்தியா’ - 20-3-1924

2

அபினியை எதிர்த்து யுத்தம்

தன்னுடைய உன்னதமான வேலைக்கு வெண் சிலுவை இந்தியாவின் ஒத்துழைப்பை நம்பலாம். இந்திய அரசாங்கத்தின் அபினிக் கொள்கையை வன்மையாகக் கண்டித்து சமீபத்தில் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு அபினிச் செடியையும் பிடுங்கி எறிந்து விட்டால்கூட யாரும் ஆட்சேபிக் கப் போவதில்லை. போதையளிக்கும் பொருள்களின் மூலம்

கிடைக்கும் வருமானம் பூராவும் நின்று, வைத்திய காரணங்களுக் காக மருந்துக் கடைகளில் விற்பதைத் தவிர வேறு யாரும் மது வாங்கக் கூடாதென்றும், கண்டிப்பாகத் தடுக்கப்பட்டுவிட்டால் மக்கள் மகிழ்ச்சியடைவார்கள்.

ஆனால், மக்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்காத ஓர் அரசாங்கம் இன்று இந்தியாவின் அபிப்பிராயத்திற்குப் பிரதி நிதியாய் இருக்கிறது. இது நமக்கும் உலகத்திற்குமே துர திருஷ்டமாகும். ஆகையால் வரப்போகும் மகாநாட்டிற்கு வருப வர்கள் இந்திய மக்களின் பிரதிநிதிகளல்ல; இந்தியாமீதுள்ள அந்நிய ஆட்சியின் பிரதிநிதிகள் வந்திருப்பார்கள். மனித வர்க்கத்தின் நலனைவிட, தம்முடைய வருமானத்தையே அவர்கள் முக்கியமாகக் கருதுவார்கள். உண்மையாக மக்க ளுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கும் ஸ்ரீ ஆண்டுருஸ் போன்ற உத்தியோகப் பற்றற்ற பிரதிநிதியொருவரை அனுப்புவதால், ஏதாவது பிரயோசனம் ஏற்படுமா என்பதை அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டிதான் கவனிக்கவேண்டும்.

மனிதாபிமானமுள்ள போராட்டத்தின் இறுதி லட்சியம் என்ன என்பதைப் பார்ப்போம். உலகத்தில் உற்பத்தி செய்யப் படும் அபினி, அதனுடைய வைத்தியத் தேவைகளை விட மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது என்றும், இப்படியிருக்கும் வரையில், என்னதான் முயற்சி செய்தாலும், தார்மிக விரோதமானதும், உள்ளத்தை அழிப்பதுமான இந்த வியாபாரம் நடந்துகொண்டு தானிருக்கும் என்றும், அசைக்கமுடியாத புள்ளி விவரங்களுடன் ஸ்ரீமதி லா மாட்டே ருசுப்பித்திருக்கிறார். இந்த விஷயத்தில் இந்திய அரசாங்கம் மிகப் பெரிய குற்றவாளி என்பதையும் காட்டியிருக்கிறார். நஷ்டத்தைப் பொருட்படுத்தாமல், தன் னுடைய எல்லையிலுள்ள பிரதேசங்களில் அபினிச் செடிகளை வளர்ப்பதை அதிகமாகக் குறைக்கவேண்டும். உலகத்திலுள்ள சிறந்த மனிதர்கள் இதைத்தான் விரும்புகிறார்கள். இந்த விருப்பத்தை இந்திய அரசாங்கம் யோக்கியப் பொறுப்புடன் நிறைவேற்றும்வரையில், இந்த லட்சியத்தை அடைய முடியாது. இந்திய அரசாங்கமே இதற்கு முட்டுக்கட்டையாய் இருக்கிறது. மீண்டும் இது அப்படித்தான் செய்யுமென்றும் அஞ்சப்படுகிறது. இந்தியா விரும்புகிறது என்பதால் அல்ல, இந்தியா நிர்க்கதி யாய் இருக்கிறது என்பதனால்தான் அரசாங்கத்தினர் இப்படிச் செய்கிறார்கள்.

அஸ்ஸாமில் அபினி

அஸ்ஸாம் மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டியினால் நியமிக்கப் பட்ட அபினி விசாரணைக் கமிட்டி தனது வேலையை ஆரம்பித்து விட்டது. சிவஸாகரில் பல சாட்சிகளும் விசாரிக்கப்பட்டு விட்டார்கள். சாட்சிய மளித்தவர்களில் பலர் அந்த ஜில்லாப் பிரமுகர்கள்; பல கட்சிகளையும் சேர்ந்தவர்கள். அபினியை அடியோடு தடுக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் ஏகமனதாய் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்கள். “கலாஸார் அல்லது மலேரியா ஜூரத்தைத் தடுக்கும் சக்தி அபினிக்கு இருக்கிறது என்று சொல்லுவது அநியாயம்” என்று அனுபவம் மிக்க சாட்சி யொருவர் கூறினார். சிவஸாகரிலுள்ள அங்கேரா கோவா என்ற கிராமத்தில் அபினி தின்பவர்களிடையேதான் சாவு மிகவும் அதிகமாயிருக்கிறது என்றும் அவர் சொன்னார். “அபினி தின்னக்கூடாது அல்லது புகைக்கக் கூடாது என்று மக்களைக் கேட்டுக் கொண்ட குற்றத்திற்காக” குடி எதிர்ப்பு ஊழியர்கள் தொந்தரவு செய்யப்பட்டு, அவர்கள் மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டதென்ற சுவாரஸ்யமான தகவல்களை வேறு சில சாட்சிகள் கொடுத்தார்கள். பொதுவாக, அபிப்பிராயங்கள் தெரிவிக்கப்படுவதை வைத்துக்கொண்டு கமிட்டி திருப்தி யடைந்துவிடாது என்றும், அபினிச் செடிகள், அபினிக் கடைகள், அபினி மரங்கள் முதலியவற்றைப் பற்றிய விவரங்களையும் கமிட்டி சேகரிக்கும் என்றும் நம்புகிறேன். அஸ்ஸாமில் மக்களை அபினி எப்படி பாதிக்கிறது என்பது பற்றி, வைத்தியர்களுடைய அபிப் பிராயங்களையும் சேகரிக்கவேண்டும். அபினியை அடியோடு தடை செய்துவிட்டால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள் என்னவா யிருக்கலாம் என்பதற்கும் சாட்சியம் வேண்டும். இந்தக் கமிட்டியின் அறிக்கை உபயோகமானதா யிருக்க வேண்டுமானால், அது தகவல்கள் நிறைந்த சுரங்கமாக இருக்கவேண்டும்.

‘எங் இந்தியா’ - 24-7-1924

போதைப் பொருள்கள், குடி, சைத்தான்

போதைப் பொருள்களும், குடியும் சைத்தானின் இரு கைகளாகும். கதியற்ற அடிமைகளைப் போதையி லாழ்த்தி, மதியிழக்கச் செய்வதற்கு, இந்தக் கரங்களைத்தான் சைத்தான்

உபயோகித்துக் கொள்ளுகிறான். ஜெனிவாவில் நடந்த இரண்டு அபினி மகாநாடுகளைப் பற்றி 'ஸர்வே' என்ற பத்திரிகையில் விளக்கமான கட்டுரை ஒன்று பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. போதைப் பொருள்களுக்குள் முக்கியமான அபினி, அங்கே 'வெற்றி' பெற்றதென்று அந்தக் கட்டுரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. "முன்னேற்றங்கள், எதிர் முன்னேற்றங்கள், வாளை உருவுதல், மீண்டும் உறையில் போடுதல், தோல்விகள், பிரமாதமான வெற்றிகள் என்பதைப் பற்றிய வதந்திகள் ஆகியவைகளுக்கிடையே அபினி, மற்றும் இதர போதைப் பொருள்களின் வியாபாரத்திற்கு ஒரு புத்துயிர் கிடைத்திருக்கிறது." பற்பல நாடுகள் பற்பல விதமான அறிக்கைகளைச் சமர்ப்பித்தன. இந்தக் குழப்பத்தின் மத்தியில் என்ன நடந்தது என்பதைப் பற்றி அந்தக் கட்டுரையை எழுதியவர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்: "தமக்கு என்ன வேண்டும், என்ன வேண்டாம் என்பதை நன்றாக அறிந்தவர்களும், தமக்குக் கிடைத்ததைக் கொண்டு திருப்தியடைந்தவர்களும், ஏதாவது ஒரு வழியில் போதைப் பொருள்களின் வியாபாரத்தினால் லாபம் பெற்றவர்கள்தான். முக்கியமாக, உலக யுத்தத்தின்போது, இந்த இயக்கம் கேட்பவரற்றுக் கிடந்தது. இந்த ஐந்து வருடக் கொந்தளிப்பில், போதைப் பொருள்களுக்கு கெதிரான சர்வதேச இயக்கம் அல்லது நடவடிக்கை சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ஒன்றுமே நடக்கவில்லை என்று சொல்லலாம். பார்க்கப்போனால், யுத்தமே இந்தத் தீமையை இன்னும் தீவிரமாக்கிவிட்டது. ராணுவத்தில் உடல் வேதனைக்கு மாற்றாக, கொக்கேய்னும், மார்பைனும் பரவலாக உபயோகிக்கப்பட்டன. பயங்கரமான காயங்கள், கவலைகள், வெறுப்புகள், யுத்தத்தின் அலுப்புகள் ஆகிய உணர்ச்சிகளிலிருந்து ஓர் அளவுக்கு விடுதலை பெறவும் இந்தப் பொருள்கள் உபயோகிக்கப்பட்டன. இதனால் யுத்தத்தின் முடிவில் பல நாடுகளில் இந்தப் பழக்கத்திலிருந்து மாற முடியாத பலர் உலாவ ஆரம்பித்து விட்டனர். தம்முடைய பழக்கத்தை இவர்கள் மற்றவர்களிடமும் பரப்ப முடிந்தது. இந்தத் தீமைக்கு ஆளாகியவர்கள், புதிதாக இதற்கு ஆள் சேர்க்கவேண்டும் என்று ஆர்வம் காட்டுவது இதிலுள்ள கோரமான விளைவுகளில் ஒன்றாகும்."

சென்ற யுத்தத்தின் பயங்கரமான விளைவுகளில் இதுவும் ஒன்றாகும். இது லட்சக்கணக்கான உயிர்களை அழித்திருக்கிற தென்றால், உள்ளத்தை அழிப்பதையும் துரிதப்படுத்தி யிருக்கிறது. ஆனால், ஹெக் மகாநாட்டில் சர்வதேச ஒப்பந்தம் ஏற்பட்ட 13 வருடங்களில், "இந்தப் பிரச்சனையின் தன்மை பெரிதும் மாறிவிட்டது" என்று மேற்கூறிய கட்டுரையை எழுதிய ஸ்ரீ காவிட் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். ஐரோப்பியக் கண்ணோட்டத்துடன்தான் ஸ்ரீ காவிட் அபிப்பிராயம் தெரிவிக்க முடியும். ஆகையால், அவர் கூறுகிறார்: "இந்தத் தீமை இப்பொழுது தூரக்கிழக்கை மட்டும் பற்றிய பிரச்சனையல்ல. அபினியைப்

பச்சையாகவும், கலவையாகவும், இந்தியா, சீனா மற்றும் கிழக்கத்திய பிரதேசங்களின் சம்பிரதாயமான முறைகளின்படி இதைத் தின்பதோ, புகைப்பதோ தூரக்கிழக்குப் பிரச்சீனையாக மட்டும் இப்போது இல்லை. ஏராளமான பொருட் செலவில், விஞ்ஞான ரீதியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள ரசாயன சாலைகளில், இன்னும் அதிக சக்தியும், அபாயமும் உள்ள போதைப் பொருள்களாக இவை இப்போது தயாரிக்கப்படுகின்றன. 'நாகரிக' நாடுகள் என்று சொல்லிக்கொள்ளுபவைகளே இந்த உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கின்றன. முன் காலத்தில் தூரக் கிழக்கின் அபினியும், அபினிப் பழக்கங்களும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மேற்கத்தி நாடுகளுக்குள் புகுந்துகொண்டிருந்தன. ஆனால், இப்போது நிலைமை தலைகீழாய்விட்டது. அத்துடன் மட்டுமில்லை. இந்தப் பொருள்கள் யாவுமே அபாயகரமானவை. இவை உற்பத்தி செய்யப்படும் நாடுகளில் மட்டுமின்றி, எல்லையைத் தாண்டி பக்கத்து நாடுகளுக்கும் பரவிக் கொண்டிருக்கின்றன... இது மனித வார்க்கம் பூராவுக்குமே ஏற்பட்டுள்ள ஒரு பயமுறுத்தலாகும். இந்தச் சைத்தானுக்குக் கிடைக்கும் அடிமையின் தோல் கறுப்பாயிருந்தாலும், மஞ்சளாயிருந்தாலும், ஒன்று தான்... அவனுடைய ராஜ்யத்தில் சூரியன் அஸ்தமிப்பதேயில்லை!"

பிறகு, இந்தத் தீமையின் கருப் பகுதியைப் பற்றி இவர் குறிப்பிடுகிறார். அதாவது, வைத்தியம், விஞ்ஞானம் ஆகியவற்றிற்கு நியாயமாக எவ்வளவு தேவையோ அதற்கு மிகவும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. சராசரி ஒருவருக்கு இந்தத் தேவை பின்வருமாறு:

பச்சை அபினி, 450 மில்லிகிராம் (சுமார் 7 குந்து மணி எடை)

கொக்கேயன், 7 மில்லிகிராம் (சுமார் 11 குந்துமணி எடை)

உலகத்தின் ஜனத்தொகை சுமார் 1,74,70,00,000 என்று கருதப்படுகிறது. இதில் மேல் நாட்டு வைத்திய முறைகளால் பயன்பெறக் கூடியவர்கள் சுமார் 74,40,00,000. இவர்களுடைய மொத்தத் தேவை பின்வருமாறு:

வைத்தியத் தேவை அபினி	— 100 டன்
மார்பைன்	— 136 டன்
கோடின்	— 84 டன்
ஹெராயின்	— 15 டன்

மொத்த உலகத் தேவை 335 டன்

இந்தக் கணக்குப்படி கொக்கேயனின் தேவை 12 டன்களுக்குச் சற்று அதிகமாயிருக்கும். ஆனால், மொத்தத்தில் குறைந்த பட்சம் 8600 டன்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. கொக்

கேயன் பற்றிய கணக்கு விவரங்கள் கிடைக்கவில்லை. ஆனால், அது 100 டன்களுக்குக் குறைந்ததில்லை. ஆகையால், மிகவும் தாராளமாகக் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தாலும் உலகத்திற்கு எவ்வளவு தேவையாயிருக்குமோ அதைவிடப் பத்து மடங்கு அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது.”

அமெரிக்கா, பிரிட்டன் உள்பட எந்தப் பெரிய வல்லரசுமே இந்தப் பிரச்னையை உண்மையாகக் கவனிக்கவில்லை என்பதையும் அவர் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். ஹெக் ஒப்பந்தத்தின் 9-வது ஷரத்தின் கீழ் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை மீறியிருப்பதாகவும் குற்றம் சாட்டுகிறார். “வைத்திய, விஞ்ஞானத் தேவைகளுக்கு எவ்வளவு வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கே இந்தப் பொருள்களின் உற்பத்தியைக் கட்டுப்படுத்துவதாக” இந்த ஷரத்தின் கீழ் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பச்சை அபினி, கலவை அபினி, அளவுக்கு மீறி உற்பத்தி செய்யப் படுவதைத் தடுப்பதற்கு நாகரிகமடைந்த இந்த நாடுகள் தவறியதோடு மட்டுமில்லாமல், லைசென்ஸுக்கும், பரிசீலனைக்கும் உட்பட்டவைகளும், மனம் மட்டுமிருந்தால் கட்டுப்படுத்துவது மிகவும் சுலபமுமான பெரிய ரசாயன சாலைகளில் இந்த அபாய கரமான பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுவதைக் கட்டுப்படுத்தவும் தவறிவிட்டது பற்றி வருந்துகிறார்.

காங்கிரஸின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, ஸ்ரீ ஆண்டுருஸினால் தயாரிக்கப்பட்ட அஸ்ஸாம் அபினி அறிக்கையை வாசித்தவர்களுக்கு, அபினிப் பழக்கத்தினால் எவ்வளவு தீமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது நன்றாகத் தெரியும். வளர்ந்து வரும் இந்தத் தீமையைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தவறியதையும், அத்துடன், இதை ஒழிக்க முயற்சி செய்த சீர்திருத்தக்காரர்களுக்குத் தடைகள் விதித்ததையும் வாசகர்கள் அறிவார்கள். ஆகையால், தேசிய வாரத்தின்போது பொதுக் கூட்டங்களில் பேசியவர்களில் பலர், போதைப் பொருள்களை அடியோடு தடை செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியது மனத்திற்கு ஆறுதலாயிருந்தது. இது, வெகுகாலத்திற்கு முன்பே செய்திருக்க வேண்டிய சீர்திருத்தமாகும். சட்டசபைப் பிரவேசத்தில் ஏதாவது பிரயோசனம் இருக்கிறதென்றால், தேர்தல் பிரசாரத்தில் இந்தத் தடை முக்கிய அம்சமாக வற்புறுத்தப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு மெம்பரும் இதை ஆதரிப்பது மட்டும் போதாது. முழுத் தடை இயக்கத்தைத் தானே ஆரம்பித்து நடத்தப் பிரதிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். பூரண மதுவிலக்கை அமலாக்க வேண்டுமானால், மதுவின் மூலம் எவ்வளவு வருமானம் கிடைக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு ராணுவச் செலவைக் குறைப்பது ஒன்றுதான் வழி. சர்வஜன வாக்கெடுப்பு நடத்துவதாகச் சொல்லி இந்தச் சீர்திருத்தத்தைத் தாமதித்துக் கொண்டும் இருக்கக் கூடாது. இந்தியாவில் சர்வஜன வாக்கெடுப்புக்கு அவசியம் இருக்க முடி

யாது. ஏனெனில், குடியும், போதை வஸ்துக்களும் தீய பழக்கங்கள் என்று இங்கே எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப் படுகின்றன.

— 'எங் இந்தியா' - 22-4-1926

5

அபினியின் அடிமைகள்

ஒருவர் பின்வருமாறு எழுதியிருக்கிறார் :

“ராஜபுதனத்தில் (மார்வாட்) உள்ளவர்கள் மோசமான அபினிப் பழக்க முள்ளவர்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமோ, என்னவோ. ஒரு கல்யாணமோ, சாவோ அல்லது வேறு ஏதாவது ஒரு விசேஷமோ நடந்தால், அதற்கு வருபவர்களுக்கு அபினி கொடுக்க வேண்டும் என்பது ஒரு பழக்கம். சாமான்களை அடகு வைத்தோ, சொத்தை அடமானம் வைத்தோ, எப்படியாவது அபினி கொடுத்தாக வேண்டும். ஒருவர் ஒரு நாளைக்கு ஒன்றரை அல்லது இரண்டு தோலா அபினி சாப்பிடுவது மிகவும் சாதாரண விஷயம். சில சமயங்களில் இன்னும் அதிகமாகவும் சாப்பிடலாம். ஐந்து தோலா சாப்பிடுகிறவர்களையும் எனக்குத் தெரியும். என்னுடைய தகப்பனர் இறந்த போது நான் ஊருக்குப் போயிருந்தேன். துக்கம் கேட்பதற்காக ஒரு பிராம்மண நண்பர் வந்திருந்தார். அவருக்கு முதலில் அபினி கொடுக்க வேண்டும். இந்த அபினி தனியாக ஒரு பெட்டியில் வைக்கப்பட்டிருக்கும். அதில் மூன்று தோலா அபினி இருந்தது. தானே வேண்டியதை எடுத்துக் கொள்ளுவதாக அந்த பிராம்மண நண்பர் கூறினார். பெட்டியில் இருந்த அவ்வளவு அபினியையும் அவர் தன் உள்ளங்கையில் கொட்டிக்கொண்டு, அப்படியே விழுங்கிவிட்டதைப் பார்த்தபோது எனக்கு ஆச்சரியமாயிருந்தது. அதை விழுங்கிய பிறகும் தனக்குப் போதவில்லை என்றார். உங்களுக்கு எவ்வளவு இருந்தால் போதுமானதாக இருக்குமென்று கேட்டேன். நாலு தோலா வேண்டுமென்று அவர் பதில் சொன்னார். அபினி சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு வேண்டிய சமயத்தில் அது கிடைக்காவிட்டால், அவர்கள் வெறும் மாமிசப் பிண்டங்களைத் தவிர வேறில்லை. இந்த போதைப் பழக்கம் சமூகத்தில் புறையோடிக் கொண்டிருக்கிறது.”

இந்தப் பழக்கத்திற்கு அடிமையானவர்களுக்காக தீனபந்து ஆண்டுருளும், பியர்ஸனும் பாடுபட்டார்கள். குடிப்பழக்கம் உள்ளவர்களிடம் நாம் காட்டிய அக்கறையில் பாதிக்கூட இவர்கள் விஷயத்தில் காட்டவில்லை. சமூகம் சம்பந்தப் பட்டவரையில், அபினியின் விளைவு குடியைப்போல் அப்படி வெளிப்படையாகத் தெரிவதில்லை. ஆனால், இரண்டும் ஒன்றைவிட ஒன்று குறைந்த தில்லை. அபினி அடிமைகளுக்கு மதி மழுங்கி விடுகிறது. தம் முடைய அபினியைத் தவிர வேறு எதிலும் அக்கறை இன்றி நடைப் பிணங்களாக அவர்கள் ஆகிவிடுகிறார்கள். இவர்கள்

விஷயத்தில் என்ன செய்வதென்பது மிகப்பெரிய பிரச்சனையாகும். நன்கு பயிற்சியும், அனுபவமும் பெற்ற ஊழியர்கள் கணக்கில்லாமல் இருந்தாலொழிய, சமூகத்திலுள்ள இந்த துர்ப்பாக்கியசாலிகளைத் திருத்த ஒன்றும் செய்ய முடியாது. வைத்தியத் துறையிலுள்ளவர்கள் இதைப்பற்றி ஆராய்ச்சிகள் செய்து, இந்த சமூகவியாதியைத் தீர்ப்பதற்குப் பரிகாரம் கண்டுபிடிப்பதன் மூலம் நல்ல உதவி செய்யலாம்.

—சேவா கிராமம் - 4—5—1942

—'ஹரிஜன்' - 10—5—1942

பகுதி மூன்று

குதிரைப் பந்தயம், சூதாட்டம்

1

பந்தயத்தின் சாபம்

“குதிரைப்பந்தய மைதானங்களில் பந்தயம் கட்டுவதை நீங்கள் நிறுத்தி விட முடிந்தால் ஆயிரக்கணக்கான இந்தியர்களின், ஐரோப்பியர்களுடைய மனைவிமார்களின் நன்றிக்கும், வாழ்த்துக்கும் பாத்திரமாவீர்கள். குதிரைகள் மீது பந்தயம் கட்ட ஆரம்பிக்கும் வரையில் எனது கணவன் ஒரு லட்சியக் கணவனாக இருந்தார். இப்போது நாங்கள் கடன் பட்டுவிட்டோம். அவர் நல்ல சம்பளம் வாங்குகிறார். அவர் குடிப்பதில்லை. ஆயினும், எங்களுக்குக் கஷ்டமாகவே இருக்கிறது. மற்றும் பல மனைவிமார்களின் அனுபவமும் இப்படித்தான் இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். குதிரைப் பந்தயத்திற்குப் போகவேண்டாமென்று பல சமயங்களில் அவரிடம் மண்டிபோட்டுக் கெஞ்சி யிருக்கிறேன். ஆனால், ஒன்றும் பிரயோசனப்படவில்லை. கணவன்மார்கள் குதிரைப் பந்தயத்திற்குப் போய், பணத்தை இழக்காமலிருக்க முடியவில்லை என்பதற்காக, மனைவிமார்களும் குழந்தைகளும் கஷ்டப்படவேண்டியிருப்பது நியாயமா?

“குடிப்பழக்கம் ஆயிரக்கணக்கானவர்களை அழிக்கிறதென்பது உண்மையே. ஆனால், குதிரைகளின்மீது பணம் கட்டுவது பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களை அழித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

“பொதுஜனங்களை அநேகமாக இப்படிக் கொள்ளையடிப்பதன் மூலம் குதிரைப் பந்தய கிளப் தம்முடைய ஐரோப்பிய சிப்பந்திகளுக்கு நல்ல சம்பளம் கொடுக்க முடிகிறது. உங்களுக்கு மட்டும் விஷயம் தெரிந்தால், குதிரைப் பந்தய கிளப், பல சூதுவாதுகளைச் செய்கிறதென்றும், அதனால் பொது ஜனங்கள் ஏமாற்றப்பட்டு, ஏராளமான பணத்தைப் பறிகொடுக்கிறார்களென்றும் நான் சொல்லுவதை நீங்கள் ஒப்புக்கொள்ளுவீர்கள். தயவு செய்து இதற்கு ஏதாவது செய்யுங்கள். குதிரைப் பந்தய மைதானங்களுக்குள் ‘புக்கிகள்’ பந்தயம் வாங்க அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தபோது நிலைமை எவ்வளவோ தேவலை.

“புதிய சட்டசபைகளுக்கு வந்திருப்பவர்களில் பலரை உங்களுக்குத் தெரியும். அவர்களுடைய உதவியுடன் குதிரைகள் மீது பந்தயம் கட்டுவதை ஒழிப்பதில் நீங்கள் வெற்றி பெறுவீர்களென்றே நம்புகிறேன். இந்தப் பந்த

யத்தை சர்க்காரே மேற்கொண்டு நடத்தினால், இது, நியாயமாகவும், நேர்மையாகவும் நடக்குமென்பதே என்னுடைய நம்பிக்கை. பொது மக்கள் அநேகமாக இழக்கவே செய்கிறார்கள். குதிரைகளின் சொந்தக்காரர்கள், குதிரைகளைப் பழக்குபவர்கள், அவைகளை ஒட்டுபவர்கள் ஆகியோரே ஜெயிக்கின்றனர். தம்முடைய பெரிய அதிகாரிகளில் சிலருக்குக் குதிரைப் பந்தயத்தில் தீவிர அக்கறை இருக்கிறதென்ற காரணத்திற்காக அரசாங்கம் இதற்கு உடந்தையா யிருப்பது வெட்கக்கேடானதல்லவா?"

"என்னுடைய கணவன் அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருப்பதால் இந்தக் கடிதத்தில் நான் கையெழுத்துப் போடவில்லை. ஆயினும், நான் எழுதியுள்ள விஷயங்களில் நீங்கள் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு, குதிரைகள் மீது பந்தயம் கட்டுவதை நிறுத்துவதில் வெற்றி பெறுவீர்களென்று நம்புகிறேன்."

இந்தக் கடிதம் கொஞ்சகாலமாக என்னுடையே பிரயாணம் செய்து கொண்டிருக்கிறது. இது பரிதாபமான கடிதம் என்பதை வாசகர்கள் ஒப்புக் கொள்ளுவார்கள். அனாமதேயக் கடிதங்களுக்கு அநேகமாக மதிப்பே கிடையாது. ஆனால், இதை எழுதியவர் தன் பெயரை வெளியிடாவிட்டாலும், இந்தக் கடிதம் அதற்கு விதி விலக்கு.

குதிரைப் பந்தயத்தைப் பற்றி எனக்கொன்றும் தெரியாது. அதை எப்போதுமே ஒரு பயங்கரமாக நான் கருதி வந்திருக்கிறேன். பல மனிதர்கள் குதிரைப் பந்தயத்தினால் அழிந்து விட்டார்கள் என்பதை நான் அறிவேன்.

ஆனால், அதற்கெதிராக எதுவும் எழுதுவதற்கு எனக்குத் தைரியம் வரவில்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு ஆகாகான், பெரிய பாதிரிமார்கள், வைஸ்ராய்கள், மற்றும் நாட்டில் சிறந்தவர்களென்று கருதப்படுபவர்களெல்லாம் பகிரங்கமாக அதை ஆதரித்து, அதற்காக ஆயிரக்கணக்கில் செலவிடுவதைப் பார்த்த பிறகு, அதைப்பற்றி எழுதுவதில் பிரயோசனமில்லையென்று எனக்குத் தோன்றிற்று. எந்தத் தீய பழக்கங்களுக்கு எதிராகப் பொதுஜன அபிப்பிராயம் உருவாவது சாத்தியமோ, அவற்றைப் பொது ஜனங்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டியது ஒரு பத்திரிகையாளன், சீர்திருத்தவாதி என்ற முறையில் என்னுடைய கடமையாகும். அம்மை குத்துவதை நான் ஒப்புக் கொள்ளவில்லைதான். ஆனால், அந்தத் தீமையைப் பொது ஜனங்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது வீண் முயற்சி என்றே நான் நினைக்கிறேன். தூய்மைப்படுத்தும் இயக்கத்தில் மதுவிலக்கைக் கொண்டு வருவதற்கு எனக்குத் தைரியமில்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். அது தானாகவேதான் வந்தது. மக்கள் தாமாகவே அதை எடுத்துக் கொண்டார்கள்.

யாரும் வழிகாட்டாமலும், பிரசாரம் செய்யாமலும் பல தீமைகள் மக்களால் அகற்றப்படுகின்றன என்பதே, ஒத்துழையாமை ஒரு சுத்தி இயக்கம் என்பதற்கு நிச்சயமான சூசக

மாகும். குதிரைப் பந்தய விஷயத்திலும் அப்படி நடக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் இந்தக் கடிதத்தைப் பிரசுரித்திருக்கிறேன்.

சில மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டால், இந்தக் கடிதத்தை எழுதியவர் திருப்தியடைந்து விடுவார் என்பதை நான் அறிவேன். ஆனால், இந்தச் சனியனை அடியோடு ஒழித்தாக வேண்டும். குதிரைகள் மீது பந்தயப் பணம் கட்டுவது குதாட்ட வெறியில் ஓர் அம்சமாகும். மக்கள் மட்டும் ஒத்துழையாமை செய்தால், இத்தீமை தானாகவே செத்து மடிந்துவிடும். குதிரைப் பந்தய மைதானத்திற்குச் செல்லும் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் வேடிக் கைக்காகவே போகிறார்கள். குதிரைகள் முச்சுத் திணற ஓடுவதைப் பார்க்கப் போகிறார்கள், அல்லது அப்படிப் போவது நவீன மோஸ்தர் என்பதற்காகப் போகிறார்கள். ஆயினும், பல குதாடிகள் அழிந்து போவதற்கு அவர்கள் உடந்தையாயிருந்து உதவி செய்கிறார்கள்.

ஆனால், குடியைவிடப் பந்தயம் கட்டுவதைச் சமாளிப்பது அதிகக் கஷ்டம் என்று கருதுகிறேன். ஒரு தீமை நாகரிகமான ஒரு செய்கையாகி விட்டால், அதைச் சமாளிப்பது சிக்கலானதாகி விடுகிறது. குதிரைப் பந்தயம் நாகரிகமானதென்று கருதப்படுவதோடில்லாமல், அது ஒரு தீமையாகவே கருதப்படவில்லை. ஆனால், குடி அப்படியல்ல. நல்ல காலமாக, குடிப்பது ஒரு தீமையில்லாவிட்டாலும், பலவீனம் என்று கருதுவதே இன்னமும் மோஸ்தராயிருந்து வருகிறது. ஒவ்வொரு மதமும் இதைக் கடுமையாகக் கண்டித்திருக்கிறது. ஆனால், பந்தயம் கட்டுவது அப்படி விசேஷமாகக் கவனிக்கப்பட வில்லை, குதிரைப் பந்தயத்திற்குப் போவதைவிட இன்னும் சாதாரணமான ஒரு பொழுது போக்கைப் பொது மக்கள் கண்டு பிடித்து, குதிரைகள் மீது பணம் கட்டுவதற்குத் தங்களுக்குள்ள ஆட்சேபணையைத் தெரிவிப்பார்களென்று நம்புவோமாக.

—'எங் இந்தியா' - 27-4-1921

2

பந்தயம் பெரும் பாவம்

காசி தேசிய சர்வகலா சாலையின் அத்தியட்சகரும், அறிஞருமான பாபு பகவன்தாஸ், பந்தயம் கட்டுவது எவ்வளவு பாவம் என்பது பற்றி மனுஸ்மிருதியில் கூறப்பட்டிருப்பதை எனக்கு அனுப்பியிருக்கிறார். அதைக் கீழே தருகிறேன் :

“குதாட்டம், பந்தயம் கட்டுதல் ஆகியவை தன் ராஜ்யத்திற்குள் வரமுடியாமல் அரசன் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். இந்த இரண்டு தீமைகளும் அரசனையும், ராஜ்யத்தையுமே அழித்துவிடுகின்றன. (221)

“சூதாட்டமும், பந்தயம் கட்டுதலும் பகற் கொள்ளையைப் போன்றவை. இவற்றை ஒழிப்பதற்கு அரசன் தீவிரமாக முயற்சி செய்ய வேண்டும். (222)

“உயிரற்ற பொருள்கள் உபயோகிக்கப்பட்டால், அது சூதாட்டமாகும். உயிருள்ள பொருள்கள் உபயோகிக்கப்பட்டால் அது பந்தயம் கட்டுவதாகும். (223).

“இவற்றைத் தானே செய்பவனே அல்லது ரகசியமாகவோ, பகிரங்கமாகவோ மற்றவர்களைச் செய்யச் சொல்லுவனே, அரசனின் யுக்தப்படி மரண தண்டனைக்குட்படுத்தப்படலாம். மோசம் செய்பவர்கள், தாம் செய்யத்தகாத தொழிலைச் செய்பவர்கள்போல் பாசாங்கு செய்பவர்களையும் அரசன் யுக்தம்போல் அப்படி தண்டிக்கலாம். அல்லது சூதாடிகளையும், பந்தயம் கட்டுபவர்களையும் தேசப்பிரஷ்டம் செய்து விடலாம். அதேமாதிரி, நாட்டியம், சங்கீதம், நடனம் என்ற பெயரில் விபசாரம் செய்பவர்களையும், போதை வஸ்துக்களை உற்பத்தி செய்து விற்பவர்களையும், அம்மாதிரி கொடிய மோசக் காரர்களையும், தீமையைப் பரப்புவவர்களையும், பாவமான தொழிலைச் செய்பவர்களையும் தண்டிக்கலாம்.”

— ‘எங் இந்தியா’ - 25—5—1921

3

சூதாடுவதன் தீமை

பம்பாயில் உயர்ந்தவர்களென்று சொல்லப்படுபவர்களிடையே நிலவிவரும் சூதாட்டத்தைப்பற்றி, பகிரங்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று ஒரு நண்பர் பிடிவாதமாக வற்புறுத்தி வருகிறார். இந்தத் தீமையைக் கண்டிக்கும் விஷயத்தில் இந்த நண்பர் கூறுவதை முழு மனத்துடன் ஆதரிக்கிறேன். ஆயினும், அதைப்பற்றி எழுதுவதற்கு எனக்குத் தைரியம் வரவில்லை. நான் என்ன எழுதினாலும் அது வீண் முயற்சியாகவே இருக்கும் என்று நான் நினைத்தேன். ஏனெனில், நான் எழுதுவதைத் தொடர்ந்து, அந்தத் தீமையை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கு கட்டுப்பாடான முறையில், உருவாக எதுவும் செய்யலாம் என்ற நம்பிக்கை எனக்கில்லை. இதைப்பற்றி எழுதலாமா என்று நான் யோசித்துக்கொண்டிருந்தபோது, சர்தாரிடமிருந்து வந்த அழைப்புக்கிணங்க போர்ஸாதுக்குப்போக வேண்டியிருந்தது. குஜராத் கிராமங்களில் சூதாட்டத்தினால் ஏற்பட்டுள்ள அழிவைப்பற்றிக் கோரமான தகவல்களை சர்தாரும், அவருடைய தொண்டர்களும் போர்ஸாத்தில் என்னிடம் கதை கதையாகச் சொன்னார்கள். காற்றடிக்கும் இரவில் காட்டுத் தீ பரவுவதைப் போல் இது பரவிக்கொண்டிருக்கிறது. வேலை செய்யாமலே எல்லோரும் பணக்காரர்களாவதற்கு அவசரப்படுகிறார்கள். “ஏதாவது ஒரு பொருளின் இன்றைய விலை என்ன என்பதை

யாராவது சரியாக ஊகித்திருப்பார்கள். நானும் ஏன் செய்யக் கூடாது?" என்று சூதாடி தன்னைத்தானே சமாதானம் செய்து கொண்டு தன் அழிவை நோக்கி ஓடுகிறான். ஒரு காலத்தில் அமைதி நிறைந்திருந்த குஜராத் குடும்பங்கள் நாசமாகிக் கொண்டிருக்கின்றன.

காலம் தோன்றிய முதலே இந்தச் சூதாட்டமும் இருந்து வந்திருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. ரூபமும், பெயரும் மர்றியிருந்தாலும், சூதாட்டத்தின் தன்மை மாறவேயில்லை.

சட்டம் இந்தச் சூதாட்டத்திற்கு எதிராக இருக்கவேண்டும். ஆனால், இதற்குப் பொதுஜன அபிப்பிராயம் பக்கபலமாக இல்லாவிடில் பிரயோசனமில்லை. ஆகையால், பிளேக் வந்தபோது, அல்லது பூகம்பத்தின்போது, நிவாரண வேலை செய்வதற்குத் தொண்டர்கள் முன் வந்ததைப்போல் தீவிரமாக வேலை செய்ய ஆரம்பிக்க வேண்டும். இந்தத் தீமை வேரோடு களைந்தெறியப்படும் வரையில், அவர்கள் திருப்தியடையக் கூடாது. ஒரு விதத்தில் இது பிளேக்கையும், பூகம்பத்தையும்விட மோசமானது. ஏனெனில், இது உள்ளத்தையே அழித்துவிடுகிறது. உள்ளம் இல்லாத மனிதன் பூமிக்கு பாரமேயாவான். பிளேக் அல்லது பூகம்பக் கொடுமைகளுக்கெதிரான போராட்டத்தைவிட சூதாட்டத்திற்கெதிரான போராட்டம் கஷ்டமானது என்பது உண்மை தான். பிளேக், பூகம்ப காலங்களில் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் ஒத்துழைப்பு அநேகமாகக் கிடைக்கிறது. ஆனால், சூதாடிகள் தாமே கஷ்டத்தை வருவித்துக்கொண்டு, அதைப் போற்று கிறார்கள். சூதாடியை அந்தத் தீமையிலிருந்து திருப்புவது குடிகாரனை அந்தப் பழக்கத்திலிருந்து திருப்புவது போன்றது தான். ஆகையால், சூதாட்டத்திற்கெதிரான போராட்டம் கஷ்டமானது தான். ஆனால், இந்தத் தீமையை உரிய காலத்தில் ஒழிக்காவிட்டால், அதை எதிர்த்துப் போராடித்தானாகவேண்டும். பம்பாயிலேயே இது மோசமாய்த்தா னிருக்கிறது. கிராமங் களுக்கும் இது பரவியிருப்பது அபாய அறிகுறியாகும். நாட்டில் பற்றுள்ள யாரும் இதை அலட்சியம் செய்யத் துணிய முடியாது.

—'ஹரிஜன்' - 15-6-1935

4

சூதாட்டமில்லாமல் பந்தயம்

மேல் நாடுகளிலிருந்து எவ்வளவோ பழக்கங்கள் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. குதிரைகளின் மீது பணம் கட்டுவதும் அதே மாதிரி மேற்கே இருந்து வந்தது தான்

என்றே நினைக்கிறேன். என்னிஷ்டப்படி காரியங்கள் செய்யலாமென்றால், குதிரைப் பந்தய மைதானங்களில் பந்தயம் கட்டுவதற்கு இப்போதுள்ள அந்த அளவு சட்ட பூர்வமான பாதுகாப்பையும் எடுத்து விடுவேன். ஆன்ம சத்தியே காங்கிரஸின் வேலைத்திட்டம். 1920-ஆம் வருடத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்திலேயே இது விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், எந்தத் தீமையின் மூலமும் கிடைக்கும் வருமானத்துடன் காங்கிரஸுக்கு எந்த சம்பந்தமும் இருக்க முடியாது. ஆகையால், பொதுஜன அபிப்பிராயத்தைச் சரியான வழியில் உருவாக்குவதற்கும், உயர்வகுப்பினரிடையே சூதாட்டத்தை ஒழிப்பதற்கும் தமக்குக் கிடைத்துள்ள அதிகாரங்களை மந்திரிகள் உபயோகிக்க வேண்டும். உயர்ந்த அந்தஸ்திலிருப்பவர்கள் என்று சொல்லப் படுவோரிடம் உள்ள கெட்ட பழக்கங்களை, விஷய மறியாத சாதாரண ஜனங்கள் பின்பற்ற மாட்டார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பதில் பிரயோசனமில்லை. நல்ல குதிரை வளர்ப்புக்குக் குதிரைப் பந்தயம் அவசியம் என்று சொல்லக்கேட்டிருக்கிறேன். இதில் உண்மை இருக்கலாம். சூதாட்டம் இல்லாமல் குதிரைப் பந்தயம் நடத்துவது சாத்தியமில்லையா? அல்லது நல்ல குதிரை வளர்ப்புக்குச் சூதாட்டமும் ஓர் அவசியமான உதவியா?

—‘ஹரிஜன்’ - 4-9-1937

5

குதிரைப் பந்தயம்

கேள்வி : முக்கியமான பல நகரங்களில் குதிரைப் பந்தயங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. உயர்ந்தவர்கள், தாழ்ந்தவர்கள், பணக்காரர்கள், ஏழைகள் எல்லோரையுமே இது வலை வீசி இழுக்கிறது. இதனால் ஒழுக்கச் சீரழிவும், சில சந்தர்ப்பங்களில் வறுமையும் ஏற்படுகின்றன. பல சமஸ்தானாதிபதிகள் லட்சக்கணக்கில் மக்களின் பணத்தைச் செலவிட்டுப் பந்தயக் குதிரைகளை வாங்குகிறார்கள். இந்தத் தீமையைத் தடுப்பதற்கு நமது புதிய அரசாங்கங்கள் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்?

பதில் : இது தீமைதான் என்பதில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை. இதனால் ஏதோ நன்மை இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அது உண்மைதானா என்பது சந்தேகமே. நாட்டில் கஷ்டம் அதிகமாய்க்கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலத்தில் இது ஒரு குற்றமே. இந்தத் தீமையைத் தடுப்பதற்குப் புதிய தேசிய அரசாங்கங்கள் எவ்வளவோ செய்யலாம். ஆனால், அவைகளால் எவ்வளவு முடியும் என்பதையும் நாம் உணர

வேண்டும். இவர்கள் மக்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் வகிப்பவர்களாகையால், பொதுஜன அபிப்பிராயம் எந்த அளவு இருக்கிறதோ, அதற்கு அதிகமாக அவர்கள் போகமுடியாது. அது சீர்திருத்தவாதிகளுக்கே உரிய வேலையாகும். இந்த ஆடம்பரமான சகாப்தவத்திற்குப் பொதுப் பணத்தை வீணடிக்கும் அளவுக்குக்கூட, அதிகாரவர்க்கத்தினர் இதற்கு ஒரு நாகரிக முத்திரை போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கங்கள் தமது சொந்த உதாரணத்தின் மூலம் இந்த நாகரிக முத்திரைக்கு மதிப்பில்லாமல் செய்துவிட முடியும். தேசிய அரசாங்கங்கள் காட்டும் நல்வழியை, சமஸ்தானாதிபதிகளும் பின்பற்றுவார்கள்.

—‘ஹரிஜன்’ - 7-4-1946

6

குதிரைப் பந்தயம்

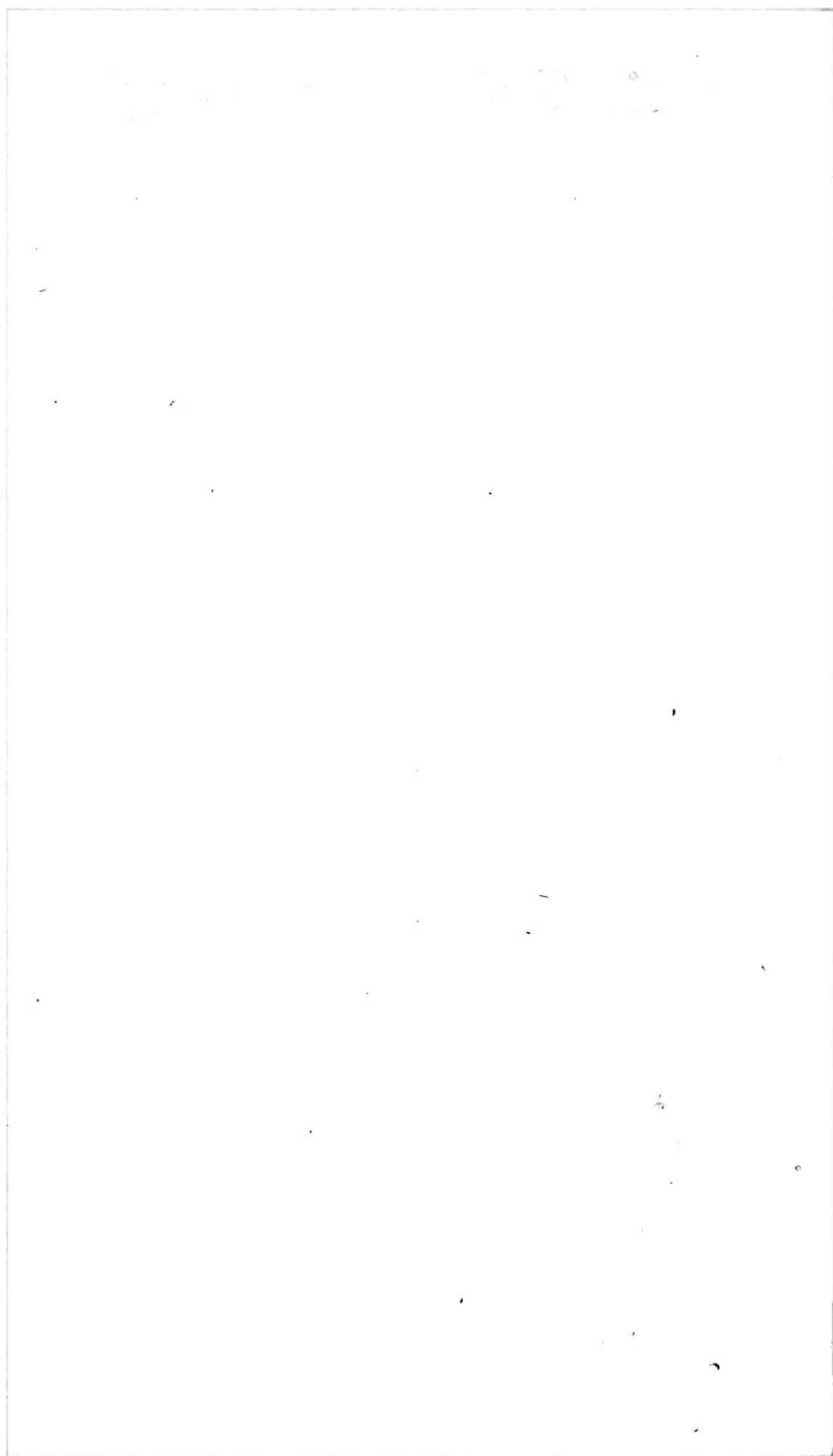
குதிரைப் பந்தயங்களினால் மனிதர்களும், பணமும் அழிவதைப்பற்றி ஏற்கனவே எழுதியிருக்கிறேன். ஆனால், குடியை விடக் குதிரைப் பந்தய மைதானங்களில் பந்தயம் கட்டுவது எந்த விதத்திலும் குறைந்த தீமையல்ல என்று ஒரு நண்பர் கடுமையான ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். அதனால் மறுபடியும் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி எழுத வேண்டியிருக்கிறது. அவர் மேலும் கூறுகிறார் :

“குதிரைப் பந்தயங்களுக்காக விசேஷ ரெயில்கள் விடப்படுகின்றன. காந்திக் குல்லாய்களை அணிந்துகொண்டு, தம்மை காங்கிரஸ்காரர்களென்று சொல்லிக் கொள்ளுபவர்கள் தம்முடைய பணத்தை வீணடிப்பதற்காகவே அங்கே போகிறார்கள். இந்தப் பணம் எங்கிருந்து வருகிறது? இப்போது தேர்தெடுக்கப்பட்ட மந்திரி சபைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், அவர்களும் மெளனமாக இந்தத் தீமையை அனுமதித்துக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள்”.

மது அருந்துவதைப்போல் குதிரைகள்மீது பணம் கட்டுவது அவ்வளவு பெரிய தீமையல்ல என்பதே என்னுடைய அபிப்பிராயமாகும். இருந்தாலும், எது பெரிய தீமை என்று ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக்கூடாதுதான். சூதாட்டம் அவ்வளவு கெடுதல் இல்லை என்பதற்காக, அது நல்லதாகிவிட முடியாது. குதிரைப் பந்தயத்தைப்பற்றிய நுட்பங்களெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. நான் சொல்லக் கூடியது இது தான்: இந்தத் தீமையை ஒழிப்பது மக்கள் அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்திற்குட்பட்டதாயிருந்தால், நிச்சயமாக அதைச் செய்யத்தான் வேண்டும்.

[‘ஹரிஜன பந்து’ விவரித்து]

பின் சேர்க்கைப் பகுதி

இந்திய ரெயில்வேக்களில் மூன்றாம் வகுப்பு

கீழே காணப்படும் அறிக்கை, காந்தியடிகள் 1917-ஆம் வருடம் செப்டம்பர் 25-ந்தேதி ராஞ்சியிலிருந்து பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்பப்பட்டதாகும்:

தென்னாப்பிரிக்காவிலிருந்து திரும்பிய பிறகு, இரண்டரை ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நான் இந்தியாவில் இருந்து வருகிறேன். இந்தக் காலத்தில் கால் பகுதியை மூன்றாம் வகுப்பு ரெயில் நானாக விரும்பிப் பிரயாணம் செய்வதில் கழித்திருக்கிறேன். வடக்கே லாகூர் வரையிலும், தெற்கே தரங்கம்பாடி வரையிலும், கராச்சியிலிருந்து கல்கத்தா வரையிலும் பிரயாணம் செய்திருக்கிறேன். வேறு காரணங்கள் இருப்பினும், ரெயில் பிரயாணம் செய்யும் மூன்றாம் வகுப்புப் பிரயாணிகளின் நிலையை நன்கு அறிந்துகொள்ளவே நான் இந்த வகுப்புப் பிரயாணத்தை மேற்கொண்டேன். இயற்கையாக, அவர்களின் நிலைமைகளை என்னால் எவ்வளவு நுட்பமாக முடியுமோ அவ்வளவு நுட்பமாகக் கவனித்துள்ளேன். இந்தக் காலத்தில் ரெயில்வேக்களின் பெரும் பகுதியிலும் நான் பிரயாணம் செய்திருக்கிறேன். என் கவனத்திற்கு வந்த குறைகளைப் பற்றி அப்போதைக்கப்போது பல்வேறு ரெயில்வே நிர்வாகிகளுடன் கடிதப் போக்குவரத்தும் வைத்துக்கொண்டேன். அக்குறைகளில் பலவற்றைக் கஷ்டமின்றித் தீர்க்க முடியும். அப்படியிருந்தும் வெகு காலமாக அவற்றிற்குப் பரிகாரம் ஏற்பட்டபாடில்லை. எனவே, அக்குறைகளைக் கண்டித்து நடத்தும் அறப்போரில் பங்குகொள்ளும் படி, பத்திரிகைகளையும் பொது மக்களையும் நான் அழைக்க வேண்டிய காலம் வந்திருக்கிறதென்று நினைக்கிறேன்.

சென்ற 12-ந்தேதி சென்னைக்கு மெயில் வண்டியில் செல்ல, பம்பாயில் 13 ரூ-9 அண கொடுத்து ஒரு டிக்கெட் வாங்கினேன். அதில் 22 பிரயாணிகள்தான் செல்லலாம் என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. அது உட்காரும் இடத்தையே குறிப்பிடுவதாகும். அபாயமின்றியோ அல்லது வசதியாகவோ படுத்துச் செல்லத்தக்க இடம் அந்த வண்டியில் இல்லை. சென்னைக்குச் செல்லும் முன், இரண்டு இரவுகளை வண்டியில் கழிக்க வேண்டியிருந்தது. புனவரையில் 22 பிரயாணிகளுக்கு மேல் எங்கள் வண்டியில் இல்லை. அதற்குக் காரணம் என்னவெனில், துணிச்சல் உள்ள சிலர் மற்றவர்களை உள்ளே வரவிடாமல் தடுத்ததே ஆகும். பிடிவாதமாக இருந்த இருவர், மூவரைத் தவிர மற்றவர்களெல்லாம் உட்கார்ந்த

வண்ணமே உறங்கவேண்டியிருந்தது. ரெய்ச்சுரை அடைந்த பிறகு, நெருக்கடி தாங்க முடியாததாக இருந்தது. பிரயாணிகளின் கூட்டத்தைத் தடுக்க முடியவில்லை. எங்களிடையே இருந்த சண்டைக்காரர்களாகூட அதைச் சமாளிக்க முடியவில்லை. கார்டுகளும், இதர ரெயில்வே ஊழியர்களும் அங்கே வந்து மேலும் பிரயாணிகளை உள்ளே பிடித்துத் தள்ளிவிட்டுப் போயினர்.

புனிமட்டைகளை அடைப்பது போல் பிரயாணிகளை அடைப்பதை, அதிகாரிகளை லட்சியம் செய்யாத மெமன் வியாபாரி ஒருவர் எதிர்த்தார். 'இன்றோடு சென்ற ஐந்து இரவுகளாகத் தாம் பிரயாணம் செய்வதாகவும் கூறிப் பார்த்தார்; யாரும் செவிசாய்க்கவில்லை. கார்டு அவரை அவமதித்து, இறங்குமிடத்தில் நிர்வாக அதிகாரிகளிடம் சொல்லிக்கொள்ளுங்கள் என்று கூறி விட்டார். இரவில் பெரும் பகுதி 35 பிரயாணிகளுக்கு மேல் வண்டியில் இருந்தனர். சிலர் கீழே குப்பைகளுக்கு மத்தியில் படுத்துக்கொண்டார்கள். சிலர் நிற்குகொண்டே வரவேண்டியிருந்தது. ஒரு சமயம் பிரயாணிகளுக்குள் கடுமையான சண்டை ஏற்படும் போல் இருந்தது. வயோதிகர்களான சில பிரயாணிகள் அதில் தலையிட்டுச் சண்டை மூளாமல் தடுத்தனர். ஏற்கனவே இருந்த இடைஞ்சல்கள் போதாவென்று அவர்கள், கோபாவேசம் கொண்ட பிரயாணிகளாலும் அசௌகரியம் ஏற்படுவதை விரும்பவில்லை.

வழியில் பிரயாணிகள் அசுத்தமான சர்க்கரை கலந்த தேத் தண்ணீர் வாங்கிக் குடிக்க முற்பட்டனர். வெள்ளை நிறமுள்ள தண்ணீரைப் பால் என்று கூறி அதில் கலந்திருந்தனர். எனவே, அதைப் பார்க்க ஏதோ சகதித் தண்ணீர் போல் இருந்தது. இதை நான் நேரில் பார்த்தேன். அதன் ருசியைப் பற்றிப் பிரயாணிகள் கூறியதையே இங்கு குறிப்பிடுகிறேன்.

பிரயாணத்தின்போது ஒரு முறைகூட நாங்கள் இருந்த வண்டியை யாரும் பெருக்கவுமில்லை, சுத்தம் செய்யவுமில்லை. அதன் விளைவு என்னவென்றால், தரையில் நடக்கும் பொழுதெல்லாம், அல்லது அமர்ந்திருக்கும் பிரயாணிகளைத் தாண்டிக் கொண்டு தட்டுத்தடுமாறிச் செல்லும் பொழுதெல்லாம், குப்பை மீது நடந்துசெல்ல வேண்டியிருந்தது.

பிரயாணத்தின்போது கக்கூஸ்களும் சுத்தம் செய்யப்படவில்லை; நீர்த் தொட்டியிலோவென்றால், தண்ணீரே இல்லை.

பிரயாணிகளுக்கு விற்கப்பட்ட சிற்றுண்டிகள் அசுத்தமானவையாக, அழுக்கடைந்த கைகளால் புழங்கப்பட்டவையாக, சுகாதாரமற்ற அருவருப்பான பாத்திரங்களில் வைக்கப்பட்டவையாக இருந்தன; அவற்றிற்குத் தகுந்தாற் போல் பண்டங்களை நிறுப்பதும் படுமோசமாக இருந்தன. ஏற்கனவே அவை லட்சக்கணக்கான ஈக்களால் ருசி பார்க்கப்பட்டிருந்தன. இந்த

அற்புதமான தின்பண்டங்களை ஆர்வத்துடன் வாங்கிய பிரயாணிகளிடம் அவற்றைப் பற்றிய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டேன். பலர் அவைகளின் மோசமான தரத்தைப் பற்றி வருணிக்கத் தொடங்கினர். எனினும், அவ்விஷயத்தில் கிடைத்ததைக் கொண்டு திருப்தியடைவதைத் தவிர வேறு வழியில்லையென்றும் கூறினர்.

ஸ்டேஷனை அடைந்ததும், கேட்ட பணத்தைக் கொடுக்க நான் இணங்காததால் குதிரை வண்டிக்காரன் என்னை ஏற்றிக் கொள்ள மறுத்துவிட்டான். அதை நான் சாந்தமாகக் கண்டித்து, உரிய கட்டணமே கொடுப்பதாகக் கூறினேன். அவன் என்னை வண்டியில் ஏற்றிக்கொள்ளும்படி செய்வதற்காக நான் ஒரு சாத்விக எதிர்ப்பாளனாக மாற வேண்டியிருந்தது. 'ஒன்று என்னை வண்டியிலிருந்து பலாத்காரமாக வெளியே தள்ளிவிடு; இல்லாவிடில் போலீஸ்காரரைக் கூப்பிடு' என்றேன்.

திரும்புகால் பிரயாணமும் அதே லட்சணத்தில்தான் இருந்தது. வண்டியில் முன்பே நெரிசல் அதிகமாக இருந்தது. நண்பர் ஒருவரின் உதவி இல்லாதிருந்திருப்பின், அதில் நான் உட்காரக்கூட முடிந்திராது. வண்டியில் என்னுடைய நுழைவு சட்டப்படி குறிப்பிடப்பட்ட நபர்களின் எண்ணிக்கைக்கு அதிகமானது என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. 9 பேர் உட்காருவதற்காகத்தான் அவ்வண்டி நிர்மாணிக்கப்பட்டது; ஆனால், அதில் எப்போதும் 12 பேருக்குக் குறையாமல் இருந்துகொண்டே இருந்தனர். ஓரிடத்தில் மேற்கொண்டு பிரயாணிகள் ஏறுவதைத் தடுத்த ஒருவரை, ஒரு முக்கிய ரெயில்வே அதிகாரி தாஷித்து அடித்துவிடுவதாகவும் பயமுறுத்தினார், பிறகு அவர் சிரமப்பட்டுச் சில பிரயாணிகளை உள்ளே திணித்துத் தள்ளி விட்டு, கதவையும் பூட்டிக்கொண்டு சென்றுவிட்டார். இந்த வண்டியிலும் பெயருக்குக் கக்கூஸ் என்று ஒன்று இருந்தது. அது ஐரோப்பியர்களின் கக்கூஸ் முறையில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால், அவ்விதமும் அதை உபயோகிக்க முடியாமல் இருந்தது. உள்ளே குழாய் இருந்தது; ஆனால், அதில் தண்ணீர் இல்லை. அது தொத்து நோய்களை உண்டாக்கும் அளவுக்கு ஆபாசமாக இருந்ததென்பதை எவரும் மறுக்க முடியாதென அஞ்சாமல் கூறுவேன்.

வண்டியின் நிலைமையும் பார்ப்பதற்குச் சகிக்கவில்லை. மரப் பலகைகளின் மீது அழுக்கு படை படையாக ஒட்டிக்கொண்டிருந்தது. அது ஒருபோதும் சோப்பையோ, தண்ணீரையோ பார்த்ததாகத் தெரியவில்லை.

வண்டியில் பல்வேறு தினுசான பிரயாணிகள் இருந்தனர். அதில் வாட்டசாட்டமுள்ள மூன்று பஞ்சாபிய முஸ்லிம்கள் இருந்தனர். கண்ணியமும் நாகரிகமும் வாய்ந்த இரண்டு தமிழர்கள் இருந்தனர். பிறகு இரண்டு முஸ்லிம் வியாபாரிகளும்

வந்து சேர்ந்துகொண்டார்கள். வசதிகள் பெறுவதற்காகத் தாங்கள் லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டியிருந்ததைப் பற்றி வியாபாரிகள் விவரித்தார்கள். பஞ்சாபியர்களில் ஒருவர் ஏற்கனவே மூன்று நாட்களாகப் பிரயாணம் செய்து, மிகவும் களைத்தும் சோர்ந்தும் போயிருந்தார். அப்படியிருந்தும், அவரால் காலை நீட்டிப்படுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. சென்னை சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனில் டிக்கெட்டுகள் வாங்குவதற்காகப் பிரயாணிகள் லஞ்சம் கொடுப்பதை ஒருநாள் முழுவதும் அங்கே உட்கார்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்ததாக அவர் கூறினார். மற்றொருவர் தமக்கு டிக்கெட்டும் இடமும் பெறுவதற்காக ரூ. 5 கொடுக்கவேண்டியிருந்ததென்று கூறினார். இம்மூவரும் லாதியானாவுக்குச் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். எனவே, அவர்கள் மற்றும் பல இரவுகள் பிரயாணம் செய்தாகவேண்டும்.

நான் விவரித்துள்ளவை எங்கேயோ, எப்போதோ நிகழ் பவையல்ல. வழக்கமாக ரெயில் வண்டிகளில் நிகழ்பவைதான். ரெய்ச்சூர், ஸோன்பூர், சந்திரதர்பூர், பருவியா, அஸன்ஸால் முதலிய பலவிடங்களிலும் நான் இறங்கினேன். ஸ்டேஷன்களைச் சேர்ந்த பிரயாணிகளின் விடுதிகளிலும் தங்கினேன். அவை பார்ப்பதற்கே சகிக்க முடியாதனவாக இருக்கின்றன. அங்கே ஒழுங்கோ, சுத்தமோ எதுவும் இல்லை. ஒரே குழப்பமும், பயங்கரமான சந்தடியும் கூக்குரலுமாக இருக்கின்றன. பிரயாணிகள் உட்காருவதற்குப் பெஞ்சுகள் இல்லை; இருந்தாலும் தாராளமாக உட்காருவதற்குப் போதிய இடமில்லை.

பிரயாணிகள் அழுக்கடைந்த தரையில் உட்கார்ந்து அசுத்தமான உணவைச் சாப்பிடுகின்றனர். அவர்கள் எச்சில் இலைகளை எங்கே வேண்டுமானாலும் போடலாம், எங்கேவேண்டுமானாலும் துப்பலாம். அவர்கள் இஷ்டப்படி உட்கார்ந்து கொண்டு எங்கே வேண்டுமாயினும் புகை பிடிக்கலாம். அந்த விடுதிகளைச் சேர்ந்த கக்கூஸ்களை வருணிக்கவே முடியாது. கண்ணியமான பாஷையை உபயோகிக்க வேண்டுமென்ற சட்டத்தை மீறாமல் அதைப் போதிய அளவு வருணிக்க எனக்குச் சக்தி இல்லை. தொத்து நோயைத் தடுக்கும் மருந்தையோ அல்லது சாம்பலையோ அந்தக் கக்கூஸ் கண்டதேயில்லை. அதைச் சுற்றி ரீங்காரம் செய்யும் ஈக்கள், அதை உபயோகிக்க வேண்டாமென்று எச்சரிக்கின்றன. மூன்றாவது வகுப்புப் பிரயாணி திக்கற்றவர், வாயில்லாப் பூச்சி. அங்கே செல்வது மரணத்தை வரவேற்பதாக இருந்தால்கூட, அவர் புகார்கூற விரும்பவில்லை. ரெயில் வண்டிகளில் பிரயாணம் செய்யும் பிரயாணிகளில் சிலர், அந்தச் சூழ்நிலையின் துன்பத்தைக் குறைத்துக் கொள்ளுவதற்காகப் பட்டினி கிடப்பதை நான் அறிவேன்.

ஈக்களின் எச்சரிக்கை பயன்படாததால், ஸோன்பூரில் குளவிகள் வந்து பொது மக்களையும் அதிகாரிகளையும் எச்சரித்தன. அந்த எச்சரிக்கையும் யாருடைய செவிகளிலும்

ஏறவில்லை. பிரிட்டிஷ் இந்திய சாம்ராஜ்யத்தின் தலைநகரில் முன்றாவது வகுப்புக்கு டிக்கெட் கொடுக்குமிடம் இருக்கிறது. அதை இருள் சூழ்ந்த ஒரு குகை என்றே சொல்லவேண்டும். அது இடித்துத் தகர்த்து விடுவதற்கே தகுதி வாய்ந்தது.

இந்நிலையில், இந்தியாவில் பிளேக் நோய் சகஜமாகிவிட்டதில் என்ன ஆச்சரியம் இருக்கிறது? பிரயாணிகள் போகும் இடங்களிலெல்லாம் அழுக்கைக் கொண்டு போகின்றனர். அங்கே இருந்து புறப்படும்போது இன்னும் அதிக அழுக்கை எடுத்துக் கொண்டு போகின்றனர். இந்நிலையில் பிளேக் நோயைத் தவிர, வேறென்ன பலனை எதிர்பார்க்க முடியும்?

இந்திய ரெயில் வண்டிகளில் மாத்திரம்தான், பிரயாணிகள் தண்டனை கிடைக்குமென்ற பயம் எதுவுமின்றிப் புகை பிடிக்கின்றனர். அருகில் பெண்கள் இருப்பதையோ, புகை பிடிக்காத பிரயாணிகள் ஆட்சேபிப்பதையோ புகை பிடிப்பவர்கள் சட்டை செய்வதில்லை. இந்த லட்சணத்தில், வண்டியில் உள்ள மற்ற பிரயாணிகளின் அனுமதியின்றி எந்தப் பிரயாணியும் புகை பிடிக்கக்கூடாதென்று ஒரு சட்டம் இருக்கிறது!

இந்த மகத்தான தீமையை அகற்றும் விஷயமாக, இப்போது நடந்துவரும் பயங்கர யுத்தம் தடையாக இருக்கும்படி விட்டு விடக்கூடாது. வண்டிகளில் அசத்தத்தையும் ஜனநெருக்கத்தையும் சகித்துக்கொண்டிருப்பதற்கு யுத்தம் காரணமாக இருக்க முடியாது. இதுபோன்ற நெருக்கடியான சமயத்தில், ரெயில் வண்டிகளிலே பிரயாணிகள் போக்குவரத்தை அறவே நிறுத்தி விட்டால்கூடத் தவறில்லை. ஆனால், அனாரோக்கியம் அதிகமாவதையும், ஆரோக்கியத்தையும் ஒழுக்கத்தையும் சீர்குலைக்கும் நிலைமையையும் தொடர்ந்து சகித்துக்கொண்டு வருவது எக் காலத்திலும் கூடவே கூடாது.

முன்றாவது வகுப்புப் பிரயாணிகளின் நிலையையும் முதல் வகுப்புப் பிரயாணிகளின் நிலையையும் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். முன்றாவது வகுப்புக் கட்டணத்தைக் காட்டிலும் முதல் வகுப்புக் கட்டணம் ஐந்து மடங்கு அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால், முதல் வகுப்புப் பிரயாணி பெறும் வசதிகளில் ஐந்தில் ஒரு மடங்கு, அல்லது பத்தில் ஒரு மடங்கு வசதிகளையாவது முன்றாவது வகுப்புப் பிரயாணி பெறுகிறாரா? கட்டணத்திற்கும் வசதிக்கும் சிறிதளவாவது சம்பந்தம் இருக்க வேண்டும் என்று கோருவது சாதாரண நீதியல்லவா?

முதல், இரண்டாவது வகுப்புப் பிரயாணிகளின் சுக வசதிகள் இடைவிடாது அதிகமாகி வருகின்றன. மூன்றாம் வகுப்புப் பிரயாணிகளிடமிருந்து கிடைக்கும் அதிக வருமானம் காரணமாகவே, அந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க முடிகிறது என்பது எல்லோரும் அறிந்த உண்மை. குறைந்த பட்சம் வாழ்க்கைக்கு

அத்தியாவசியமான வசதிகளையாவது பெற முன்றாவது வகுப்புப் பிரயாணிகள் நிச்சயமாக உரியவர்களே.

முன்றாவது வகுப்புப் பிரயாணிகளை அசட்டை செய்வதால், ஒழுங்கு, ஆரோக்கியம், நாகரிகமான கூட்டு வாழ்க்கை, எளிய, சுத்தமான பழக்க வழக்கங்களில் பயிற்சி பெறுதல், இவை போன்ற விஷயங்களில் லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு அற்புதமான கல்வி அளிக்கும் சந்தர்ப்பமும் இழக்கப்பட்டு விடுகிறது. இவ்விஷயங்களில் அனுபவபூர்வமான படிப்பினை ஏற்படுவதற்குப் பதிலாக, மூன்றாம் வகுப்புப் பிரயாணிகளின் தற்போதைய அனுபவமானது, அவர்களுடைய நாகரிக உணர்ச்சியும் சுத்தத்தில் பற்றுதலும் குன்றிவிடும்படி செய்துவிடுகிறது.

இங்கே விவரிக்கப்பட்டுள்ள தீமையைச் சமாளிக்கப் பல யோசனைகள் கூற முடியும். அவற்றுடன் கீழ்க்கண்ட யோசனையையும் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி நான் வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன் : பொதுவாக உயர்ந்த வகுப்புகளில் பிரயாணம் செய்யும் வைஸ்ராய், பிரதம தளபதி, ராஜாக்கள், மகாராஜாக்கள், இம்பீரியல் கவுன்சில் அங்கத்தினர்கள் முதலிய மற்றும் உயர்ந்த பதவிகள் வகிப்போர், முன்னெச்சரிக்கை எதுவுமின்றி அப்போதைக்கப்போது முன்றாவது வகுப்புகளில் பிரயாணம் செய்து அனுபவம் பெறட்டும். அப்படியாயின், கூடிய சீக்கிரத்தில் முன்றாவது வகுப்புப் பிரயாண நிலைமையில் ஆச்சரியப் படத்தக்க மாறுதல் ஏற்படுவதை நாம் பார்க்கலாம். பின்னர் யாதொரு புகாரும் கூறாமல் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்குப் பிரயாணம் செய்யும் லட்சக்கணக்கானவர்கள், தாங்கள் கொடுக்கும் கட்டணத்திற்குப் பிரதியாகச் சாதாரண அற்ப வசதிகளையாவது பெறுவார்கள்.

2

சரித்திரப் புகழ்பெற்ற கடிதம்

[1931-32-இல் பிரிட்டிஷ் சர்க்காரில் இந்தியா மந்திரியாக இருந்த சர் சாமுவல் ஹோருக்கு, எராவ்டா சிறையிலிருந்து மகாத்மா காந்தி எழுதிய சரித்திரப் புகழ் பெற்ற கடிதத்தின் விவரம் வருமாறு:]

எராவ்டா சென்ட்ரல் சிறை,
மார்ச் 11, 1932.

அன்பார்ந்த சர் சாமுவல் அவர்களுக்கு,

வட்டமேஜை மகாநாட்டில், சிறுபான்மையோரின் கோரிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டபோது, நான் பேசியது உங்களுக்கு ஒரு வேளை ஞாபகமிருக்கலாம். தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குத் தனித்

தேர்தல் தொகுதி அளிப்பதை என் உயிரைக் கொடுத்தாவது நான் எதிர்ப்பேன் என்று என் பிரசங்கத்தின் இறுதியில் குறிப்பிட்டேன். திடீரென்று ஏற்பட்ட மனவெழுச்சி காரணமாகவோ, அல்லது மிகவும் சாதூர்யமாகப் பேசும் நோக்கத்துடனோ, நான் அவ்விதம் கூறவில்லை. அது மனப்பூர்வமாக விடுக்கப்பட்ட ஓர் அறிக்கையாகும். அந்த அறிக்கையைத் தொடர்ந்து, நான் இந்தியாவிற்குத் திரும்பி வந்ததும் தனித் தேர்தல் தொகுதியை எதிர்த்து, -தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் தனித் தேர்தல் தொகுதியை யாவது எதிர்த்து, பொது மக்களின் அபிப்பிராயத்தைத் திரட்டலாமென நம்பியிருந்தேன். ஆனால், அவ்விதம் நடைபெறவில்லை.*

நான் வாசிக்க அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள பத்திரிகைகளிலிருந்து, பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் எந்த விநாடியிலும் தங்கள் தீர்ப்பைப் பிரகடனம் செய்யலாமென அறிகிறேன். அத்தீர்ப்பு, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குத் தனித் தொகுதிகளைச் சிருஷ்டிப்பதாக இருக்குமாயின், எனது பிரதிக்கையை அமலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு அவசியமென்று அப்போது நான் கருதும் முறைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென முதலில் நினைத்தேன். ஆனால், முன் அறிக்கையின்றி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுவது, பிரிட்டிஷ் சர்க்காரிடம் நியாயமாக நடந்துகொண்டதாகாது என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. என் அறிக்கைக்கு நான் கொடுத்துள்ள முக்கியத்துவம், அவர்களால் கொடுக்க முடியாது என்பது இயற்கையே.

தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குத் தனித் தொகுதியைச் சிருஷ்டிப்பதில் எனக்குள்ள ஆட்சேபணைகளையெல்லாம் நான் மீண்டும் திருப்பிக் கூறவேண்டிய அவசியமில்லை. என்னை நான் அவர்களில் ஒருவனாகவே கருதுகிறேன். அவர்களுடைய நிலைக்கும் மற்றவர்களுடைய நிலைக்கும் முற்றிலும் வேற்றுமை உண்டு. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குச் சட்டசபைகளில் பிரதிநிதித்துவம் அளிப்பதை நான் எதிர்க்கவில்லை. மற்றவர்களுக்கு வாக்குரிமையளிப்பதில் அதிகக் கண்டிப்பாக இருந்தால்கூட, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த வயதுவந்த ஒவ்வொரு ஆடவரையும் பெண்மணியையும், அவர்களுடைய கல்வி, சொத்து யோக்கியதாம்சங்களையே கவனியாமல், வாக்காளர்களாகப் பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டும் என்பதையே நான் ஆதரிக்கிறேன்.

தனித் தொகுதி ராஜ்ய ரீதியாக எப்படியாயினும், அது தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கும் ஹிந்து மதத்திற்கும் அபாயகரமானது என்பதே எனது உறுதியாகும். தனித் தொகுதி அவர்களுக்கு அபாயகரமானது என்பதை நன்கு உணரவேண்டுமாயின், அவர்கள் சாதி ஹிந்துக்களிடையே எவ்விதம் பரவி

*லண்டன் வட்டமேஜை மகாநாட்டிலிருந்து காந்திஜி திரும்பி கப்பலில் பம்பாய்க்கு வந்து இறங்கியதுமே, அவரைப் பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள் கைது செய்து, எராவ்டா சென்ட்ரல் சிறையில் வைத்துவிட்டார்கள்.

யிருக்கிறார்கள் என்பதையும், சாதி ஹிந்துக்களை அவர்கள் எப்படி அண்டி ஜீவனம் செய்து வருகிறார்கள் என்பதையும் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். ஹிந்து மதம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், தனித் தொகுதி அதைத் துண்டு துண்டாகப் பிளந்து சின்னாபின்னமாக்கிவிடும்.

தாழ்த்தப்பட்டோர் பிரச்சனை, என் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ஒழுக்க சம்பந்தமான, மத சம்பந்தமான ஒரு விஷயமே. அதன் ராஜ்ய அம்சம் முக்கியமானதே என்றாலும், ஒழுக்க, மத சம்பந்தமான அம்சத்துடன் ஒப்பிடும்போது, ராஜ்ய அம்சத்தின் முக்கியத்துவம் முற்றிலும் அற்பமாகிவிடுகிறது.

தாழ்த்தப்பட்டோர் நிலை சம்பந்தமாக நான் சிறு வயது முதற்கொண்டே மிகுந்த அக்கறை காட்டி வந்திருக்கிறேன். அவர்களுக்காக ஒரு தடவைக்கு மேலேயே எல்லாவற்றையும் தியாகம் செய்ய முற்பட்டேன். இதை நீங்கள் ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டால், இவ்விஷயத்தில் எனக்குள்ள உணர்ச்சிகளை நீங்கள் உணர்ந்திருப்பீர்கள். பெருமைக்காக நான் இதைக் கூறவில்லை. ஹிந்துக்கள், பல நூற்றாண்டுகளாகத் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரை மனமறிந்து வேண்டுமென்றே இழிவுபடுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். ஹிந்துக்கள் செய்யும் எந்தத் தவறும், எவ்விதத்திலும், அதற்கு ஈடுசெய்ய முடியாது என எனக்குத் தோன்றுகிறது.

தனித் தொகுதி ஒரு தவறும் அல்ல, அவமதிப்பால் நசுக்குண்டு வந்துள்ளவர்களுக்கு ஒரு பரிகாரமும் அல்ல என்பதை நான் அறிவேன். எனவே, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்குத் தனித் தொகுதியைச் சிருஷ்டித்துப் பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் தீர்ப்பு அளிப்பார்களாயின், நான் இறக்கும் வரையில் உண்ணாவிரதம் இருக்கவேண்டும் என்பதை, அவர்களுக்கு மரியாதையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

நான் கைதியாக இருக்கும்போது அத்தகைய ஒரு முறையைக் கைக்கொள்ளுவது, பிரிட்டிஷ் சர்க்காருக்கு மிகுந்த தரும சங்கடமான நிலைமையை உண்டுபண்ணும் என்ற உண்மையை நான் அறிந்துள்ளேன். எனது நிலைமையில் உள்ள ஒருவர் ராஜ்யத் துறையில் அவ்வித முறைகளைக் கைக்கொள்ளுவது முற்றிலும் நியாயமற்றதென்று பலரும் கருதுவார்கள் என்பதையும் நான் அறிந்திருக்கிறேன். அதுபோன்ற முறையை இன்னும் அதிக மோசமாக வருணிக்காவிட்டாலும், தன்னை மறந்து உணர்ச்சி வசப்பட்ட ஒரு கூற்று என்றாவது அவர்கள் வருணிப்பார்கள். என்னால் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள நடவடிக்கை பற்றிய அத்தகைய குற்றச்சாட்டுக்கு நான் சொல்லும் சமாதானம் என்னவெனில், அது சாதாரணமான ஒரு நடவடிக்கையல்ல, அது என் உயிரின் ஓர் அம்சமேயாகும் என்று வற்புறுத்திக் கூறுவதுதான். அது மனச்சாட்சியின் அழைப்பாகும். எனக்குள்ள சித்த சுவாதீ

னத்தில் பிறருக்கு இருக்கும் நம்பிக்கையை நான் இழப்பதாக இருந்தால்கூட, அந்த அழைப்பை மறுக்க நான் துணிய மாட்டேன்.

இப்போது எனக்குத் தெரிந்த வரையில், சிறையிலிருந்து என் விடுதலையுடைய உண்ணாவிரதம் இருக்க வேண்டுமென்ற கடமையின் அவசியத்தை எவ்விதத்திலும் குறைத்துவிடாது. எனினும், எனது பீதிக்கெல்லாம் சிறிதும் நியாயமில்லையென்றும், தாழ்த்தப்பட்டோருக்குத் தனித் தொகுதியைச் சிருஷ்டிக்கும் நோக்கம் பிரிட்டிஷ் சர்க்காருக்கு இல்லையென்றுமே நான் நம்பிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

என்னைக் கலங்கும்படி செய்து வரும் மற்றொரு விஷயத்தையும் நான் குறிப்பிடுவது நலமாகும். அதுவும் என்னை, இறக்கும் வரையில் உண்ணாவிரதம் இருக்கும்படி நிர்ப்பந்தப்படுத்தலாம். அடக்குமுறையின் போக்கே அவ்விஷயமாகும். அத்தகைய தியாகத்தை மேற்கொள்ளும்படி வற்புறுத்தும் அதிர்ச்சி, எனக்கு எப்போது ஏற்படும் என்பது பற்றி நான் எதுவும் அறியேன். அடக்குமுறை நியாயமான எல்லையைக் கடந்து வருகிறதென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. சர்க்காரின் பயங்கர ஆட்சி நாடு முழுதும் பரவி வருகிறது. ஆங்கில, இந்திய அதிகாரிகள் காட்டுமிராண்டிகளைப் போல் இரக்கமற்றவர்களாகச் செய்யப்பட்டு வருகிறார்கள். மக்களிடம் விசுவாசமின்மையையும், தங்கள் சொந்த மக்களிடத்தில் மனிதத் தன்மையற்று நடந்துகொள்ளுவதையும் போற்றத்தக்க செய்கையாகச் சர்க்கார் கருதுவதால், மேலதிகாரிகள், கீழதிகாரிகள் யாவருடைய நிலையும் சீர்கெட்டிருக்கிறது. பீதியினால் மக்கள் அடங்கி ஒடுங்கி வருகிறார்கள். பேச்சுச் சுதந்திரம் நசுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சட்டம், ஒழுங்கு என்ற பெயரால் போக்கிரித்தனமாக காரியங்கள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. பொது மக்களுக்குத் தொண்டு புரிய முன் வந்துள்ள பெண்கள், தங்களுக்கு மானஹானி ஏற்படுமோ என்று அஞ்சுகிறார்கள்.

இதெல்லாம் காங்கிரஸ் உருவாக்கியுள்ள விடுதலை உணர்ச்சியை நசுக்கவே செய்யப்பட்டு வருகின்றன என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. சாதாரண சட்டத்தை மரியாதையாக மீறுவோரைத் தண்டிப்பதுடன் அடக்குமுறை நிற்கவில்லை. அது, பெரிதும் மக்களை அவமதிக்கும் நோக்கத்துடன் கொடுங்கோன்மை சர்க்கார் புதிதாக விடுக்கும் உத்தரவுகளை மக்கள் மீறும்படியும் தூண்டுகிறது.

நான் கவனிக்கும் இந்தச் செயல்களிலெல்லாம் நான் ஜனநாயகத் தத்துவத்தைக் காணவில்லை. உண்மையில், உங்கள் ஜனநாயகம் மேலெழுந்தவாரியானது, குறுகிய எல்லைக்கு உட்பட்டது என்ற எனது அபிப்பிராயத்தை, இங்கிலாந்திற்கு என்னுடைய சமீபகால விஜயமானது உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறது.

கிறது. மிகவும் முக்கியமான் விஷயங்களில்கூட, பார்லிமெண்டைக் கலந்து ஆலோசிக்காமலேயே தனி நபர்களோ, அல்லது சிறு கோஷ்டியினரோ முடிவுகள் செய்துவிடுகிறார்கள். அவை, தாங்கள் என்ன செய்கிறோம் என்பது பற்றி அரைகுறையாகவே தெரிந்துகொண்டுள்ள பார்லிமெண்டு அங்கத்தினர்களாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு விடுகின்றன. எகிப்து விஷயத்திலும், 1914-ஆம் வருட யுத்த சம்பந்தமாகவும் அப்படியேதான் நடந்தது. இந்தியா விஷயத்திலும் அப்படியேதான் நடந்து வருகிறது.

ஜனநாயகம் என்று கூறப்படும் ஒரு முறையில், பண்டைய பெருமை வாய்ந்த முப்பது கோடிக்கு மேற்பட்ட மக்களின் விதியைப் பாதிக்கும் தங்கு தடையற்ற அதிகாரம் ஒரு தனி மனிதருக்கு இருப்பதையும், நாசகரமான பயங்கர சக்திகள் ஒன்று திரட்டப்பட்டு அவரது தீர்மானங்களை வற்புறுத்தி அமலுக்குக் கொண்டுவருவது சாத்தியமாக இருப்பதையும் காணும் போது எனது உடலும் உள்ளமும் வெதும்புகின்றன. இது ஜனநாயகத்திற்கு நேர்மாறானது என்பதே எனது கருத்தாகும்.

இந்திய, பிரிட்டிஷ் மக்களிடையே ஏற்கனவேயே மனக்கசப்பும் வெறுப்பும் தாண்டவமாடுகின்றன. இந்த அடக்கு முறை நீடித்தால், அந்த மனக்கசப்பும் வெறுப்பும் மேற்கொண்டு இன்னும் அதிகமாகும். என் பொறுப்பு சம்பந்தப்பட்ட வரையில், நான் அதைத் தடுக்கக் கூடுமாயின், அந்தப் போக்கை எப்படித் தடுப்பது? அதற்காகச் சட்ட மறுப்பை நிறுத்துவது முடியாத காரியம். சட்ட மறுப்பு, எனக்கு நம்பிக்கையைப் பொறுத்த ஒரு சித்தாந்தமாகும்.

நான் என்னை இயற்கையில் ஒரு ஜனநாயகவாதி என்றே கருதுகிறேன். ஜனநாயகம் அதன் விருப்பத்தை அமலுக்குக் கொண்டு வர ஸ்தூல பலாத்காரத்தை உபயோகிக்கக் கூடாது. அவ்விதம் உபயோகிப்பது, நான் உருவகப்படுத்திக்கொண்டுள்ள ஜனநாயகத்திற்கு முற்றிலும் முரணாகும். ஸ்தூல பலாத்காரம் அவசியமென்றே அல்லது நியாயமென்றே கருதும்படங்களில், அதன் ஸ்தானத்தில் அதற்கு நியாயமான பிரதியாகவே சட்ட மறுப்பு உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது, தானே துன்பத்திற்கு உள்ளாகும் ஒரு முறையாகும். அத்திட்டத்தின் ஓர் அம்சம் என்னவென்றால், குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பங்களில் சட்ட மறுப்பு வாதி இறுதிவரையில் உண்ணாவிரதம் இருந்துகூடத் தம்மைத் தாமே தியாகம் செய்ய வேண்டும். அத்தகைய நேரம் இன்னும் எனக்கு வரவில்லை. அத்தகைய முறையைக் கைக்கொள்ளும் படி, என் உள்ளத்திலிருந்து மறுக்கமுடியாத அழைப்பு இன்னும் வரவில்லை. ஆனால், வெளியே நிகழ்ந்து வரும் சம்பவங்கள், என்னை அடியோடு கலங்க வைப்பதற்குப் போதிய அளவு அபாயகரமாக இருக்கின்றன. ஆகையால், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் சம்பந்தமாக ஓர் உண்ணாவிரதத்தின் சாத்தியக் கூறுபற்றி

உங்களுக்கு எழுதியுள்ள நான், சமீபத்திலேயே அத்தகைய மற்றொரு உண்ணாவிரதம் இருக்கும்படியான நிலைமை ஏற்படலாம் என்பது பற்றியும் உங்களுக்குக் கூற வேண்டும். அவ்விதம் கூறாவிடில், நான் உங்களிடம் உண்மையுடன் நடந்துகொண்டவனாக மாட்டேன்.

நான் உங்களுடன் நடத்திய கடிதப் போக்குவரத்து யாவும், எங்கள் பக்கத்தில் முற்றிலும் ரகசியமாக இருக்கிறதென்பதை நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. சர்தார் வல்லபாய் பட்டேலும், எங்களுடன் சேர்ந்துகொள்ளுவதற்காக இப்போது அனுப்பப்பட்டுள்ள மகாதேவ தேசாயும் மாத்திரம் அதையெல்லாம் பற்றி அறிவார்கள். ஆனால், இந்தக் கடிதத்தை எப்படி உபயோகிக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்பினாலும், சந்தேகமின்றி அப்படியே உபயோகித்துக்கொள்ளலாம்.

உங்கள் உண்மையுள்ள,

எம். கே. காந்தி

3

பிரிட்டிஷ் பிரதம மந்திரிக்கு எச்சரிக்கை

[தாழ்த்தப்பட்டோருக்குத் தனித் தொகுதி அளிப்பதெனப் பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் செய்த முடிவைக் கண்டித்தும், தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு இழைக்கப்பட்டுள்ள அந்த அநீதியை எதிர்த்து இறக்கும்வரையில் உண்ணாவிரதம் இருக்கப் போவதென்ற தீர்மானத்தை அப்போது பிரிட்டிஷ் பிரதம மந்திரியாக இருந்த ஜேம்ஸ் ராம்ஸே மெக்டொனால்டுக்கு அறிவித்தும், காந்திஜி அவருக்கு எழுதிய சரித்திரப் புகழ்பெற்ற மற்றொரு கடிதத்தின் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது :]

எராவ்டா சென்ட்ரல் சிறை,

ஆகஸ்டு 18, 1932

அன்பார்ந்த நண்பர் அவர்களுக்கு,

தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் பிரதிநிதித்துவப் பிரச்சனைபற்றி நான் சென்ற மார்ச் மாதம் 11-ஆம் தேதி சர் சாமுவல் ஹோருக்கு எழுதிய கடிதத்தை, அவர் உங்களுக்கும் மந்திரி சபைக்கும் காட்டி யிருப்பார் என்பதில் சந்தேகம் இருக்கமுடியாது. அந்தக் கடிதத்தை இந்தக் கடிதத்தின் ஒரு பகுதி யாகவே எண்ணி, அத்துடன் சேர்த்தே இதை வாசிக்க வேண்டும்.

சிறுபான்மையோர் பிரதிநிதித்துவ சம்பந்தமாகப் பிரிட்டிஷ் சர்க்காரின் தீர்மானத்தை நான் வாசித்தேன். அவ்விஷயமாகப்

பிறகு ஆலோசித்துக் கொள்ளலாமென்று இருந்தேன். சர் சாமுவல் ஹோருக்கு நான் எழுதிய கடிதத்தையும், செயின்ட் ஜேம்ஸ் மாளிகையில் 1931 நவம்பர் மாதம் 13-ஆம் தேதி நடந்த லண்டன் வட்ட மேஜை மகாநாட்டின் சிறுபான்மையோர் கமிட்டியில் நான் செய்த பிரகடனத்தையும் தொடர்ந்து, உங்கள் தீர்மானத்தை நான் என் உயிரைக் கொடுத்து எதிர்க்க வேண்டிய வகை இருக்கிறேன். அவ்விதம் செய்வதற்கான ஒரே வழி, இறக்கும் வரையில் உண்ணாவிரதம் இருப்பதாகப் பிரகடனம் செய்வதே யாகும். உண்ணாவிரதத்தின் போது, உப்புடனே அல்லது உப்பில்லாமலோ தண்ணீரையும் சோடாவையும் தவிர வேறெதுவும் சாப்பிடப் போவதில்லை.

உண்ணாவிரதத்தின் போது, பிரிட்டிஷார் தாங்களாகவோ அல்லது பொதுஜன அபிப்பிராயத்தின் நிர்ப்பந்தத்தாலோ தங்கள் தீர்மானத்தை மாற்றிக்கொண்டு, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு வகுப்பு வாரித் தேர்தல் தொகுதி திட்டத்தை வாபஸ் செய்வார்களாயின், உண்ணாவிரதம் நின்றுவிடும். தாழ்த்தப்பட்டோரின் பிரதிநிதிகள், பொது வாக்குரிமையின் கீழ், அது எவ்வளவு பரந்த முறையில் இருப்பினும், பொதுத் தேர்தல் தொகுதியிலேயே தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்.

மேலே கூறப்பட்ட விதமாகப் பிரஸ்தாபத் தீர்மானம் மாற்றப்பட்டாலொழிய, உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள உண்ணாவிரதம் அடுத்த செப்டம்பர் மாதம் 20-ஆம் தேதி மத்தியானத்திலிருந்து அமலுக்கு வரும். முன்னதாகவே உங்களுக்கு நிறைய அவகாசம் கொடுப்பதற்காக, இந்தக் கடிதத்தின் நகலை உங்களுக்குத் தந்தி மூலம் அறிவிக்கும்படி இங்கேயுள்ள அதிகாரிகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். எப்படியாயினும், மிக மிக மெதுவான வழியின் மூலம் இந்தக் கடிதம் வந்தால்கூட, உற்ற காலத்தில் இக்கடிதம் உங்களுக்குக் கிடைக்கும்படியாக இதைப் போதிய அளவு முன்னதாகவே அனுப்பியுள்ளேன்.

இந்தக் கடிதத்தையும், ஏற்கனவே நான் குறிப்பிட்டுள்ள படி சர் சாமுவல் ஹோருக்கு நான் எழுதிய கடிதத்தையும் அதிசீக்கிரத்தில் பிரசுரிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். என் சம்பந்தப்பட்டவரையில், நான் இம்மியளவும் வழுவின்றிச் சிறைவிதிகளின்படி நடந்து வருகின்றேன். எனது நண்பர்களான சர்தார் வல்லபாய் பட்டேல், ஸ்ரீ மகாதேவ தேசாய் இவ்விருவரையும் தவிர, வேறு எவருக்கும் எனது விருப்பத்தையோ அல்லது அந்த இரண்டு கடிதங்களில் உள்ள விவரங்களையோ நான் வெளியிடவில்லை. இதுதான், அவற்றைச் சீக்கிரமாக வெளியிட வேண்டுமென்ற எனது வேண்டுகோளுக்குக் காரணம்.

நான் எடுத்துக்கொண்டுள்ள தீர்மானத்தைக் குறித்து வருந்துகிறேன். என்னை நான் மதப்பற்றுள்ளவன் என்று கூறிக் கொள்ளுகிறேன். எனவே, அத்தீர்மானத்தைத்

தவிர, எனக்கு வேறொரு வழியும் இல்லை. சர் சாமுவல் ஹோருக்கு நான் எழுதியுள்ள கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பது போல், தரும சங்கடமான நிலைமையிலிருந்து தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுவதற்காகப் பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் என்னை விடுதலை செய்யத் தீர்மானித்தாலும்கூட, எனது உண்ணாவிரதம் தொடர்ந்து நடைபெறும். வேறு எந்த முறையைக் கொண்டும், நான் அத்தீர்மானத்தை எதிர்ப்பதில் நம்பிக்கை வைக்க முடியாது. கௌரவமற்ற எந்த முறையைக் கொண்டும் விடுதலை பெற நான் விரும்பவில்லை.

எனது தீர்மானம் நேர் பாதையிலிருந்து தவறிவிட்டதாக இருக்கலாம். தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குத் தனித் தொகுதி ஏற்படுத்துவது, அவர்களுக்கோ அல்லது ஹிந்து மதத்திற்கோ அபாயகரமானது என்று நான் கருதுவது முற்றிலும் தவறாக இருக்கலாம். அது அப்படியாயின், எனது வாழ்க்கைத் தத்துவத்தின் மற்ற அம்சங்கள் சரியாக இருக்க முடியாது. அந்நிலையில், உண்ணாவிரதத்தின் மூலம் என்னுடைய மரணமானது நான் செய்த தவறுக்கு ஒரு பிராயச்சித்தமாக இருப்பதுடன், என்னுடைய விவேகத்தில் குழந்தையைப் போல் மிகுந்த நம்பிக்கை வைத்துள்ள எண்ணிக்கையற்ற ஆடவர்கள், பெண்கள் முதலியோரின் பளுவையும் அகற்றியதாக இருக்கும். அதற்கு மாறாக, எனது தீர்மானம் சரியாக இருக்குமாயின், - அது சரி என்பதில் எனக்குச் சிறிதும் சந்தேகமில்லை - நான் உத்தேசித்துள்ள முறை, சென்ற கால் நூற்றாண்டுக்கு மேலாக நான் மிகுந்த வெற்றியுடன் முயற்சித்து வந்துள்ள வாழ்க்கைத் திட்டத்தின் பூர்த்தியையே காட்டுவதாகும்.

தங்கள் நம்பிக்கையுள்ள நண்பன்,

எம். கே. காந்தி.

4

வைக்கம் சத்தியாக்கிரகம்

[இந்தியாவின் தென்கோடியில் யாருக்கும் தெரியாத ஒரு சிறு ஊரான வைக்கம், திடீரென்று இந்தியாவெங்கும் மிகுந்த பரபரப்பை உண்டாக்கியதுடன், உலகத்தின் கவனத்தையும் இழுத்தது. அதுபற்றிய விவரங்களைக் கீழே காணலாம்:]

1925-ஆம் ஆண்டில் காந்திஜி வட இந்தியாவில் தமது சுற்றுப்பிரயாணம் முடிந்த பின், தென்னிந்தியாவில் யாத்திரை செய்ய முற்பட்டார். அவ்வருடம் மார்ச் மாதம் 7-ஆம் தேதி அவர் சென்னைக்கு விஜயம் செய்தார். வடக்கே ஹிந்து - முஸ்லிம்

பிரச்னையை அவர் சமாளிக்க வேண்டியிருந்ததெனில், வைதிகர்களின் பலம் பொருந்திய கோட்டையாக விளங்கிய தென்னிந்தியாவில், அவர் தீண்டாமைப் பிரச்னையைச் சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது. மார்ச் 9-ஆம் தேதி அவர் வைக்கத்திற்குச் சென்றார். அப்போது அங்கே ஒரு வருட காலமாகச் சத்தியாக் கிரகம் நடந்து கொண்டிருந்தது.

வைக்கம் சத்தியாக்கிரகத்திலிருந்துதான், தீண்டாமைத் தீமையின் கொடுமையை முதன் முதலாக எல்லோரும் அறிந்து கொண்டனர். தீண்டாதார் எனப்படுவோர் கோவில்களுக்குச் செல்லும் ரஸ்தாக்களிலோ, கோவில்களைச் சுற்றியுள்ள ரஸ்தாக்களிலோ சென்றால் கோவில்கள் தீட்டாகிவிடும் என்றார்கள் சாதி ஹிந்துக்கள், பிறகு, தீண்டாதாரின் நிழல் பட்டால் கோவில்களுக்குச் செல்லும் பக்தர்கள் தீட்டாகிவிடுவார்கள் என்றனர். தீண்டாதார்களிடையே ஈழவர் சாதியைச் சேர்ந்த சுமார் பத்து லட்சம் பேர் இருந்தனர்; கல்வியிலோ, பண்பாட்டிலோ அவர்கள் வேறெவருக்கும் குறைந்தவர்கள் அல்ல. விவசாயத் தொழிலாளர்களான மூன்று லட்சம் புலையர்களும் தீண்டாதவராகவே கருதப்பட்டனர். அவர்களுடைய ஊழியம் இன்றேல், சாதி ஹிந்துக்கள் ஒரு நாள்கூட வாழ முடியாது. இவர்களைத் தவிர அங்கிருந்த மூன்று லட்சம் பறையர்களையும் தீண்டாதாராகவே கருதினர். எல்லாச் சமூகத்தினருக்கும் உபயோகமான வெல்லம் உற்பத்தி செய்வதற்கு இன்றியமையாத சாணர்களும் தீண்டாதவராகவே இருந்தனர். ஆனால், வைக்கத்தில் நடந்த சத்தியாக் கிரகத்தின் உடனடியான நோக்கம், கோயில்களைச் சுற்றியுள்ள சாலைகளில் செல்ல சாதி ஹிந்துக்களைப் போல் தீண்டாதாருக்கு சம உரிமை அளிக்க வேண்டும் என்பதே. அந்தச் சாலைகளில் செல்ல ஹிந்துக்கள் அல்லாதாருக்கும் உரிமை இருந்தது. அப்படியிருக்க ஹிந்து சமூகத்தைச் சேர்ந்த தீண்டாதாருக்கு அந்த சாலைகளில் செல்ல ஏன் உரிமை மறுக்கப்படவேண்டும் என்பதே சத்தியாக்கிரகிகளின் கேள்வியாகும்.

திருவாங்கூர் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், மலையாளம் சம்பந்தப்பட்டவரையில் வைக்கத்தில் நடந்த இயக்கம் ஒரு பரிசோதனையே. சாலைகளில் செல்வதற்கு, திருவாங்கூரிலுள்ள ஆறில் ஒரு பகுதி மக்களான தீண்டாதாருக்குத் தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தத் தடையை எதிர்த்தே பின்னர் புகழ் பெற்ற வைக்கம் சத்தியாக்கிரகம் நடந்தது.

அதையொட்டி காந்தி திருவாங்கூருக்கு விஜயம் செய்தார். வைதிகர்களான நம்பூதிரிகளையும் மகாராணியையும் பேட்டிகண்டு பேசினார். வைக்கம் சத்தியாக்கிரகம் இந்தியாவெங்கும் பரபரப்பை உண்டாக்கியது. அங்கே பல மாதங்கள் வரையில் சத்தியாக்கிரகம் நடந்த பிறகு, அதிகாரிகள் பிடிவாதத்தைக் கைவிட்டு, கோவிலைச் சுற்றி மூன்று புறங்களில் உள்ள சாலைகளைத் தீண்டாதாருக்குத் திறந்து விட்டனர். இவ்விதமாக, வைக்கம்

சத்தியாக்கிரகிகளின் தியாகமும், காந்திஜியின் ஆதரவும் இறுதியில் வெற்றி யளித்தன; மலையாளத்தில் நிலவி வந்த தீண்டாமைத் தீமையின் கொடுமையும் தணியத் தொடங்கியது.

5

மூன்று வருந்தத்தக்க சம்பவங்கள்

[இந்தத் தலைப்பின் கீழ் 1934 மே மாதம் 4-ஆம் தேதி 'ஹரிஜனி'ல் மகாத்மா காந்தி எழுதிய கட்டுரை கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.]

ஏப்ரல் மாதம் 25-ஆம் தேதி பீகாரில் ஹரிஜன சுற்றுப் பிரயாணத்தை ஆரம்பித்தேன். முதல் இடமாக அர்ராவுக்குச் சென்றேன். வழியில் ஒரு ஜமீன் தாரின் கோவிலுக்குச் செல்ல வேண்டி யிருந்தது. அந்த ஜமீன் தார் ஹரிஜனங்களுக்குக் கோவிலைத் திறந்து விட்டவர். அவரிடமிருந்து ஒரு பண முடிப் பைப் பெறவே அங்கே சென்றேன். சனாதனிகள் கருப்புக்கொடிகளைக் காட்டித் தடை செய்வார்கள் என்று பயந்த வரவேற்புக் குழுவினர், நான் ஒரு லாரியில் செல்ல வேண்டுமென்று யோசனை கூறினர். அவ்விதம் என்னை ஒருவருக்கும் தெரியாமல் கொண்டு சென்றால் சனாதனிகளுக்குச் சந்தேகம் ஏற்படாதென்றும், எனவே அவர்களால் தடை ஏற்படாமல் லாரி தப்பலாமென்றும் அவர்கள் நம்பினர். ஆனால், எங்கள் துரதிர்ஷ்ட வசமாக கருப்புக் கொடிகாரர்கள் அத்தந்திரத்தை எதிர்பார்த்தவர்களாய், நாங்கள் இருந்த லாரி நெருக்கமான கூட்டத்தினிடையே வந்ததும், அதை நோக்கிப் பாய்ந்து வந்தார்கள். எனினும், சமுத்திரத்தில் ஒரு துளிபோல் அந்த மாபெரும் கூட்டத்தில் அவர்கள் எம்மாதிரம்? மற்றவர்கள் அவர்களை அடக்கி, சக்கரங்களைப் பிடித்துத் தொங்கிக்கொண்டிருந்த அவர்களை அப்பால் இழுத்துக்கொண்டு போய் விட்டார்கள். அந்தக் காட்சியை என்னால் சகிக்க முடியவில்லை. ஏதோ அதிர்ஷ்டத்தினால்தான் எவருக்கும் கடுமையான காயம் ஏற்படவில்லை.

கூட்டத்தினர், சனாதனிகளின் தடையைச் சகிக்கக்கூடிய மன நிலையில் இல்லை என்பது நிச்சயமாகத் தெரிந்தது. 'பக்டோ' (பிடியுங்கள், பிடியுங்கள்) என்ற பயங்கரமான கூக்குரல்கள் வானளாவின. சனாதனிகளால் கையாளப்பட்ட முறையும் சாந்தமானதாக இல்லை. கருப்புக் கொடிகாரர்களும் தாங்கள் காய மடைந்தே தீருவதென உறுதி கொண்டனர். ஏனெனில், சனாதனிகளின் தலைவர், தங்களுடைய முட்டுக்கட்டைத் திட்டத்தை ஆரம்பித்தபோதே, தாங்கள் காயமடைந்தாலும் லட்சியம் செய்யப் போவதில்லையென்று என்னிடம் வீம்பு பேசினார்கள். எனவே, மற்றவர்கள் தங்களைப் பிடித்து அப்பால் கொண்டுபோவதை அவர்கள் எதிர்த்தனர்.

சோககரமான இந்தக் காட்சியை நான் திக்கற்ற நிலையில் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். நான் என் லட்சியத்தைவிட்டு வந்த வழியே திரும்பிச் செல்லுவதாக இருந்தாலொழிய, அந்த நிலைமையைச் சமாளிக்கத் தாற்காலிகமான முறை எதுவும் எனக்குத் தோன்றவில்லை. எனவே, கருப்புக்கொடிகாரர்களைத் தூக்கி அப்பால் கொண்டு செல்லுவதற்கு நான் இசைய வேண்டியிருந்தது. அங்கே போலீசாரும் இருந்தனர். அவர்களும், தடை செய்வோருக்கு எவ்விதக் காயமுமின்றி அவர்களை அப்புறப்படுத்த முயற்சித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். யாருக்கும் கடுமையான காயம் எதுவும் இல்லையென்றாலும், என் உடலில் ஊடுருவிப் பாய்ந்து என்னை உருக வைப்பதற்கு அந்தக் காட்சி போதுமானதாக இருந்தது. விவரிக்க முடியாத ஓர் உணர்ச்சி என்னை ஆட்கொண்டது. மூர்ச்சையாக வருவதுபோல் எனக்குத் தோன்றியது. என்னையறியாமலேயே என் உள்ளம் இடைவிடாது ஜபித்துக் கொண்டிருக்கும் ராமநாமத்தை, மனமறிந்து அப்போது ஜபிக்க ஆரம்பித்தேன். அது என்னை ஒரு நிலைப்படுத்தியது. எனக்கு என்ன நேர்ந்தது என்பதையோ, அல்லது என் இதயம் என்ன பாடுபடுகிறது என்பதையோ யாரும் அறிந்து கொள்ளாமலேயே, நான் அன்றைய அலுவல்களைச் செய்து முடிப்பது சாத்தியமாயிற்று.

நாங்கள் கோவிலுக்குச் சென்று, பண முடிப்பைப் பெற்றுக்கொண்டோம். பிறகு அர்ராவில் நடக்கும் கூட்டத்திற்கு மோட்டாரில் சென்றோம். அங்கே சந்தடியும் கூக்குரலும் அதிகமாக இருந்ததால், உபசாரப் பத்திரத்திற்கும் பணமுடிப்பிற்கும் பதிலாக ஒரு சில வார்த்தைகளுக்குமேல் எதுவும் சொல்ல சாத்தியப்படவில்லை. அர்ராவிலிருந்து நாங்கள் ரெயில் வண்டியில் புறப்பட்டு, மத்தியானம் பக்ஸாருக்குச் சென்றோம். பக்ஸாரிலும் கொடி ஆர்ப்பாட்டம் இருந்தது. என்னும், என் மோட்டார் அந்த இடத்தைப் பத்திரமாகக் கடந்துவிட்டது. ஆனால், மீரா பென் மோட்டாரின்மீது ஒரு தடியடி விழுந்தது. நான் அங்கே சென்ற 15 நிமிஷங்களுக்குள், வரவேற்புத் தொண்டர்களுக்கும் கருப்புக்கொடிகாரர்களுக்கும் சச்சரவு நடந்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன். அவ்வளவு பெரிய ஜனக் கூட்டத்தில் கருப்புக் கொடிகாரர்களின் தொகை முப்பதுக்குமேல் இராது. அச்செய்தியைத் தொடர்ந்து மூன்று தொண்டர்கள் உள்ளே வந்தார்கள் அவர்களில் இருவருக்கு மண்டையில் காயம் ஏற்பட்டிருந்தது. மூன்றாவது நபருக்குக் கை வீங்கியிருந்தது. சனாதனிகளின் அடிகளைத் தடுத்தபோது தாங்கள் காயமடைந்ததாக அவர்கள் கூறினர். ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களின் அமளியைக் கண்டு கோபாவேசம் கொண்ட கூட்டத்தினரை, வரவேற்புத் தொண்டர்கள் சமாதானம் செய்து கொண்டிருந்தார்களாம். சில சனாதனிகளுக்கும் காயம் ஏற்பட்டது நிச்சயமென்றும் அவர்கள் என்னிடம் கூறினர்.

பொதுக்கூட்டத்திற்குச் செல்ல வேண்டிய நேரம் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. நான் சஞ்சலப்பட்டுக்கொண்டிருந்தேன். அந்தச் சம்பவம் என் மனத்தில் பசுமையாக இருந்தது. சிவப்புக் கந்தல் துணியைக் கண்டு காளை வெறிப்பது போல், என் மோட்டாரைக் கண்டு கருப்புக் கொடிகாரர்கள் வெறிக்கலாமென்று எனக்குத் தோன்றியது. எனவே, தக்கர் பாபாவுடனும் விந்தியா பாபுவுடனும் கலந்தாலோசித்து, நான் கூட்டத்திற்கு நடந்து செல்லுவதென்று தீர்மானித்தேன். நான் நடந்து செல்லுவது கருப்புக் கொடிகாரர்களின் கோபத்தைத் தணித்து, அனுதாபிகளும் ஆதரவாளர்களும் அடங்கிய கூட்டத்தினரையும் சாந்தப்படுத்தலாமென்று கருதினேன். விந்தியா பாபு முன்சென்று, நான் கூட்டத்திற்கு நடந்து செல்ல உத்தேசித்திருப்பதாயும், எனவே யாரும் கூக்குரலிடவோ, என் கால்களைத் தொட முயற்சிக்கவோ, கருப்புக் கொடிகாரர்களைத் தொந்தரவு செய்யவோ கூடாதென்றும் கூட்ட ஜனங்களிடம் கூறினார். கூட்டம் நடந்த இடம் ஒரு மைல் தூரத்திற்குக் குறைவாகவே இருக்கும். வழி நெடுக, இரு வரிசைகளிலும் ஏராளமான மக்கள் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். நடுவில், நான் செல்லுவதற்குத் தாராளமாக இடமும் விட்டிருந்தார்கள். அந்த நடை எனக்கு ஒரு ஸ்தல யாத்திரையாக இருந்தது. தக்கர் பாபாவும் விந்தியா பாபுவும் என்னுடன் கூட வந்தார்கள். கூட்டம் மிகவும் வெற்றிகரமாக நடந்தது. ஏராளமான ஜனங்களும் நான் பேசியதை, சிறிதும் சந்தடி செய்யாமல் மௌனமாகக் கவனித்துக் கேட்டார்கள். நான் கேள்விப்பட்டதையும் பார்த்ததையும் விவரித்துக் கூறினேன். வரவேற்புத் தொண்டர்களால் ஏதாவது காயமேற்பட்டிருக்குமாயின், நான் அதற்காக ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களின் மன்னிப்பைக் கோருவதாகக் கூறினேன். அச்சம்பவங்களைக் குறித்து மேற்கொண்டு விசாரிப்பதாகவும் உறுதி கூறினேன்.

கூட்டம் முடிந்ததும், நான் என் ஜாகைக்குத் திரும்பவும் நடந்தே சென்றேன். ஜாகைக்குச் சென்ற உடனே அங்கே ஒரு சனாதனியைக் கண்டேன். அவர் தமது மண்டையில் ஏற்பட்ட ஒரு காயத்தைக் காட்டியதுடன், மற்றும் சிலரும் காயமடைந்துள்ளனர் என்றும், அவர்களில் ஒருவர் நிச்சயமாக இறந்து விடுவார் என்றும் என்னிடம் கூறினார். அவர்கள் யாவரும் ஆஸ்பத்திரியில் இருந்தனர். நான் தக்கர் பாபாவை ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பினேன். அதன் மத்தியில் நான் ஸ்டேஷனுக்குச் செல்ல ஆயத்தம் செய்து கொண்டிருந்தேன். பிரயாண ஏற்பாடுகள் முடிந்ததும், நானும் தக்கர் பாபாவைப் பின்தொடர்ந்து ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்று, காயமடைந்தவர்களைப் பார்வையிட்டேன். மொத்தம் அங்கே நால்வரே இருந்தனர் அவர்களில் எவர் இறந்து விடுவார் என்று சனாதனி கூறினாரோ, அவர் அப்படியொன்றும் மோசமான நிலையில் இல்லவே இல்லை. அவருக்குத் தலையில் காயம்பட்டிருந்தது. அவர் தம்மைப் பரிசோதிப்பதற்காக

டாக்டரின் வரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். அவரால் என்னுடன் எவ்விதத் தடுமாற்றமுமின்றி நீண்ட நேரம் பேச முடிந்தது. அவர் முற்றிலும் சுயப்பிரக்ஞையுடனேயே இருந்தார். அவருக்கு ஏற்பட்ட காயங்களைக் கடுமையானவை என்று நான் வருணிக்க முடியாது. அவரது நிலைமை பற்றி டாக்டரும் பயப்படவில்லை. மற்ற மூவருக்கும் அதிகக் காயமில்லை. தங்களை அடித்தவர்களில் ஒருவரைத் தாங்கள் அடையாளம்கூற முடியுமென்றும், அவர் வரவேற்புக் குழுவினராகிய ரிப்பனை அணிந்துகொண்டிருந்ததாயும் காயமடைந்திருந்த நால்வரும் கூறினர்.

அங்கே எல்லாவற்றையும் விவரமாக விசாரிக்க என்னால் இயலாததால், அடித்தவர்களின் பெயர்களையும் அல்லது அடையாளங்களையும், அங்கே நிகழ்ந்த முழு விவரங்களையும் எனக்கு எழுதியனுப்பும்படி அவர்களைக் கேட்டேன். காயமடைந்த வரவேற்புத் தொண்டர்கள் என்னிடம் சொன்னதையும் அவர்களிடம் கூறினேன். அத்தொண்டர்கள் சனாதனிகளை அடித்திருந்தாலோ அல்லது அடிக்கும்படி மற்றவர்களைத் தூண்டியிருந்தாலோ, என்னால் சாத்தியமான பிராயச்சித்தத்தைச் செய்வதாயும் அவர்களுக்கு உறுதி கூறினேன். வரவேற்புத் தொண்டர்களைப் போல் சனாதனிகளிடமும் எனக்கு அவ்வளவு அன்பு உண்டென்றும் அவர்களிடம் கூறினேன். நான் ஆஸ்பத்திரிக்கு அவசர அவசரமாகச் சென்று திரும்ப வேண்டியிருந்தது. ஜாஸ்டிக்குச் செல்லும் ரெயில் வண்டியைப் பிடிப்பதற்காக நாங்கள் ஸ்டேஷனுக்கு விரைந்து செல்ல வேண்டியிருந்தது. 26-ஆம் தேதி விடியற்காலம் 2-10 மணிக்கு அந்த வண்டி ஜாஸ்டி போய்ச் சேர்ந்தது.

எங்களுடன் ரெயிலில் பிரயாணம் செய்த பண்டிதலால் நாத்தும் அவரது கோஷ்டியினரும் இரவில் தொந்தரவு கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொரு ஸ்டேஷனிலும் கீழே இறங்கி, 'அவரது லட்சியத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகத் தொடர்ந்து செல்ல அவரை நாங்கள் அனுமதிக்கமாட்டோம்' என்றும், மற்றும் சில சுலோகங்களையும் பலம் கொண்ட வரையில் உரக்கக் கூவினர். அவர்கள் அவ்விதம் கூக்குரலிட்டபோது, எனக்குத் தெரிந்த வரையில் அவர்களை யாரும் எவ்விதத்திலும் தொந்தரவு செய்யவில்லை.

அநேகமாக ஒவ்வொரு ஸ்டேஷனிலும் என்னை வரவேற்பதற்காக ஜனக்கூட்டம் வந்தது. எனது பிரயாணத்தை நிறுத்தி விடும்படி செய்வதற்கோ, அவரையும் அவரது கோஷ்டியினரையும் பொதுமக்கள் ஆத்திரமடைந்து கடுமையாகத் தாக்கும்படி செய்வதற்கோ சனாதனிகள் முயற்சித்துக்கொண்டிருக்கையில், பொதுமக்கள் பேசாமல் இருந்தனர். இவ்விதமாக, நாங்கள் ஜாஸ்டி போய்ச் சேர்ந்தோம். ஜாஸ்டி ஸ்டேஷனில் கூட்டம் ஜனசமுத்திரம் போல் இருந்தது. ஸ்டேஷனில் போதிய விளக்குகள் இல்லை. எனவே, நான் ஜனங்களின் முகங்களைப்

பார்க்க முடியவில்லை. போலீசாரும் இருக்கத்தான் செய்தார்கள். போலீசாரும் தொண்டர்களுக்குப் பக்கத்தில் நின்று என்னை அழைத்துச் செல்லுவதில் பங்கு எடுத்துக்கொண்டார்கள்.

நாங்கள் சிரமப்பட்டு, பிரயாணிகளிடமிருந்து டிக்கெட்டுகளை வாங்கும் ஸ்டேஷன் கதவிற்கு அருகில் வந்தோம். முச்சுத் திணறும்படி செய்யும் கூட்டத்தினிடையே நாங்கள் செல்ல வேண்டியிருந்தது. கூட்டத்தின் நடுவே ஆங்காங்கு ஏராளமான கருப்புக் கொடி ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களும் இருந்தனர். போலீஸ் அதிகாரிகளும் தொண்டர்களும் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு என்னை மோட்டார் இருந்த இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். என்னுடன்கூட மோட்டாரில் ஏறிக்கொள்ள இருந்த தக்கர் பாபா வினால், ஜனநெருக்கம் காரணமாக அவ்விதம் செய்ய முடிய வில்லை. அவருக்காக மோட்டாரை நிறுத்திக்கொண்டிருப்பது அபாயகரமாகத் தோன்றியது. எனவே, மோட்டார் கூட்டத் தினூடே மிகவும் மெதுவாக நகரத் தொடங்கியது. மோட்டாரின் மேற்புறத்தில் கடுமையான அடிகள் விழுந்தன. மேற்புறம் எங்கே சிதல் சிதலாகிவிடுமோவென நான் ஒவ்வொரு விநாடியும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். இதன் மத்தியில் பின்புற முள்ள கண்ணாடியின் மீது ஓர் அடி விழுந்தது. உடைந்த கண்ணாடித் துண்டுகள் என் பக்கத்தில் விழுந்தன. மோட்டாரின் முன்புற ஆசனத்தில் உட்கார்ந்திருந்த சசிபாபு, கண்ணாடியைக் குறி வைத்து யாரோ ஒரு கல்லை விட்டெறிந்திருக்கிறார் என்று நிச்சயமாகக் கூறினார். எனக்கு அது நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை. எனினும், உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படாவிட்டாலும், நான் படுகாயத்திலிருந்து தப்பினேன் என்பதை அறிந்தேன்.

சனாதன தருமத்தின் பிரதிநிதிகள் அவ்வளவு இழிவாகவும் முர்க்கத்தனமாகவும் நடந்துகொண்டதைக் காண நான் வருந்துவதுடன், வெட்கமும் அடைகிறேன். வர்ணச்சிரம சுயராஜ்ய சங்கத்தின் பெயரால் இந்த ஆர்ப்பாட்டங்களை உருவாக்கிய சில மனிதர்களின் நடத்தைக்கு, எவ்வித நியாயமும் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

6

மதுவிலக்கின் சமூகநல அம்சம்

[ஜான் பார்னபாஸ்]

குடியை நாம் எவ்வளவுதான் வெறுத்தாலும், அதை ஒழிப்பதற்கு முயற்சி செய்தாலும், குடிப்பவர்களின் நிலைமையை நாம் நியாயமாக அனுதாபத்துடன் கவனித்து, அவர்களுடைய சங்க

டங்களைப் புரிந்து கொள்ள முயற்சிக்கலாம். இந்தப் பிரச்னையின் சமூக நல அம்சத்தை கவனிக்காமல் தயாரிக்கப்படும் எந்த மதுவிலக்குத் திட்டமும், ஒருவருக்கு உதவி செய்யும் முயற்சியிலேயே அவருக்குக் கெடுதல் விளைவித்துவிடும்.

குடிக்கு அவசியம்

மனிதனின் பல்வேறு விதமான தேவைகளுக்குப் பல்வேறு விதமான காரணங்களிருக்கின்றன. குடிப்பழக்கமே கூடாது என்று நாம் அடியோடு கண்டிக்கும் போது, சமூகத்தில் ஒரு பகுதியினருக்கு அதனால் ஏற்படும் நன்மையையும் நாம் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். சாதாரணமாக ஒருவன் வேண்டுமென்றே குடிப்பதில்லை. ஏதோ சில வெளிக்காரணங்களினாலேயே அவன் குடிக்கிறான். இந்தியாவில் கள்ளுக்கடையை “ஏழைகள் கிளப்” என்றே சொல்லலாம். வசதி உள்ளவர்களுக்கு வில்லிங்டன் கிளப்புகளும், ஜிம்கானா கிளப்புகளும், இன்னும் பலவிதமான கிளப்புகளும் இருக்கின்றன. அவர்கள் மற்றவர்களுடன் கலந்து பழகுவதற்கும், தேவையில்லாதபோதுகூடப் பொழுதுபோக்கு வதற்கும் அவை உதவி செய்கின்றன. அதே மாதிரி ஏழைகளுக்குக் கள்ளுக்கடைகள் பயன்படுகின்றன. நாள் பூராவும் தொழிற்சாலையின் புழுதியிலும், சப்தத்திலும் வேலை செய்துவிட்டுக் கொஞ்ச நேரம் அங்கே அவனுக்குப் பொழுது போகிறது. அவன் வீடு என்று சொல்லிக் கொள்ளும் நெருக்கமான, அசுத்தமான அவனுடைய அறைகளில் அதற்கு வாய்ப்புக் கிடைக்காது. குழந்தைகளின் அழுகையிலிருந்து அங்கே அவன் தப்பித்துக் கொள்ள முடிகிறது. தன்னைப்போல் அதே விஷயங்களில் அக்கறை உள்ள மற்றவர்களுடன் கலந்து உறவாடவும் முடிகிறது. கள்ளுக்கடை ஒரு ஜனநாயக ஸ்தாபனம். ஜாதி, மதபேதமில்லாமல் எல்லோரும் அங்கே வரலாம். அங்கே சென்றவுடன் எல்லோரும் சம நிலைக்கு வந்து விடுகிறார்கள். மனித உணர்ச்சிகளைத் தாண்டி அங்கே ஒரு கனவு வாழ்க்கையில் இருக்க முடிகிறது!! அதனால் தான் மதுவிலக்கு என்பது வசதியுள்ளவர்கள் ஏழைகளைத் தாக்கும் ஒரு முயற்சி என்று ஆட்சேபிக்கப்படுகிறது!! பலருடன் கூடிப் பழக வேண்டும் என்ற உணர்ச்சிக்குக் கள்ளுக்கடை வாய்ப்பளிக்கிறது.

பணக்காரன் செல்வத்தில் புரளுகிறான்; சுகங்களை அனுபவிக்கிறான். துக்கம், கவலைகள், வறுமை, மாறுதலை இல்லாத ஒரே மாதிரியான வாழ்க்கை ஆகியவைகளே ஏழையின் விதியாக இருக்கிறது. ஆனால், அவன் குடிக்கும் போது தாற்காலிகமாகவாவது அதையெல்லாம் மறந்து விடுகிறான். அது கூடின நேர சுகமாயிருந்தாலும், குடிப்பதற்கு அது நியாயமான ஒரு காரணமே யாகும். தன்னுடைய மனநிலையை மாற்றிக்கொள்ளுவதற்கு அதை அவன் ஒரு மந்திரக் கோலாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

அவனுடைய அன்றாட வேலையில் எவ்வளவோ தோல்விகள், ஏமாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. தன் வேலையிலும், அன்றாட மாமூல் வாழ்க்கையிலும் கிடைக்காத திருப்திக்கு ஈடாகக் குடிக்கிறான். தன்னிடமுள்ள ஒரு அளவுக்குட்பட்ட வசதிகளைக் கொண்டு வாழ்க்கையின் மேடுகளை அவன் தாண்ட முடிவதில்லை. அதனால் குடியில் ஒளிந்து கொள்ளுகிறான். பிரத்தியட்ச உண்மைகளிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளும் முயற்சியே அது. மறப்பதற்காகக் குடிக்கிறான்; அதன் மூலம், தான் மறக்க விரும்புவதை இன்னும் அதிகமாக்கிக் கொள்ளுகிறான். இவ்வாறு அவன் தன்னை ஒரு விஷச் சுழலில் சிக்கவைத்துக் கொள்ளுகிறான். சிலருடைய “சிறுமை உணர்ச்சிக்கும், அவமானத்திற்கும்” அது ஆறுதல் அளிக்கிறது. குடி என்பது ஒரு ‘சர்வரோக சஞ்சீவி’ என்று நினைத்துக் கொள்ளுகிறான். அவன் விரும்புவது சாதாரண போதையல்ல. விடுவிறப்பையும், ஆறுதலையும் தேடிக்கண்டு பிடிக்கிறான். அதில் அவனுக்குக் கிடைக்கும் திருப்தி மறு நாள் உழவு மாட்டு வேலைக்கு அவனுக்குப் பலமளிக்கிறது.

குடியின் தேவை மனப்பான்மையை மட்டும் பொறுத்ததல்ல; உடலும் அதை நாடுகிறது. ‘ஹோ’ வென்று அலறும் இயந்திரங்களின் சப்தத்தின் நடுவில் தொழிற்சாலைகளில் தினம் ஆறு மணி முதல் எட்டு மணி வரையில் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களை ஊக்கிவிடுவதற்கு ஒன்றுமில்லை யென்றால், அவர்களுக்கு நிச்சயமாக நரம்புத் தளர்ச்சி ஏற்பட்டுவிடும். அந்த சுகம் எவ்வளவு தாற்காலிகமானதா யிருந்தாலும், குடிப்பதன் மூலம் அவர்களுக்குப் புதிய ஒரு சுதந்திர உணர்ச்சி ஏற்படுகிறது. பொழுது சாயும்போது சோர்வடைந்துள்ள அவனது நரம்புகளுக்குக் குடி ஒரு ஊக்கமளிக்கும் சக்தியாயிருக்கிறது. அவனுடைய கவலைகளையும், வறுமையைப் பற்றிய நினைவையும் மறக்கடித்து விடுகிறது. மாலையில் வேலையிலிருந்து திரும்பும் போது இதைப் பற்றியே அவன் நினைத்துக் கொண்டிருந்தால் அவனுடைய உள்ளமும், உடலும் சீரழிந்துவிடும்.

புள்ளி விவரங்களுக்குத் தனி அர்த்தமுண்டு. இந்தியாவைப் பற்றிய போதிய புள்ளி விவரங்கள் கிடைக்காததால் சில அமெரிக்கப் புள்ளி விவரங்களைக் கொடுக்கிறேன். மனித சபாவம் என்பது, எல்லா இடங்களிலுமே ஒரே மாதிரியானதுதான். ஆகையால், இந்திய நிலைமைக்கும் அது பொருத்தமாயிருக்கலாம். “நீங்கள் ஏன் குடிக்க ஆரம்பித்தீர்கள்?” என்று நியூ யார்க்கில் 246 நோயாளிகளிடம் கேட்கப்பட்டது. கிடைத்த பதில்கள் பின்வருமாறு; பலருடன் கலந்து பழகுவதற்காக—52.5%; சங்கடங்கள்—13%; வைத்திய காரணங்கள்—9.3%; தொழில்—7%; பெரியவர்கள் கற்றுக் கொடுத்தார்கள்—7%; வேலையில்லை—5%; தெரியாது—5%; குஷால் பேர் வழி என்று கருதப்பட வேண்டுமென்பதற்காக—1.2%.

குடியின் தீமைகள்

பொதுவாகப் பார்க்குமிடத்து, குடிக்கு அடிமையானவன் தன்னுடைய பொறுப்புகளை லட்சியம் செய்வதில்லை; முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்ற ஆசையை இழந்து விடுகிறான். அவனுடைய அன்பும் குறைந்து விடுகிறது. “அவன் சமூகத்திற்கு அபாயமாயிருந்தாலும், சாதாரணமாக, பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரிக்குப் போகாமல் தப்பி விடுகிறான்.”

மன உறுதி இல்லாத பலவீனர்களே சுலபமாகக் குடிக்கு இரையாகி விடுகிறார்களென்பது பல ஆராய்ச்சிகளிலிருந்து தெரிகிறது. உறுதியான மனம் இல்லாததால் குடிப்பழக்கம் ஏற்படுகிறது. குடிப்பழக்கத்தினால் மனஉறுதி தளர்ந்து விடுகிறது. இது ஒரு விஷச்சுழல். மனஉறுதியுள்ள ஒருவனுக்கு எவ்வளவோ இதர அக்கறைகள் இருக்கும்; அவன் கவனிக்க வேண்டிய வேறு பல விஷயங்கள் இருக்கும். பொழுது போக்குக்கும், தன்னைத் தானே திருப்தி செய்து கொள்ளுவதற்கும் அவனுக்கு வேறு வாய்ப்புகளிருக்கின்றன. ஆகையால், அவன் சுலபமாக போதையின் கவர்ச்சிக்கு இரையாகிவிட மாட்டான். வழக்கமாகக் குடிக்கும் 100 பேர்களை டாக்டர் ஆண்டர்ஸன் பரிசோதனை செய்தார். இவர்களில் 37 பேர் மனஉறுதி இல்லாதவர்கள்; 7 பேர் புத்திசுவாதீனமில்லாதவர்கள்; 7 பேர் வலிப்புக்காரர்கள்; 32 பேர் களுடைய மனோபாவத்திலேயே கோளாறுகள். இங்கிலாந்தில் முனைக் கோளாறுக்கும், குடிப்பழக்கத்திற்கும் உள்ள சம்பந்தம் .70 முதல் .80 வரை என்று பாரிங்டன் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்.

குடித்தீமை குடிப்பவருடன் நின்றுவிடுவதில்லை. அது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவனுடைய குழந்தைகளுக்குப் பரவுகிறது. குடும்பத்தில் ஸ்திரமற்ற ஒரு நிலைமை ஏற்படுகிறது. அவனுடைய பொருளாதாரத்தையே அது குலைத்து விடுகிறது. குழந்தைகள் ஒன்று, கருவிலேயே பாதிக்கப்பட்டு விடுகின்றன, அல்லது சிசுவாயிருக்கும் காலத்தில் சரியாக கவனிப்பு இல்லாமல் பாதிக்கப்பட்டு விடுகின்றன. இவர்களுக்குச் சரியான கவனிப்போ, பராமரிப்போ இல்லை என்பது பிரசித்தம். சிகாகோவிலுள்ள சிறுவர்கள் கோர்ட்டு முன்பு வந்தவர்களில் 75 சதவிகிதத்தினரின் குற்றங்களுக்குக் காரணம் கவனக் குறைவும், பெற்றோர்கள் குடிகாரர்களாயிருந்ததுமே யொழிய, அவர்களுடைய துரதிருஷ்டம் அல்ல என்பது தெரிந்தது. அவர்களில் 13 பேர்களுடைய வறுமைக்குக் காரணம், தாயாரின் ஒழுக்கக் குறைவாகும்; 160 பேர்களுடைய தகப்பனார்கள் குடிகாரர்களாயிருந்தார்கள்; 92 பேர்களின் தாயார்கள் குடிகாரிகளாயிருந்தார்கள்; 63 பேர்களுடைய தாய், தகப்பன்மார்கள் இருவருமே குடிகாரர்களாயிருந்தார்கள்.

குழந்தைகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதோடு மட்டுமில்லை. குடும்ப வாழ்வின் அமைப்புக்கே ஆபத்து வந்துவிடுகிறது. மதுபானத்தினால் வறுமை ஏற்படுகிறது. வறுமையினால் குற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. குற்றங்களினால் குடும்பங்கள் சீரழிகின்றன. 1887 முதல் 1906 வரையில் அமெரிக்காவில் கணவன் அல்லது மனைவியின் குடிப்பழக்கம் காரணமாக 184, 568 விவாக ரத்துகள் ஏற்பட்டன. அமெரிக்க ஜனக்கணக்கு இலாகா வெளியிட்டுள்ள விவரங்களின்படி, விவாக ரத்துக்களில் ஐந்தில் ஒன்றுக்குக் காரணம் குடிப்பழக்கமே. தங்கள் முன்பு வந்த வழக்குகளில் 45 சதவிகிதம் குடிப்பழக்கம் சம்பந்தமானவை என்றும், வேறு எந்தத் தனிப்பட்ட காரணத்திற்காகவும் வந்த வழக்குகள் 14 சதவிகிதத்திற்கு அதிகமாக இல்லை என்றும், குடும்ப உறவுகள் பற்றிய வழக்குகளை விசாரிக்கும் நீதிபதிகள் கூறுகிறார்கள். குடியினால் காம இச்சை எவ்வளவு அதிகமாகி விடுகிறது என்பதை இப்போது மதுவிலக்கை எதிர்ப்பவர்கள் உணரவில்லை போல் தோன்றுகிறது. இதனால் மேகநீர் வியாதிகள் அதிகமாகின்றன. தேக அசௌக்கியம், வீரியக்குறைவு, வேலை செய்யும் சக்தி ஆகியவைகளால் தேகத்திற்கு எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

தன்னுடைய ஒழுக்கத்தைப் பற்றிப் பெருமை கொள்ளும் இந்தியா போன்ற ஒரு நாடு, குடியினால் ஒழுக்கக் குறைவு எவ்வளவு அதிகமாகிறது என்பதை உணரவேண்டும். 1909-ஆம் வருடத்தில் பிரிட்டிஷ் மீட்சி விடுதிகளில் இருந்த 865 ஒழுக்கக் குறைவான பெண்களில், 40 சதவிகிதத்தினர் குடியின் காரணமாகவே ஒழுக்கமிழந்தார்கள் என்று அரசாங்க இன்ஸ் பெக்டரின் அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஒழுக்கமிழந்த 2,000 பெண்களில் 82.5 சதவிகிதத்தினர் குடிப்பழக்க முள்ளவர்கள்; 46.5 சதவிகிதத்தினருடைய தாயார்கள் குடிப்பழக்க முடையவர்களாயிருந்தார்கள்; 61.5 சதவிகிதத்தினரின் தகப்பனார்கள் குடிகாரர்களாயிருந்தார்கள் என்று பிளாக்வெல் தீவைச் சேர்ந்த டாக்டர் ஸாங்கர் கூறுகிறார். விபசாரத் தொழிலில் உள்ளவர்களிடையேதான் குடி மிகவும் அதிகமாயிருக்கிறது.

இந்தியாவின் வறுமையைப் பார்க்கும்போது, இதற்காகச் செலவிடப்படும் பணம், நகரில் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள், கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகள் இருவரையுமே அழித்து விடுகிறது. குடிக்காக எல்லைப்புறமாகாணத்தில் சராசரி செலவு ரூ. 0—3—8; பம்பாய் ராஜதானியில் ரூ. 2—5—1; மற்ற மாகாணங்களில் இவ்விரண்டுக்கு மிடையே ஒரு தொகை என்று கடைசியாக வெளியான கலால் அறிக்கையில் காணப்படுகிறது. விட்லி கமிஷன் அறிக்கையின் படி, ஷோலாப்பூரில் ஒரு தொழிலாளி குடிக்காக சராசரி ரூ. 1—7—5 செலவிடுகிறான். அவனுடைய மொத்த வருமானம்

ரு. 39—5—8. 2,473 தொழிலாளர் குடும்பங்களில் 71.6 சதவிகித குடும்பங்கள் குடிக்காகப் பணம் செலவிடுகின்றன என்று 1932 ஜூன் மாதத்தில் வெளியான 'பம்பாய் லேபர் கெஜட்' கூறுகிறது. குடும்பம் என்று இல்லாத 601 பேர்களில் 91.1 சதவிகிதத்தினர் குடிக்காகப் பணம் செலவிட்டனர். பஞ்சாபைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் குல்ஷான்ராய் பின்வருமாறு கூறுகிறார்: "நாட்டுச்சாராயம் ஒரு புட்டி ஆறு அல்லது எட்டணவுக்குக் கிடைத்தாலும் (அது மலிவுதான் என்றே நினைக்கிறேன்), அடிக் கடி அதை வாங்கிக்கொண்டிருந்தால், ஏழைத் தொழிலாளியின் அன்றாட ஊதியத்தின் பெரும் பகுதியை அது விழுங்கிவிடுகிறது. வருமானத்தில் மூன்றில் ஒரு பாகத்தையோ, சரி பாதியையோ குடிவகைகளுக்காகச் செலவிடுவது யாரையும் சீர்குலைத்துவிடும்." சூரத் ஜில்லாவில் பெரும்பாலான விவசாயி கள் குடி காரணமாகவே தம் நிலங்களை இழந்தார்கள் என்றும், குடி காரணமாக அவர்களுடைய கடன் அதிகமாயிற்று என்றும் 1928-இல் டாக்டர் எம். எச். மான் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். கொங்கண் கூட்டுறவு விசாரணைக் கமிட்டி, தொழிற்தகராறுகள் கமிட்டி ஆகியவற்றின் புள்ளி விவரங்களும் அவ்வாறே கூறு கின்றன. ஆனால், "கள் நல்லது. அது ஆரஞ்சு ரசத்தைப் போன்றதாகும். ஆகையால், கள்ளுக்கடைகளை மூடாதீர்கள்" என்று டாக்டர் கொலாகோ அசெம்பிளியில் கூறுகிறார்.

குடிக்கு மாற்று

குடியினால் ஏற்படும் இந்த மகத்தான தீமைகளை யெல்லாம் பார்க்கும்போது, மதுவிலக்கு இயக்கத்தை ஆரம்பித்ததற்காக காங்கிரஸுக்கு நன்றி செலுத்தாமலிருக்க முடியாது. மதுவிலக்கு ஏற்படத்தான் வேண்டும்; ஆனால், அது புத்திசாலித்தனமான தாய் இருக்க வேண்டும். இந்தியாவில் குடியின் தேவை, குடிப்ப தற்கான காரணம் ஆகியவைகளைப் பற்றி ஆரம்பத்தில் நான் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். மதுவிலக்கு வெற்றி பெற வேண்டுமானால், எந்தத் தேவைகளைக் குடிவகைகள் பூர்த்தி செய்கின்றனவோ அந்தத் தேவைகளுக்கு வேறு ஏதாவது வழி செய்ய வேண்டும். அமெரிக்க சமூக நிலைமைக்கும், இந்திய நிலைமைக்கும் மையமாக உள்ள வித்தியாசத்தைச் சிலர் புரிந்து கொள்ளாமல், அமெரிக்காவில் மதுவிலக்கு தோல்வியடைந்து விட்டதென்பதைக் காட்டி எச்சரிக்கிறார்கள். "பிரபுக்களைப் போல் குடிப்பதில்" அமெரிக்க சமூகம் பெருமையடைகிறது. ஆனால், இந்திய சமூகம் குடிகாரனை ஒதுக்கித்தள்ளுகிறது. ஆகையால், வெளி தடங்கல்களைச் சமாளிக்க முடிந்தால் இங்கே மதுவிலக்கு வெற்றி பெற்றுத்தான் ஆக வேண்டும். கள்ளுக் கடைகளை அரசாங்கமே நடத்த வேண்டும் என்று பேராசிரியர் குல்ஷான்ராய் கூறுகிறார். உடனடியான மதுவிலக்கின் அபாயங்களைக் குறைப்பதற்காகப் பனைமரங்களை வளர்க்க வேண்டுமென்று சர் சோக்ஸி கருதுகிறார். ஆனால், வழக்கமான

குடிகாரர்களுக்குப் பொழுதுபோக்குக்காக வேறு மாற்று வசதிகள் அளிக்க வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன்.

சமூக சீர்திருத்த இயக்கங்கள் ஒன்றை அழிப்பதற்கான முறைகளைப் பின்பற்றும்போது அத்துடன் உருவான காரியங்களையும் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும். எதற்காக மனிதர்கள் கள்ளுக் கடைகளுக்குப் போகிறார்கள் என்பதைக் கண்டுபிடித்து, அதற்கு மாற்றாக விரிவான, அனுபவசாத்தியமான வழிகளை அரசாங்கம் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். குடியை எதிர்த்துப் போராடும் போது ஒரு விஷயத்தில் ஜாக்கிரதையாயிருக்க வேண்டும். அதாவது, மனிதர்கள் மற்றவர்களுடன் கலந்து பழகி உறவாட வேண்டும் என்ற தன்மையைப் பறித்துவிடக் கூடிய விதத்தில் எதையும் செய்து விடக்கூடாது. நண்பர்களிடம் அன்பு, மற்றவர்களுடன் கலந்து உறவாடுவது ஆகிய உணர்ச்சிகளுக்குக் குடி வாய்ப்பளித்திருக்கிறது.

மாற்றுக்கான சில யோசனைகள்

1. ஒவ்வொரு மில்லிலும் உடனடியாக ஒரு பயிற்சி பெற்ற சமூக ஊழியரின் மேல்பார்வையில், சாத்தியமான அளவு விரிவான முறையில் சமூக நல வேலைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென (அரசாங்கம்) விதிக்க வேண்டும். (அ) மலிவான விலையில் புஷ்டியுள்ள உணவுப் பொருள்கள் வழங்கும் விடுதிகள் (ஆ) படிப்பதற்கும், பொழுதுபோக்குவதற்கும் விடுதிகள் (இ) நன்கு அமைக்கப்பட்ட விளையாட்டு மைதானங்கள், விளையாட்டுச் சங்கங்கள் (ஈ) பெண்களுக்குப் போதிய அளவில் தனியாக ஏற்பாடுகள் ஆகியவைகளைச் செய்ய வேண்டும்.

2. அதிகமான நெருக்கம் உள்ள பிரதேசங்களில், எங்கெங்கே கொஞ்சமாவது இடம் கிடைக்கிறதோ அங்கெல்லாம் பூங்காக்களையும், விளையாட்டு மைதானங்களையும் அதிகமாக நகரசபை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இவை இரண்டு வகைகளாக இருக்க வேண்டும். (அ) மில் பகுதிகளுக்குப் பக்கத்திலிருப்பவை. (ஆ) தீய பழக்கங்கள் உள்ள இடங்களைச் சுற்றி இருப்பவை. இவ்விரண்டிலுமே இரவு ஒன்பது மணி வரையில் நல்ல பொழுதுபோக்குக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதனுடைய வெற்றி, எம்மாதிரி தலைமை அதற்குக் கிடைக்கிறது என்பதையே பெரிதும் பொறுத்திருக்கும்.

(3) ஜன நெருக்கமுள்ள தீமைப் பிரதேசங்களில் சமூக நலக் குடியிருப்பு ஒன்று இருக்க வேண்டும்.

(4) மதுவிலக்கைப் பற்றிய படங்களைத் தயாரித்து, விசேஷ தினங்களில் தொழிலாளர்களுக்கு இலவசமாக இல்லாவிட்டாலும், விசேஷக் காட்சிகள் நடத்த வேண்டும்.

(5) கிராமங்களில் சினிமாப் படங்கள் காட்ட ஏற்பாடு செய்வது மிகவும் அத்தியாவசியமானதாகும்.

(6) மாலை நேரத்தில் கிராமவாசிகள் நிறைய ரேடியோ நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்பதற்கு வசதி செய்ய வேண்டும். அதனால் அவர்களுக்கு விஷய அறிவும் ஏற்படக்கூடும்.

(7) பயிற்சி பெற்ற உடற் பயிற்சி போதகர்கள், சமூக ஊழியர்களின் உதவியுடன், உள்நாட்டு விளையாட்டுப் போட்டிகளுக்கு ஆதரவு அளிக்க வேண்டும். இதற்கென்று தனியாக தளவாடங்கள் அவசியமில்லாத விளையாட்டுகளே கிராமவாசிகளுக்குப் போதுமானவைகளாயிருக்கும். இதனால் பழைய நாட்டுப் பாடல்கள், கிராம நாடகங்கள், தமாஷாக்கள் புத்துயிர் பெறுவது சாத்தியமாயிருக்கக் கூடும். கிராமவாசி வேலையில்லாமல் சும்மா இருக்கும் நேரத்தில் இது நல்ல பொழுது போக்காகவும் இருக்கும்.

இவையெல்லாம் உடனே ஏற்பாடு செய்யப்படக் கூடிய சில யோசனைகளேயாகும். வருமானம் குறைந்து விடுவதால், மாகாணங்களுக்கு ஏற்படக் கூடிய பொருளாதார, நிர்வாகச் சங்கடங்களை நான் உணராமலில்லை. ஆனால், இடையூறுகளை அகற்று வதற்குத் தீவிரமாக முயற்சிகள் செய்யாமல் எந்த முன்னேற்ற முயற்சி சாத்தியமில்லை. சமூகத்திற்கு எது சிறந்தது என்பது பற்றிப் பொதுஜனங்கள் யோசனைகள் கூறலாம். இந்த யோசனைகளையும், மற்ற யோசனைகளையும் நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய பணத்தையும், ஊழியர்களையும் கண்டுபிடிப்பது நிதிமந்திரி, மற்றும் நிர்வாக அதிகாரிகளின் பொறுப்பாகும்.

மதுவிலக்கு நமக்கு அவசியம் வேண்டும். ஆனால், போதிய மாற்றுகளுக்கு ஏற்பாடு செய்யாமல், மதுவிலக்கைக் கொண்டு வந்தால் சமூகத் தீமைகள் அகலுவதற்கு பதிலாக இன்னும் அதிகமாகத்தான் செய்யும். தெருவில் திரியும் மனிதன் உபயோகமான வேலை ஏதாவது செய்வதற்கு வகை பண்ண வேண்டும். மதுவிலக்கினால் மிச்சப்படும் நேரத்தையும், சக்தியையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளுவதற்கு ஒன்றும் ஏற்பாடு செய்யாவிட்டால், குன்ய மனத்தில் சைத்தான் புகுந்து கொண்டு வேலை செய்ய ஆரம்பித்துவிடுவான்.

(மதுவிலக்குக் கொள்கையை வெற்றிகரமாக அமல் நடத்த விரும்பும் ஒவ்வொரு கலால் இலாகா மந்திரியும் இந்த அருமையான கட்டுரையைப் படிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு கள்ளுக்கடையும் ஓர் உணவு விடுதியாக மாற்றப்பட வேண்டும். இடைக் காலத்தில் கிடைக்கும் கலால் வருமானப் பணம் இருக்கிறது. மோ. க. காந்தி.)

அபினி வியாபாரம்

(ஸி. எப். ஆண்டுருஸ்)

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் உண்மையில் என்ன நடக்கிறது என்பதை, அரசாங்கத்தின் புள்ளி விவரங்களிலிருந்தே மிஸ். லா மாட்டே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். மலேயா சர்க்கார் 190 லட்சம் டாலர்களுக்கு வரவு செலவுத் திட்டம் தயாரித்திருக்கிறார்கள். இதில் 90 லட்சம் டாலர் (அல்லது அவர்கள் மொத்த வருமானத்தில் சுமார் சரிபாதி), இந்தியாவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, பிரிட்டிஷ் சர்க்காரால் ஏற்றுமதி செய்யப்படும் அபினியின் மூலம் கிடைக்கிறது.

பிரிட்டிஷாரின் கீழுள்ள மற்றொரு இடம் ஹாங்காங். உலகத்திலுள்ள மிகவும் செழிப்பான துறைமுகங்களில் இது ஒன்று. இந்தக் காலனியின் மொத்த வருமானத்தில் மூன்றில் ஒரு பகுதி அபினியிலிருந்து கிடைக்கிறது. இதையும் கூட ஒரு ஐந்து வருட ஒப்பந்தத்தின் கீழ் இந்தியாவிலுள்ள பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் தான் உற்பத்தி செய்து, ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள்.

மிஸ். லா மாட்டேயின் புஸ்தகத்தில் மேலும் பல உண்மைகளும் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. (இந்த விவரங்களெல்லாம் சர்க்கார் அறிக்கைகளிலிருந்தும், தஸ்தாவேஜுகளிலிருந்தும் சேகரிக்கப்பட்டவை). இந்தியாவிலிருந்து சீனாவுக்கு அபினி அனுப்புவதற்கு 'வாசற்பக்கத்துக் கதவு' அடைக்கப்பட்டுவிட்டாலும், மீண்டும் சீனாவுக்குள் அபினியைக் கொண்டு போய்க் குவிப்பதற்கு எல்லாப் 'புழக்கடைக் கதவுகளும்' பயன்படுத்திக் கொள்ளப்படுகின்றன என்பது அந்தப் புஸ்தகத்திலிருந்து சந்தேகமில்லாமல் தெரிகிறது. புதிய கள்ளத்தனமான வழிகளில், இன்னும் அதிக லாபத்தில் இவை அனுப்பப்படுகின்றன. இதில் வெறுக்கத்தக்கதும், பரிதாபப்படத்தக்கதுமான விஷயம் என்ன வென்றால், யுத்தம் நடந்துகொண்டிருந்த போதும், அதற்குப் பிறகும் சீனாவில் இப்படி அபினி விஷத்தைப் பரப்புவதற்கு இந்தியாவிலுள்ள பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்பதே. பீகிங்கிலுள்ள சர்வதேச அபினி ஒழிப்புச் சங்கத்திலிருந்து எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்திருக்கிறது. இந்திய சர்க்கார் இவ்வளவு பெரும் அளவில் அபினியை உற்பத்தி செய்வதுதான், சீனாவில் அபினியை ஒழிப்பதற்குப் பெரிய தடையாக இருக்கிறதென்று, விஷயத்தை நன்கறிந்த காரியதரிசி அக்கடிதத்தில் எழுதியிருக்கிறார்.

சில முக்கியமான விஷயங்களைக் கவனிப்போம். ஹாங்காங் கின் ஜனத்தொகை 5 லட்சம்தான். ஆனால், 15 கோடி பேர்

களின் வைத்திய தேவைகளைத் திருப்தி செய்வதற்குப் போதுமான அவ்வளவு அபிவிஹாங்கங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இதில் பெரும் பகுதி எங்கே போகிறது? சீனாவுக்குள் இது கள்ளத்தனமாகக் கொண்டு போகப்படுகிறது. சுமார் 80,000 ஜனத்தொகையுள்ள மகாவோவுக்கு இன்னும் அதிக விகிதாசாரத்தில் அபிவி அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இதுவும் கள்ளக்கடத்தலுக்கே உபயோகிக்கப்படுகிறது. மாதா மாதம் நிறைய அபிவி அனுப்புவதாக சமீபத்தில் இந்தியாவிலுள்ள பிரிட்டிஷ் சர்க்கார், ஹாங்காங்கிலுள்ள பிரிட்டிஷ் சர்க்காருடன் மற்றொரு ஐந்து வருடங்களுக்கு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது காமன்ஸ் சபையிலேயே ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. பெரும் அளவில் கள்ளக் கடத்தல் நடக்கிறது என்பதை ஹாங்காங் சர்க்கார் மறுக்கவில்லை. ஆயினும், தம்முடைய வைத்திய தேவைகளைவிட மிகவும் அதிகமான அளவில் உள்ள இந்த ஒப்பந்தத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏன்? ஏனெனில், தம்முடைய முக்கிய வருமான ஆதாரங்களில் ஒன்றாக இந்த அபிவி ஏகபோகத்தை அவர்கள் நம்பியிருக்கிறார்கள். ஹாங்காங்கிலுள்ள பணக்கார பிரிட்டிஷ் வர்த்தகர்கள் (அவர்கள் நினைத்தால் நாளைக்கே இந்த வியாபாரத்தை நிறுத்தி விடமுடியும்) அந்தத் தீவின் தேவைகளுக்கு ஏற்ற அளவுக்குத் தமக்கு வரி விதித்துக் கொள்ளுவதற்குப் பதிலாகத் தமக்குக் குறைவாக வரி விதித்துக் கொண்டு, பற்றாக் குறையை அபிவி வருமானத்தின் மூலம் ஈடு செய்து கொள்கிறார்கள். சிங்கப்பூர் தீவில் நிலைமை இன்னும் படுமோசமானதாகும். இந்த விஷயத்தில் ஷாங்காயிலுள்ள ஐரோப்பியப் பகுதியிலுள்ள நிலைமையும் மானக் கேடானதேயாகும்.

சிங்கப்பூர் விஷயத்தில் தன் அனுபவத்தைப் பற்றி மிஸ். லாமாட்டே கூறுவதை அப்படியே கீழே தருகிறேன் :

அவர் கூறுகிறார்: “சர்க்காரின் உதவியுடன் சிங்கப்பூரில் அபிவி வியாபாரம் தங்கு தடையின்றிச் செய்யப்படுவதாக அறிந்தோம். சிங்கப்பூர் சுமார் 3,00,000 ஜனத்தொகையுள்ள ஒரு பெரிய நகரம். இங்கிருப்பவர்களில் பெரும்பாலோர் சீனர்கள். அங்கே விசாலமான அழகிய தெருக்களும், அருமையான கப்பல் துறைகளும் இருக்கின்றன. இது கீழ்த்திசையின் கோடியிலுள்ள அற்புதமான ஓர் ஐரோப்பிய நகரமாகும். இதன் வருமானத்தில் பெரும் பகுதி அபிவி வியாபாரத்திலிருந்து கிடைக்கிறது என்பதை அறிந்தோம்; அதாவது அபிவி விற்பனை, அபிவி விற்பனைக் கடைகளுக்கு லைசென்ஸ் கட்டணம், அபினியைப் புகைக்கக் கூடிய இடங்களுக்கு லைசென்ஸ் கட்டணம் முதலிய இனங்களிலிருந்து இது கிடைக்கிறது. வாடிக்கைக்காரர்களில் பெரும்பாலோர் சீனர்கள்.

“சர்க்கார் லைசென்ஸ் பெற்ற அபினிக் கடைகளுக்கும், அபிவி மடங்களுக்கும் நான் போய் பார்க்க விரும்பினேன். என் நண்பர் ஒருவர் எனக்கு வழிகாட்டிகளாக இரண்டு வேலைக்காரர்களை அனுப்பினார். நாங்கள் மூன்று பேர்களும் ரிக்ஷாக்களில் ஏறிக்கொண்டு, இம்மாதிரி மடங்கள் நூற்றுக் கணக்கில்

இருக்கும் சீனர் வாழ் பகுதிக்குச் சென்றோம். இந்த மடங்களிலெல்லாம் பிரமாதமாகத் தொழில் நடக்கிறது. நாங்கள் போனது பிற்பகலில்தான் என்றாலும் அப்போதே வியாபாரம் ஜொராக் நடந்துகொண்டிருந்தது. யாவரும் உள்ளே சென்றவுடன் அபினியை வாங்கிக் கொண்டார்கள். ஒவ்வொரு பொட்டலத்திலும் “ஏகபோக உரிமையுள்ள” அபினி என்று சீட்டு ஒட்டப் பட்டிருந்தது.

“ஒரு அபினி மடத்தில் ஒரு கிழவன் இருந்தான். ஆனால், இந்தப் பழக்கத் திற்கு அடிமைப்பட்டவன் வயதானவனு இல்லையா என்பதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. எல்லோரையும் போலவே அவனும் வெளுத்து, மெலிந்து இருந்தான். நான் பார்க்கிறேன் என்பதைக் கண்டவுடன் அவன் தன்னுடைய ஊதியைக் கீழே வைத்தான். தன்னுடைய அபினியை அதில் கலக்கத் தயாராயிருந்தவன், அதைக் கீழே வைத்துவிட்டு வேறு பக்கமாகத் திரும்பிக் கொண்டான்.

“அவன் ஏன் அபினியைப் புகைக்கவில்லை?” என்று என்னுடன் வந்திருந்தவரைக் கேட்டேன்.

“நீங்கள் அவனைப் பார்ப்பது அவனுக்கு வெட்கமாக யிருக்கிறது” என்று அவர் பதிலளித்தார்.

“எதற்காக வெட்கப்பட வேண்டும்? அவனுக்கு அபினி விற்பனை செய்வதற்கு பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் வெட்கப்படவில்லையே. இவன் ஏன் வெட்கப்பட வேண்டும்?”

“என்னவோ, அவன் வெட்கப்படுகிறான். அவன் எப்படி ஆகிவிட்டான், எப்படி இருக்கிறான் என்பதைப் பாருங்கள். மற்றவர்களைப்போல் அவனுக்கு இன்னும் அவ்வளவாக போதை ஏறவில்லை. தன்னுடைய மானக்கேட்டைப் பற்றி இன்னும் அவனுக்குத் தெரிகிறது. கொஞ்சம் பொறுத்து, அவர்களில் பெரும்பாலோருக்கு அந்த மாதிரி உணர்ச்சி ஏற்படுவதில்லை.”

“திரும்பித் தெருவுக்கு வந்தோம். இது சகிக்கமுடியாதபடி ஒரே மாதிரி யானதாகவே இருந்தது. எந்த வீட்டில் பார்த்தாலும் திராணியற்ற பலஹினர்கள் ஏகபோக உரிமை அபினியைப் புகைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். தம்முடைய இந்த மானக்கேடான செய்கையின் மூலம் வல்லமை மிக்க பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்திற்குத் தம்மாலியன்ற உதவியைச் செய்துகொண்டிருந்தார்கள்!

“அன்று மாலை நான் தங்கி யிருந்த ஹோட்டலின் விசாலமான தாழ்வாரத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு ‘ஸ்டிரெயிட்ஸ் டைம்ஸ்’ பத்திரிகையைப் புரட்டிக் கொண்டிருந்தேன். லண்டன் செய்தி யொன்று என் கண்ணில் பட்டது. “விவர்பூலில் சீனர்கள் - ராய்ட்டர் தந்தி - லண்டன், ஜனவரி, 17, 1917 விவர்பூலில் அபினி மடங்களைப் போலீஸார் சோதனை போட்டபோது நேற்றிரவு 51 சீனர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள்.”

“சிங்கப்பூரிலுள்ள அபினி மடங்களைப் பார்த்து விட்டு அப்போதுதான் நான் வந்திருந்தேன். ஆகையால், இந்தச் செய்தி எனக்குச் சற்று மனக்குழப்பத்தை விளைவித்தது என்றே சொல்ல வேண்டும். சீனர்களுக்கும் இது புதிரா யிருந்திருக்க வேண்டும். அபினி புகைப்பது தாராளமாக அனுமதிக்கப்படும். பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தின் ஒரு பகுதியிலிருந்து பிரிட்டனுக்கே வந்த.

தால், அங்கே இம்மாதிரி வழக்கங்கள் அனுமதிக்கப்படவில்லை என்பதைப் பார்க்கும்போது, சீனர்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? வெள்ளைத் தோலுள்ளவர்களை மட்டும் ஏன் இவ்வளவு ஜாக்கிரதையாகக் காப்பாற்ற வேண்டும்? அடிமைப்பட்ட வகுப்பினரை ஏன் இவ்வளவு ஆவலுடன் ஊக்கிவிட வேண்டும் என்று அவர்கள் தம்மைத்தாமே கேட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள். வெள்ளைச் சாதியினர் உயர்ந்தவர்களாதலால் அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும்; அடிமை நாடுகளின் மக்கள் அப்படிக் காப்பாற்றத் தகுந்தவர்களல்ல என்று அவர்களுக்குத் தோன்றக் கூடும்!”

இந்தியாவிலுள்ள நமக்கு மிகுந்த அக்கறையுள்ள மற்றொரு பகுதியை மிஸ். லா மாட்டேயின் புஸ்தகத்திலிருந்து எடுத்துக் கொடுக்கிறேன். மோரீஸ் தீவு ஒரு சிறிய தீவு. ஒப்பந்தச் சீட்டு எழுதிக்கொடுத்து ஏராளமான இந்தியர்கள் அங்கே போயிருக்கிறார்கள். இப்படி இந்தியத் தொழிலாளர்களைச் சேர்க்கும் முறை, எந்த இடத்தில் பின்பற்றப்பட்டாலும், மிகவும் மோசமான பலனை அளித்திருக்கிறது என்பதை நாமெல்லோரும் அறிவோம். மோரீஸில் இந்த முறையின் கீழ் போன இந்தியர்களின் மானக்கேடு ஏற்கனவே ஆரம்பமாகி விட்டது. ஆனால், இப்போது மிஸ். லா மாட்டே அதிகப்படியாகப் பின்கண்ட விவரங்களைக் கொடுக்கிறார்.

“மோரீஸின் ஜனத்தொகை சுமார் 3,77,000 இவர்களில் 2,58,000 பேர் இந்தியர்கள், 3000 பேர் சீனர்கள்.....பிரிட்டிஷ் இந்தியா பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் என்ற வெளியீட்டின் எட்டாவது பாகத்தில் பின்கண்ட விவரங்கள் காணப்படுகின்றன :

இந்தியாவிலிருந்து மோரீஸுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட அபினி :

1912-13	...	10 பெட்டிகள்
1913-14	...	19 „
1914-15	...	23 „
1915-16	...	65 „
1916-17	...	120 „

மானக்கேடான ஒப்பந்தச் சீட்டு முறைப்படி குறைந்த கூலியில் இந்தியர்களை வெளியே அனுப்புவதுடன், இந்தியாவிலுள்ள பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் வரவர, இந்த அபினி விஷத்தை அதிகமான அளவில் அனுப்பிக்கொண்டே யிருப்பதின் மூலம் அவர்களை மேலும் சீர்குலையச் செய்கிறார்கள்! இந்தியாவிலுள்ள ராணுவத்தைப் பராமரிப்பதற்கு வருமானம் பெறுவதற்காக இப்படியெல்லாம் செய்யப்படுகிறது!

பிரிட்டிஷ் இந்தியாவைப் பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் என்ற புஸ்தகத்திலிருந்து மிஸ். லா மாட்டே, இந்தியாவைப்பற்றியே மற்றொரு பகுதியையும் எடுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார். அது பின்வருமாறு :

“1916-17 உடன் முடிவடைந்து பத்து வருடங்களில், இந்தியாவில் உபயோகிக்கப்பட்ட அபினியிலிருந்து கிடைத்த வருமானம் 44 சதவிகிதம் அதிகமா

யிருக்கிறது. இந்தியாவில் உபயோகிக்கப்பட்ட போதைப் பொருள்கள் லிருந்து (அபினி நீங்கலாக) கிடைத்த வருமானம் பத்து வருடங்களில் 67 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது.”

இதைப்பற்றி மிஸ். லா மாட்டே தன் சொந்த அபிப்பிராயத்தையும் தெரிவித்திருக்கிறார். விருப்பு, வெறுப்பில்லாமல் எழுதப்பட்டுள்ளது அந்தப் புத்தகம். ஆயினும், அவர் ஆத்திரத்துடன் தெரிவித்துள்ள அபிப்பிராயத்தைத் தவிர வேறு விதமாக எதுவும் சொல்லியிருக்க முடியாது. அனல் கக்கும் ஆத்திரத்துடன் அவர் பின் வருமாறு கூறுகிறார்:

“கதியற்ற 30,00,00,000 மக்களை அடிமைத்தனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, வருமானத்திற்காக அவர்களை போதைப் பொருள்களின் அடிமைகளாகவும் ஆக்கக் கூடிய ஒரு நாடு, யுத்த வெறியில்கூட இழைக்கப்படாத அவ்வளவு ஈடிணையற்ற ஒரு பயங்கரமான கொடுமையை இழைக்கும் நாடாகும்.”

—‘ எங் இந்தியா ’ - 18-5-1921

8

அபினி பற்றிய குறிப்பு

(ஸி. எப். ஆண்டுருஸ்)

[டில்லியிலுள்ள ராஜாங்க சபை, மத்ய சட்டசபை மெம்பர்களுக்காக எழுதப்பட்டது]

உலகத்திலுள்ள பல நாடுகள், அபினி விஷத்தை எதிர்த்து நடத்தப்படும் போராட்டத்தில் மனித வர்க்கத்தை ஆதரித்து நிற்கின்றன. உலகத்தில் வைத்திய தேவைகளுக்காக எவ்வளவு அபினி வேண்டுமோ, அந்த அளவுக்கு மட்டுமே அபினிச் செடிகள் வளர்ப்பதைக் கட்டுப்படுத்திவிட்டு, கள்ளத்தனமான உபயோகத்திற்கு அபினி கிடைக்காமல் செய்ய வேண்டுமென்பதே இந்த உலக சீர்திருத்த இயக்கத்தின் நோக்கமாகும். இந்தியாவும் இதை ஆதரிக்கத் தயாராயில்லாவிட்டால், அந்த நாடுகளின் நட்பை இழக்கக்கூடும் என்ற அபாயம் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஜெனிவாவில் இதுவே பெரிய பிரச்சனையாக இருந்தது. அமெரிக்கா, ஜப்பான், சீனா ஆகிய நாடுகள், இந்த உலக சீர்திருத்த இயக்கத்தை ஆதரித்தன. பல சிறு நாடுகள் இதற்குத் தமது அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டன. அபினிச் செடி வளர்ப்பதைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டும் என்ற இந்த சர்வதேசப் பரிசாரத்தை பிரிட்டனும், இந்திய சர்க்காரும் பிடிவாதமாக எதிர்த்தன. அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் வேறு யோசனைகளைக் கூறினார்கள். அபினி புதைப்பதைக் கொஞ்சம் கொஞ்ச

மாகக் குறைப்பது, லைசென்ஸ் பெறாத வியாபாரிகளிடம் மார்கியா, ஹெராயின் போன்ற பக்குவப்படுத்தப்பட்ட அபிவிப் பொருள்கள் கிடைக்காமல் செய்வதற்காக இவைகளின் மீது கண்காணிப்பைக் கடுமைப்படுத்துதல் ஆகியவைகளே அவர்களுடைய யோசனைகளாகும். அபிவிையை மார்க்பைன், ஹெராயின் போன்ற பொருள்களாகப் பக்குவப்படுத்தி விற்பனை செய்வதில் அக்கறை உள்ள நாடுகள் அவர்களை ஆதரித்தன.

இந்த போதைப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்துவிட்டால், அவை ரகசியமாக விற்பனை செய்யப்படுவதை நிறுத்துவது அசாத்தியம் என்பதே அபிவி சீர்திருத்தக் காரர்களின் வாதமாகும். ஆனால், வெண் மலர் உள்ள அபிவிச் செடிகள் எவ்வளவு வளர்க்கப்படுகின்றன என்பதைச் சுலபமாகக் கண்டு பிடிக்க முடியும். “அளவுக்கு மீறி அபிவிச் செடிகள் வளர்ப்பதை நிறுத்திவிட்டால், இந்த விஷமத்தின் வேரையே கெல்லியதாகும். ஆனால், அந்தச் சிறு அபிவி மாத்திரைகளை உலகத்தில் நடமாட விட்டுவிட்டால், யாராவது அவற்றை உபயோகிக்கத் தான் செய்வார்கள். அவை கள்ளத்தனமாகக் கொண்டுபோகப்படும். அவர்களை யாரும் கண்டுபிடிக்க முடியாது” என்று சீர்திருத்தவாதிகள் கூறுகிறார்கள்.

அபிவி சீர்திருத்தக்காரர்களின் திட்டத்தை இந்திய சர்க்காரும், பிரிட்டிஷ் சர்க்காரும் நிராகரித்தபோது, ஜனாதிபதி கூலிஜ் அமெரிக்கப் பிரதிநிதிகளை வாபஸ் பெற்றார்; இடைவிடாத மூன்று மாதத் தடங்கல்களுக்கும், தடைகளுக்கும் பிறகு சீனப் பிரதிநிதிகளும் மகாநாட்டிலிருந்து வெளியேறினார்கள். இத்தகைய ஒரு முட்டுக்கட்டை உலக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு சம்பவமாகும். இறுதியில் அமெரிக்கா சர்வதேச சங்கத்தில் சேருவதை இது தடை செய்யக்கூடும். “அபிவி குறைப்பு போன்ற முற்றிலும் மனிதாபிமானத் தன்மை வாய்ந்த ஒரு பிரச்சனையில் நமக்கு கருத்து ஒற்றுமை யில்லையென்றால், அரசியல் விஷயங்களில் எப்படிக் கருத்தொற்றுமை காணப் போகிறோம்?” என்று அமெரிக்கா கேட்கிறது.

இரண்டு முக்கியமான விஷயங்களில் ஏற்பட்ட தகராறினால் தான் இந்த முட்டுக்கட்டையும், முறிவும் ஏற்பட்டன. துரதிர்ஷ்டவசமாக இவ்விரண்டிலுமே இந்தியா சம்பந்தப்பட்டிருந்தது. அவை பின்வருமாறு:

- (1) இந்தியாவுக்குள் செலவாகும் அபிவி.
- (2) இந்தியாவின் அபிவி ஏற்றுமதி.

இந்த இரண்டு தகராறுகளையும் அந்த வரிசையில் எடுத்துக்கொண்டு, தனித் தனியாக கவனிப்போம். ஒவ்வொன்றுக்குமான வாதங்கள் கீழே தரப்படுகின்றன:

உள்நாட்டில் செலவாகும் அபினி

(1)

இந்தியாவின் வைத்தியத் தேவைக்கு எவ்வளவு வேண்டுமோ அவ்வளவு டன் மட்டும், உள்நாட்டில் அபினி செலவாவதைக் கட்டுப்படுத்த முடியாதென்று இந்திய சர்க்கார் ஜெனிவாவில் அறிவித்தார்கள். சர்வதேச சங்கத்தின் புள்ளிவிவரங்களின்படி பத்தாயிரம் பேர்களுக்கு 6 சேர் என்ற அளவில் உள்நாட்டில் அபினி உபயோகத்தை இந்திய சர்க்கார் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளச் சம்மதித்திருந்தால், அமெரிக்கா உட்பட, அபினி சீர்திருத்த நாடுகள் யாவும் திருப்தியடைந்திருக்கும். ஜாக்கிரதையாகக் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்து பத்தாயிரம் ஜனத் தொகைக்கு 6 சேர் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது; நாகரிகமடைந்த மக்களின் முழு வைத்தியத் தேவைகளுக்கும் இது தாராளமாகப் போதுமானது என்றும் கருதப்படுகிறது. இன்று இந்தியாவில் பத்தாயிரம் ஜனத் தொகைக்கு 12 சேர் என்ற அளவில் அபினி செலவாகிறது; அதாவது, சர்வதேச சங்கத்தின் மதிப்பீட்டைவிட இரண்டு மடங்கு அதிகமாகிறது. இந்தியாவில் அபினிப் பழக்கம் அதிகமாயுள்ள பிரதேசங்களில், அபினி உபயோகம் மிகவும் அதிகமாயிருக்கிறது; ஆனால், பல மாகாணங்களில் சர்வதேச சங்கத்தின் மதிப்பீடு தாண்டப்படுவதுகூட இல்லை. உதாரணமாக, ஐக்கிய மாகாணம் இந்த ஜாப்தாவில் கடைசியில் இருக்கிறது. இங்கே அபினியின் உபயோகம், சர்வதேச சங்க மதிப்பீட்டின் படியே, பத்தாயிரத்திற்கு 6 சேர் வீதம்தான் இருக்கிறது. வங்காளம், பீகார், சென்னை ஆகிய மாகாணங்கள் அடுத்தபடியாக இருக்கின்றன. இங்கே பத்தாயிரம் ஜனத் தொகைக்கு 8 சேர் செலவாகிறது. பஞ்சாப் மத்தியில் இருக்கிறது. இங்கே பத்தாயிரம் ஜனத் தொகைக்கு 11 சேர். பம்பாயில் இதைவிட இரண்டு பங்கு. அதாவது, பத்தாயிரத்திற்கு 22 சேர். பர்மாவில் 28. அஸ்ஸாம்தான் எல்லாவற்றையும்விட மோசம். அங்குள்ள அபினிச் செலவு பயமாயிருக்கிறது. அதாவது, பத்தாயிரத்திற்கு 52 சேர். அஸ்ஸாமியர் பெரும்பாலோராக இருக்கும் சில இடங்களில், பத்தாயிரத்திற்கு 173 சேர், 189 சேர் என்று கூட இருக்கின்றன. ஒரு இடத்தில் 237 சேராகக்கூட இருக்கிறது. இதுதான் இந்தியா, பர்மா இரண்டிலுமே மிக மோசமான இடம். பர்மாவில் சீனர்கள் இருப்பதன் காரணமாக அங்கே சரரசரி உபயோகம் அதிகமாயிருக்கிறது. மெர்குரியிலுள்ள தகரச் சுரங்கங்களில் சீனத் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். இங்கே பத்தாயிரம் ஜனத் தொகைக்கு 147 சேர் செலவாகிறது. டவாயில் 66, கத்தாவில் 55. அபினி புகைப்பவர்களான சீனர்கள் இருப்பதால்தான் பர்மாவில் இவ்வளவு அதிகமாக அபினி செலவாகிறது.

ஆனால், இந்தியாவிலுள்ள நவீன கைத்தொழில் பிரதேசங்களில்தான் அபினியின் உபயோகம் மிகவும் பயங்கரமான

அளவில் இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். அங்கே அபினிச் செலவு குறிப்பிடத்தக்கவிதத்தில் உயர்வாயிருக்கிறது. தாய்மார்கள் இளம் குழந்தைகளுக்கு இதை எவ்வளவு கொடுக்கிறார்கள் என்பதை பம்பாய், அகமதாபாத், கல்கத்தா ஆகிய நகரங்களின் புள்ளிவிவரங்களிலிருந்து நாம் அறிந்திருக்கிறோம். இந்த விவரங்கள் பின்வருமாறு:

கல்கத்தா	10,000 பேருக்கு	144 சேர்
ரங்கூன்	„	108 „
பிரோஸ்பூர்	„	60 „
லூதியானா	„	49 „
லாகூர்	„	40 „
அமிருதசரஸ்	„	28 „
கான்பூர்	„	29 „
அகமதாபாத்	„	42 „
பம்பாய்	„	43 „
புரோச்	„	51 „
ஷோலாப்பூர்	„	35 „
கராச்சி	„	46 „
ஹைதராபாத் (ஸிந்து)	„	52 „
சென்னை	„	26 „
கட்டாக்	„	25 „
பலாஸோர்	„	56 „

கல்கத்தாவிலும், ரங்கூனிலும் அபினியின் உபயோகம் இவ்வளவு அதிகமாக இருப்பதற்கு ஒருக்கால் அங்கே சீனர்கள் இருப்பது காரணமாயிருக்கலாம். மொத்தத்தில் இந்திய கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் (அஸ்ஸாம் பர்மா தவிர) அதிக அளவில் அபினி உபயோகிக்கவே இல்லை என்பதை இதிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளுவது கஷ்டமல்ல. ஆனால், மதபயம் குலைந்துபோய்விட்ட நகரமக்கள், இந்த அபினிப் பழக்கத்திற்கு உட்பட ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இந்தத் தீய அபினிப் பழக்கம் இன்னும் பெருமளவு அதிகமாகி விடக்கூடும் என்ற அபாயமும் நிறைய இருக்கிறது. குழந்தைகளுக்கு தினசரி இந்தப் போதை அளிக்கப்படுவதைப்பற்றி ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இதனால் தீராத மலச்சிக்கல் ஏற்படுகிறது. வழக்கமாக இந்தப் போதை ஊட்டப்படும் குழந்தைகள் சோகை பிடித்து, ஆயுள் பூராவும் குடல் கோளாறினால் கஷ்டப்படுகின்றன. தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் சந்ததிகள் பலமில்லாத, சோகைகளாகப் பிறக்கக்கூடும் என்ற ஆபத்து இருக்கிறது. இந்தியாவின் எதிர்கால சுபிட்சத்திற்கு இது பெரிய கால் கட்டாயிருக்கும்.

பல்வேறு மாகாணங்கள், பிரதேசங்களில் எவ்வளவு அபிணி செலவாகிறது என்ற விவரங்களை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூற விரும்புகிறேன்.

ஐக்கிய மாகாணம்	10,000-க்கு	6.6
வங்காளம்	"	8.1
பீஹார், ஒரிஸ்ஸா	"	8.3
சென்னை	"	8.5
வடமேற்கு எல்லைப்புற மாகாணம்	"	10.2
பஞ்சாப்	"	12.0
மத்யமாகாணம்	"	16.1
பம்பாய்	"	22.2
பர்மா	"	28.7
அஸ்ஸாம்	"	52.1
பலுசிஸ்தானம்	"	6.0
ஆஜ்மீர்	"	52.7
குடகு	"	2.3
டில்லி		தெரியவில்லை.

சராசரி 10,000 பேருக்கு 12.0

இந்தப் புள்ளி விவரங்களைக் கவனமாகப் பரிசீலனை செய்தால், அதிக ஜன நெருக்கமுள்ள விவசாய மாகாணங்களில் தான் பொதுவில், அபிணி உபயோகம் மிகக் குறைவாய் இருக்கிறது என்பது தெரியும். முதல் நான்கு மாகாணங்களில் அபிணி உபயோகத்தின் அளவு சர்வதேச சங்கத்தின் '10,000 பேருக்கு 6' என்ற அளவிலேயேதான் இருக்கிறது. இந்த மாகாணங்களின் மொத்த ஜனத்தொகை 17,00,00,000 ஆகையால், மோசமானவை என்று சொல்லப்படக் கூடிய அஸ்ஸாம் மிலும், கைத்தொழில் பிரதேசங்களிலும் நாம் முழுமையாகவும், தீவிரமாகவும் வேலைசெய்யவேண்டுமானால், இரண்டு காரியங்களைச் செய்யவேண்டும்.

(1) இந்தியாவிலுள்ள பெரும் ஜனத்தொகையில் பெரும் பான்மையோரிடையேயும் இந்தப் பழக்கம் பரவிவிடுமோ என்ற பயங்கரமான அபாய நிலையை நெருங்கிக்கொண்டிருக்கிறது—சீனாவிற்கு ஏற்கனவே இந்தக் கதி ஏற்பட்டுவிட்டது.

(2) சர்வதேச சங்கம் நிர்ணயித்துள்ள அளவைவிட இப்போது இந்தியாவில் அபிணி உபயோகம் இரண்டு மடங்கா யிருக்கிறது. இந்தியா பூராவிலுமாக இதை இன்னும் பெரும் அளவு குறைக்கவேண்டும். வைத்தியத் தேவைகளுக்கு எவ்வளவு வேண்டும் என்று சர்வதேச சங்கமே அங்கீகரித்திருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்குட்பட்டு அகில இந்திய அபிணி உபயோகத்தைக் குறைக்கவேண்டும்.

அகில இந்திய அளவை 12 என்பதற்குப் பதிலாக 8 என்று குறைத்துவிட்டால், ஜெனியாவிலுள்ள சர்வதேச சங்கம் திருப்தியடையுமென்று தயக்கமின்றிச் சொல்லலாம். அமெரிக்காவில் இன்று தலா 8 குந்துமணி அளவு எடைதான் அபினி செலவாகிறது. அதாவது, பத்தாயிரத்திற்கு 4 சேர். ஆனால், ஸ்விட்ஜர்லாந்தில் அபாயகரமான போதைப் பொருள்கள் சட்டம் ஒன்றிருந்தம்கூட, அங்கே இப்போது இந்தியாவிலிருப்பதைப் போலவே அபினி உபயோகம் 12 சேர் என்று உயர்வாகவே இருக்கிறது. வைத்தியர்கள் கொடுக்கும் அனுமதிச் சீட்டுடன் தான் அபினி வாங்க முடியும் என்று உள்ள மேல்நாடுகளில் கூட, பெரிய வைத்தியசாலைகள் இருக்கின்றன என்பதைக் காட்டுவதற்காகவே இந்தப் புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

இந்தியாவில் செலவாகும் அபினி விஷயத்தில், இப்போது மூன்று பெரிய தீமைகள் இருக்கின்றன. அதாவது:

- (1) பர்மாவிலும், கல்கத்தாவிலுமுள்ள சீனர்கள் தீமை.
- (2) அஸ்ஸாமியர்கள் இதற்கு அடிமைப்பட்டிருப்பது.
- (3) கைத்தொழில் பிரதேசங்களில் இந்தத் தீமை அதிகரித்திருப்பது.

இந்த மூன்றையும் நாம் தீவிரமாகச் சமாளித்தால், அபாயகரமான போதைப் பொருள்கள் சட்டமே இல்லாமல் (இந்தியாவில் அதை அமல் நடத்துவதும் மிகக் கஷ்டமாயிருக்கும்) இப்போதுள்ளதைவிட மிகக் குறைந்த அளவுக்கு அபினி உபயோகத்தைக் குறைத்துவிட முடியும்; ஜப்பான், மற்றும் இதர மேற்கத்தி நாடுகளுக்குச் சமானமாகவும் நாம் இருக்கமுடியும் என்பதையே இந்த விவரங்கள் காட்டுகின்றன. ஆனால், இந்தத் தீவிரமான மாறுதல் பலனளிக்கத் தக்கதாயிருக்கவேண்டுமானால், அகில இந்திய விசாரணைக் கமிட்டி ஒன்றை நியமிக்கவேண்டும். உள்ளூரில் விசாரணை நடத்தினால் மட்டும் திருப்திகரமாயிராது. ஏனெனில், இந்தப் பிரச்சனையை முழுமையாகக் கவனிக்கவேண்டும் என்பதை மேற்கண்ட விவரங்களிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம்.

வைத்தியத் தேவைகளுக்கு அதிகமாக அபினி உபயோகிப்பது, தேச மக்கள் அனைவருடைய ஆரோக்கியம், புலம், தார்மிக உறுதி ஆகியவற்றை அடியோடு அழித்துவிடுகிறது. இதை அறிந்திருப்பதால் ஜப்பானும், அமெரிக்காவும், மற்றும் அநேகமாக எல்லா மேல்நாடுகளுமே அபினியிலிருந்து வருமானம் பெற மறுத்துவிட்டன என்பதைத் தெளிவாக்கவேண்டும். ரஸ்கின் அழகாக எடுத்துக் காட்டியிருப்பதுபோல், இறுதியில் ஒரு நாட்டின் செல்வம் என்பது அங்குள்ள மக்களின் சுபிட்சம் தான். தேகாரோக்கியத்தையும், ஒழுக்க உறுதியையும் இழந்து விட்டால், எந்தப் பணவருவாயும் அதை ஈடு செய்ய முடியாது.

ஆகையால், அபினி வருமானத்தில் குறையும் ஒவ்வொரு ரூபாயும், மக்களின் சுகாதாரத்திலும் திறமையிலும் பல மடங்கு ரூபாய் அதிகமாக மிச்சப்பட்டதற்குச் சமமாகும்.

(2)

வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி

அபினி புகைப்பதற்காக, இந்தியாவிலிருந்து தூரக்கிழக்கிலுள்ள நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படும் அபினியைப் பற்றி இனி கவனிக்கவேண்டியது அவசியமாகும். அமெரிக்கா முடிவாக ஜெனிவா மகாநாட்டிலிருந்து முறித்துக்கொண்டு வெளியேறியதற்கு தரும வைத்தியத் தேவைகளுக்கு அதிகமாக இந்தியாவில் அபினி செலவாகிறது என்பது காரணமல்ல. வெளிநாடுகளுக்கு, ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதை ஆட்சேபித்தே அவர்கள் வெளியேறினார்கள். 1912-13-இல் ஹேக் மகாநாட்டில் கையெழுத்திடப்பட்ட ஒரு புனிதமான ஒப்பந்தம் மீறப்படுவதற்கு, இந்தியா உடன்தையாயிருந்தது என்று அமெரிக்கா பகிரங்கமாக இந்திய சர்க்கார் மீது குற்றம் சாட்டியது. மிகத் தெளிவானதும், ராஜதந்திர சம்பிரதாயங்களுக்கு முரணானதுமான பாஷையில், பிரிட்டனும், இந்தியாவும் ஒப்பந்தத்தை மீறியதாக சர்வதேச சங்கத்தின் முன்பு குற்றம் சாட்டப்பட்டன. இந்த நிலைமையைச் சமாதானமாக்குவதற்காக லார்ட் ராபர்ட் ஸீனில் பின்னர் எவ்வளவோ சமாதானம் சொன்னார். சமரசத்திற்கும், அமெரிக்கா தூதுகோஷ்டி கூறிய கடுமையான வார்த்தைகளை வாபஸ் பெறச்செய்வதற்கும் எவ்வளவோ முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன; ஆயினும், கடுமையான, பட்டவர்த்தனமான, நேருக்கு நேரான அந்தக் குற்றச்சாட்டு ரத்து செய்யப்படாமலும், திருத்தப்படாமலும் அப்படியேதானிருந்தது.

இந்த முறிவு எந்த இடத்தில் ஏற்பட்டது; பொறுப்புள்ள, நாகரிகமடைந்துள்ள நாடுகள் என்ற முறையில் பிரிட்டன், இந்திய சர்க்கார் மீது என்ன குற்றம் சுமத்தப்பட்டது என்பதை ஜாக்கிரதையாகப் பரிசீலனை செய்வோம்.

1912-13-ல் செய்துகொள்ளப்பட்ட ஹேக் ஒப்பந்தத்தின் 7-வது ஷரத்து பின்வருமாறு கூறுகிறது :

“இந்த ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திடும் நாடுகள் பக்குவம் செய்யப்பட்ட அபினியின் ஏற்றுமதியைத் தடை செய்யும். பக்குவம் செய்யப்பட்ட அபினியின் ஏற்றுமதியை உடனடியாகத் தடை செய்ய இன்னும் தயாராக இல்லாத நாடுகள், கூடிய சீக்கிரத்தில் அப்படிச் செய்ய வேண்டும்.”

இந்தியாவிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்படும் அபினியில் பெரும் பகுதி தூரக்கிழக்கில் பிரிட்டிஷ் உடைமைகளாக உள்ள நாடுகளுக்கே போகிறது. அங்குள்ள சர்க்கார்கள் உடனே அதைப் புகைக்கும் அபினியாகப் பக்குவப்படுத்தி, சர்க்காரின்

ஏகபோக உரிமையின் கீழ் அபினி மடங்களில் விற்பனை செய்கிறார்கள். தாங்கள் 'பக்குவம்' செய்யப்பட்ட அபினியை அனுப்ப வில்லையென்றும், 'பச்சை' அபினியையே அனுப்புவதாகவும் சொல்லி, இந்திய சர்க்கார்தான் கையெழுத்திட்ட ஒப்பந்தத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இது வெறும் செப்படி வித்தை என்று அமெரிக்க தூதுகோஷ்டி கூறியது. ஒர் ஒப்பந்தத்தை மீறுவதற்கு இரு தரப்பினரும் உடந்தையாயிருக்கும் முயற்சியே இது; ஏனெனில், இந்தியாவிலிருந்து தூரக்கிழக்குக்கு அனுப்பப்படும் அபினி பூராவும் புகைப்பதற்காகவே உபயோகிக்கப்படுகிறது, என்பது யாவரு மறிந்ததே.

இந்த இந்திய அபினியை இறக்குமதி செய்யும் தூரக்கிழக்கிலுள்ள பிரிட்டிஷ் உடைமை நாடுகள், "கூடிய சீக்கிரத்தில் அதைத் தடை செய்ய வேண்டும்" என்ற வார்த்தைகளுக்குள் ஒளிந்து கொள்ளுகின்றன. இந்தப் பழக்கத்தை நிறுத்துவதற்குத் தங்களுக்கு அவகாசம் வேண்டுமென்று அந்த நாடுகள் கூறுகின்றன. 1912 ஜனவரி 23-ஆம் தேதியன்று இந்த ஒப்பந்தம் கையெழுத்தான பிறகு, ஏற்கனவே 13 வருடங்கள் கழிந்துவிட்டனவே என்று அமெரிக்க தூதுகோஷ்டி எடுத்துக் காட்டியது. ஒப்பந்தத்திற்குச் சம்மதித்த நாடுகளுக்கு இன்னும் எவ்வளவு அவகாசம் வேண்டும்? உலகம் முடியும் வரையில் அவர்கள் தாமதித்துக்கொண்டே யிருக்கமுடியுமா?

பிறகு, பிரிட்டன், இந்தியா சார்பாக லார்டு ராபர்ட் ஸீஸில் ஒரு பிரேரணை கொண்டு வந்தார். சீனாவிலிருந்து கள்ளத்தனமாக அபினி கடத்தப்படவில்லை என்பதை முதலில் ஒரு சர்வதேச கமிஷனின் மூலம் நிச்சயமாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அந்தத் தேதிக்குப் பிறகு 15 வருடங்கள் கழிய அனுமதிக்க வேண்டும். அதன் முடிவில் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திடும் நாடுகள், அபினி புகைப்பதைத் தடுக்கச் சம்மதிக்க வேண்டும். இதுவே லார்டு ஸீஸிலின் பிரேரணையாகும்.

இதுவும் மற்றொரு முடிவில்லாத தாமதமாகவே ஆகிவிடும் என்று அமெரிக்கா பதிலளித்தது. இத்தகைய காலம் கடத்தும் நடவடிக்கையினால், அபினி புகைப்பது 1950 வாக்கில் நிறுத்தப்படும். அப்போதும் கூட, ஏற்கனவே, ஹேக் ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானதிலிருந்து 13 - வருடங்கள் காலதாமதம் ஆனதைப் போலவே, மேற்கொண்டும் இது ஒத்திவைக்கப்படலாம்.

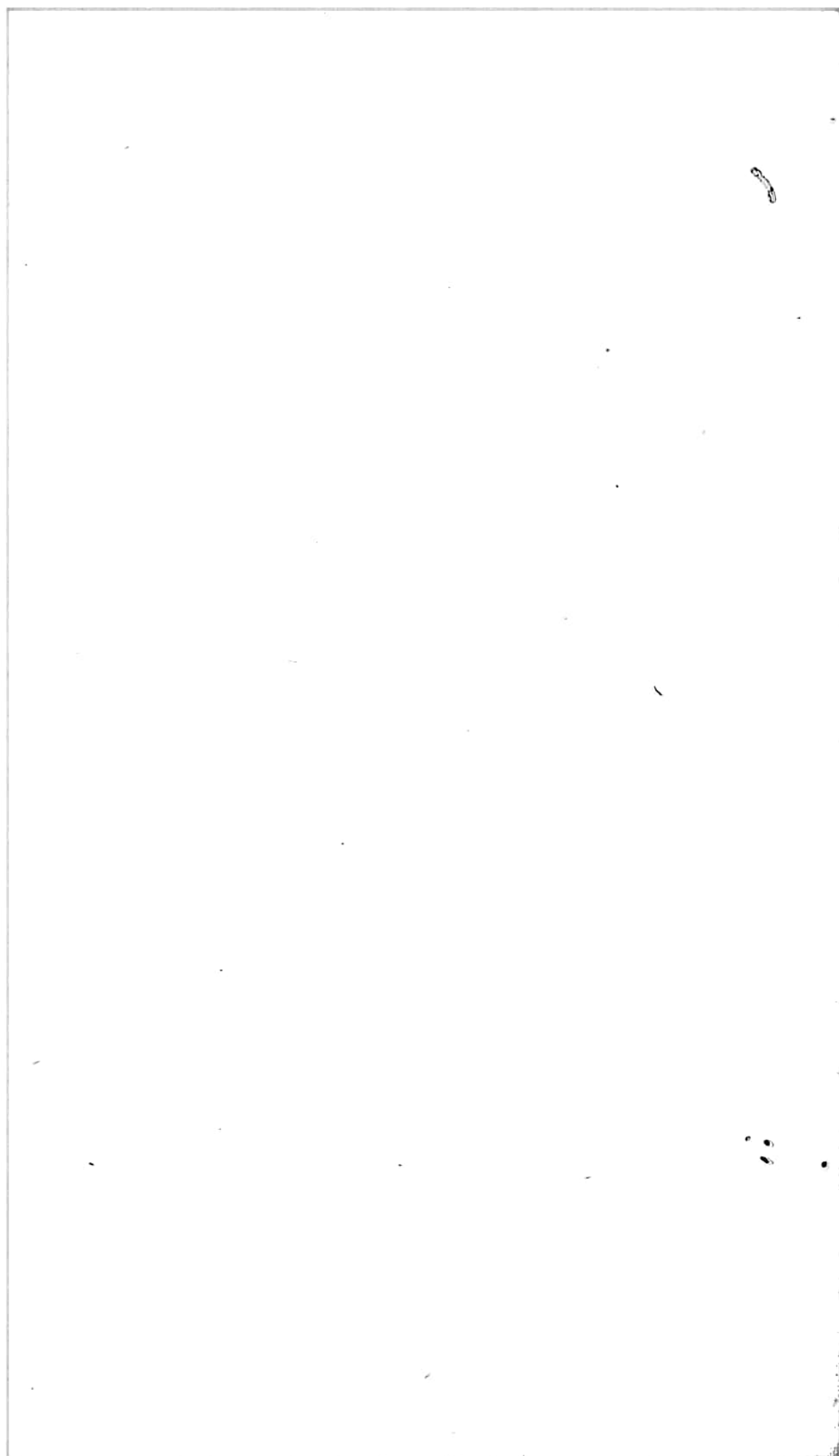
பிறகு, அமெரிக்கா கடைசியாக ஒன்று கூறியது. அன்றைய தேதியிலிருந்து 15 வருடங்கள் வரை அல்லது ஹேக் ஒப்பந்தம் கையெழுத்தான தேதியிலிருந்து 28 வருட காலம் வரை, இதைத் தாமதப்படுத்த அமெரிக்கா சம்மதித்தது. இது போதுமான தல்லவா?

பிரிட்டனும், இந்தியாவும் இதற்கு மறுத்துவிட்டன. 'சீனாவிலிருந்து கள்ளத்தனமாக அபினி கடத்தப்பட வில்லை' என்பதை

முதலில் ஒரு சர்வதேச கமிஷனின் மூலம் நிச்சயமாகத் தெரிந்து கொண்டதற்குப் பிறகு 15 வருடங்கள் வரையில்' என்ற தன்னுடைய பிரேரணையை லார்டு ஸீஸில் வற்புறுத்தினார். அந்த கட்டத்திலிருந்து முட்டுக்கட்டை முடிவானதாகி விட்டது.

ஒப்பந்தத்தின் 7-வது ஷரத்தில் கையெழுத்திட்ட பிறகு, கூடிய சீக்கிரத்தில் தூரக்கிழக்குக்கு நாம் ஏற்றுமதி செய்யும் அபினியை சர்வதேச சங்கத்தினால் அனுமதிக்கப்பட்ட அளவுக்கு அதாவது, பத்தாயிரம் ஜனத்தொகைக்கு 6 முதல் 8 சேர் வரை என்ற அளவுக்கு, இந்தியா குறைத்திருக்க வேண்டும். இப்போது மலேயாவில் இந்திய அபினி புகைக்கப்படுவது பத்தாயிரம் ஜனத்தொகைக்கு ஆயிரம் பேருக்கு அதிகமாகவே இருக்கிறது. இந்தோ - சீனா, மகாவோ, மற்றும் இதர தூரக்கிழக்கு நாடுகளிலும் நிலைமை இப்படித்தானிருக்கிறது.

—'எங் இந்தியா' - 23—4—1925

பொருட் குறிப்பு அகரவரிசை

(எண் - பக்கத்தைக் குறிக்கும்)

அகமதாபாத்,- தாழ்த்தப்பட்ட
வகுப்பினர் மகாநாடு, 20-23;
ஒடுக்கப்பட்ட வகுப்பினர்
மகாநாட்டில் காந்திஜி,
356-357; குடி ஒழிப்புப் பிர
சாரம், 713; மறியல் செய்தோ
ரைப் போக்கிரிகள் தாக்கி
னர், 714.

அசுவத்தாமா-இறந்தான் என்ற
வதந்தியால் துரோணச்சாரி
யாருக்கு ஆபத்து, 200.

அசுவமேத யாகம்-அசுவ பவி
பற்றி காந்திஜி-42

அபினி-இந்திய அரசாங்கத்தின்
கொள்கை-733-735; அபினி
தீன்பவர்களிடையே அதிக
மரண விகிதம், 736; லட்சக்
கணக்கான உயிர்களையும்
உள்ளங்களையும் அழித்திருக்
கிறது-736; 74½ கோடி மக்க
ளுக்கு வைத்தியத் தேவை-
738; கல்யாணத்திற்கும் சாவுக்
கும் அபினி வழங்கும் விந்தை-
740.

அபீத் அலி, ஸ்ரீ-மதுக்கடை மறி
யல் செய்ததால் கஷ்டம்-727

அம்பேத்கார், டாக்டர் - அவ
ரது குற்றச் சாட்டுகள் 64-68;
அறிவில் சிறந்தவர் என காந்
திஜி பாராட்டு 206-207;
ஹிந்து மதத்திலிருந்து பிரிந்து
சென்றால் 276; மத மாற்ற
மீரட்டல்-277; சாதி ஹிந்துக்
களுடன் பேரம்-280; கிறிஸ்தவ
சங்கங்களுடன் ரகசிய
ஆலோசனை-291; மத மாற்றத்
திற்கு 5 கோடி மக்கள் தயார்
என பத்திரிகை கூற்று-292

அர்ஜுனன், பொய் சொல்ல
மறுத்த வில் வீரன்-200

அல்பியஸ், நதி-403
அஜ்மல்கான் ஹக்கீம்-91;

ஆகாகான், குதிரைப் பந்தயப்
பிரியர்-743

ஆண்டுருஸ், தீனபந்து ஸி. எப்-
கிறிஸ்தவர்களிடையே தீண்
டாமை-238; கிறிஸ்தவ மகா
நாட்டைக் கண்டித்தார்-292;
கிறிஸ்தவ மதத் தலைவர்கள்
கடமை-296; கிறிஸ்தவ ஹரி
ஜனங்களின் வறுமையை
உணர்ந்தவர் - 297; குடித்
தீமையை எதிர்க்க யோசனை-
716; அபினி அடிமைகளுக்குத்
தொண்டு-740

ஆரிய சமாஜம், தீண்டாமையை
அகற்ற சத்தி சடங்கு-61-62

ஆர்ச் பிஷப், காண்டர்பரி,
லண்டன் கிறிஸ்தவர்கள் கூட்
டத்தில் தீண்டாமை பற்றிப்
பிரஸ்தாபம்-286

ஆஜியாஸ் மன்னன்-403

இந்திரஜித்-அதர்மக் கொள்கை
-5

இந்திரா நேரு-திருமணத்தை
எதிர்த்து கண்டனவாதிகள்
-635

நசோப நிஷத், ஹிந்து மதத்
தின் சாரம்-218-220

உகா, காந்திஜியின் வீட்டுத்
தோட்டி-21

எராவ்டா, பிரசித்தி பெற்ற
உடன்படிக்கை-134-135; ஒப்
பந்தத்திற்கு முரணான நட
வடிக்கைகள்-280

ஏசுநாதர், - மதம் மாறும்படி
தூண்டவில்லை-294; உபதேச
மொழிகள்-295
ஏவிஸ்-403

ஒயிட் ஹெட், ஸ்ரீமதி-சமூக
சேவை சங்க ஆண்டுவிழாவுக்
குத் தலைமை வகித்தார்-3
ஒரிஸ்ஸா, -பூஜை செய்ய சவர்ண
பிராம்மணர்கள்-227

ஒட்டே, -செத்த கால் நடைகளின்
தோலுக்குப் பங்கு-341
ஒட்வியர்-23, 29

கங்கை, - ஹிந்து மதம் கங்கை
யைப்போல் பரிசுத்தமானது
-55

கச்-தீண்டாதாருக்குள் உயர்ந்த
சாதி, தாழ்ந்த சாதி-74
கடலூர் - பிராம்மணர் - பிராம்ம
ணரல்லாதார் பிரச்சனை பற்றி
காந்தி பிரசங்கம்-71-81

கத்தியவாட்-தண்ணீர்க் கஷ்டத்
தினால் ஏழைகள் தவிப்பு,
-317; கால்நடைகள் மாண்ட

தற்கு ஹரிஜனங்கள்மீது பழி
-348; செத்த மாட்டிதைச்சி
திற்பதைக் கைவிட ஓரி
ஜனங்கள் மறுப்பு-358
கந்தஸ்வாமி, ஸ்ரீ சி-பிராம்மணர்
-பிராமணரல்லாதார் பிரச்சனை
பற்றி காந்திஜிக்குக் கடிதம்
-121-122

கராச்சி-செல்வவந்தரின் சிக்க
னத் திருமணம்-542
கல்கத்தா-அகில இந்திய சமூக
சேவை முதல் மகாநாடு-8;
சிசுக்களைக் கொன்று வரும்
சேரிகள்-15

கவிதா-பகிஷ் காரத்தினால்
ஹரிஜனங்கள் துன்பம்-335-
336

கனஷியரம் தாஸ், பிரீலா-மாண
வர்கள் குடியிருந்து படிக்கும்
பள்ளிக்கூடங்களின் அவசியம்
374-377; ஹரிஜன சேவா சங்
கத் தலைமை-453

கனுகா, டாக்டர்-குடி ஒழிப்புப்
பிரசார வேலையின்போது
காயமடைந்தார்-713

கஜானன், ஸ்ரீ - பனை வெல்லம்
செய்வதில் நிபுணர்-685

காட்லின், ஸ்ரீ ஜி. இ. ஜி.-'மதுக்
கட்டுப்பாடு' என்ற நூல்
எழுதியவர்-685

காங்கிரஸ்-தீண்டாமை ஒழிப்புத்
திட்டம்-33-34

காசி-ஸ்ரீ விசுவநாதர் ஆலயத்தி
லும் சுற்றியும் ஆபாசம் 7;
ஸ்ரீவிசுவநாதரின் பெயரால்
ஹரிஜனங்களுக்கு சவர்ண
ஹிந்துக்கள் தடை-208

காபூலி-ரெயில் பிரயாணிகளி
டம் மிரட்டல்-14

காந்தி, பிரேரோஸ்-இந்திரா நேரு
வுடன் திருமணத்தை எதிர்த்
துக் கண்டனவாதிகள்-635

காந்தி ஸ்மிருதி-புதிய ஸ்மிருதி
யைச் சிருஷ்டிக்க யோசனை
-61

காம்ப்பெல், ஸ்ரீ - ஜெனிவா
அபிவிருத்தி மகாநாட்டில் கூற்று-733

கார்வார்-12 வயதுப் பெண்-60
வயதுக் கிழவர் கல்யாணம்
-530

காலன் பாக் ஸ்ரீ எச். காந்திஜி
யின் தென்னாப்பிரிக்க நண்பர்;
புனித தினங்களில் சாராயம்
சாப்பிடும் விஷயம், 723

காலி பரஜ்-குஜராத்தில் உள்ள
துர்ப்பாக்கியசாவிகள்-671

காவிட், ஸ்ரீ-அபினியின் பேரா
பத்தை எடுத்துக் காட்டியவர்
-737

காந்தி, மகாத்மா - சென்னை
சமூக சேவா சங்க ஆண்டு
விழாவில் உரை, 3; கல்கத்தா
அகில இந்திய சமூக சேவை
மகாநாடு, 8; மூன்றாம் வகுப்
புப் பிரயாணிகள் துன்பம்-12-
14; சென்னை கிறிஸ்தவ இளை
ஞர் சங்கத்தில்-19; திருவ
னந்தபுரத்தில் தீண்டாமை-38;
சைதன்யர், ஞானதேவர்,
துகாராம், திருவள்ளுவர்,
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர்,
ராஜாராம் மோகன்ராய்,
விவேகானந்தர் இவர்களால்
ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட மதம்
தகுதியற்றதல்ல-68; வேற்
றுமை தீர பிராம்மணருக்கும்
பிராம்மண ரல்லாதாருக்கும்
யோசனை - 77; உயர்வு மனப்
பான்மையை ஒழிக்க வேண்
டும் - 81; மதத்தை உருக்
குலைக்கும் புரோகிதர்கள் - 88;
பெல்காம் தீண்டாமை
எதிர்ப்பு மகாநாட்டில் உரை-
109; சாப்டேட்டை ஒழிக்க
நாகர்கோவிலில் அறைகூவல்-
110-114; பிரபல வக்கீல் ஸ்ரீ
பிரதானுக்குப் பதில் - 129;
பிராம்மணர்களுக்கு வேண்டு
கோள் - 130; ஸ்ரீ வி. வி. ஸ்ரீனி
வாச ஐயங்காரின் கூற்றுக்குப்

பதில் - 137; ராமனையும் சீதை
யையும் பின்பற்றி நடக்க
வேண்டும் - 143; தீண்டாமை
இயற்கையா அல்லது செயற்
கையா? - 154; சாதி ஹிந்துப்
பெண்கள் ஹரிஜன் கணவர்
களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்
டும் - 164-165; மாதிரிக்
கோவில் பற்றிய கருத்து-184-
185; கெங்கேரி ஹரிஜன்
தொண்டர் மகாநாடு-204; பம்
பாய், பர்டோலி உண்ணாவிர
தம் பற்றி பிரஸ்தாபம் -
241; வைக்கம் சத்தியாக்கிர
கம் சம்பந்தமாக ஸ்ரீ ஜார்ஜ்
ஜோசப்பிற்குக் கடிதம்-242;
சத்தியாக்கிரகிகள் எப்படி
இருக்க வேண்டும்? - 247 - 250;
திருவாங்கூர் தீண்டாமை
ஒழிப்புப் பிரகடனம் நிறை
வேறியதற்கு வாழ்த்து - 270-
272, மதமாற்ற மிரட்டல்
துரோகம்-273; அம்பேத்கார்
பிரிந்து சென்றால் ஹரிஜனங்
களின் நிலை பலவீனமடையும்-
276; மதமாற்ற மிரட்டலுக்கு
அஞ்ச வேண்டாம் - 277-80,
டாக்டர் ஜான்மாட் என்ற உல
கப் புகழ் பெற்ற கிறிஸ்தவ
மத போக்கருடன் சம்பா
ஷனை - 289-295; பசுமாடும்
ஹரிஜனமும் - 302; அமெரிக்கப்
பாதிரிப் பெண்ணுக்குப் பதில்
-304; உரிமைக்கும் கடமைக்
கும் வேற்றுமை விளக்கம் -
308; மதமாற்றத்துக்கு ஸ்தூல
ஆசைகள் காட்டக்கூடாது -
314; ஈழவர்களின் உயர்வு -
326-327; பகுத்தறிவற்ற
பிராணிகளிடையே தீண்
டாமை இல்லை - 337 - 338;
தீண்டாதார் குழந்தைகளிடம்
உபாத்தியாயர்கள் கடமை -
369-374; 'பங்கி'யின் பெருமை
- 388 - 391; ஹரிஜன சேவ
கருக்கு ஒரே வழி சத்தியமே-
410-412; மக்கள் பாதத்தைத்
தொடுவதால் கஷ்டம் - 417,
ஹரிஜன சேவா சங்க ஊழியர்

கள் கடமை-451 - 452; பாரிஸ்; லாஸேன், இத்தாலி முதலிய விடங்களில் பெண்கள் கூட்டம் - 503-505; சீதனமும் குழந்தை மணமும் கொடிய வழக்கம் - 522 - 523; பள்ளி ஆசிரியரின் குடும்பக் கஷ்டத்திற்குப் பரிகாரம்-539 - 540; கொழும்புவில் சிங்களப் பெண்கள் கூட்டம் - 555-556; படுதா முறை கண்டனம் - 560; காசி பெண்கள் கூட்டத்தில் ஹரிஜன் யாத்திரை இறுதிப் பிரசங்கம், - 629; கற்பு சமத்தும் பொருளல்ல-561; குடி ஒழிப்பு பற்றி பெண்களுக்கு வேண்டுகோள் - 719

கிங், பஞ்சாப் நிதி கமிஷனர்-மதுவிலக்கு எதிர்ப் பிரசாரத்திற்குப் புள்ளி விவரங்கள் - 667

கிராலால் ஸ்ரீ ஏ. ஷா-கிராமங்களையும் நகரங்களையும் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்ள யோசனை - 383-385

கிருஷ்ண பரமாத்மா - கந்தல் துணி உடுத்திய ஏழை சுதாமாவைக் கௌரவித்தார் - 26; கீதையில் சமத்துவக் கொள்கை உபதேசம் - 49; லட்சக்கணக்கான பக்தர்களின் வாழ்க்கையில் மாறுதல் - 181; பல உயிர்களைக் காப்பாற்றப் பொய் சொல்லும்படி வற்புறுத்தல் - 200; குடியால் அழிந்த யாதவர்கள் (கிருஷ்ண பரமாத்மா வகுப்பினர்) - 679

கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயர் ஸ்ரீ ஆர்-தீண்டாமைக்கு சாஸ்திர ஆதாரங்களைக் காட்டுகிறார் - 48

கில்டர், டாக்டர், (பம்பாய் அரசாங்க மந்திரி) பம்பாயை அழகிய நகராக்கும் பணி - 698-

699; குடிப்பழக்கத்தை ஒழிப்பதில் தீவிரம் - 704

கிறிஸ்தவ ஹரிஜனங்கள் - தண்டாமைத் தொத்து நோய் - 296

கிளாட்ஸ்டன், (பிரிட்டிஷ் பிரதம மந்திரி) - விறகு வெட்டியாக இருந்தார் - 104

கீதை - ஒவ்வொரு சுலோகத்திலும் அன்பு வழி - 30; உயர்வு, தாழ்வுக்கு இடமில்லை - 43; சமத்துவக் கொள்கை - 49; ஹிந்து மத தத்துவத்தின் சாரம் - 58; ஒவ்வொருவரும் வாசிப்பது சாத்தியம் - 93; குணம், கர்மம் இவற்றை அனுசரித்த வர்ணங்கள் - 96; இறைவனைத்தியானிப்பதால் மோட்சம் - 108; கஷ்டங்களைத் தீர்க்கும் காமதேனு - 218; கடவுள்திருநாமத்தைக் கூறினால் பாவத்திலிருந்து விடுதலை - 630

குருதேவர்-உலக நியதி இயங்குவதில் கடவுளும் தலையிடுவதில்லை - 27

குருவாயூர்-ஆலயப் பிரவேச சமரச யோசனை - 166

குன்ஸ்ரு, பண்டித கோபிநாத்-மறியல் தொண்டர்களால் துன்பம் - 715-716

கும்பகோணம்-காந்திஜிக்கு நகர முனிசிபாலிடி உபசாரம்-191; கத்தோலிக்க ஹரிஜனங்களின் பரிதாப நிலை - 298-300

கெங்கேரி - தென்னிந்திய ஹரிஜன் தொண்டர்கள் மகாநாடு - 205

கெய்தான், ஸ்ரீ-தீண்டாதார் கஷ்
டத்தைத் தீர்க்கப் அபரு
பற்சி - 293

சீனிவாஸ ஐயங்கார், ஸ்ரீ வி.வி.-
சனாதனிகள் கூட்டத்தில் காந்
திஜி மீது புகார் - 137

கேளப்பன் நாயர், ஸ்ரீ - வைக்
கம் சத்தியாக்கிரக முகாம்
மேற்பார்வையாளர் - 264

சூரத், பட்டிதார் ஆசிரமம் -
ஹரிஜன் பெண்கள் சாதி ஹிந்
துக்களை மணம் செய்து
கொள்ள நண்பர் யோசனை -
162, 165

கொழும்பு-சிங்களப் பெண்கள்
கூட்டத்தில் காந்திஜி - 555

செம்ஸ்போர்டு லார்டு-உயர்ந்த
இந்திய குடும்பங்களில் ஆங்
கிலமே நிரந்தரமாகி விடும் -
9

கோ க லே, ஸ்ரீ கோ பால
கிருஷ்ண - இந்தியர்கள் பிரிட்
டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தின் பறை
யர்கள் - 127

சென்னை - பஞ்சமர்கள் மற்ற
இடங்களைவிடக் கொடுமை
யாக நடத்தப்படுகின்றனர் -
132; மாகாண கோர்ட்டில்
ஆலயப் பிரவேச வழக்கு -
168, 172

கோட்டயம்-பிரபல கிறிஸ்தவத்
தொண்டருக்கு சூபரின்
டெண்ட் தடையுத்தரவு-675
கோத்ரேஜ், ஸ்ரீ-மதுவிலக்கிற்கு
நன்கொடை - 725

சேலம் - மதுவிலக்குப் பரீட்
சைக்கு முதல் இடம் - 695

சங்கர ஸ்மிருதி - ஆலயப் பிர
வேசத்திற்கு எதிராக சாஸ்தி
ரிகள் காட்டிய ஆதாரம்-69
சங்கராச்சாரியார், சும்ப
கோணம் - கலப்பையால்
உழுத பிராம்மணர்களிட
மிருந்து காணிக்கைகளை ஏற்க
மறுத்தார் - 94
சண்டி புரி-காந்திஜியுடன் பெண்
கள் பேட்டி - 649
"சர்ச் டைம்ஸ்" - லண்டன் பத்
திரிகை - இந்தியாவில் மத
மாற்றம் - 286

டண்டி - மறியல் செய்ய சூரத்
பெண்கள் தீர்மானம் - 622
டயர் - 23, 29

டிசௌசா, ஸ்ரீ - காந்திஜியுடன்
பேட்டி, ஆலயப் பிரவேசத்
தில் ஹரிஜனங்களுக்கு அக்
கறையில்லை - 209

சாது - காந்திஜியுடன் நெருங்
கிய பழக்கம் - 337

டேர்கான் (அஸ்ஸாம்) - ஆல
யத்தில் குருக்கள்மார் பேரம்,
ஹரிஜனங்களின் துன்பம் -
186, 188

டேவிட் ஸ்ரீ - ஹரிஜனங்களுக்கு
உயர்தரக் கல்வி அளிக்கத்
திட்டம் - 378,379

டோரதி ஜீனராஜதாஸா,
ஸ்ரீமதி - திருமணச் சம்மத
வயதை உயர்த்தும் மசோதா
பற்றிச் சுற்றுக் கடிதம் - 517-
518

தக்கர்பாபா - தேவகோட்டை
சாதி ஹிந்துக்களுக்குப் புத்தி
மதி, 275, கவிதா கிராம ஹரி
ஜனங்களின் துன்பங்கள் பற்றி
காந்திஜிக்குக் கடிதம் - 335-
336; புஸாவலில் ஹரிஜன
சேவை - 349-350; ஹரிஜன
சேவா சங்கக் காரியதரிசி
யாகத் தொண்டு - 453

தனுசு, (ஆந்திர மாகாணம்) -
கூட்டத்தில் தீட்டு ஏற்பட்ட
தாக சாதி ஹிந்துக்கள் ஸ்நா
னம் - 327-330

தம்பிரான், கள்ளிக் கோட்டை -
நேர்மையான போக்கு,
காந்திஜியிடம் மரியாதை -
197

தயானந்தர் - தீண்டாமைக்குக்
கண்டனம் - 479

தாரகரத்னா, பண்டித பி - குரு
வாயுர் ஆலயப் பிரவேசத்
திற்து காந்திஜி கூறிய சமரச
யோசனை - 166-167

திருக்குறள் - பிறப்பில் எல்லா
ஜீவனும் சமம் - 97

திருச்சானூர் - முருகேசன் மீது
ஆலயப் பிரவேச வழக்கு - 170-
172

திருவாங்கூர் - தீண்டாமைடன்
பயங்கர உருவம் - 38-39;
தீண்டாதாருக்கு காந்திஜி
யோசனை - 167, விசாலமனம்
படைத்த மகாராஜாவையும்
மகாராணியையும் பெற்றுளது
204; மகாராஜாவின் ஆலயப்
பிரவேசப் பிரகடனம் - 213-
216

திரௌபதி - பீமனையும் பணிய
வைத்த கற்பரசி - 562

துரோணர் - அவரைக் கொல்
வதற்குத் தந்திரம் - 200
துளசிதாஸ் - 30,52,53,630

துாதாபாய் - சபர்மதி ஆசிரமத்
தில் வேற்றுமையின்றி வாழும்
'தீண்டாதார்', 141

தென்பட்டணம் - சேரி மக்கள்
கொடுமைக்குள்ளாயினர் -
342-343

தென்னுப்பிரிக்கா - உயர்வு
மனப்பான்மைக் கொள்
கைக்கு காந்திஜி எதிர்ப்பு -
82

தேவகோட்டை - ஹரிஜனங்கள்
மத மாற்றம் - 274-275

நடேசன், ஸ்ரீ ஜி. ஏ. - 8,18,20
நந்தனார் - பிராம்மணரும் வணங்
கும் பக்தர் - 231-232

நந்திமலை - சாதி வேற்றுமை பற்றி - காந்திஜியுடன் பிராம்மண ஸ்ரீலாதா பேட்டி - 78-80
நரசிம்ம மேத்தா - 'ஹரிஜன்' என்ற சொல்லைக் கண்டுபிடித்தவர் - 36

பாண்டுரங்க ராவ் நீதிபதி-மனைவியைக் கணவன் அடித்தது தவறு, 553-554
பாஷ்யம் ஐயங்கார் - பெண்கள் வார்கரிமைச் சட்டத்தின் அவசியம், 612-616

நாகபுரி - தீண்டாமையை ஒழிக்க காங்கிரஸ் தீர்மானம் - 131
நாமக்கல் - கள் இறக்காததற்கு அதிகாரி விதித்த அபராதம் - 663
நாரதர், மகாரிஷி-பரமசிவனைப் பற்றிய வருணனை - 629
நாராயணவரம் - பஞ்சமர்களின் மோசமான நிலை - 30
நாராயணசுவாமி கோவில், - ஹரிஜனங்கள் சத்தியாக்கிரகம், 229-232

பெல்காம்-தீண்டாமை ஒழிப்பு மகாநாடு, 109, 140
பெருமாள் நாயுடு, ஸ்ரீ-மதுவிலக்குப் பிரசாரக் குற்றத்திற்குத் தண்டனை, -664

மகாதேவ தேசாய்-57, 295, 337, 339, 643, 665
மலு, 46, 47, 62
மனுஸ்மிருதி - 43, 47, 51, 60, 61, 62, 96, 103, 744, 745

நியூட்டன் - ஆகர்ஷண சக்தி விதி - 89

மாட் ஜான், டாக்டர் - மதமாற்றம் பற்றி காந்திஜியுடன் சம்பாஷனை 289-296, 300
மாதவ ராவ் வி. பி - 365
மாளவியா, பண்டித மதன் மோகன்-141, 147, அகில இந்திய சனாதனக் கூட்டத்தலைமை 175, நாசிக் விஜயம், 202

பகவந்தாஸ் பாபு, (காசி தேசிய சர்வ கலாசாலை அத்யட்சகர்)-குதாட்டம், பந்தயம் முதலியன பெரும் பாவம், 744

பதனீர், - உணவு சத்துள்ளது, 701; கள் இறக்குவதற்குப் பதிலாக பதனீர் இறக்க யோசனை, -705

பத்மநாபஸ்வாமி - திருவாங்கூர் மகாராஜா கடவுளின் உத்தரவு பெறும் வழக்கம், 217, 226

பரமேசுவரன் பிள்ளை, கே-ஹரிஜன் சேவா சங்கத்தின் திருவாங்கூர் கிளைத் தலைவர், அவரது தொண்டின் வெற்றி-214
பாகவதம், விஷ்ணு - சாதியைக் குறிக்கும் குணங்கள், 103

முத்துலக்ஷ்மி ரெட்டி எஸ். டாக்டர்-தேவ தாஸி முறை கண்டனம், 606 - 607, சென்னை மந்திரி சபைக்கு வேண்டுகோள், 610-611

முருகேசன் - சென்னை ஆலயப் பிரவேச வழக்கு, 170

முஞ்சே டாக்டர், - டாக்டர் அம்பேத்காருடன் கடிதப் போக்குவரத்து, 280 - 284

மூன்றாம் வகுப்புப் பிரயாணிகள்
கஷ்டம்-12-14

யாழ்ப்பாணம் - பெண்கள் கல்
லாரியில் காந்திஜி பேச்சு
624-626

யுதிஷ்டிரர் - நாயை விட்டுவிட்
டுச் சுவர்க்கம் செல்ல மறுத்
தார், 29, பிராம்மணனின்
குணங்கள், 103; பொய் கூறிய
தால் ரதம் பூமியைத் தொட்
டது, 200-201

ராமச்சந்திரராவ் ஸ்ரீஜி-பொதுக்
கிணறுகளை ஹரிஜனங்கள் உப
யோகிக்கத் தொண்டு, 352-
353

ராஜா எம். எஸ். ராவ் பகதூர்-
டாக்டர் முஞ்சேயுடன் கடிதப்
போக்கு வரத்து, 220

ராம்ஜி மந்திர் - 182, 229

ரோமன் ரோலண்ட்-479

ராம பிரான் ஸ்ரீ-44, 48, 52, 179,
180, 182

ராமாயணம்-5, 22, 48, 66

லக்ஷ்மணபுரி - கிறிஸ்தவர் மகா
நாடு 292-293,

லக்ஷ்மணன் - தருமத்தை அடிப்
படையாகக் கொண்ட
கொள்கை, 5

லக்ஷ்மி நாராயணன் கோயில்
115-116

லிங்கன் அப்ரகாம்-104

லோகமான்யர் - அவர் ஆரம்
பித்த ஸ்ரீ கணேச உற்சவம் -
438

வத்வான், 229

வர்ண வியவஸ்தை-காந்திஜியின்
குஜராத்தி வெளியீடு-106

வாடியா ஸ்ரீமதி-103

வார்தா-115-116.

வால்மீகி - 'பங்கி'யைக் குறிப்
பிடும் சொல், 392

வாஷிங்டன், பூக்கர்-380-381

விசுவாமித்திரர்-97

விதவை-இவர்களுடைய பரிதாப
நிலை 568-586

வில்லியம் வில்ஸன் ஹண்டர்,
சர்-101

விவேகானந்தர் சுவாமி-68, 126,
479

வீர புருஷோத்தமபுரி-232

வேங்கனூர்-216

வைகுந்தபாய் மேத்தா-349

வைவிபார்வி-333-334

வைஸ்ராய்-108, 175, 665

வைக்கம் சத்தியாக்கிரகம்,-
வெளி உதவியை நாடக்கூடா
தென காந்திஜி கட்டளை-235;
சத்தியாக்கிரகம் நியாய
மானதா?-244; குண்டர்களின்
கொடுமை-245; சத்தியாக்
கிரக முகாமில் வைகுரி-251;

சத்தியாக்கிரக ஆசிரமவாசி
களுக்கு காந்திஜி புத்திமதி
152-258; பிரகடனம் நிறைவே
றிய வரலாறு-270-272

ஸென்ட் அவெஸ்டா-59

ஸொரோஸ்டர்-59, 310

ஜகன்னாதர் ஆலயம்-226-227
ஜட்-பட்-தோடக் மண்டலம்-64
ஜம்புசார்-50
ஜம்னாலல் சேத் பஜாஜ்-115,
116, 634

ஸ்டட், ஜே. ஈ. கே.-294
ஸ்டபன்சன், ராபர்ட் லூயி-179
'ஸ்டேட்ஸ்மன்'-537
ஸ்தித் பாஸ்வொர்த்-618
ஸ்திருதிகள்-499-500

ஜான்ஸன், புஸ்ஸிபுட்-716
ஜாஸ்டி, சனாதனிகளின் பலாத்
காரம்-196-197

ஷோலாப்பூர்-344, 533

ஜிப்ஸி ஸ்தித்-691

ஹரதயாஸ் நாக், - தாங்களே
சமத்திக் கொண்டுள்ள தீண்
டாமைபற்றிக் காந்திஜிக்
குக் கடிதம்-228
ஹரிதேவ் சகாய்-351
ஹரிபாதம்-220
ஹரிஜன், - இந்தப் பெயருக்குக்
காரணம்-36

ஜெக்கிள்-179
ஜெகப், - திருவாங்கூரில் கிறிஸ்தவ
மதபோதகர்-311

ஜோகேந்திரசிங், சர்தார்
689, 691
ஜோசப் ஜார்ஜ்-237-238; 240-
242
ஜோர்ஹாட்-186
ஜோஹன்னஸ்பர்க்-732

ஹிந்து-முஸ்லிம் பெண்கள்
கல்வி-17

ஹிப்ஸி-154

"ஸர்வே" பத்திரிகை-737
பெசிகள், - பார்வதி தமயந்தி,
சீதை, சாவித்திரி-629

ஹெர்குலீஸ்-403

ஹெட்-179
ஹைதராபாத் (சிந்து)-536

ஸிஸேரா-91

ஹெளரா-13

ஸீஸரின் மனைவி-247